

DIGITAL THAILAND

แผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม

กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

แผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม

ได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี 5 เมษายน พ.ศ. 2559

พิมพ์ครั้งที่ 1 (พฤษภาคม พ.ศ. 2559)

จำนวน 3,000 เล่ม

จัดทำและเผยแพร่โดย

กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ 80 พรรษา 5 ธันวาคม 2550

เลขที่ 120 หมู่ 3 อาคารรวมหน่วยราชการ (อาคารบี)

ถนนแจ้งวัฒนะ แขวงทุ่งสองห้อง เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร 10210

โทรศัพท์ 0 2141 6774, 0 2141 7096 โทรสาร 0 2143 8022-3

เว็บไซต์ www.mict.go.th

สารบัญ

บทสรุปผู้บริหาร	1
อารัมภบท	9
1. บริบทของประเทศไทยในยุคดิจิทัล: ความท้าทายและโอกาส	11
1.1 ทิศทางการพัฒนาประเทศ: ความท้าทายและโอกาสของประเทศไทยในภาพรวม	11
1.2 ความท้าทายจากพลวัตของเทคโนโลยีดิจิทัล	14
1.3 สถานภาพการพัฒนาด้านดิจิทัลในประเทศไทย	17
2. วิสัยทัศน์ และเป้าหมายการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทย	24
2.1 วิสัยทัศน์ของการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม	24
2.2 เป้าหมายและตัวชี้วัดความสำเร็จ	25
2.3 ภูมิทัศน์ดิจิทัลของประเทศไทย (Thailand Digital Landscape).....	27
3. ยุทธศาสตร์การพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม.....	35
ยุทธศาสตร์ที่ 1 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัลประสิทธิภาพสูงให้ครอบคลุมทั่วประเทศ.....	36
ยุทธศาสตร์ที่ 2 ขับเคลื่อนเศรษฐกิจด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล.....	39
ยุทธศาสตร์ที่ 3 สร้างสังคมคุณภาพที่ทั่วถึงเท่าเทียมด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล.....	42
ยุทธศาสตร์ที่ 4 ปรับเปลี่ยนภาครัฐสู่การเป็นรัฐบาลดิจิทัล.....	46
ยุทธศาสตร์ที่ 5 พัฒนากำลังคนให้พร้อมเข้าสู่ยุคเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัล.....	50
ยุทธศาสตร์ที่ 6 สร้างความเชื่อมั่นในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล.....	53
4. กลไกการขับเคลื่อน.....	57
4.1 การขับเคลื่อนด้วยกิจกรรม/โครงการที่เป็นรูปธรรมในระยะเร่งด่วน (1 ปี 6 เดือน).....	57
4.2 กลไกการขับเคลื่อนภายใต้การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างเชิงสถาบัน.....	56
4.3 กลไกการบูรณาการและการจัดสรรงบประมาณและทรัพยากรอื่นๆ ในการดำเนินงาน.....	61
4.4 กลไกติดตามความก้าวหน้าของนโยบาย แผนงาน.....	62
5. ภาคผนวก.....	ผ 1
อภิธานศัพท์.....	ผ 1
มติคณะรัฐมนตรี และความเห็นหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง.....	ผ 23
รายนามผู้มีส่วนร่วมดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม.....	ผ 82

บทสรุปผู้บริหาร

ปัจจุบันโลกเริ่มเข้าสู่ยุคระบบเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัลที่เทคโนโลยีดิจิทัลจะไม่ได้เป็นเพียงเครื่องมือสนับสนุนการทำงานเฉกเช่นที่ผ่านมาอีกต่อไป หากแต่จะหลอมรวมเข้ากับชีวิตคนอย่างแท้จริง และจะเปลี่ยนโครงสร้างรูปแบบกิจกรรมทางเศรษฐกิจ กระบวนการผลิต การค้า การบริการ และกระบวนการทางสังคมอื่นๆ รวมถึงการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ไปอย่างสิ้นเชิง ประเทศไทยจึงต้องเร่งนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้เป็นเครื่องมือสำคัญในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศ โดยในบริบทของประเทศไทย เทคโนโลยีดิจิทัลสามารถตอบปัญหาความท้าทายที่ประเทศกำลังเผชิญอยู่หรือเพิ่มโอกาสในการพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคม เช่น

- การก้าวข้ามกับดักรายได้ปานกลางที่เป็นหนึ่งในเป้าหมายการพัฒนาประเทศเร่งด่วนของรัฐบาล ด้วยการลงทุนและพัฒนาอุตสาหกรรมที่มีอยู่แล้วในประเทศและอุตสาหกรรมกระแสใหม่ที่จะรวมถึงอุตสาหกรรมดิจิทัล

- การพัฒนาขีดความสามารถของธุรกิจในประเทศทั้งภาคการเกษตร การผลิต และการบริการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่ม SMEs และวิสาหกิจชุมชนให้แข่งขันในโลกสมัยใหม่ได้

- การปรับตัวและฉกฉวยโอกาสจากการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี พ.ศ. 2558 ที่มีนัยสำคัญต่อการเคลื่อนย้ายสินค้าและกำลังคนจากไทยไปสู่โลก

- การแก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำของสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านรายได้ การศึกษา การรักษาพยาบาล สิทธิประโยชน์การเข้าถึงข้อมูล ฯลฯ ให้เกิดการกระจายทรัพยากรและโอกาสที่ทั่วถึงเท่าเทียม และเป็นธรรมยิ่งขึ้น

- การบริหารจัดการการเข้าสู่สังคมสูงวัยที่ประเทศไทยต้องเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรที่มีนัยต่อผลิตภาพของประเทศ รวมถึงความต้องการใช้เทคโนโลยีในการดูแลผู้สูงอายุ

- การแก้ปัญหาคอร์รัปชัน อันเป็นปัญหาเรื้อรังของประเทศ โดยสร้างความโปร่งใสให้กับภาครัฐด้วยการเปิดเผยข้อมูล เพื่อให้ประชาชนสามารถมีส่วนร่วมในการตรวจสอบการทำงานของภาครัฐได้

- การพัฒนาศักยภาพของคนในประเทศทั้งบุคลากรด้านเทคโนโลยี บุคลากรที่ทำงานในภาคเกษตร อุตสาหกรรม และบริการ รวมถึงคนทั่วไปที่จะต้องชาญฉลาด รู้เท่าทันสื่อ เท่าทันโลก

ด้วยตระหนักถึงความท้าทายและโอกาสดังกล่าว รัฐบาลไทย โดยกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร จึงได้จัดทำแผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมฉบับนี้ขึ้น เพื่อใช้เป็นกรอบในการผลักดันให้เทคโนโลยีดิจิทัลเป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ซึ่งรวมถึงการปรับเปลี่ยนกระบวนทัศน์ทางความคิดในทุกภาคส่วน การปฏิรูปกระบวนการทางธุรกิจ การผลิต การค้า และการบริการ การปรับปรุงประสิทธิภาพการบริหารราชการแผ่นดิน และการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน อันจะนำไปสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืนของประเทศไทยตามนโยบายของรัฐบาลในท้ายที่สุด

วิสัยทัศน์

ดิจิทัลไทยแลนด์ (Digital Thailand) หมายถึง ประเทศไทยที่สามารถสร้างสรรค์ และใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีดิจิทัลอย่างเต็มศักยภาพในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน นวัตกรรม ข้อมูล ทุนมนุษย์ และทรัพยากรอื่นใด เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ไปสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน โดยแผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมจะมีเป้าหมายในภาพรวม 4 ประการดังต่อไปนี้

- เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศ ด้วยการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัล เป็นเครื่องมือหลักในการสร้างสรรค์นวัตกรรมการผลิต การบริการ

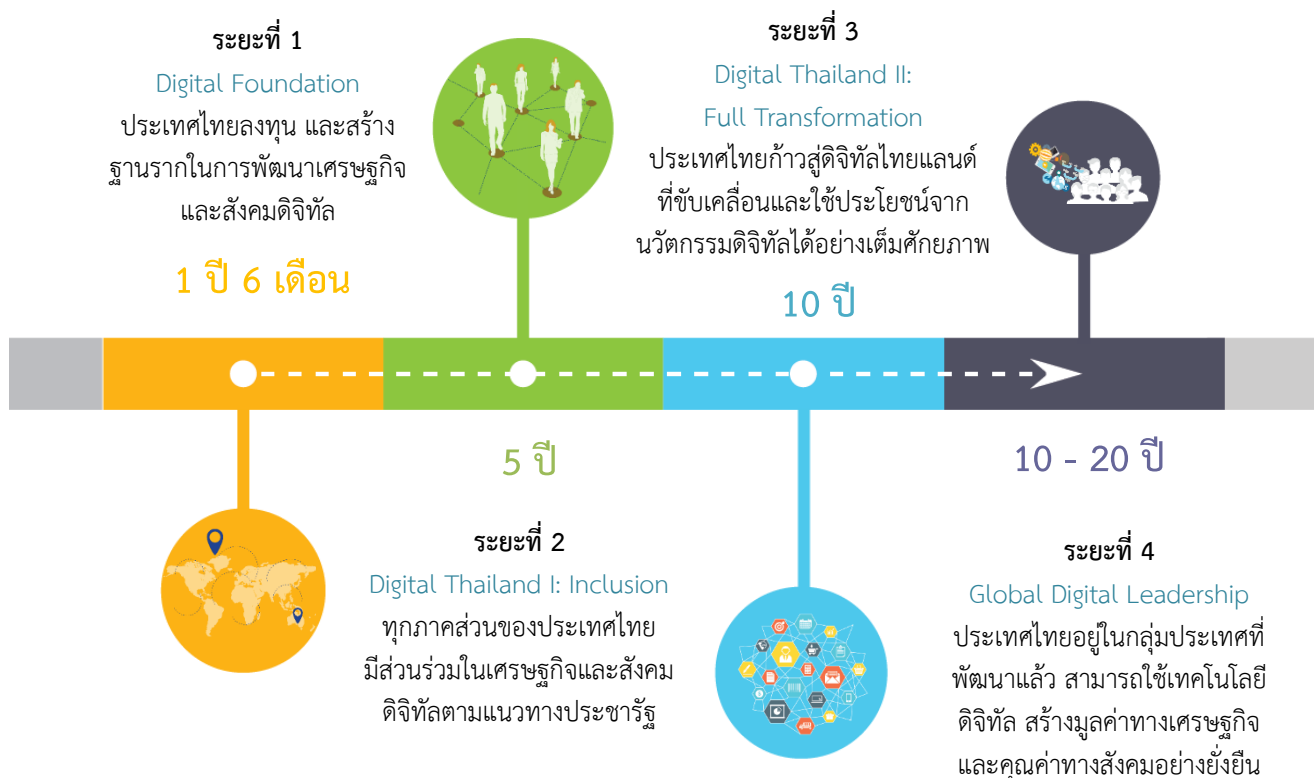
- สร้างโอกาสทางสังคมอย่างเท่าเทียม ด้วยข้อมูลข่าวสารและบริการต่างๆ ผ่านสื่อดิจิทัลเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน

- เตรียมความพร้อมให้บุคลากรทุกกลุ่มมีความรู้และทักษะที่เหมาะสมต่อการดำเนินชีวิตและการประกอบอาชีพในยุคดิจิทัล

- ปฏิรูปกระบวนการขั้นตอนการทำงานและการให้บริการของภาครัฐ ด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลและการใช้ประโยชน์จากข้อมูล เพื่อให้การปฏิบัติงานเกิดความโปร่งใส มีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล

การพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทย มุ่งเน้นการพัฒนาระยะยาวอย่างยั่งยืน สอดคล้องกับการจัดท่ายุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี แต่เนื่องจากเทคโนโลยีดิจิทัลมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ดังนั้น แผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมฉบับนี้ จึงกำหนดภูมิทัศน์ดิจิทัล เพื่อกำหนดทิศทางการพัฒนาและเป้าหมายใน 4 ระยะ ดังนี้

ภูมิทัศน์ดิจิทัลของไทยในระยะเวลา 20 ปี

ยุทธศาสตร์การพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม

เพื่อให้วิสัยทัศน์และเป้าหมายในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลบรรลุผล แผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมจึงได้กำหนดกรอบยุทธศาสตร์การพัฒนา 6 ด้านคือ

ยุทธศาสตร์ที่ 1 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัลประสิทธิภาพสูงให้ครอบคลุมทั่วประเทศ

จะมุ่งพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัลประสิทธิภาพสูง ที่ประชาชนทุกคนสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้แบบทุกที่ ทุกเวลา โดยกำหนดให้เทคโนโลยีที่ใช้มีความเร็วพอเพียงกับความต้องการ และให้มีราคาค่าบริการที่ไม่เป็นอุปสรรคในการเข้าถึงบริการของประชาชนอีกต่อไป นอกจากนี้ ในระยะยาว โครงสร้างพื้นฐานอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง จะกลายเป็นสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน เช่นเดียวกับ ถนน ไฟฟ้า น้ำประปา ที่สามารถรองรับการเชื่อมต่อของทุกคน และทุกสรรพสิ่ง โดยยุทธศาสตร์นี้ประกอบด้วยแผนงานเพื่อขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ 4 ด้าน คือ

1. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงให้ครอบคลุมทั่วประเทศ มีความทันสมัย มีเสถียรภาพตอบสนองความต้องการใช้งานของทุกภาคส่วนในราคาที่เหมาะสมและเป็นธรรม

2. ผลักดันให้ประเทศไทยเป็นหนึ่งในศูนย์กลางการเชื่อมต่อและแลกเปลี่ยนข้อมูลของอาเซียน โดยเป็นเส้นทางผ่านการจราจรของข้อมูลในภูมิภาค และเป็นที่ตั้งของผู้ประกอบการเนื้อหารายใหญ่ของโลก

3. จัดให้มีนโยบายและแผนบริหารจัดการโครงสร้างพื้นฐาน คลื่นความถี่ และการหลอมรวมของเทคโนโลยีในอนาคต เพื่อให้เกิดการใช้ทรัพยากรของประเทศอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด

4. ปรับรัฐวิสาหกิจโทรคมนาคมให้เหมาะสมกับสถานการณ์และความก้าวหน้าของอุตสาหกรรมดิจิทัล เพื่อให้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงในอนาคต

ยุทธศาสตร์ที่ 2 ขับเคลื่อนเศรษฐกิจด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล

จะกระตุ้นเศรษฐกิจของประเทศโดยผลักดันให้ภาคธุรกิจไทยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการลดต้นทุนการผลิตสินค้าและบริการ เพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินธุรกิจ ตลอดจนพัฒนาไปสู่การแข่งขันเชิงธุรกิจรูปแบบใหม่ในระยะยาว นอกจากนี้ ยุทธศาสตร์ยังมุ่งเน้นการสร้างระบบนิเวศสำหรับธุรกิจดิจิทัล เพื่อเสริมความสามารถในการแข่งขันของภาคธุรกิจไทยที่จะส่งผลต่อการขยายฐานเศรษฐกิจและอัตราการจ้างงานของไทยอย่างยั่งยืนในอนาคต โดยยุทธศาสตร์นี้ประกอบด้วยแผนงานเพื่อขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ 4 ด้าน คือ

1. เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคธุรกิจตลอดห่วงโซ่คุณค่า โดยผลักดันธุรกิจให้เข้าสู่ระบบการค้าดิจิทัลสู่สากล และให้เกิดการใช้เทคโนโลยีและข้อมูลเพื่อปฏิรูปการผลิตสินค้าและบริการ
2. เร่งสร้างธุรกิจเทคโนโลยีดิจิทัล (digital technology startup) ให้เป็นฟันเฟืองสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจดิจิทัล
3. พัฒนาอุตสาหกรรมเทคโนโลยีดิจิทัลของไทยให้มีความเข้มแข็งและสามารถแข่งขันเชิงนวัตกรรมได้ในอนาคต โดยเฉพาะอย่างยิ่งอุตสาหกรรมที่ไทยมีศักยภาพและเป็นอุตสาหกรรมแห่งอนาคต
4. เพิ่มโอกาสทางอาชีพเกษตรและการค้าขายสินค้าของชุมชนผ่านเทคโนโลยีดิจิทัล โดยดำเนินการร่วมกันระหว่างหน่วยงานจากทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน

ยุทธศาสตร์ที่ 3 สร้างสังคมคุณภาพที่ทั่วถึงเท่าเทียมด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล

จะมุ่งสร้างประเทศไทยที่ประชาชนทุกกลุ่ม โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มเกษตรกร ผู้ที่อยู่ในชุมชนห่างไกล ผู้สูงอายุ ผู้ด้อยโอกาส และคนพิการ สามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากบริการต่างๆ ของรัฐผ่านเทคโนโลยีดิจิทัล มีข้อมูล องค์ความรู้ ทั้งระดับประเทศและระดับท้องถิ่น ในรูปแบบดิจิทัลที่ประชาชนสามารถเข้าถึงและนำไปใช้ประโยชน์ได้โดยง่ายและสะดวก และมีประชาชนที่รู้เท่าทันข้อมูลข่าวสาร และมีทักษะในการใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีดิจิทัลอย่างมีความรับผิดชอบต่อสังคม โดยยุทธศาสตร์นี้ประกอบด้วยแผนงานเพื่อขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ 5 ด้าน คือ

1. สร้างโอกาสและความเท่าเทียมในการเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีดิจิทัลสำหรับประชาชน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง กลุ่มผู้สูงอายุ กลุ่มผู้พิการ กลุ่มผู้ที่อยู่อาศัยในพื้นที่ห่างไกล
2. พัฒนาศักยภาพของประชาชนในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลให้เกิดประโยชน์และสร้างสรรค์ รวมถึงความสามารถในการคิดวิเคราะห์ และแยกแยะข้อมูลข่าวสารในสังคมดิจิทัลที่เปิดกว้างและเสรี
3. สร้างสื่อ คลังสื่อและแหล่งเรียนรู้ดิจิทัลเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิตที่ประชาชนเข้าถึงได้อย่างสะดวก ผ่านทั้งระบบโทรคมนาคม ระบบแพร่ภาพกระจายเสียง และสื่อหลอมรวม
4. เพิ่มโอกาสการได้รับการศึกษาที่มีมาตรฐานของนักเรียนและประชาชน แบบทุกวัย ทุกที่ ทุกเวลา ด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล
5. เพิ่มโอกาสการได้รับบริการทางการแพทย์และสุขภาพที่ทันสมัยทั่วถึง และเท่าเทียม สู้สังคมสูงวัย ด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล

ยุทธศาสตร์ที่ 4 ปรับเปลี่ยนภาครัฐสู่การเป็นรัฐบาลดิจิทัล

จะมุ่งใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการปรับปรุงประสิทธิภาพการบริหารจัดการของหน่วยงานรัฐ ทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ให้เกิดบริการภาครัฐในรูปแบบดิจิทัลที่ประชาชนสามารถเข้าถึงบริการได้ โดยไม่มีข้อจำกัดทางกายภาพ พื้นที่ และภาษา นำไปสู่การหลอมรวมการทำงานของภาครัฐเสมือนเป็นองค์กรเดียว นอกจากนี้ รัฐบาลดิจิทัลในอนาคตจะเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการกำหนดแนวทางการพัฒนาสังคมและเศรษฐกิจ การบริหารบ้านเมือง และเสนอความคิดเห็นต่อการดำเนินงานของภาครัฐ โดยยุทธศาสตร์นี้ประกอบด้วยแผนงานเพื่อขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ 4 ด้าน คือ

1. จัดให้มีบริการอัจฉริยะที่ขับเคลื่อนโดยความต้องการของประชาชนหรือผู้ใช้บริการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งบริการที่อำนวยความสะดวกต่อประชาชน นักธุรกิจ และนักท่องเที่ยว
2. ปรับเปลี่ยนการทำงานของภาครัฐด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล ให้มีประสิทธิภาพ และธรรมาภิบาล โดยเน้นบูรณาการการลงทุนในทรัพยากร การเชื่อมโยงข้อมูล และการทำงานของหน่วยงานรัฐเข้าด้วยกัน
3. สนับสนุนให้มีการเปิดเผยข้อมูลที่เป็นประโยชน์ตามมาตรฐาน open data และส่งเสริมให้เกิดการมีส่วนร่วมของประชาชนและภาคธุรกิจในการบริหารงานของรัฐบาล
4. พัฒนาแพลตฟอร์มบริการพื้นฐานภาครัฐ (government service platform) เพื่อรองรับการพัฒนาต่อยอดแอปพลิเคชันหรือบริการรูปแบบใหม่

ยุทธศาสตร์ที่ 5 พัฒนากำลังคนให้พร้อมเข้าสู่ยุคเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัล

จะให้ความสำคัญกับการพัฒนากำลังคนวัยทำงานทุกสาขาอาชีพ ทั้งบุคลากรภาครัฐ และภาคเอกชน ให้มีความสามารถในการสร้างสรรค์และใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างชาญฉลาดในการประกอบอาชีพ และการพัฒนาบุคลากรในสาขาเทคโนโลยีดิจิทัลโดยตรง ให้มีความรู้ ความสามารถ และความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน ในระดับมาตรฐานสากล เพื่อนำไปสู่การสร้างและจ้างงานที่มีคุณค่าสูงในยุคเศรษฐกิจและสังคมที่ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเป็นปัจจัยหลักในการขับเคลื่อน โดยยุทธศาสตร์นี้ประกอบด้วยแผนงานเพื่อขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ 3 ด้าน คือ

1. พัฒนาทักษะด้านเทคโนโลยีดิจิทัลให้แก่บุคลากรในตลาดแรงงาน ที่รวมถึงบุคลากรภาครัฐ ภาคเอกชน บุคลากรทุกสาขาอาชีพ และบุคลากรทุกช่วงวัย
2. ส่งเสริมการพัฒนาทักษะ ความเชี่ยวชาญ เทคโนโลยีเฉพาะด้าน ให้กับบุคลากรในสายวิชาชีพด้านเทคโนโลยีดิจิทัล ที่ปฏิบัติงานในภาครัฐและเอกชน เพื่อรองรับความต้องการในอนาคต
3. พัฒนาผู้บริหารเทคโนโลยีสารสนเทศให้สามารถวางแผนการนำเทคโนโลยีดิจิทัลไปพัฒนาภารกิจ ตลอดจนสามารถสร้างคุณค่าจากข้อมูลขององค์กร

ยุทธศาสตร์ที่ 6 สร้างความเชื่อมั่นในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล

จะมุ่งเน้นการมีกฎหมาย กฎระเบียบ กติกาและมาตรฐานที่มีประสิทธิภาพ ทันสมัย และสอดคล้องกับหลักเกณฑ์สากล เพื่ออำนวยความสะดวก ลดอุปสรรคเพิ่มประสิทธิภาพในการประกอบกิจกรรมและทำธุรกรรมออนไลน์ต่างๆ รวมถึงสร้างความมั่นคงปลอดภัย และความเชื่อมั่น ตลอดจนคุ้มครองสิทธิให้แก่ผู้ใช้งานเทคโนโลยีดิจิทัลในทุกภาคส่วน เพื่อรองรับการเติบโตของเทคโนโลยีดิจิทัลและการใช้งานที่เพิ่มขึ้นในอนาคต โดยยุทธศาสตร์นี้ประกอบด้วยแผนงานเพื่อขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ 3 ด้าน คือ

1. กำหนดมาตรฐาน กฎ ระเบียบ และกติกาด้านดิจิทัลให้มีความทันสมัยและมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเพื่ออำนวยความสะดวกด้านการค้าและการใช้ประโยชน์ในภาคเศรษฐกิจและสังคม

2. ปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัลให้มีความทันสมัย สอดคล้องต่อพลวัตของเทคโนโลยีดิจิทัลและบริบทของสังคม

3. สร้างความเชื่อมั่นในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและการทำธุรกรรมออนไลน์ ด้วยการสร้างความมั่นคงปลอดภัยของระบบสารสนเทศและการสื่อสาร การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล การคุ้มครองผู้บริโภค

กลไกการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม

การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัลในครั้งนี้จะต้องดำเนินการผ่านกลไกการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์อย่างครบวงจรและเต็มรูปแบบเพื่อวางรากฐานเศรษฐกิจและสังคมไทยให้พร้อมเข้าสู่ยุคดิจิทัล โดยมีประเด็น ใน 4 ด้าน ดังต่อไปนี้

1. การขับเคลื่อนที่เป็นรูปธรรมในระยะเร่งด่วน โดยจัดให้มีกิจกรรมและโครงการระยะเร่งด่วนที่สุด (1 ปี 6 เดือน) ที่มุ่งเน้นการลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัลและสร้างรากฐานการพัฒนาดิจิทัล ใน 6 ด้านตามยุทธศาสตร์การพัฒนาดิจิทัลฯ ตั้งแต่การพัฒนาความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐาน การเร่งพัฒนาระบบเศรษฐกิจดิจิทัล การพัฒนาเข้าสู่สังคมดิจิทัล การปฏิรูปการดำเนินการภาครัฐ การพัฒนาทุนมนุษย์ ไปจนถึงการวางรากฐานด้านกฎ กติกา มาตรฐานด้านดิจิทัล

2. การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างเชิงสถาบัน โดยจะต้องมีการปรับปรุงรูปแบบและวิธีการทำงานของภาครัฐ บูรณาการการทำงานในลักษณะข้ามกระทรวง เพิ่มประสิทธิภาพของระบบราชการ ลดบทบาทภาครัฐกระจายและมอบอำนาจการปฏิบัติราชการ นอกจากนี้ กลไกข้อนี้จะรวมถึงการจัดให้มีหน่วยงานกลาง เพื่อทำหน้าที่กำหนดนโยบาย ประสาน และขับเคลื่อนให้การ

พัฒนาดิจิทัลของประเทศ เป็นไปอย่างมีเอกภาพ และประสิทธิภาพ ประสิทธิผลสูงสุด

3. การบูรณาการงาน งบประมาณ และทรัพยากรในการดำเนินงาน โดยจะต้องบูรณาการการทำงานร่วมกันหรือเชื่อมโยงงานและข้อมูลในลักษณะที่เป็นองค์รวม กำหนดเจ้าภาพรับผิดชอบแต่ละภารกิจ ปรับปรุงกฎระเบียบ และระบบงบประมาณให้เอื้ออำนวยต่อการทำงานร่วมกันของส่วนราชการ มีระบบประสานงานระหว่างส่วนราชการในการให้บริการประชาชน นอกจากนี้ กลไกข้อนี้จะรวมถึงการจัดตั้งกองทุนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ให้เป็นกลไกทางเลือกในการสนับสนุนทางการเงินกับโครงการด้านการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม นอกเหนือจากการสนับสนุนด้วยงบประมาณรายจ่ายประจำปีของภาครัฐ

4. กลไกติดตามความก้าวหน้าของนโยบาย แผนงาน โดยจะต้องมีการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลความเป็นไปได้อย่างต่อเนื่องเป็นระยะ เมื่อพบปัญหาและอุปสรรคในการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ ต้องจัดให้มีกลไกช่วยเหลือแก้ปัญหาหรือจัดสรรทรัพยากรเพิ่มเติมตามความจำเป็นและเหมาะสมอย่างเพียงพอและทันทั่วถึง และนำผลที่ได้จากการติดตามมาทบทวนเพื่อปรับปรุงให้สามารถดำเนินการได้อย่างเป็นรูปธรรม นอกจากนี้ จะต้องเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมตั้งแต่กระบวนการปรึกษาหารือ การเปิดรับฟังความเห็นของประชาชน ไปจนถึงการตรวจสอบ ติดตามความคืบหน้าการดำเนินงาน เพื่อนำไปสู่การบริหารจัดการภาครัฐที่มุ่งเน้นความโปร่งใสและผลสัมฤทธิ์ของการปฏิบัติงานเป็นหลัก

กิจกรรม/โครงการในระยะเร่งด่วน

เพื่อให้การขับเคลื่อนแผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม สามารถบรรลุผลอย่างเป็นรูปธรรมได้อย่างชัดเจน จึงต้องมีการจัดลำดับความสำคัญเร่งด่วน ซึ่งในช่วง 1 ปี 6 เดือนแรกของแผนฯ จะเป็นการเตรียมความพร้อมพื้นฐานด้านดิจิทัลที่จำเป็นสำหรับประเทศ โดยมีตัวอย่างโครงการเด่นได้แก่

โครงสร้างพื้นฐาน

- โครงการขยายโครงข่ายอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงให้ครอบคลุมหมู่บ้านทั่วประเทศ
- โครงการยกระดับโครงสร้างพื้นฐานของประเทศไทยให้เชื่อมต่อโดยตรงกับศูนย์กลางการแลกเปลี่ยนข้อมูลอินเทอร์เน็ตของโลก

เศรษฐกิจ

- โครงการสร้างความเข้มแข็งให้กับเศรษฐกิจฐานราก เพื่อเพิ่มโอกาสการสร้างรายได้ให้กับชุมชนและขยายตลาดชุมชนสู่ตลาดเมือง
- โครงการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันให้กับภาคธุรกิจไทย เพื่อเข้าสู่ระบบการค้าดิจิทัลและเชื่อมโยงไปสู่ระบบการค้าสากล
- โครงการผลักดันการพัฒนาคลัสเตอร์ดิจิทัลตามนโยบายส่งเสริมเขตเศรษฐกิจพิเศษและ super cluster

- โครงการพัฒนากำลังคนในธุรกิจเทคโนโลยีดิจิทัล (digital technology startup) เพื่อให้เกิดบุคลากรที่มีทักษะและความเชี่ยวชาญใช้นวัตกรรมเพื่อสร้างสินค้าและบริการรูปแบบใหม่

- โครงการพัฒนาอุตสาหกรรมเทคโนโลยีและสื่อสร้างสรรค์ เพื่อสร้างอนาคตให้ธุรกิจไทยในเวทีโลก

ด้านสังคม

- โครงการพัฒนาเครือข่ายศูนย์ดิจิทัลชุมชน เพื่อให้บริการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต เป็นจุดบริการภาครัฐสู่ชุมชนผ่านระบบดิจิทัล และเป็นศูนย์กลางการแลกเปลี่ยนเรียนรู้
- โครงการส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต ผ่านบริการ e-learning และบริการการเรียนรู้ระบบเปิดสำหรับมหาชน (MOOC)
- โครงการส่งเสริมการใช้ดิจิทัลให้เกิดประโยชน์และสร้างสรรค์ เพื่อเสริมสร้างทักษะดิจิทัล ให้แก่ เด็ก เยาวชน และประชาชนทั่วไป

ด้านบริการภาครัฐ

- โครงการยกระดับคุณภาพงานบริการภาครัฐ เพื่อปรับกระบวนการดำเนินงานภาครัฐ บูรณาการข้อมูลและระบบงาน และอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน
- การผลักดันชุดกฎหมายที่เกี่ยวกับการส่งเสริมและพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัล

อารัมภบท

ปัจจุบันประเทศไทยภายใต้การนำของพลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี กำลังอยู่ในวาระของการปฏิรูปประเทศครั้งใหญ่ในทุกมิติของการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม โดยในการนี้รัฐบาลได้ตระหนักถึงความจำเป็นเร่งด่วนในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลมาเป็นเครื่องมือสำคัญ ในการปฏิรูปประเทศไทยไปสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน และได้แถลงนโยบายต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติในด้านนโยบายเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัล ดังนี้

“ข้อ 6.18 ส่งเสริมภาคเศรษฐกิจดิจิทัลและวางรากฐานของเศรษฐกิจดิจิทัลให้เริ่มขับเคลื่อนได้อย่างจริงจัง ซึ่งจะ使得ทุกภาคเศรษฐกิจก้าวหน้าไปได้ทันโลกและสามารถแข่งขันในโลกสมัยใหม่ได้ ซึ่งหมายรวมถึงการผลิตและการค้าผลิตภัณฑ์ดิจิทัลโดยตรง ทั้งผลิตภัณฑ์ฮาร์ดแวร์ ผลิตภัณฑ์ซอฟต์แวร์ อุปกรณ์สื่อสารดิจิทัล อุปกรณ์โทรคมนาคมดิจิทัล และการใช้ดิจิทัลรองรับการให้บริการของภาครัฐกิจการเงินและธุรกิจบริการอื่นๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาคสื่อสารและบันเทิง ตลอดจนการใช้ดิจิทัลรองรับการผลิตสินค้าอุตสาหกรรม และการพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ ปรับปรุงบทบาทและภารกิจของหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรงให้ดูแลและผลักดันงานสำคัญของประเทศชาติในเรื่องนี้ และจะจัดให้มีคณะกรรมการระดับชาติเพื่อขับเคลื่อนเรื่องนี้อย่างจริงจัง”

โดยเพื่อให้เกิดการดำเนินงานด้านนี้อย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และเป็นรูปธรรมสูงสุด คณะรัฐมนตรีจึงได้ลงมติเมื่อวันที่ 30 กันยายน พ.ศ. 2558 มอบหมายให้กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารร่วมกับกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จัดทำแผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแทนแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ไอซีที) ของประเทศ เพื่อเป็นกรอบแนวทางการดำเนินการตามนโยบายเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัลของรัฐบาลให้เกิดการนำเทคโนโลยีดิจิทัลที่ทันสมัยและหลากหลายมาเปลี่ยนแปลงวิธีการดำเนินธุรกิจ การดำเนินชีวิตของประชาชน และการดำเนินงานของภาครัฐ ซึ่งจะส่งผลให้เกิดความมั่งคั่งทางเศรษฐกิจที่แข่งขันได้ในเวทีโลก และความมั่นคงทางสังคมของประเทศต่อไป

แผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมฉบับนี้ ไม่ใช่เรื่องใหม่สำหรับประเทศไทย หากแต่เป็นการต่อยอดการพัฒนาประเทศด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลที่ทำมาอย่างต่อเนื่อง โดยกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร และหน่วยงานอื่นๆ ทั้งจากภาครัฐ ภาคประชาชน ภาควิชาการ และภาคประชาสังคม อย่างไรก็ตาม ปัจจุบันเทคโนโลยีและบริบททางเศรษฐกิจและสังคมกำลังเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วไปสู่ยุคดิจิทัล และหลากหลายประเทศทั่วโลก เช่น สหรัฐอเมริกา กลุ่มประเทศในสหภาพยุโรป ออสเตรเลีย สิงคโปร์ มาเลเซีย อินเดีย ฯลฯ กำลังแข่งขันกันพัฒนาและขับเคลื่อนประเทศด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล ดังนั้น แผนพัฒนาดิจิทัลฉบับนี้ จึงมุ่งหวังปฏิรูปประเทศไทยให้ทันต่อบริบทดังกล่าวด้วยเช่นกัน ตั้งแต่การเร่งวางรากฐานดิจิทัลของประเทศผ่านการลงทุนครั้งใหญ่ การสร้างระบบเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัลที่ทุกคนมีส่วนร่วมตามแนวทางประชารัฐ การขับเคลื่อนระบบเศรษฐกิจและสังคม และใช้ประโยชน์จากนวัตกรรมดิจิทัลอย่างเต็มศักยภาพ จนถึงการผลักดันให้ประเทศไทยเป็นประเทศในกลุ่มประเทศพัฒนาแล้ว ที่สามารถใช้เทคโนโลยีดิจิทัลสร้างมูลค่า และขับเคลื่อนระบบเศรษฐกิจและสังคมอย่างยั่งยืนในระยะยาว

โดยแผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม มีหลักการนำทาง 5 ข้อ ดังนี้

1. บริบทของประเทศไทยในยุคดิจิทัล: ความท้าทายและโอกาส

ประเทศไทยให้ความสำคัญกับการพัฒนาและการนำไอซีที มาใช้เป็นเครื่องมือสนับสนุน (enabling technology) การพัฒนาประเทศมาโดยตลอด ที่ได้มุ่งเน้นให้ประเทศไทยมีโครงสร้างพื้นฐานด้านไอซีที โดยเฉพาะอย่างยิ่งอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง (broadband) กระจายอย่างทั่วถึงเสมือนบริการสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานทั่วไป ประชาชนมีความรอบรู้ เข้าถึง สามารถพัฒนาและใช้ประโยชน์จากสารสนเทศได้อย่างรู้เท่าทัน อุตสาหกรรมไอซีทีที่มีบทบาทเพิ่มขึ้นต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศ ประชาชนมีโอกาสรายได้และคุณภาพชีวิตดีขึ้น และไอซีทีที่มีบทบาทต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม¹

สำหรับปัจจุบัน รัฐบาลได้ตระหนักถึงอิทธิพลของเทคโนโลยีดิจิทัลที่มีต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ซึ่งเป็นทั้งโอกาสและความท้าทายของประเทศไทย ที่จะปรับปรุงทิศทางการดำเนินงานของประเทศ ด้วยการใช้ประโยชน์สูงสุดจากเทคโนโลยีดิจิทัล โดยความท้าทายและโอกาสของประเทศไทยด้านเศรษฐกิจและสังคม ความท้าทายจากพลวัตของเทคโนโลยีดิจิทัล และสถานการณ์การพัฒนาด้านดิจิทัลในประเทศไทยในปัจจุบัน สามารถสรุปโดยสังเขปได้ดังต่อไปนี้

1.1 ทิศทางการพัฒนาประเทศ: ความท้าทายและโอกาสของประเทศไทยในภาพรวม

กระแสการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว ทั้งการเปลี่ยนแปลงภายในประเทศและการเปลี่ยนแปลงของบริบทโลก ทำให้สภาพแวดล้อมของการพัฒนาประเทศไทยในปัจจุบันและที่จะเกิดในอนาคต 20 ปี เปลี่ยนไปอย่างมีนัยสำคัญ โดยสภาพแวดล้อมดังกล่าวเป็นทั้งเงื่อนไข ปัญหา ความท้าทาย ที่ประเทศไทยจะต้องเผชิญและแนวทางรองรับหรือแก้ไข ซึ่งเป็นโอกาสสำหรับการพัฒนาประเทศ หากประเทศไทยสามารถปรับเปลี่ยนตนเองให้สามารถใช้ประโยชน์จากโอกาสเหล่านั้น

โดยบริบทที่เป็นความท้าทายและโอกาสของประเทศไทย มีตัวอย่าง ได้แก่

1

ก้าวข้ามกับดักรายได้ปานกลาง

การก้าวข้ามกับดักรายได้ปานกลาง (middle income trap) ที่ประเทศไทยตกอยู่ในภาวะดังกล่าวอย่างยาวนาน การก้าวข้ามกับดักรายได้ปานกลางไปสู่การเป็นประเทศที่มีรายได้ระดับสูงเป็นหนึ่งในเป้าหมายการพัฒนาประเทศเร่งด่วนของรัฐบาล ด้วยการลงทุนและพัฒนาอุตสาหกรรมที่มีอยู่แล้วในประเทศ และอุตสาหกรรมกระแสใหม่ที่หมายรวมถึงอุตสาหกรรมดิจิทัล

¹ กรอบนโยบายเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ระยะ พ.ศ. 2554-2563 ของประเทศไทย ได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 22 มีนาคม พ.ศ. 2554 และถูกนำมาใช้เป็นกรอบแนวทางในการจัดทำแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ระยะ 5 ปี

2

พัฒนาขีดความสามารถของภาคเกษตร อุตสาหกรรม และ

- การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทย ที่ยังไม่สามารถก้าวไปอยู่ในกลุ่มประเทศที่แข่งขันด้วยนวัตกรรมได้² และยังคงอาศัยประสิทธิภาพภาครัฐและภาครัฐกิจ ปัจจัยกำลังคนราคาถูกลงและปัจจัยทุนด้วยการนำเข้าจากต่างประเทศเป็นตัวขับเคลื่อน มากกว่าการใช้เทคโนโลยีและโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศ
- การเสริมสร้างความเข้มแข็งแก่ SMEs ซึ่งแม้มีการจ้างงานรวมถึงร้อยละ 80.4 ของประเทศ แต่มูลค่าการดำเนินธุรกิจของ SMEs คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 37.3 ของ GDP³ และผลิตภาพของ SMEs ไทยยังไม่สูงนัก นอกจากนี้ SMEs มีการเข้าถึงและใช้งานเทคโนโลยีดิจิทัลในระดับต่ำเมื่อเทียบกับธุรกิจขนาดใหญ่⁴

3

ปรับตัวและฉกฉวยโอกาสจากการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจ

- การใช้ประโยชน์จากการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการก้าวสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี พ.ศ. 2558 รวมถึงการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจในภูมิภาคต่างๆ ที่มีผลกระทบโดยตรงต่อประเทศไทย การปรับตัวเข้าสู่เศรษฐกิจโลกแบบหลายศูนย์กลาง กอปรกับปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นกับระบบเศรษฐกิจชั้นนำของโลก ได้แก่ สหรัฐอเมริกา ยุโรป และญี่ปุ่น เป็นต้น จะเป็นประเด็นยุทธศาสตร์สำคัญในการขับเคลื่อนระบบเศรษฐกิจของประเทศ
- การใช้โอกาสจากการที่ประเทศไทยมีจุดเด่นตรงที่ตั้งอยู่กลางคาบสมุทรอินโดจีนในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มีความหลากหลายทางชีวภาพของทั้งพืชและสัตว์มาก อันเป็นรากฐานมั่นคงของการผลิตในภาคเกษตรกรรม มีสถานที่ท่องเที่ยวที่หลากหลายที่สุดประเทศหนึ่ง คุณภาพฝีมือแรงงานเป็นที่ยอมรับในระดับสากล

² World Economic Forum จัดลำดับขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศต่างๆ ทั่วโลกโดยคำนึงถึงลำดับขั้นการพัฒนาทางเศรษฐกิจ (Stage of Development) ที่แตกต่างกัน และแบ่งประเทศออกเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มการแข่งขันด้วยปัจจัยพื้นฐานกลุ่มการแข่งขันด้วยประสิทธิภาพการลงทุนและกลุ่มการแข่งขันด้วยนวัตกรรม ซึ่งประเทศไทยถูกจัดอยู่ในกลุ่มที่แข่งขันด้วยประสิทธิภาพการลงทุน (Global Competitiveness Report (<http://www.weforum.org/issues/globalcompetitiveness/index.html>))

³ สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.), 2556, สถานการณ์และตัวชี้วัดเชิงเศรษฐกิจของ SMEs พ.ศ. 2556 และ พ.ศ. 2557, <http://www.sme.go.th/th/images/data/SR/download/2014/07july/บทที่ 1 GDP SMEs พ.ศ. 2556.pdf>

⁴ สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมและกรมทรัพย์สินทางปัญญา, http://www.ipthailand.go.th/index.php?option=com_content&view=article&id=52&Itemid=186

4

แก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำของสังคม

- การแก้ไขปัญหาความเหลื่อมล้ำในสังคม ซึ่งมีหลากหลายมิติ ทั้งด้านการพัฒนาคุณภาพคน ด้านการศึกษา ด้านรายได้ ด้านโอกาสทางสังคมและการได้รับสิทธิประโยชน์ต่างๆ รวมถึงบริการของภาครัฐ และยังรวมถึงความเหลื่อมล้ำทางดิจิทัล (digital divide) หรือความแตกต่างและช่องว่างระหว่างผู้ที่สามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีดิจิทัลกับผู้ที่เข้าไม่ถึง ไม่เข้าใจ และไม่สามารถใช้ประโยชน์จากไอซีที

5

บริหารจัดการสังคมผู้สูงอายุ

- การบริหารจัดการกับการเข้าสู่สังคมสูงวัยของโลกและของประเทศไทยอย่างต่อเนื่อง จากรายงานขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ ประเทศไทยจะมีจำนวนประชากรสูงอายุมากขึ้นอย่างไม่เคยมีมาก่อน โดยคาดการณ์ว่าจำนวนผู้มีอายุมากกว่า 65 ปี จะมีจำนวนราวร้อยละ 20 ของประชากรใน พ.ศ. 2568 และเพิ่มเป็นร้อยละ 30 ใน พ.ศ. 2593 ตามลำดับ การเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากร จะมีนัยต่อผลิตภาพ (productivity) และการมีส่วนร่วมในภาคแรงงานในอนาคต รวมถึงความต้องการด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และเทคโนโลยีดิจิทัลในการดูแลผู้สูงอายุ

6

พัฒนาศักยภาพคนในประเทศ

- การพัฒนาศักยภาพของคนในประเทศ เทคโนโลยีดิจิทัลจะเป็นเครื่องมือในการสร้างศักยภาพของทุกคน ยกกระดับคนไปสู่สังคมฐานความรู้ ให้มีความสามารถสามารถขยับไปสู่การผลิตที่ใช้เทคโนโลยีหรือรู้จักใช้เทคโนโลยี และข้อมูลข่าวสารในการประกอบอาชีพมากขึ้น สำหรับคนทั่วไปเทคโนโลยีดิจิทัลจะช่วยให้เข้าถึงข้อมูลข่าวสาร สามารถพัฒนาตนเองให้เป็นคนที่ฉลาด รู้เท่าทันสื่อ เท่าทันโลกด้วย

7

แก้ปัญหาคอร์รัปชัน

- การแก้ไขปัญหาคอร์รัปชัน ซึ่งเป็นปัญหาเรื้อรังของประเทศ ส่งผลกระทบต่อโครงสร้างและการพัฒนาประเทศในทุกมิติ คอร์รัปชันเป็นอุปสรรคอันดับหนึ่งในทรรศนะของนักลงทุนต่างชาติ ที่จะตัดสินใจลงทุนและทำธุรกิจในประเทศไทย⁵ โดยกรณีคอร์รัปชันที่สำคัญคือการทุจริตในการจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐและการใช้งบประมาณประจำปี⁶ ทั้งนี้องค์การบริหารส่วนท้องถิ่นมีสถิติเรื่องร้องเรียนทุจริตสูงสุด จำเป็นต้องมีการสร้างความโปร่งใสให้กับภาครัฐด้วยการเปิดเผยข้อมูลเพื่อให้ภาคประชาสังคม เข้ามามีส่วนในการตรวจสอบการทำงานของภาครัฐได้ ภายใต้ขอบเขตของกฎหมายและกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง

8

ภัยคุกคามไซเบอร์

- การจัดการกับภัยในรูปแบบใหม่ๆ รวมถึงภัยคุกคามจากสารสนเทศรูปแบบต่างๆ มีการพัฒนาและเปลี่ยนแปลงรูปแบบอย่างต่อเนื่อง จึงต้องเตรียมความพร้อมเพื่อรับมือ เพิ่มขีดความสามารถของบุคลากรในการรักษาความมั่นคงปลอดภัย และการพัฒนาทักษะความรู้ เพื่อป้องกันตนเองและหน่วยงาน ลดความเสี่ยงจากการถูกโจมตีหรือภัยคุกคาม และลดความเสียหายจากผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น

1.2 ความท้าทายจากพลวัตของเทคโนโลยีดิจิทัล

เทคโนโลยีดิจิทัลเป็นเทคโนโลยีที่มีอิทธิพลอย่างมากต่อการใช้ชีวิตของประชาชนทุกคน การดำเนินงานของภาคธุรกิจ ภาครัฐ และภาคประชาสังคมทุกๆ องค์กร แต่เทคโนโลยีดิจิทัลเป็นเทคโนโลยีที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วอยู่ตลอดเวลาและยากต่อการคาดเดาในระยะยาว ดังนั้น การพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม จึงต้องตระหนักและรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยีที่จะเกิดขึ้นในอนาคตและนัยจากการเปลี่ยนแปลงนั้น ดังมีตัวอย่างของการเปลี่ยนแปลงและผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยีดิจิทัล ดังนี้

⁵ จากการประเมินของ The Global Competitiveness Report (2013-2014)

⁶ <https://www.nacc.go.th>

1

การเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี

เกิดความเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีแบบก้าวกระโดด โดยมีเทคโนโลยีดิจิทัลที่มีบทบาทสำคัญในช่วง 5 ปีข้างหน้า ได้แก่ เทคโนโลยีสื่อสารที่มีความเร็วและคุณภาพสูงมาก (new communications technology) เทคโนโลยีอุปกรณ์เคลื่อนที่เพื่อการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตแบบทุกที่ทุกเวลา (mobile/ wearable computing) เทคโนโลยีการประมวลผลแบบคลาวด์ (cloud computing) เทคโนโลยีการวิเคราะห์ข้อมูลขนาดใหญ่ (big data analytics) เทคโนโลยีการเชื่อมต่อของสรรพสิ่ง (internet of things) เทคโนโลยีการพิมพ์สามมิติ (3D printing) และเทคโนโลยีความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ (cyber security) โดยมีเทคโนโลยีอื่น เช่น robotics หรือ autonomous car เป็นเรื่องสำคัญในอนาคตระยะยาว

2

การหลอมรวมของกิจกรรม

เกิดการหลอมรวมระหว่างกิจกรรมทางเศรษฐกิจสังคมของโลกออนไลน์และออฟไลน์ (convergence of online and offline activities) โดยที่เทคโนโลยีใหม่หรือการใช้เทคโนโลยีเดิมในรูปแบบใหม่ ทำให้เส้นแบ่งระหว่างระบบเศรษฐกิจสังคมของโลกเสมือนและโลกทางกายภาพเกือบจะเลือนหายไป โดยกิจกรรมของประชาชน ธุรกิจ หรือรัฐ จะถูกย้ายมาอยู่บนระบบออนไลน์มากขึ้น เช่น การสื่อสาร การซื้อขายสินค้า การทำธุรกรรมทางการเงิน การเรียนรู้ การดูแลสุขภาพ การบริการของภาครัฐ ฯลฯ

3

ผู้บริโภคกลายเป็นผู้ผลิต

เกิดแนวโน้มการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อให้เกิดการผลิตมากขึ้น (consumption to production) โดยในอดีตที่ผ่านมาสังคมในระดับประชาชนยังใช้เทคโนโลยีเพื่อการสื่อสาร การเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร หรือกิจกรรมสาระบันเทิงเป็นส่วนใหญ่ แต่ในยุคปัจจุบันนั้นจะเป็นโลกที่ประชาชนและผู้บริโภคกลายมาเป็นผู้ผลิต โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อทำให้เกิดผลผลิตและรายได้มากขึ้น

4

การแข่งขันบนฐานนวัตกรรม

เกิดการแข่งขันที่อยู่บนพื้นฐานของนวัตกรรมสินค้าและบริการ (innovation economy) โดยในโลกยุคดิจิทัลนี้ การแข่งขันในเชิงราคาจะเป็นเรื่องในอดีต (เช่น การตัดราคาสินค้าและบริการกันทางออนไลน์) และธุรกิจที่ไม่สามารถใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อปรับเปลี่ยนกระบวนการทางธุรกิจ สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าและบริการเดิมของตน หรือสร้างสินค้าและบริการใหม่ๆ ที่ตอบสนองความต้องการของตลาด จะไม่สามารถแข่งขันได้อีกต่อไป

6

การแข่งขันด้วยข้อมูล

เกิดข้อมูลทั้งจากผู้ใช้งาน และจากอุปกรณ์เซ็นเซอร์ต่างๆ จำนวนมหาศาล โลกดิจิทัลจึงเป็นโลกของการแข่งขันด้วยข้อมูล ซึ่งศักยภาพในด้านการวิเคราะห์ข้อมูลขนาดใหญ่จะเป็นเรื่องจำเป็น และเป็นพื้นฐานสำหรับทุกหน่วยงานและองค์กรทั้งภาครัฐและเอกชน นอกจากนี้ ข้อมูลส่วนบุคคลมีความสำคัญมากทั้งในเชิงธุรกิจ และการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลจะกลายเป็นประเด็นสำคัญที่สุดในยุคของ big data

5

ยุคของระบบอัจฉริยะ

เกิดการใช้ระบบอัจฉริยะ (smart everything) มากขึ้นเรื่อยๆ จากนี้ไปจะเป็นยุคของการใช้เทคโนโลยีและแอปพลิเคชันอัจฉริยะต่างๆ ในกิจกรรมทางเศรษฐกิจและสังคมมากขึ้นเรื่อยๆ ตั้งแต่ระดับประชาชน เช่น การใช้ชีวิตประจำวันในบ้าน การเดินทาง การดูแลสุขภาพ การใช้พลังงาน ไปถึงระดับอุตสาหกรรม เช่น การเกษตร การผลิตสินค้าในโรงงาน หรือแม้กระทั่งเรื่องการเฝ้าระวังภัยพิบัติ การดูแลสิ่งแวดล้อม และอื่นๆ อีกมากมายในอนาคต

7

การแพร่ระบาดของภัยไซเบอร์

เกิดความเสี่ยงด้านความปลอดภัยไซเบอร์ตามอีกหลายรูปแบบ เช่น การก่อวินาศกรรม สร้างความรำคาญแก่ผู้ใช้ระบบ การเข้าถึงข้อมูลและระบบโดยไม่ได้รับอนุญาต การยับยั้งข้อมูลและระบบ การสร้างความเสียหายแก่ระบบ การจารกรรมข้อมูลบนระบบคอมพิวเตอร์ (ข้อมูลการค้า การเงิน หรือข้อมูลส่วนตัว) หรือแม้แต่การโจมตีโครงสร้างพื้นฐานที่มีความสำคัญยิ่งยวดที่สามารถทำให้ระบบเศรษฐกิจหยุดชะงักและได้รับความเสียหายหรือเกิดอันตรายต่อชีวิตและทรัพย์สินของผู้คน โดยที่ภัยไซเบอร์เหล่านี้ล้วนแล้วแต่พัฒนาอย่างรวดเร็วตามความก้าวหน้าของเทคโนโลยี และบ่อยครั้งยังเป็นเรื่องที่ทำจากนอกประเทศ ทำให้การป้องกันหรือติดตามจับกุมการกระทำผิดเป็นเรื่องที่ยากและสลับซับซ้อนมากขึ้นอีกด้วย

8

การเปลี่ยนโครงสร้างกำลังคน

เกิดการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ในเรื่องของโครงสร้างกำลังคนทั้งในเชิงลบและเชิงบวก งานหลายประเภท โดยเฉพาะอย่างยิ่งในภาคอุตสาหกรรม โรงงาน และภาคบริการ จะเริ่มถูกทดแทนด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลที่สามารถทำได้ดีกว่าและมีประสิทธิภาพมากกว่า (เช่น พนักงานขายตัว การใช้บริการทางการเงิน) ขณะเดียวกันก็จะมีงานรูปแบบใหม่ที่ต้องใช้ความรู้และทักษะสูงเกิดขึ้น เช่น นักวิทยาศาสตร์หรือผู้เชี่ยวชาญด้านข้อมูล ผู้เชี่ยวชาญด้านความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ ผู้เชี่ยวชาญด้านโซเชียลเน็ตเวิร์ค นักธุรกิจดิจิทัล ฯลฯ นอกจากนี้จะมีงานบางประเภทที่อาจต้องเปลี่ยนบทบาทไป เช่น ครู กลายเป็นผู้อำนวยการสอนมากกว่าผู้สอน

ดังที่นำเสนอข้างต้น พลวัตของเทคโนโลยีดิจิทัลที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและไม่หยุดยั้ง ส่งผลกระทบอย่างมากต่อวิถีชีวิต รูปแบบ กิจกรรมของปัจเจกชนและองค์กร รวมถึงระบบเศรษฐกิจและสังคม ความสามารถในการใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีดิจิทัลจึงเป็นปัจจัยสำคัญของการพัฒนาประเทศ ดังที่หลากหลายประเทศได้ตระหนักและมีการลงทุน พัฒนา และส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อนำไปสู่เศรษฐกิจและสังคมดิจิทัลที่หมายถึง ระบบเศรษฐกิจและสังคมที่เทคโนโลยีดิจิทัลเป็นกลไกสำคัญในการดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจและสังคม การใช้ชีวิตประจำวันของประชาชน การเปลี่ยนกระบวนทัศน์ทางความคิด รูปแบบการมีปฏิสัมพันธ์ของคนในสังคม การปฏิรูปกระบวนการทางธุรกิจซึ่งรวมถึงการผลิต การค้า การบริการ และการบริหารราชการแผ่นดิน อันนำมาสู่พัฒนาทางเศรษฐกิจการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนในสังคม โดยแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัลของประเทศไทยนั้นจะตั้งอยู่บนคุณลักษณะสำคัญที่เกิดจากความสามารถและพลวัตของเทคโนโลยีดิจิทัล อันได้แก่

1

การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเป็นเครื่องมือในการเชื่อมต่อกิจกรรมทางเศรษฐกิจและสังคมของประชาคมในประเทศและประชาคมโลก การเชื่อมต่องานนำไปสู่การแบ่งปันทรัพยากร แนวคิดใหม่และผลประโยชน์ร่วมกันอย่างไร้พรมแดน โดยที่ประชาชนในประเทศสามารถมีบทบาทและมีส่วนร่วมได้อย่างทั่วถึงและเท่าเทียม

2

การเข้าสู่ระบบเศรษฐกิจและสังคมที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งนวัตกรรมดิจิทัล เพื่อสร้างคุณค่า (value creation) และขีดความสามารถทางการแข่งขันในระดับสากล ตลอดจนการยกระดับ “คุณภาพชีวิต” ของประชาชนในประเทศ

3

การสร้างและใช้ประโยชน์จากข้อมูลจำนวนมาก ทั้งที่เป็นข้อมูลที่มีการบันทึกโดยคน เช่น ข้อมูลการเงิน ข้อมูลลูกค้า ข้อมูล social media และข้อมูลที่มีการจัดเก็บโดยอุปกรณ์และไหลผ่านเครือข่าย (internet of things) มาวิเคราะห์ผ่านระบบประมวลผลขนาดใหญ่ เพื่อใช้ประโยชน์ในการปรับปรุงประสิทธิภาพการดำเนินงานในการผลิตและบริการ และสร้างความได้เปรียบในการแข่งขันในยุคดิจิทัลของประเทศ รวมถึงการให้บริการประชาชน

4

การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลที่แพร่กระจายแทรกซึมไปทุกภาคส่วน เพื่อสร้างโอกาสให้คนทุกกลุ่มมีส่วนร่วมในการสร้างและนำพาประเทศไทยไปสู่สังคมที่ทุกคนสามารถกลายเป็นผู้ผลิตและสร้างมูลค่า

1.3 สถานภาพการพัฒนาด้านดิจิทัลในประเทศไทย

ประเทศไทยจะสามารถนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้เพื่อให้เกิดการพัฒนาประเทศได้มากน้อยเพียงใดนั้น เงื่อนไขที่สำคัญคือ ความพร้อมด้านเทคโนโลยีดิจิทัลของประเทศที่เป็นอยู่ ณ ปัจจุบัน และความสามารถในการพัฒนา เสริมสร้างความแข็งแกร่งด้านดิจิทัลของประเทศในอนาคต ดังนั้น การจัดทำแผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมจึงต้องมีการประเมินสถานภาพปัจจุบันของการพัฒนาทางดิจิทัล

1. โครงสร้างพื้นฐานดิจิทัล

โครงสร้างพื้นฐานด้านการสื่อสารดิจิทัลของประเทศไทย ยังคงมีจุดอ่อนในการแพร่กระจายและส่งผลถึงการเข้าถึงและ การใช้งานในภาคประชาชน ภาคเอกชน และภาครัฐ ที่มีระดับ ต่ำ ดังจะเห็นได้จากการเข้าถึงบริการอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง ของประชาชนไทยที่มีจำนวนครัวเรือนเพียงร้อยละ 29.96 หรือ ประชากรเพียงร้อยละ 8.99⁷ ของประชากรทั้งหมดที่เข้าถึงบริการอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงผ่านโครงข่าย โทรศัพท์ประจำที่ (fixed broadband penetration) แม้ว่าอัตราการเข้าถึงบริการอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง ผ่านโครงข่ายโทรศัพท์เคลื่อนที่จะมีมากพอสมควรคือ ร้อยละ 52.5 ของประชากร

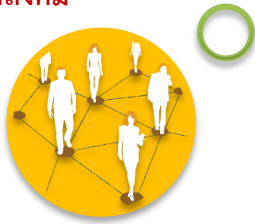
นอกจากนี้ หากพิจารณาถึงการเข้าถึงอย่างทั่วถึงและเท่าเทียมในมิติของพื้นที่ พบว่า โครงสร้าง พื้นฐานด้านการสื่อสารดิจิทัลยังไม่ครอบคลุมทุกพื้นที่ โดยเฉพาะระดับหมู่บ้าน มีหมู่บ้านประมาณร้อยละ 53 จากจำนวน 74,965 หมู่บ้าน ที่สามารถเข้าถึงบริการอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง ส่วนที่เหลือเป็นหมู่บ้านที่อยู่ ห่างไกลซึ่งยังขาดการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานโทรคมนาคมที่เพียงพอ ทั้งนี้ หน่วยงานภาครัฐที่สำคัญ เช่น โรงเรียน โรงพยาบาลสุขภาพประจำตำบล (รพ.สต.) องค์การบริหารส่วนตำบลหลายแห่ง ยังไม่สามารถเข้าถึง โครงข่ายอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงได้

ความสามารถในการเข้าถึงและใช้งานของประชาชนและองค์กร ยังขึ้นกับอัตราค่าบริการที่เหมาะสมกับ ระดับค่าครองชีพ (affordability) ซึ่งราคาค่าบริการอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงของประเทศไทยคิดเป็นร้อยละ 5.8 ของรายได้มวลรวมประชาชาติ (หรือ GNI) ในขณะที่ค่าบริการของประเทศเพื่อนบ้านมีราคาต่ำกว่ามาก

อินเทอร์เน็ตแบนด์วิดท์ระหว่างประเทศ (international internet bandwidth) และการเชื่อมต่อ โครงข่ายระหว่างประเทศ เป็นตัวชี้วัดหนึ่งที่บ่งบอกถึงคุณภาพของโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัล ซึ่งในช่วงทศวรรษที่ ผ่านมาอินเทอร์เน็ตแบนด์วิดท์ระหว่างประเทศในภูมิภาคและประเทศต่างๆ ทั่วโลกมีปริมาณเพิ่มขึ้นอย่างมาก เพื่อรองรับการประยุกต์ใช้งานและบริการที่มีการรับส่งข้อมูลปริมาณมากผ่านเครือข่ายความเร็วสูง ปริมาณ อินเทอร์เน็ตแบนด์วิดท์ระหว่างประเทศของไทยมากกว่าร้อยละ 50 มีการติดต่อสื่อสารไปยังประเทศที่เป็น ศูนย์กลางการเชื่อมต่อและแลกเปลี่ยนข้อมูลอินเทอร์เน็ต มีแหล่งข้อมูลขนาดใหญ่เป็นที่ต้องการของผู้ใช้งาน ได้แก่ ประเทศสิงคโปร์ มาเลเซีย และสหรัฐอเมริกา โดยประเทศไทยมีโครงข่ายสื่อสารระหว่างประเทศ เชื่อมต่อกับประเทศเพื่อนบ้านผ่านสายใยแก้วนำแสงทางภาคพื้นดิน และเชื่อมโยงกับประเทศอื่นๆ ผ่านเคเบิลใต้น้ำ แต่โครงข่ายสื่อสารระหว่างประเทศของไทย โดยเฉพาะโครงข่ายสื่อสารผ่านเคเบิลใต้น้ำ ยังน้อยกว่าประเทศเพื่อนบ้าน โดยในปัจจุบันประเทศไทยมีเคเบิลใต้น้ำเพียง 11 เส้น (ใช้งานอยู่จริง 5 เส้น) และมี 4 landing stations

⁷ <http://www.nbt.go.th/TTID/>

2. การใช้ประโยชน์เทคโนโลยีดิจิทัล ของประชาชนและภาคสังคม

เทคโนโลยีดิจิทัลสามารถช่วยยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนได้ในหลากหลายมิติ เช่น การสร้างโอกาสทางการเรียนรู้ การเพิ่มรายได้ การเข้าถึงบริการของภาครัฐ แต่การมีเทคโนโลยีไอซีที (คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ต)⁸ ของไทยยังคงต่ำอยู่ โดยในปี

พ.ศ. 2558 มีผู้ใช้คอมพิวเตอร์เพียงร้อยละ 34.9 และผู้ใช้อินเทอร์เน็ต ร้อยละ 39.3 นอกจากนี้ กลุ่มผู้ใช้ในเมือง (เขตเทศบาล) มีการเข้าถึงที่ดีกว่ากลุ่มผู้อาศัยในเขตนอกเมือง (นอกเขตเทศบาล) และกลุ่มผู้ใช้อินเทอร์เน็ตส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีอายุ 15-34 ปี โดยที่ผ่านมากกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ได้มีการจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้ไอซีทีชุมชนขึ้นอย่างต่อเนื่อง นับตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. 2550 จนถึงปัจจุบัน เป็นจำนวน 1,980 แห่ง เพื่อให้เป็นศูนย์กลางในการเรียนรู้ ช่วยลดช่องว่าง เพิ่มโอกาส และช่องทางการเข้าถึงสารสนเทศให้แก่ประชาชนอย่างทั่วถึงตาม ศูนย์ฯ เหล่านี้ยังไม่ครอบคลุมทั่วประเทศ และยังต้องมีการปรับเปลี่ยนรูปแบบการให้บริการเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพด้วย และมีศูนย์การเรียนรู้ไอซีทีในลักษณะเดียวกันที่ดำเนินการโดยหน่วยงานอื่นๆ จากทั้งภาครัฐและเอกชน

เทคโนโลยีดิจิทัลเป็นเครื่องมือสำคัญต่อการเรียนรู้และการศึกษา ปัจจุบันมีสถานศึกษากว่า 30,000 แห่งที่ตั้งอยู่ทั่วประเทศไทย ยังประสบปัญหาด้านการเชื่อมต่อเครือข่ายอินเทอร์เน็ต และโรงเรียนอีกจำนวนมากยังมีปัญหาเรื่องความเร็วในการเชื่อมต่อ การให้บริการไม่ทั่วถึง นอกจากนี้ จำนวนคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์การเรียนการสอนยังมีไม่เพียงพอต่อผู้เรียน และล้าสมัย รวมทั้งครูผู้สอนขาดความชำนาญในการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีเข้ากับการสอน ทำให้ไม่สามารถใช้เทคโนโลยีในการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

นอกจากนี้ประเทศไทย ยังมีเนื้อหาในรูปแบบสื่อดิจิทัลที่หลากหลาย เหมาะสม และสอดคล้องกับความต้องการของคนในประเทศไม่เพียงพอ กล่าวคือยังคงมีปัญหาความเหลื่อมล้ำทางด้านเนื้อหา (content divide)⁹ ซึ่งเป็นอีกมิติหนึ่งของความเหลื่อมล้ำดิจิทัล (digital divide) เนื้อหาที่สำคัญที่ยังขาดไป อาทิ สื่อการเรียนรู้เพื่อนำไปใช้ประกอบอาชีพ (เช่น จากอาชีพศึกษา) และสื่อที่ตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนในระดับท้องถิ่นทั้งในเชิงเศรษฐกิจ สังคม การศึกษา และวัฒนธรรม ที่ต่างกัน

ดังนั้น จึงไม่น่าแปลกใจว่า ในขณะที่ประชาชนเริ่มมีการเข้าถึงเทคโนโลยีดิจิทัลเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งจากอุปกรณ์พกพา เช่น โทรศัพท์เคลื่อนที่ และแท็บเล็ต แต่ประชาชนส่วนใหญ่ยังคงเน้นการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อความสนุกสนาน บันเทิง โดยไม่ได้นำเทคโนโลยีไปก่อให้เกิดประโยชน์เท่าที่ควร และยังต้องมีการพัฒนาทักษะดิจิทัลที่จำเป็นสำหรับสังคมใหม่ ที่รวมถึงการคิด วิเคราะห์ แยกแยะ สื่อต่างๆ และการใช้เทคโนโลยีอย่างมีความรับผิดชอบต่อสังคมด้วย

⁸ สำนักงานสถิติแห่งชาติ, สํารวจการมี การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในครัวเรือน พ.ศ. 2558.

⁹ OECD, ISOC, UNESCO. (2012). "The Relationship between Local Content, Internet Development and Access Prices."

3. ภาคธุรกิจกับเทคโนโลยีดิจิทัล

การใช้งานด้านเทคโนโลยีดิจิทัลในภาคธุรกิจยังไม่สูงมากนัก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ธุรกิจ SMEs ที่มีการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในระดับค่อนข้างต่ำ จากการสำรวจการมีการใช้ไอซีทีในสถานประกอบการ พ.ศ. 2558¹⁰ โดยสำนักงานสถิติ

แห่งชาติ พบว่า ธุรกิจ SMEs (ขนาดการจ้างงาน 1-9 คน) มีการใช้คอมพิวเตอร์เพียงร้อยละ 22.5 และมีการใช้อินเทอร์เน็ตเพียงร้อยละ 18.3 ขณะที่ธุรกิจขนาดใหญ่มีการใช้คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตมากถึงร้อยละ 99.6 และร้อยละ 99.1 ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาการขายสินค้าและบริการทางอินเทอร์เน็ต พบว่า ธุรกิจ SMEs มีการขายสินค้าออนไลน์เพียงร้อยละ 2.6 จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการส่งเสริมและกระตุ้นให้ธุรกิจ SMEs ตลอดจนกลุ่มวิสาหกิจชุมชนที่เป็นกลุ่มธุรกิจส่วนใหญ่ของประเทศให้เข้าสู่ระบบการค้าดิจิทัล เพื่อเพิ่มโอกาสทางการตลาดและยกระดับเศรษฐกิจฐานรากของไทยให้เข้มแข็ง

ในส่วนของภาคอุตสาหกรรมดิจิทัล ปัจจุบันประเทศไทยมีนโยบายที่ผลักดันการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ (S-curve) ใน 2 รูปแบบ คือ (1) การลงทุนในกลุ่มอุตสาหกรรมที่มีอยู่แล้วในประเทศ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ปัจจัยผลิต โดยการลงทุนชนิดนี้จะส่งผลต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจในระยะสั้นและระยะกลาง (2) การลงทุนในอุตสาหกรรมใหม่ เพื่อเปลี่ยนรูปแบบสินค้าและเทคโนโลยี โดยอุตสาหกรรมใหม่หรืออุตสาหกรรมอนาคตเหล่านี้จะเป็นกลไกที่สำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ (new growth engines) ของประเทศ ซึ่งในกรณีนี้คลัสเตอร์ดิจิทัลถูกกำหนดให้เป็นกลไกหลัก¹¹

อย่างไรก็ดี อุตสาหกรรมดิจิทัล (หรืออุตสาหกรรมไอซีที) ของไทยในปัจจุบัน เผชิญกับสถานการณ์ความผันผวนทางเศรษฐกิจโลกและเศรษฐกิจภายในประเทศ โดยเฉพาะเรื่องค่าแรงขั้นต่ำที่เพิ่มสูงขึ้นเมื่อเทียบกับประเทศเพื่อนบ้านอย่างเวียดนามและอินโดนีเซีย ส่งผลให้ได้รับผลกระทบจากการย้ายฐานการผลิตไปยังประเทศที่มีค่าแรงถูกกว่าประเทศไทย แต่ในขณะเดียวกัน ธุรกิจเทคโนโลยีดิจิทัล (digital technology startup) ซึ่งเป็นฐานเศรษฐกิจใหม่ที่สำคัญในการพัฒนาประเทศไปสู่เศรษฐกิจดิจิทัล เริ่มเป็นที่กล่าวถึงและได้รับความสนใจ เพราะเป็นธุรกิจที่มีศักยภาพในการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อสร้างธุรกิจใหม่บนพื้นฐานของการต่อยอดเทคโนโลยีดิจิทัลในเชิงพาณิชย์ (disruptive business) ปัญหาที่สำคัญของธุรกิจเทคโนโลยีดิจิทัลในประเทศ คือ ส่วนใหญ่ยังเป็นธุรกิจขนาดเล็กมาก (micro SMEs) และมีมูลค่าไม่สูงพอที่จะดึงดูดเงินลงทุนจากนักลงทุน (venture capital) ทั้งในและต่างประเทศ

¹⁰ สำนักงานสถิติแห่งชาติ, สรุปผลข้อมูลเบื้องต้น สำรวจการมีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในสถานประกอบการ พ.ศ. 2558.

¹¹ สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง, http://www.mof.go.th/home/Press_release/News2015/109.pdf

4. ความพร้อมของภาครัฐ

การจัดอันดับความพร้อมของรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ ปีพ.ศ. 2557 (ค.ศ. 2014) ในรายงาน UN e-Government Readiness Ranking 2014 ประเทศไทยถูกจัดอันดับลงจาก ปีพ.ศ. 2555 (ค.ศ. 2012) (อันดับที่ 92 คะแนน 0.5083) มาอยู่ในอันดับที่ 102 (คะแนน 0.4631) จาก 193 ประเทศ และในรายละเอียด พบว่า การใช้ประโยชน์จากไอซีทีของภาครัฐของไทย (government usage) อยู่ในระดับต่ำ โดยในปี พ.ศ. 2558 (ค.ศ. 2015) อันดับของ government usage อยู่อันดับที่ 80 จาก 143 ประเทศ ในขณะที่ผลการจัดอันดับประเทศที่มีข้อมูลเปิดภาครัฐมากที่สุดในปี พ.ศ. 2558 (ค.ศ. 2015) จาก The Global Open Data Index 2015 ประเทศไทย ได้รับการจัดอยู่ในอันดับที่ 42 จาก 122 ประเทศ เพิ่มขึ้น 17 อันดับ จากปีก่อนหน้า ที่อยู่ในอันดับที่ 59 จาก 97 ประเทศ

นอกจากนี้ ระบบสารสนเทศภาครัฐยังไม่ได้มีการบูรณาการเชื่อมต่อกันมากเท่าที่ควร การใช้ข้อมูลร่วมกันระหว่างหน่วยงานภาครัฐยังทำได้ยาก หน่วยงานภาครัฐจัดเก็บข้อมูลซ้ำซ้อน ประชาชนจึงยังต้องยื่นข้อมูลซ้ำๆ ตามเงื่อนไขการรับข้อมูลที่ต่างกันของแต่ละหน่วยงาน ข้อมูลยังขาดความเป็นเอกภาพ ทำให้ใช้เวลาในการให้บริการมาก และมีภาระค่าใช้จ่ายสูง ที่บ่อยครั้งไม่ก่อให้เกิดคุณค่าเพิ่มแก่ทั้งหน่วยงานภาครัฐเองและประชาชน โดยอุปสรรคสำคัญของการบูรณาการระบบสารสนเทศภาครัฐ คือ ขาดการบูรณาการขั้นตอนการทำงานข้ามหน่วยงาน เงื่อนไขการจัดเก็บข้อมูล และหลักเกณฑ์ในการกำหนดชื่อรายการข้อมูลแตกต่างกันไปในแต่ละหน่วยงาน โครงสร้างและรูปแบบของข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ที่ได้รับการออกแบบมีพื้นฐานอยู่บนชื่อรายการข้อมูลที่ต่างกัน การใช้กฎเกณฑ์การสื่อสารในการร้องขอและตอบสนองระหว่างระบบที่แตกต่างกัน ทำให้บูรณาการเชื่อมโยงได้ยาก

๕. ทรัพยากรมนุษย์

ผู้ทำงานด้านไอซีทีที่มีอยู่ในตลาดแรงงาน¹² ระหว่าง พ.ศ. 2554-2557 พบว่ามีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ในปี พ.ศ.2557 ผู้ทำงานด้านไอซีที มีจำนวน 570,705 ราย ทั่วประเทศ แต่คิดเป็นร้อยละของกำลังคนด้านไอซีทีต่อจำนวนกำลังคนทั้งประเทศเพียงร้อยละ 1.49 และมีสัดส่วนคนที่ตลอดช่วงระยะเวลา 4 ปีที่ผ่านมา ซึ่งนับว่าประเทศไทยมีจำนวนกำลังคนทางด้านดิจิทัลต่ำมากเมื่อเทียบกับประเทศเพื่อนบ้าน นอกจากนี้ ส่วนใหญ่ผู้ทำงานด้านไอซีทีของประเทศไทย 2 อันดับแรก เป็นกลุ่มช่างไฟฟ้าอิเล็กทรอนิกส์ และกลุ่มช่างเทคนิคด้านไอซีที ตามลำดับ ซึ่งเป็นกำลังคนระดับล่าง ในขณะที่ผู้ทำงานด้านไอซีทีที่เป็นกลุ่มผู้ประกอบวิชาชีพด้านไอซีที มีจำนวนเพียงร้อยละ 11.6 ของผู้ทำงานด้านไอซีทีของประเทศไทย ในกรณีของกำลังคนทางด้านซอฟต์แวร์¹³ พบว่ามีจำนวนประมาณ 50,934 ราย โดยมีพนักงานที่เป็นโปรแกรมเมอร์มากที่สุด ขณะที่บุคลากรด้านซอฟต์แวร์สมองกลฝังตัวมีเพียง 1,536 ราย ซึ่งแสดงถึงการขาดแคลนบุคลากรอย่างรุนแรงและต่อเนื่อง นอกจากนี้ วิชาชีพทางด้าน business analyst ด้าน software

¹² เนื่องด้วยกำลังคนทางด้านดิจิทัล (digital workforce) เป็นเรื่องใหม่ที่ต้องมีการปรับเปลี่ยนกระบวนการจัดเก็บข้อมูลและแนวคิดของการปรับโครงสร้างกำลังคนทางด้านดิจิทัลอย่างบูรณาการร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สถานภาพกำลังคนทางด้านดิจิทัลภายใต้แผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม พ.ศ. 2559-2563 จึงใช้สถานภาพของบุคลากรไอซีทีเพื่อประเมินวัดและเป็นฐานการวิเคราะห์บริบทของการพัฒนากำลังคนทางด้านดิจิทัลภายใต้การดำเนินงานของแผนฯ

¹³ สำนักส่งเสริมอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์แห่งชาติ (องค์การมหาชน), การสำรวจกำลังคนทางด้านซอฟต์แวร์ พ.ศ. 2556

engineer และด้าน system engineer มีไม่เพียงพอต่อความต้องการของอุตสาหกรรมเทคโนโลยีดิจิทัลภายในประเทศ โดยทักษะของบุคลากรที่จะเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงานทางด้านเทคโนโลยีดิจิทัลมากที่สุดคือ ทักษะประเภท object oriented design และ programming นอกจากนี้ จากรายงานของสำนักงานสถิติแห่งชาติ ได้จัดกลุ่มสายงานวิชาชีพด้านไอซีทีที่คาดว่าจะเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงานทางด้านเทคโนโลยีดิจิทัลในประเทศไทยภายในระยะเวลา 5 ปี ได้แก่ 1) สายงานด้าน cloud computing 2) สายงานด้าน big data และ 3) สายงานด้าน mobile application and business solution เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีที่สามารถรองรับความต้องการและพฤติกรรมการใช้งานของกลุ่มผู้บริโภคที่มีความหลากหลายได้อย่างมีประสิทธิภาพ

กลุ่มผู้ปฏิบัติงานที่มีการใช้ไอซีทีในการทำงาน และผู้ประกอบการเป็นบุคลากรอีกกลุ่มที่สำคัญแต่ปัจจุบัน สัดส่วนของกลุ่มผู้ปฏิบัติงานที่ใช้คอมพิวเตอร์ในสถานประกอบการ ยังไม่สูงนัก ซึ่งสถานประกอบการเหล่านี้ยังไม่เห็นความจำเป็นในการนำคอมพิวเตอร์มาใช้ประกอบธุรกิจ ดังนั้น การสร้าง digital competency ในกลุ่มผู้ประกอบการ โดยเฉพาะผู้บริหารระดับสูง เป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งในสถานการณ์ปัจจุบัน ทั้งนี้ การสร้างแรงจูงใจ (incentive) เพื่อให้ผู้ประกอบการหันมาใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการปฏิบัติงานถือเป็นสิ่งที่ผู้กำหนดนโยบายเศรษฐกิจดิจิทัลต้องคำนึงถึง

ดังนั้น ประเทศไทยจำเป็นต้องมีการพัฒนากำลังคนทั้งปริมาณและคุณภาพ กล่าวคือ พัฒนากลุ่มทักษะที่เป็นที่ต้องการ นอกจากนี้ ยังต้องมีการปรับโครงสร้างกำลังคนทางด้านดิจิทัลอย่างเป็นระบบในลักษณะของการบูรณาการ เพื่อเตรียมความพร้อมทางด้านกำลังคนดิจิทัลร่วมกับหน่วยงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการพัฒนาระบบเศรษฐกิจและสังคมของประเทศให้ไปสู่ระบบเศรษฐกิจและสังคมที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม ที่จะเกิดวิชาชีพใหม่ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาอุตสาหกรรมเทคโนโลยีดิจิทัลแห่งอนาคต

6. กฎหมาย กฎเกณฑ์ และกฎระเบียบที่เอื้อต่อการพัฒนาดิจิทัล

แม้ว่าในปัจจุบันการทำธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ เช่น การค้าขายผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์จะมีทั้งปริมาณและมูลค่าเพิ่มขึ้นทุกปี พบว่าใน พ.ศ. 2557-2558¹⁴ มีมูลค่า 2.03 ล้านล้านบาท และ 2.11 ล้านล้านบาท ตามลำดับ แต่

ประชาชนจำนวนมากยังขาดความเชื่อมั่นในการทำธุรกรรมผ่านทางออนไลน์ เนื่องจากกลัวการถูกฉ้อโกงจากการซื้อสินค้าและบริการผ่านทางออนไลน์ นอกจากนี้ ความก้าวหน้าทางไอซีทียังมาควบคู่กันกับภัยคุกคามทางไซเบอร์ ซึ่งสร้างความเสียหายแก่ระดับบุคคลและระดับประเทศ โดยข้อมูลสถิติด้านภัยคุกคามทางไซเบอร์ของไทยปี พ.ศ. 2557 รวบรวมโดย ThaiCERT พบว่า Malicious code ซึ่งเป็นโปรแกรมที่ถูกพัฒนาขึ้นเพื่อให้ระบบเกิดความขัดข้องหรือเสียหาย เป็นภัยคุกคามไซเบอร์อันดับ 1 ของประเทศไทยคิดเป็นสัดส่วนถึงร้อยละ 43.3 และจากสถิติภัยคุกคามประจำปี พ.ศ. 2558 ปรากฏว่ามีภัยคุกคามประเภทต่างๆ รวมทั้งสิ้น 4,371 เรื่อง และไทยเป็นประเทศที่มีการแจ้งเหตุภัยคุกคามมากที่สุดเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาคือประเทศเยอรมนีและสหรัฐอเมริกา ตามลำดับ การเฝ้าระวัง การป้องกันและรับมือกับภัยคุกคามจึงต้องอาศัยความรวดเร็ว เพราะมีผลกระทบต่อความเชื่อมั่นในการใช้งานเทคโนโลยีดิจิทัลในมิติต่างๆ รวมถึงความสูญเสียและความเสียหายที่จะเกิดขึ้น

¹⁴ สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (องค์การมหาชน), การสำรวจมูลค่าพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ในประเทศไทย พ.ศ. 2558

ปัจจุบันหน่วยงานภาครัฐมีการให้บริการภาครัฐทางอิเล็กทรอนิกส์หรือที่เรียกว่า e-service มากขึ้น รวมถึงมีการจัดเก็บข้อมูลในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์มากขึ้น ด้วยการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลที่มีวิวัฒนาการอย่างรวดเร็ว ข้อมูลสำคัญหลายอย่างที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการประชาชนและการบริหารราชการ ถูกจัดเก็บและประมวลผลในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์เพิ่มมากขึ้น แต่ยังมีหน่วยงานภาครัฐจำนวนหนึ่งที่ยังมิได้ตระหนักถึงภัยและผลกระทบ อันเนื่องจากการถูกละเมิดการรักษาความมั่นคงปลอดภัยของข้อมูลคอมพิวเตอร์หรือระบบคอมพิวเตอร์ รวมถึงการละเมิดข้อมูลส่วนบุคคล แม้ว่าพระราชกฤษฎีกากำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการทำธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ภาครัฐ พ.ศ. 2549 ซึ่งเป็นกฎหมายลำดับรองภายใต้พระราชบัญญัติว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. 2544 มาตรา 35 ได้กำหนดให้หน่วยงานภาครัฐที่มีการทำธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ภาครัฐ ต้องจัดทำแนวนโยบายและแนวปฏิบัติในการรักษาความมั่นคงปลอดภัยของข้อมูลในระบบสารสนเทศ และแนวนโยบายและแนวปฏิบัติในการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของหน่วยงานภาครัฐ เพื่อให้การดำเนินการใดๆ ด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์มีความมั่นคงปลอดภัยและเชื่อถือได้ และให้ข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์นั้นมีผลตามกฎหมายว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์

จากสถานภาพการพัฒนาดิจิทัลของประเทศไทยดังกล่าวข้างต้น พบว่าประเทศไทยได้ก้าวมาไกลมากในการพัฒนาด้านดิจิทัลนี้ หากแต่ในการเข้าสู่ระบบเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัลอย่างแท้จริง ยังจะต้องเร่งปฏิรูปประเทศไทย ในด้านการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมดิจิทัล เพื่อตอบโจทยความท้าทายและโอกาสของประเทศให้รวดเร็วขึ้นไปอีก ไม่ว่าจะเป็นความจำเป็นเร่งด่วนทางในทางเศรษฐกิจ ความท้าทายทางสังคม การพลิกโฉมการบริหารจัดการและการบริการของรัฐและการแก้ปัญหาอุปสรรคของประเทศ หรือแม้แต่การปรับตัวเพื่อฉกฉวยโอกาสการใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีดิจิทัลใหม่ๆ ในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมในอนาคต

2. วิสัยทัศน์ และเป้าหมาย

การพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทย

การกำหนดแนวทางการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ตามแผนฯ นี้ ได้ดำเนินการโดยยึดถือหลักการพื้นฐาน ดังที่ได้นำเสนอก่อนหน้านี้ คือ ความสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาประเทศ การใช้ประโยชน์สูงสุดจากพลวัตของเทคโนโลยีดิจิทัล การประกันการเข้าถึงของคนทุกกลุ่ม การวางแผนจากข้อมูลความพร้อมของประเทศ และการรวมพลังทุกภาคส่วนในการขับเคลื่อนแผนฯ ตามแนวทางพระราชรัฐ เพื่อให้เกิดการปฏิรูปอย่างแท้จริงในภาคเศรษฐกิจ ภาคสังคม และภาครัฐ โดยได้กำหนดวิสัยทัศน์ เป้าหมาย และภูมิทัศน์ของการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ดังต่อไปนี้

2.1 วิสัยทัศน์ของการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม

วิสัยทัศน์และเป้าหมายของการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม มุ่งเน้นการพัฒนาอย่างต่อเนื่องในระยะยาวอย่างยั่งยืน ให้สอดคล้องกับการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี แต่เพื่อให้แผนฯ สามารถรองรับพลวัตของเทคโนโลยีดิจิทัล จึงได้กำหนดแนวทางการพัฒนาหรือภูมิทัศน์ดิจิทัลออกเป็น 4 ระยะ เพื่อนำไปสู่ความสำเร็จในการพัฒนาประเทศ ตามที่กำหนดในวิสัยทัศน์ คือ

ดิจิทัลไทยแลนด์ (Digital Thailand) หมายถึง ประเทศไทยที่สามารถสร้างสรรค์และใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีดิจิทัลอย่างเต็มศักยภาพในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน นวัตกรรม ข้อมูล ทุนมนุษย์ และทรัพยากรอื่นใด เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไปสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน

2.2 เป้าหมายและตัวชี้วัดความสำเร็จ¹⁵

เป้าหมายที่ 1 เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ก้าวทันเวทีโลก
ด้วยการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัล เป็นเครื่องมือหลัก
ในการสร้างสรรค์นวัตกรรมการผลิต การบริการ

- ประเทศไทยใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีดิจิทัล พัฒนานวัตกรรม และสร้างสรรค์ธุรกิจแนวใหม่ ให้สามารถแข่งขันได้ในเวทีโลก
- อุตสาหกรรมดิจิทัลมีบทบาทและความสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจและสังคมเพิ่มขึ้น ตลอดจนเป็นที่รู้จักและยอมรับในประชาคมโลก
- เศรษฐกิจไทยมีความเข้มแข็งจากภายใน โดยธุรกิจฐานราก และ SMEs ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการสร้างศักยภาพในการทำธุรกิจ และสร้างโอกาสในการเข้าสู่ตลาดโลก

¹⁵ ปัจจุบัน สหภาพยุโรปได้มีการพัฒนาดัชนี The Digital Economy and Society Index ที่ใช้ประเมินขีดความสามารถและวิวัฒนาการของประเทศทางด้านดิจิทัลโดยตรง โดยพิจารณาการพัฒนาใน 5 มิติ คือ connectivity, human capital, use of internet, integration of digital technology, digital public services อย่างไรก็ตาม การประยุกต์ใช้ดัชนีดังกล่าวยังคงเป็นไปอย่างจำกัดเฉพาะกลุ่มประเทศสหภาพยุโรปเท่านั้น
Icon made by [Freepik] from www.flaticon.com

- 1) ชีตความสามารถในการแข่งขันของประเทศใน World Competitiveness Scoreboard อยู่ในกลุ่มประเทศที่มีการพัฒนาสูงสุด 15 อันดับแรก
- 2) อุตสาหกรรมดิจิทัลมีส่วนสำคัญในการขับเคลื่อนประเทศไทยสู่การเป็นประเทศที่มีรายได้สูง โดยสัดส่วนมูลค่าอุตสาหกรรมดิจิทัลต่อ GDP เพิ่มขึ้น เป็นร้อยละ 25

เป้าหมายที่ 2

สร้างโอกาสทางสังคมอย่างเท่าเทียม ด้วยข้อมูลข่าวสารและบริการผ่านสื่อดิจิทัลเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน

- ประชาชนทุกกลุ่ม โดยเฉพาะกลุ่มผู้ด้อยโอกาสทางสังคม สามารถเข้าถึงเทคโนโลยีดิจิทัล และสื่อดิจิทัลอย่างเท่าเทียม
- คุณภาพชีวิตของประชาชนดีขึ้น จากการเข้าถึงทรัพยากรสารสนเทศและบริการสาธารณะ โดยเฉพาะบริการพื้นฐานที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต ผ่านเทคโนโลยีดิจิทัล

- 3) ประชาชนทุกคนต้องสามารถเข้าถึงอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงเสมือนเป็นสาธารณูปโภคพื้นฐานประเภทหนึ่ง
- 4) อันดับการพัฒนาด้านไอซีทีของประเทศในดัชนี ICT Development Index (IDI) อยู่ในกลุ่มประเทศที่มีการพัฒนาสูงสุด 40 อันดับแรก

เป้าหมายที่ 3

พัฒนาทุนมนุษย์สู่ยุคดิจิทัล ด้วยการเตรียมความพร้อมให้บุคลากรทุกกลุ่ม มีความรู้และทักษะที่เหมาะสมต่อการดำเนินชีวิตและการประกอบอาชีพในยุคดิจิทัล

- ประชาชนมีความสามารถในการพัฒนาและใช้สารสนเทศอย่างมีประสิทธิภาพ มีความตระหนัก ความรู้ ความเข้าใจ มีทักษะการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลให้เกิดประโยชน์และสร้างสรรค์ (digital literacy)
- ประเทศไทยมีกำลังคนด้านดิจิทัลที่มีความรู้ความสามารถและความเชี่ยวชาญระดับมาตรฐานสากล และกำลังคนในประเทศมีความรอบรู้และสามารถใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเป็นเครื่องมือในการปฏิบัติและสร้างสรรค์ผลงาน

- 5) ประชาชนทุกคนมีตระหนัก ความรู้ ความเข้าใจ ทักษะการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลให้เกิดประโยชน์และสร้างสรรค์

เป้าหมายที่ 4

ปฏิรูปกระบวนการขั้นตอนการทำงานและการให้บริการของภาครัฐด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลและการใช้ประโยชน์จากข้อมูล เพื่อให้การปฏิบัติงานโปร่งใส มีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล

- กระบวนการขั้นตอนการปฏิบัติงาน การบริหารจัดการ และการให้บริการของภาครัฐเปลี่ยนแปลงด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อให้บริการประชาชน ธุรกิจ และทุกภาคส่วนอย่างมีประสิทธิภาพ มีความมั่นคงปลอดภัย และมีธรรมาภิบาล

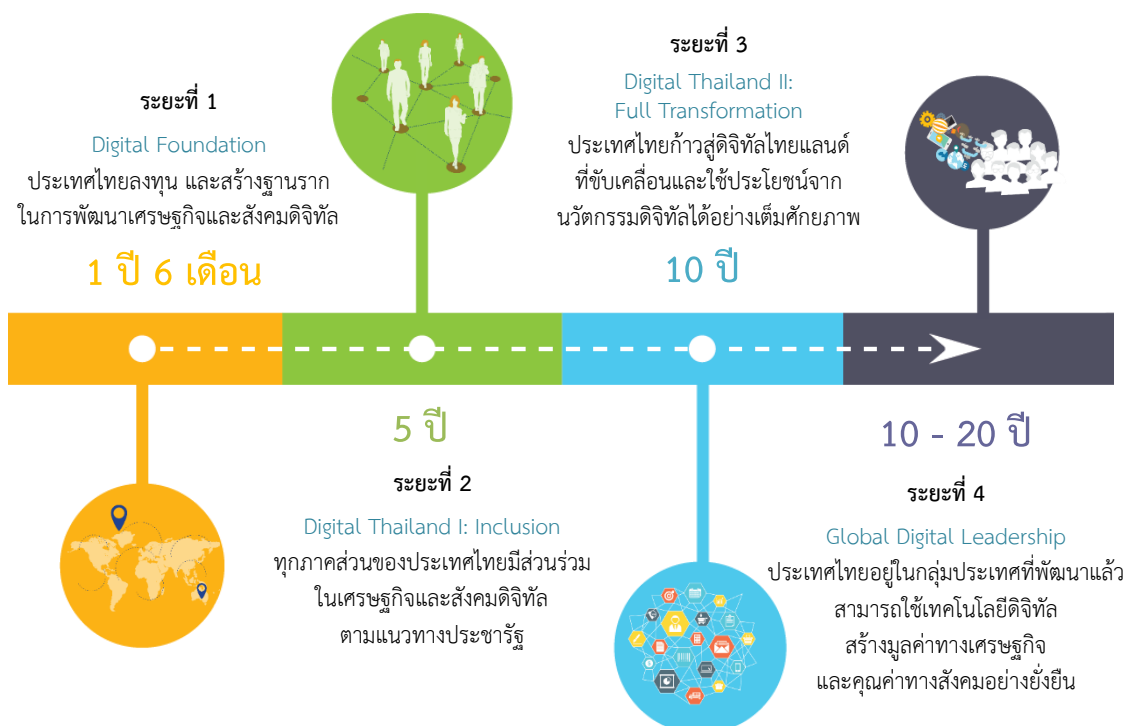
ตัวชี้วัด

- 6) อันดับการพัฒนาด้านรัฐบาลดิจิทัล ในการจัดลำดับของ UN e-Government rankings อยู่ในกลุ่มประเทศที่มีการพัฒนาสูงสุด 50 อันดับแรก

2.3 ภูมิทัศน์ดิจิทัลของประเทศไทย (Thailand Digital Landscape)

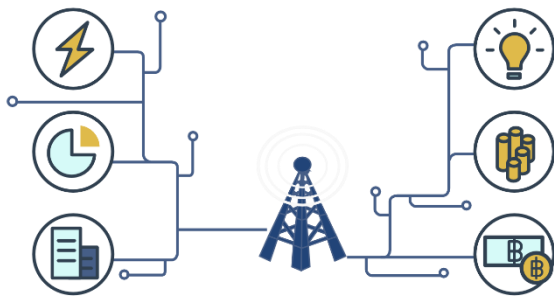
การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัลของประเทศไทย มุ่งเน้นการพัฒนาระยะยาวอย่างยั่งยืน สอดคล้องกับการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี แต่เนื่องจากเทคโนโลยีดิจิทัลมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ดังนั้น แผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม จึงกำหนดภูมิทัศน์ดิจิทัล หรือทิศทางการพัฒนาและเป้าหมายออกเป็น 4 ระยะ ดังนี้

ภูมิทัศน์ดิจิทัลของไทยในระยะ 20 ปี

	ระยะที่ 1 Digital Foundation ประเทศไทยลงทุน และสร้างฐานราก ในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ดิจิทัล	ระยะที่ 2 Digital Thailand I : Inclusion ทุกภาคส่วนของประเทศไทย มีส่วนร่วมในเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัล ตามแนวทางประชารัฐ	ระยะที่ 3 Digital Thailand II : Full Transformation ประเทศไทยก้าวสู่ดิจิทัลไทยแลนด์ ที่ขับเคลื่อนและใช้ประโยชน์จาก นวัตกรรมดิจิทัล ได้อย่างเต็มศักยภาพ	ระยะที่ 4 Global Digital Leadership ประเทศไทยอยู่ในกลุ่มประเทศที่พัฒนา แล้ว สามารถใช้เทคโนโลยีดิจิทัล สร้าง มูลค่าทางเศรษฐกิจและคุณค่าทางสังคม อย่างยั่งยืน
โครงสร้างพื้นฐาน เศรษฐกิจ	อินเทอร์เน็ตความเร็วสูงถึงทุก หมู่บ้านทั่วประเทศ เป็นฐานของ กิจกรรมทางเศรษฐกิจและสังคมอื่นๆ การทำธุรกรรมผ่านระบบดิจิทัล คล่องตัว และติดต่อธุรกิจดิจิทัลให้ SMEs วิสาหกิจชุมชน เกษตรกร ให้มาอยู่บนระบบออนไลน์ พร้อมทั้ง วางรากฐานให้เกิดการลงทุนใน คลังสตอเรจดิจิทัล	อินเทอร์เน็ตความเร็วสูงถึงทุกหมู่บ้าน และเชื่อมกับประเทศในภูมิภาคอื่น ภาคเกษตร การผลิต และบริการ เปลี่ยนมาทำธุรกรรมด้วยดิจิทัลและข้อมูล ตลอดจน digital technology startup และคลัสเตอร์ดิจิทัลเริ่มมีบทบาทใน ระบบเศรษฐกิจไทย	อินเทอร์เน็ตความเร็วสูงถึงทุกบ้านและ รองรับการลงทุนรวมและการเชื่อมต่อ ทุกอุปกรณ์ ภาคเกษตร การผลิต และบริการ แข่งขันได้ด้วยนวัตกรรมดิจิทัล และ เชื่อมโยงไทยสู่การค้าในระดับภูมิภาค และระดับโลก	อินเทอร์เน็ตเชื่อมต่อทุกที่ ทุกเวลา ทุกอุปกรณ์ อย่างไร้รอยต่อ กิจกรรมทางเศรษฐกิจทุกกิจกรรม เชื่อมต่อภายในและระหว่างประเทศ ด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล นำประเทศไทย สู่ความมั่งคั่ง
สังคม	ประชาชนทุกกลุ่มเข้าถึงอินเทอร์เน็ต ความเร็วสูงและบริการพื้นฐานของรัฐ อย่างทั่วถึงและเท่าเทียม	ประชาชนเชื่อมั่นในการใช้ดิจิทัล และ เข้าถึงบริการการศึกษา สุขภาพ ข้อมูล และการเรียนรู้ตลอดชีวิตผ่านดิจิทัล	ประชาชนใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยี/ ข้อมูล ทุกกิจกรรมในชีวิตประจำวัน	เป็นประเทศที่ไม่มีความเหลื่อมล้ำด้าน ดิจิทัล ตลอดจนชุมชนใช้ดิจิทัลเพื่อ พัฒนาท้องถิ่นตนเอง
รัฐบาล	หน่วยงานรัฐมีการทำงานที่เชื่อมโยง และบูรณาการข้อมูลข้ามหน่วยงาน	การทำงานระหว่างภาครัฐจะเชื่อมโยง และบูรณาการเหมือนเป็นองค์กรเดียว	รัฐจัดให้มีบริการที่ขับเคลื่อนโดยความ ต้องการของประชาชน เปิดเผยข้อมูล และให้ประชาชนมีส่วนร่วม	เป็นประเทศผู้นำในภูมิภาคด้านรัฐบาล ดิจิทัล ทั้งการบริหารจัดการรัฐและ บริการประชาชน
ทุนมนุษย์ ความเชื่อมั่น	กำลังคน (ทุกสาขา) มีทักษะด้าน ดิจิทัลเป็นที่ยอมรับในตลาดแรงงาน ทั้งในและต่างประเทศ รัฐบาลออกชุดกฎหมายดิจิทัลที่ ครบคลุม และปฏิรูปองค์กรที่ เกี่ยวข้องในการขับเคลื่อนงาน	กำลังคนสามารถทำงานผ่านระบบ ดิจิทัลแบบไร้พรมแดน มีผู้เชี่ยวชาญ ดิจิทัลต่างประเทศเข้ามาทำงานในไทย ไทยมีสภาพแวดล้อมเอื้อต่อการทำ ธุรกิจดิจิทัล มีระบบอำนวยความสะดวก และมีความมาตรฐาน	ประเทศไทยเกิดงานคุณค่าสูง และ กำลังคนที่มีความเชี่ยวชาญดิจิทัล เฉพาะด้านเพียงพอต่อความต้องการ ประเทศไทยไม่มีกฎหมาย/ ระเบียบที่ เป็นอุปสรรคต่อการค้า การทำธุรกรรม ดิจิทัล	เป็นหนึ่งในศูนย์กลางด้านกำลังคนดิจิทัล ของภูมิภาค ทั้งในรายสาขาและ ผู้เชี่ยวชาญดิจิทัล เป็นประเทศต้นแบบที่มีการพัฒนา ทบทุน กฎระเบียบ กติกา ด้านดิจิทัล อย่างต่อเนื่อง จริงจัง
	1 ปี 6 เดือน	5 ปี	10 ปี	20 ปี

ระยะที่ 1 (1 ปี 6 เดือน) Digital Foundation

ประเทศไทยลงทุน และสร้างฐานราก
ในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัล

Digital Foundation

มิติด้านโครงสร้างพื้นฐาน ประเทศไทยจะมีบริการอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงสาธารณะเข้าถึงชุมชน 10,000 แห่ง และมีบริการอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงไปยังหมู่บ้านทั่วประเทศ พร้อมทั้งเตรียมการลงทุนเพื่อให้ประเทศไทยมีโครงข่ายโทรคมนาคมความเร็วสูง เชื่อมต่อกับประเทศอื่นในภูมิภาคอย่างเพียงพอทั้งทางภาคพื้นดิน ภาคพื้นน้ำ

มิติด้านเศรษฐกิจ สร้างความเข้มแข็งให้กับเศรษฐกิจภายในประเทศเพื่อปรับสมดุลทางเศรษฐกิจ ด้วยการปรับปรุงและปรับเปลี่ยนบริบทในการทำธุรกิจในยุคดิจิทัลให้ลื่นไหลมากขึ้น (frictionless) รวมถึงการส่งเสริมให้กลุ่มธุรกิจที่เดิมยังไม่ได้ใช้ประโยชน์เทคโนโลยีดิจิทัลมากนักให้เข้ามาสู่ระบบเศรษฐกิจที่ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเป็นฐาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) และวิสาหกิจชุมชน

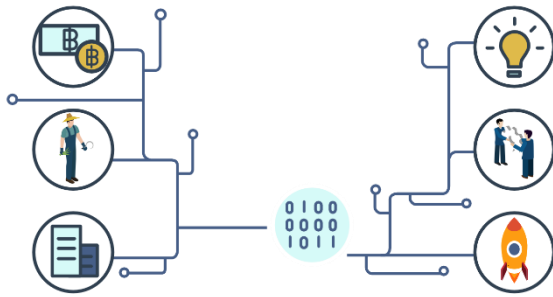
มิติด้านสังคม ประชาชนทุกคน โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ที่อยู่ในชนบทและผู้ด้อยโอกาสสามารถเข้าถึงอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง เทคโนโลยีดิจิทัล และบริการของรัฐได้ โดยไม่มีข้อจำกัดทางกายภาพ หรือพื้นที่ ผ่านช่องทางบริการดิจิทัลที่หลากหลาย และมีการสร้างความตระหนัก เพื่อให้ประชาชนมีทักษะในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างสร้างสรรค์และรับผิดชอบ สถาบันการศึกษาและหน่วยงานที่ให้บริการสาธารณะในท้องถิ่นทุกพื้นที่มีการใช้งานเทคโนโลยีดิจิทัลและเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตความเร็วสูง

มิติด้านภาครัฐ การบริหารจัดการของรัฐจะถูกปรับเปลี่ยนเป็นรัฐบาลดิจิทัลอย่างเป็นระบบ มีการใช้เอกสารอิเล็กทรอนิกส์แทนกระดาษมากขึ้น เกิดการใช้ทรัพยากรดิจิทัลร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด เริ่มบูรณาการข้อมูลและทรัพยากรร่วมกัน นำไปสู่การเชื่อมโยงหน่วยงานภาครัฐ (connected government) และการมีชุดข้อมูลและระบบบริการพื้นฐานภาครัฐ (government service platform) ที่มีมาตรฐาน สามารถเข้าถึง แลกเปลี่ยน เชื่อมโยง และใช้งานร่วมกันได้

มิติด้านทุนมนุษย์ กำลังคนในประเทศได้รับการเสริมสร้างทักษะด้านดิจิทัลที่มีมาตรฐานสากลและเป็นที่ยอมรับในตลาดแรงงานทั้งในประเทศและต่างประเทศ ครอบคลุมทั้งบุคลากรที่เป็นผู้เชี่ยวชาญในสาขาเทคโนโลยีดิจิทัล (digital specialist) และกำลังคนทั่วไปที่สามารถประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพ (digital competent workforce)

มิติด้านความเชื่อมั่น มีกฎหมาย/กฎระเบียบที่เอื้อต่อเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัล กลุ่มกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมและพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัลมีผลใช้บังคับ ซึ่งจะก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางด้านโครงสร้างเชิงสถาบัน การจัดตั้งหน่วยงานที่ทำหน้าที่ขับเคลื่อนอย่างเป็นรูปธรรม

ระยะที่ 2 (5 ปี) Digital Thailand Inclusion

ทุกภาคส่วนของประเทศไทยมีส่วนร่วม
ในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม
ดิจิทัลตามแนวพระราชรัฐ

Digital Thailand Inclusion

มิติด้านโครงสร้างพื้นฐาน ประเทศไทยมีโครงข่ายความเร็วสูงแบบใช้สายและแบบไร้สาย เข้าถึงทุกหมู่บ้าน และครอบคลุมทั่วประเทศ โดยประเทศไทยจะเป็นศูนย์กลางในการเชื่อมต่อและแลกเปลี่ยนข้อมูลในภูมิภาค ที่มีศูนย์ข้อมูลที่ได้มาตรฐานกระจายอยู่ทุกภูมิภาค และมีศูนย์ข้อมูลของผู้ให้บริการข้อมูลรายใหญ่ที่สำคัญตั้งอยู่ในประเทศ นอกจากนี้ การแพร่ภาพและกระจายเสียงทางวิทยุและโทรทัศน์จะต้องเปลี่ยนผ่านจากระบบอนาล็อกมาเป็นระบบดิจิทัลอย่างเต็มรูปแบบ โดยมีโครงข่ายแพร่สัญญาณภาพและกระจายเสียงระบบดิจิทัลที่ครอบคลุมพื้นที่บริการได้อย่างทั่วถึง

มิติด้านเศรษฐกิจ ภาคการเกษตร ภาคอุตสาหกรรม และภาคบริการ เติบโตด้วยการใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีดิจิทัลและการใช้ประโยชน์จากข้อมูล (data-driven) และเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาระบบการผลิตของภาคเกษตร ภาคอุตสาหกรรม และภาคบริการ ให้มีความทันสมัยและพัฒนาไปสู่การทำธุรกิจด้วยระบบอัตโนมัติ นอกจากนี้ ธุรกิจเทคโนโลยีดิจิทัล (digital innovation-driven entrepreneur หรือ technology startup) มีบทบาทในการขับเคลื่อนประเทศ

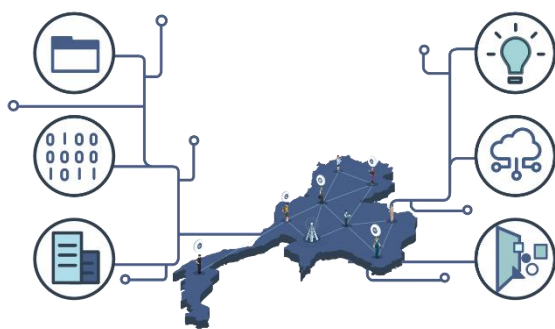
มิติด้านสังคม ประชาชนเข้าถึงโครงข่ายอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงและบริการสาธารณะพื้นฐานผ่านทางสื่อดิจิทัล และนำดิจิทัลมาใช้ในการพัฒนาในมิติต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านการเรียนรู้ และการใช้ดิจิทัลเป็นเครื่องมือในการพัฒนาครู หลักสูตร และส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเอง มีสื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิตที่มีเนื้อหาเหมาะสมกับสภาพแวดล้อมและวิถีชีวิตของชาวบ้าน มีการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการช่วยส่งเสริมดูแลสุขภาพสำหรับผู้คนทั้งในเมืองและในชนบทที่ห่างไกลหรือขาดแคลนแพทย์

มิติด้านภาครัฐ เกิดการเชื่อมโยงหน่วยงานภาครัฐและบูรณาการข้อมูลข้ามหน่วยงานโดยสมบูรณ์ ผู้บริหารภาครัฐ สามารถเข้าถึงข้อมูลได้ทุกระดับ และใช้ประโยชน์จากการวิเคราะห์ข้อมูลขนาดใหญ่เพื่อประกอบการวางแผนและการตัดสินใจอย่างถูกต้อง ทันสถานการณ์ พัฒนาบริการที่ขับเคลื่อนโดยความต้องการของประชาชนหรือผู้ใช้บริการ (citizen driven) ตามหลักการออกแบบที่เป็นสากล (universal design) ผ่าน single window เพิ่มขึ้น รัฐสนับสนุนการดำเนินธุรกิจโดยการเชื่อมโยงและบูรณาการข้อมูลบริการ รวมทั้งนวัตกรรมของการบริการ และระบบการบริหารจัดการของภาครัฐ การบริหารจัดการและการบริการต้องยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง และให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจเชิงนโยบายผ่านทางอิเล็กทรอนิกส์ (connected governance) ได้อย่างสะดวก ทันต่อสถานการณ์ ตลอดจนเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้าถึงข้อมูลที่มีความมั่นคงปลอดภัย และรักษาความเป็นส่วนตัวของข้อมูล และให้สามารถตรวจสอบได้ และนำไปสู่การดำเนินงานที่มีความโปร่งใส (transparency) และน่าเชื่อถือ (accountability)

มิติด้านทุนมนุษย์ ประเทศไทยปรับเปลี่ยนโครงสร้างกำลังคนทางด้านดิจิทัล เพื่อเร่งสร้างและพัฒนา กำลังคนที่เหมาะสมและสอดคล้องกับบริบทของการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัล ที่รูปแบบการจ้างงาน และวัฒนธรรมการทำงานเปลี่ยนแปลงไป จากการที่เทคโนโลยีดิจิทัลเป็นเทคโนโลยีที่ไร้พรมแดนและเอื้อให้ ธุรกิจจากทั่วโลกสามารถทำงานผ่านระบบอินเทอร์เน็ตได้อย่างสะดวก นำมาซึ่งการสร้างสรรคนวัตกรรมทาง ธุรกิจใหม่ ซึ่งประเทศไทยจะมีผู้เชี่ยวชาญต่างประเทศด้านดิจิทัลเข้ามาทำงานในประเทศมากขึ้น

มิติด้านความเชื่อมั่น มีกฎหมาย/กฎระเบียบที่เอื้อเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัล มีการปรับปรุงกฎระเบียบ และกระบวนการทำงานของภาครัฐที่เกี่ยวข้อง ทำให้การทำ e-business ในประเทศไทย มีความสะดวก รวดเร็ว ลดต้นทุน และน่าเชื่อถือ การเคลื่อนย้ายสินค้ามีประสิทธิภาพมากขึ้นด้วยระบบ e-logistics ด้านระบบ การชำระเงินมีวิวัฒนาการใหม่ๆ เพื่อสนับสนุนการทำธุรกรรมทางการเงินของประเทศที่สะดวก รวดเร็ว มีประสิทธิภาพ และน่าเชื่อถือ มีการเชื่อมโยงและแลกเปลี่ยนข้อมูลแบบทันที กฎหมายที่สนับสนุนและจำเป็น ต่อนโยบาย digital economy จะมีการบังคับใช้ครบถ้วน

ระยะที่ 3 (10 ปี) Full Transformation

ประเทศไทยก้าวสู่การเป็น
“ดิจิทัลไทยแลนด์”
ที่ขับเคลื่อนและใช้ประโยชน์จาก
นวัตกรรมดิจิทัลได้อย่างเต็มศักยภาพ

Full Transformation

มิติด้านโครงสร้างพื้นฐาน ประเทศไทยจะมีโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัลที่ทันสมัยทัดเทียมประเทศพัฒนาแล้ว และโครงข่ายอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงจะกลายเป็นสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน เช่นเดียวกับ ถนน ไฟฟ้า น้ำประปา ด้วยโครงข่ายอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงแบบใช้สายที่เข้าถึงทุกบ้าน และรองรับการหลอมรวม (convergence) มีบริการอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงที่สามารถเข้าถึงได้ในทุกสถานที่ ทุกเวลา สำหรับผู้ใช้หรือ ทุกสรรพสิ่งที่ต้องการเชื่อมต่อ โครงข่ายโทรคมนาคมหลักจะมีเส้นทางเชื่อมต่อกับต่างประเทศด้วยเทคโนโลยี หลากหลายรองรับปริมาณความต้องการใช้งานที่เพิ่มขึ้นอย่างไม่จำกัด ระยะทางและความเร็วจะไม่ได้เป็น อุปสรรคในการเชื่อมโยงโครงข่ายระหว่างประเทศ ข้อมูลของผู้ใช้อินเทอร์เน็ตส่วนใหญ่จะถูกเก็บไว้ที่ศูนย์ข้อมูล บนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต สามารถเข้าถึงและโยกย้ายได้ตลอดเวลา โดยไม่ขึ้นอยู่กับเทคโนโลยีและผู้ให้บริการ ระบบการแพร่ภาพและกระจายเสียงแบบดิจิทัลจะถูกหลอมรวม โดยส่งผ่านสื่อหลายรูปแบบด้วยเทคโนโลยีที่ หลากหลาย ครอบคลุมพื้นที่ทั่วประเทศ

มิติด้านเศรษฐกิจ ประเทศไทยจะเป็นศูนย์กลางการค้าและการลงทุนดิจิทัล ภาคอุตสาหกรรมสามารถ นำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้เพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพของการทำงานเข้าสู่การเป็นโรงงานอัจฉริยะ (smart factory) รองรับการแข่งขันสู่อุตสาหกรรมในยุคที่ 4 (Industry 4.0) และภาคการเกษตรทั่วประเทศ ตั้งแต่ขนาดใหญ

ไปจนถึงขนาดเล็กปรับเปลี่ยนรูปแบบสู่การทำเกษตรแบบอัจฉริยะ (smart agriculture) ขณะเดียวกันกลุ่มวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ของไทยสามารถนำนวัตกรรมดิจิทัลเข้ามาขับเคลื่อนธุรกิจ (innovation driven enterprises: IDE) จนสามารถเข้าไปมีบทบาทในเวทีระหว่างประเทศได้

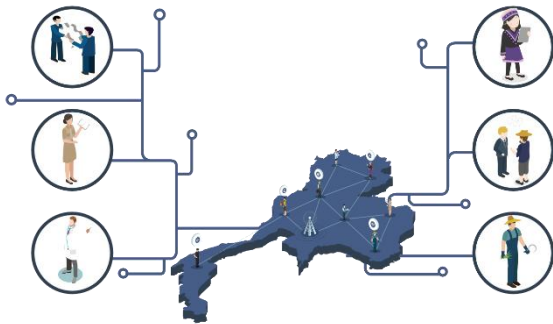
มิติด้านสังคม ประชาชนทุกกลุ่ม โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มผู้ด้อยโอกาส ผู้สูงอายุ และคนพิการ สามารถเข้าถึงการมีบริการต่างๆ ของรัฐได้ทุกที่ ทุกเวลา ผ่านเทคโนโลยีดิจิทัล ตลอดจนมีการรวบรวมและแปลงข้อมูลองค์ความรู้ของประเทศ ทั้งระดับประเทศและระดับท้องถิ่นให้อยู่ในรูปแบบดิจิทัล ที่ประชาชนสามารถเข้าถึงและนำไปใช้ประโยชน์ได้โดยง่าย สะดวก และสร้างสรรค์ พร้อมกับสามารถใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเป็นเครื่องมือในการอนุรักษ์และเผยแพร่ สร้างจุดยืนของประเทศไทย นำความรู้ ภูมิปัญญาท้องถิ่น มาจัดเก็บและต่อยอดสร้างมูลค่าเพิ่มในระยะยาว ในขณะเดียวกันประชาชนสามารถรู้เท่าทันข้อมูลข่าวสาร อ่านออกเขียนได้ทางดิจิทัล มีทักษะการใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีดิจิทัลอย่างมีความรับผิดชอบต่อสังคม และมีส่วนร่วมในการกำหนด ออกแบบ พัฒนา และขับเคลื่อนการพัฒนาท้องถิ่นและประเทศ

มิติด้านภาครัฐ รัฐบาลมีกระบวนการทำงานเป็นระบบดิจิทัลโดยสมบูรณ์ เชื่อมโยงการทำงานและข้อมูลระหว่างภาครัฐจนเสมือนเป็นองค์กรเดียว (one government) และเชื่อมโยงประชาชนในการเข้าถึงข้อมูลและมีส่วนร่วมในการกำหนดแนวทางการบริหารจัดการภาครัฐ การพัฒนาสังคมและเศรษฐกิจ โดยรัฐจะแปรสภาพเป็นผู้จัดให้มีการบริการของรัฐจากรูปแบบเดิม ไปสู่รูปแบบการบริการสาธารณะในลักษณะอัตโนมัติ (automated public services) ตามหลักการออกแบบที่เป็นสากล (universal design) ผ่านระบบดิจิทัลที่สอดคล้องกับสถานการณ์ และความต้องการของผู้รับบริการแต่ละบุคคล โดยผู้ใช้งานไม่ต้องร้องขอต่อรัฐ การกำหนดนโยบายและการตัดสินใจอยู่บนพื้นฐานของข้อมูลที่ทันสมัย มีการวิเคราะห์ข้อมูลขนาดใหญ่ และ การมีส่วนร่วมของประชาชน

มิติด้านทุนมนุษย์ การปรับเปลี่ยนโครงสร้างกำลังคนทางด้านดิจิทัลเป็นงานต่อเนื่องระยะยาวที่จะเห็นผลในช่วง 10-20 ปี หากมีการเตรียมความพร้อมอย่างเหมาะสม ประเทศไทยจะสามารถสร้างงานที่มีคุณค่าสูงด้วยการพัฒนาทักษะของกำลังคนทางด้านเทคโนโลยีดิจิทัลในระดับสูง (advanced digital skill) เพื่อให้สามารถผลิตกำลังคนทางด้านดิจิทัลที่เพียงพอ สอดคล้องกับบริบททางเศรษฐกิจและสังคมภายในประเทศ ในระยะนี้ ทักษะและวิชาชีพที่มุ่งตอบสนองการทำงานรูปแบบใหม่จะเป็นที่ต้องการมากขึ้น โดยเฉพาะกำลังคนที่เกี่ยวข้องกับการสร้างเครือข่ายของการประยุกต์ใช้ระบบอัตโนมัติและอุปกรณ์อัจฉริยะ ประเทศไทยจะมีระบบนิเวศของการทำงานรูปแบบใหม่ที่อาศัยเทคโนโลยีดิจิทัล (digital workplace ecology) เป็นแกนกลางสำคัญในการขับเคลื่อนกิจกรรมที่มุ่งเน้นการสร้างคุณค่าให้กับระบบเศรษฐกิจและสังคม โดยไม่ยึดติดกับสถานที่และเวลา (mobility workplace) มีการใช้ประโยชน์ร่วมกันในรูปแบบของระบบเศรษฐกิจและสังคมแห่งการแบ่งปัน (sharing economy) รวมถึงมีกำลังคนรุ่นใหม่ที่มีทักษะดิจิทัลระดับสูงและเป็นทักษะเฉพาะด้านที่ผสมผสานองค์ความรู้ อันเป็นผลจากการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีดิจิทัล

มิติด้านความเชื่อมั่น มีกฎหมาย/ กฎระเบียบที่เอื้อต่อเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัล ในระยะยาว (10 ปี) ประเทศไทยต้องไม่มีกฎหมาย กฎระเบียบที่เป็นอุปสรรคต่อการค้า การลงทุนดิจิทัล และต้องมีการทบทวนกฎหมาย กฎ ระเบียบ กติกาอย่างต่อเนื่อง เพื่อสนับสนุนให้ประเทศไทยเป็นส่วนหนึ่งของระบบเศรษฐกิจโลกอย่างแท้จริง

ระยะที่ 4 (10-20 ปี) Global Digital Leadership

ประเทศไทยอยู่ในกลุ่มประเทศที่พัฒนาแล้ว
สามารถใช้เทคโนโลยีดิจิทัลสร้างมูลค่าทาง
เศรษฐกิจและคุณค่าทางสังคมอย่างยั่งยืน

Global Digital Leadership

มิติด้านโครงสร้างพื้นฐานการพัฒนาเทคโนโลยีดิจิทัลเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วตลอดเวลา จึงยากที่จะคาดการณ์ภาพอนาคตได้ แต่อาจกล่าวได้ว่าในระยะ 10 ปีต่อจากนี้ เทคโนโลยีดิจิทัล จะไม่ใช่สิ่งแปลกใหม่ในสังคม เพราะการแพร่กระจายและการเข้าถึงเทคโนโลยีดิจิทัลของประชาชนทุกคน ทุกกลุ่ม ทำให้ประชาชนคุ้นเคยและใช้เทคโนโลยีดิจิทัลโดยอัตโนมัติ ทำให้เทคโนโลยีดิจิทัลเป็นเสมือนปัจจัยที่ห้าในการใช้ชีวิตประจำวัน การดำเนินกิจกรรมทุกประเภท ดังนั้น ประชาชนอาจไม่ได้สังเกตหรือรู้สึกถึงการมีอยู่ของเทคโนโลยีดิจิทัล แต่หากขาดเทคโนโลยีดิจิทัล การดำเนินงานต่างๆ จะหยุดชะงักลงโดยสิ้นเชิง

มิติด้านเศรษฐกิจ เศรษฐกิจประเทศไทยเชื่อมโยงกับระบบเศรษฐกิจโลกด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลอย่างมีประสิทธิภาพ ไม่ว่าจะเป็นด้านการค้า การผลิต การลงทุน หรือการจ้างงาน ทำให้ประเทศไทยก้าวข้ามกับดักรายได้ปานกลางไปสู่การเป็นประเทศที่มีรายได้สูงทัดเทียมประเทศที่พัฒนาแล้ว อย่างไรก็ตาม การพัฒนาเทคโนโลยีดิจิทัลอาจส่งผลกระทบต่อการนำหุ่นยนต์และระบบอัจฉริยะมาทดแทนกำลังคนในกระบวนการผลิตของภาคการผลิตและการบริการเป็นจำนวนมาก

มิติด้านสังคม ประเทศไทยจะปรับเปลี่ยนแนวคิดจากการพัฒนาจากศูนย์กลางไปยังชนบทเป็นการพัฒนาความเจริญจากชนบทเข้าสู่ศูนย์กลาง ควบคู่ไปกับการสร้างให้เกิดโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัลที่ทันสมัยทัดเทียมประเทศที่เจริญแล้ว โครงสร้างพื้นฐานดิจิทัลจะมีเทคโนโลยีสมัยใหม่มาแทนที่ และการใช้งานจะถูกพัฒนาให้เป็นบริการที่ประชาชนทุกคนสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้ ซึ่งการเข้าถึงบริการจะสามารถทำได้ทุกที่ ทุกเวลา ด้วยอุปกรณ์อัจฉริยะที่หลากหลาย การใช้บริการโครงข่ายดิจิทัลเพื่อติดต่อสื่อสารกับผู้ที่อยู่ห่างไกลกัน สามารถทำได้เสมือนกับเป็นการสื่อสารแบบใกล้ชิด ข้อมูลปริมาณมหาศาลจะถูกจัดเก็บในศูนย์ข้อมูลหรือแหล่งเก็บข้อมูลที่กระจายอยู่ทั่วบนเครือข่าย เปรียบเสมือนกับข้อมูลที่จัดเก็บมีอยู่ทุกที่และสามารถเข้าถึงได้แบบทันทีเมื่อต้องการ

มิติด้านภาครัฐ การทำงานของภาครัฐที่หลอมรวมกันเสมือนเป็นองค์กรเดียวที่ทำงานด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล อย่างชาญฉลาด รวดเร็ว โปร่งใส เปลี่ยนแปลงบทบาทภาครัฐในอนาคต โดยรัฐจะไม่ใช่ผู้สร้างบริการสาธารณะอีกต่อไป แต่แปรเปลี่ยนไปเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการสร้างบริการสาธารณะโดยเอกชนและประชาชน เรียกว่า บริการระหว่างกัน (peer to peer) ตามหลักการออกแบบที่เป็นสากล (universal design) ที่ประชาชนทุกคนสามารถเข้าถึงบริการได้โดยไม่มีข้อจำกัดทางกายภาพ พื้นที่ และภาษา โดยบทบาทของรัฐในอนาคตเป็นเพียงผู้อำนวยความสะดวก ผู้กำกับดูแล บริหารจัดการการให้บริการระหว่างกันให้เกิดความ

เป็นธรรม ประชาชนสามารถมีส่วนร่วมในการปกครองและบริหารบ้านเมืองโดยสมบูรณ์ นอกจากนี้ จากความสำเร็จในการก้าวเข้าสู่การเป็น one government ทำให้ประเทศไทยเป็นผู้นำด้านรัฐบาลดิจิทัลทั้ง การบริหารจัดการรัฐและบริการประชาชนในภูมิภาคอาเซียน

มิติด้านทุนมนุษย์ ด้วยการเตรียมความพร้อมในการสร้างกำลังคนและการจ้างงานรูปแบบใหม่ๆ ในระยะก่อนหน้า ประเทศไทยจะมีความพร้อมและเป็นหนึ่งในศูนย์กลางด้านกำลังคนดิจิทัลของภูมิภาคอาเซียน ขณะเดียวกัน ด้วยการเคลื่อนย้ายบุคลากรที่เป็นไปอย่างง่ายดายมากขึ้น กำลังคนด้านดิจิทัลที่ทำงานในประเทศไทยจะมีความหลากหลาย โดยมีผู้เชี่ยวชาญและกำลังคนจากต่างประเทศด้านดิจิทัลเข้ามาทำงานในประเทศไทยมากขึ้น ผู้เชี่ยวชาญด้านดิจิทัลของประเทศไทยทำงานให้กับบริษัทที่ตั้งอยู่ต่างประเทศมากขึ้น

มิติด้านความเชื่อมั่น มีกฎหมาย/ กฎระเบียบที่เอื้อเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัล ประเทศไทยเป็นประเทศต้นแบบที่มีการพัฒนา ทบทวน กฎระเบียบ กติกาทางดิจิทัลอย่างต่อเนื่องจริงจัง ในภูมิภาคอาเซียน

3. ยุทธศาสตร์การพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม

เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาดิจิทัลของประเทศไทยตามวิสัยทัศน์และแนวทางการพัฒนาตามภูมิทัศน์ดิจิทัล 4 ระยะ แผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม จึงได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาไว้ 6 ยุทธศาสตร์ที่ส่งเสริมซึ่งกันและกัน มีการกำหนดเป้าหมาย เพื่อให้สามารถติดตามและประเมินความก้าวหน้าได้อย่างชัดเจน และแผนงานเพื่อดำเนินการตามยุทธศาสตร์ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1

พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัลประสิทธิภาพสูงให้ครอบคลุมทั่วประเทศ

โครงสร้างพื้นฐานดิจิทัลที่มีประสิทธิภาพ ที่ทุกคนเข้าถึงและใช้ประโยชน์ เพื่อรองรับการเป็นดิจิทัลไทยแลนด์ เป็นการยกระดับเศรษฐกิจและสังคมของประเทศด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล โครงสร้างพื้นฐานดิจิทัลที่สำคัญ ประกอบด้วย โครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ โทรคมนาคม และการแพร่ภาพกระจายเสียงที่มีความทันสมัย มีคุณภาพ ขนาดเพียงพอ ครอบคลุมทุกพื้นที่ และสามารถให้บริการได้อย่างต่อเนื่อง เพื่อรองรับการติดต่อสื่อสาร การเชื่อมต่อ การแลกเปลี่ยนข้อมูลสารสนเทศ การค้าและพาณิชย์ การบริการภาครัฐและเอกชน ตลอดจนการใช้งานรูปแบบต่างๆ อันเป็นประโยชน์ต่อการสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจ และความมั่นคงทางสังคมของประเทศ รวมทั้งเพื่อรองรับการเป็นศูนย์กลางด้านดิจิทัลในอนาคต

สำหรับยุทธศาสตร์ที่ 1 นี้ จะสร้างให้เกิดโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัลที่ทันสมัย ประชาชนทุกคนสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้ ซึ่งการเข้าถึงบริการจะสามารถทำได้ทุกที่ ทุกเวลา อย่างมีคุณภาพ ด้วยอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงที่รองรับความต้องการ และราคาค่าบริการที่ต้องจ่ายจะต้องไม่ได้เป็นอุปสรรคในการเข้าถึงบริการดิจิทัลอีกต่อไป ในอนาคตโครงสร้างพื้นฐานอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงจะกลายเป็นสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานเช่นเดียวกับ ถนน ไฟฟ้า น้ำประปา ที่สามารถรองรับการเชื่อมต่อกับทุกสรรพสิ่ง

เป้าหมายยุทธศาสตร์

แผนงาน

1. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงให้ครอบคลุมทั่วประเทศ มีความทันสมัย มีเสถียรภาพ ตอบสนองความต้องการการใช้งานของทุกภาคส่วน ด้วยราคาที่เหมาะสมและเป็นธรรม เพื่อสร้างโอกาสการเข้าถึงและการใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีดิจิทัลทุกรูปแบบได้อย่างเท่าเทียมกัน

1.1 มีบริการอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงเข้าถึงพื้นที่ต่างๆ ทั่วประเทศด้วยเทคโนโลยีที่เหมาะสม โดยภาครัฐให้การสนับสนุนความต้องการการใช้งาน (demand) ขั้นพื้นฐานของสถานศึกษา โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล และศูนย์สารสนเทศชุมชน รวมถึงบริการอินเทอร์เน็ตสาธารณะสู่ชุมชน

1.2 ให้ผู้ประกอบการใช้โครงสร้างพื้นฐานโทรคมนาคม โครงข่ายที่ใช้ในกิจการแพร่ภาพและกระจายเสียง และสิ่งอำนวยความสะดวกร่วมกัน เพื่อให้เกิดการบูรณาการการใช้งานทรัพยากรสื่อสาร ลดปัญหาความซ้ำซ้อนในการลงทุน พร้อมทั้งวางรูปแบบสถาปัตยกรรมโครงข่ายให้สามารถเชื่อมต่อถึงกันได้

ลักษณะโครงข่ายเชื่อมต่อแบบเปิด (open network/open access) ให้เป็นโครงข่ายเดียวสามารถให้บริการประชาชนอย่างมีคุณภาพและทั่วถึง ตลอดจนส่งเสริมการแข่งขันในตลาดของผู้ประกอบการรายใหม่ในส่วนบริการปลายทาง (last mile access) ทั้งแบบใช้สายและแบบไร้สาย

1.3 ปรับปรุงแก้ไข กฎหมาย กฎระเบียบ ข้อบังคับต่างๆ และสร้างกลไกในการทำงานร่วมกัน เพื่ออำนวยความสะดวกในการขอใช้สิทธิผ่านทางในการวางโครงข่ายโทรคมนาคม (right of way) และกำหนดให้มีหน่วยงานกลางหรือคณะทำงานเฉพาะกิจ (common utility commission) เพื่อทำหน้าที่บูรณาการความร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องด้านโครงสร้างพื้นฐานให้เกิดความร่วมมือในการทำงานอย่างสัมฤทธิ์ผล

2. ผลักดันให้ประเทศไทยเป็นหนึ่งในศูนย์กลางการเชื่อมต่อและแลกเปลี่ยนข้อมูลภูมิภาคอาเซียน โดยการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการใช้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลาง ทั้งการเป็นเส้นทางผ่านการจราจรของข้อมูลสำหรับภูมิภาค และเป็นที่ตั้งสำหรับผู้ประกอบการเนื้อหาขนาดใหญ่ของโลก

2.1 จัดพื้นที่ โครงสร้างพื้นฐานโทรคมนาคม สิ่งอำนวยความสะดวก และสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม รวมทั้ง ปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องเพื่อดึงดูดการลงทุนศูนย์ข้อมูลขนาดใหญ่ที่ได้มาตรฐานสากล เป็นแหล่งบ่มเพาะธุรกิจดิจิทัลและนวัตกรรมดิจิทัล เพื่อรองรับเศรษฐกิจดิจิทัลทั้งภายในประเทศและจากต่างประเทศ

2.2 ส่งเสริมให้มีการลงทุนและร่วมใช้ทรัพยากรโครงสร้างพื้นฐานทั้งโครงข่ายสื่อสารหลักภายในประเทศและระหว่างประเทศ ในภาคพื้นดิน และเคเบิลใต้น้ำ สำหรับการเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านให้มีขนาดเพียงพอ และมีเส้นทางเป้าหมายหลายเส้นทาง เพื่อให้สามารถบริการสื่อสารระหว่างประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพและต่อเนื่อง รองรับการใช้งานภายในประเทศและของประเทศเพื่อนบ้านทั้งภูมิภาคอาเซียนอย่างเสรีและเป็นธรรม

3. จัดให้มีนโยบายและแผนบริหารจัดการโครงสร้างพื้นฐาน คลื่นความถี่ (refarm and release) และการหลอมรวมของเทคโนโลยีในอนาคต รวมทั้งปรับแก้กฎหมาย เพื่อสนับสนุนการใช้ทรัพยากรของประเทศอย่างมีประสิทธิภาพ มีคุณภาพตามมาตรฐานสากล ทนต่อการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี ทั้งด้านการสื่อสารโทรคมนาคม และการแพร่ภาพกระจายเสียง รวมถึงการหลอมรวมของเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง และสอดคล้องกับความต้องการใช้งานในปัจจุบันและอนาคต ตลอดจนการบริหารจัดการโครงสร้างพื้นฐานในภาวะวิกฤติ

3.1 มีนโยบายและแผนบริหารจัดการโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการขยายตัวในการเชื่อมต่อของอุปกรณ์กับทุกสรรพสิ่ง และการหลอมรวมของเทคโนโลยีในปัจจุบันและอนาคต

3.2 ให้มีนโยบายการบริหารกิจการดาวเทียมของประเทศ ซึ่งครอบคลุมถึงการใช้วงโคจรดาวเทียมและบริการข้อมูลผ่านดาวเทียม เพื่อให้มีการแข่งขันในการเข้าถึงวงโคจรดาวเทียมค้างฟ้าและพัฒนากิจการบริการข้อมูลผ่านดาวเทียมที่ถูกกฎหมาย

3.3 กำหนดนโยบายด้านโครงสร้างพื้นฐาน และการใช้คลื่นความถี่ที่เหมาะสมเพียงพอกับภารกิจเชิงพาณิชย์ การบริการสาธารณะ ด้านความมั่นคง และการบริหารจัดการภาวะวิกฤติ

3.4 ปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เช่น กฎหมายในเรื่องการกำกับดูแล เพื่อให้เกิดเครือข่ายที่เป็นกลาง (net neutrality) รองรับการหลอมรวม (convergence) ของเทคโนโลยีสื่อ และบริการ ให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากลและทนต่อการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี ทั้งด้านการสื่อสารโทรคมนาคมและการแพร่ภาพกระจายเสียง

4. ปรับรัฐวิสาหกิจโทรคมนาคมให้เหมาะสมกับสถานการณ์และความก้าวหน้าของอุตสาหกรรมดิจิทัลให้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงในอนาคต

4.1 กำหนดนโยบายให้แยกหน่วยธุรกิจของรัฐวิสาหกิจที่มีอนาคตเป็นองค์กรที่แข่งขันได้เชิงพาณิชย์

4.2 ปรับปรุงและสร้างกลไกการบริหารจัดการ รวมถึงแปรรูปหน่วยงานรัฐวิสาหกิจโทรคมนาคมให้มีความคล่องตัวโปร่งใส และมีประสิทธิภาพ เพื่อสร้างคุณค่าจากทรัพย์สินของรัฐที่มีอยู่

ยุทธศาสตร์ที่ 2

ขับเคลื่อนเศรษฐกิจด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล

การขับเคลื่อนเศรษฐกิจด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล หมายถึง การพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศโดยอาศัยเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อให้ภาคธุรกิจสามารถลดต้นทุนการผลิตสินค้าและบริการ พร้อมกับการเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินธุรกิจ ตลอดจนวางรากฐานการแข่งขันเชิงธุรกิจรูปแบบใหม่ในระยะยาว ภายใต้การส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัลจึงจำเป็นต้องเร่งสร้างระบบนิเวศสำหรับธุรกิจดิจิทัล โดยมุ่งเน้นการยกระดับและพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคธุรกิจ ที่จะส่งผลต่อการขยายฐานเศรษฐกิจและอัตราการจ้างงานของไทยอย่างยั่งยืนในอนาคต

สำหรับยุทธศาสตร์ที่ 2 นี้ เป็นการเร่งส่งเสริมเศรษฐกิจด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล (digital economy acceleration) โดยมุ่งเน้นการสร้างระบบนิเวศสำหรับธุรกิจดิจิทัล (digital business ecosystem) ควบคู่กับการพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัล และการใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีดิจิทัลในเชิงธุรกิจ และกระตุ้นให้ภาคเอกชนเกิดความตระหนักถึงความสำคัญ และจำเป็นที่จะต้องเรียนรู้และปรับปรุงแนวทางการทำธุรกิจด้วยการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างมีศักยภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งธุรกิจขนาดกลางและเล็ก (SMEs) รวมถึงธุรกิจใหม่ (start up) ในด้านเศรษฐกิจชุมชน เทคโนโลยีดิจิทัลจะช่วยเชื่อมโยงท้องถิ่นกับตลาดโลก สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าชุมชน

เป้าหมายยุทธศาสตร์

แผนงาน

1. เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคธุรกิจ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจและส่งเสริมขีดความสามารถในการแข่งขันด้วยการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลปฏิรูปการทำธุรกิจตลอดห่วงโซ่คุณค่า

1.1 ผลักดันให้ธุรกิจ SMEs วิสาหกิจชุมชน และกลุ่มเศรษฐกิจฐานราก ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อเข้าสู่ระบบธุรกิจและทำการค้าผ่านสื่อดิจิทัล รวมถึงการใช้ระบบสนับสนุนต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น ระบบการเงิน เป็นต้น

1.2 เร่งผลักดันให้เกิดการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเชื่อมโยงระบบการค้าดิจิทัลของไทยกับต่างประเทศตลอดห่วงโซ่คุณค่าแบบครบวงจร เพื่อให้ประเทศไทยเป็นส่วนหนึ่งของระบบห่วงโซ่มูลค่าโลก (global value

chain) โดยเร่งให้มีการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อการบริหารจัดการภายในองค์กร การจัดการระบบห่วงโซ่อุปทาน ตลอดจนเร่งผลักดันให้เกิดระบบฐานข้อมูลกลาง เชื่อมโยง และใช้งานมาตรฐานสินค้าสากล

1.3 มีมาตรการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและการใช้ประโยชน์จากข้อมูลในการปฏิรูปกระบวนการผลิตสินค้าและบริการ เพื่อพัฒนาภาคธุรกิจให้ทันสมัย ทั้งภาคเกษตร ภาคอุตสาหกรรม และภาคบริการ อาทิ การประยุกต์ใช้ระบบซอฟต์แวร์อัตโนมัติ (autonomous software) ระบบโรงงานอัจฉริยะ (smart factory) ระบบการเกษตรอัจฉริยะ (smart agriculture) ระบบการวิเคราะห์และประมวลผลขนาดใหญ่ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและลดต้นทุนการผลิต

2. เพิ่มโอกาสทางอาชีพเกษตรและการค้าขายสินค้าของชุมชนผ่านเทคโนโลยีดิจิทัล โดยดำเนินการร่วมกันระหว่างหน่วยงานจากทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน

2.1 ขยายผลการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจชุมชน เช่น วิสาหกิจชุมชน สหกรณ์ชุมชน เพื่อสร้างรายได้ โดยเน้นเรื่องการพัฒนาประชาชนทั่วประเทศให้สามารถขายสินค้าออนไลน์ การใช้เทคโนโลยีเพื่อเพิ่มช่องทางการประชาสัมพันธ์การบริการของชุมชน (เช่น ธุรกิจท่องเที่ยว ธุรกิจแพทย์ทางเลือก ฯลฯ) และการนำความรู้ผ่านเทคโนโลยีไปใช้สร้างอาชีพใหม่ๆ

2.2 เร่งบูรณาการการนำเทคโนโลยีดิจิทัลเข้าสู่ชุมชนเกษตรกร ที่ครอบคลุมการจัดทำทะเบียนเกษตรกรรายแปลง การทำระบบจัดการและแลกเปลี่ยนความรู้ทางการเกษตร การบริหารจัดการพื้นที่เพาะปลูกและฟาร์ม การบริหารจัดการระบบน้ำและการใช้น้ำ การวางแผนการผลิต การทำระบบบัญชี การปรับปรุงประสิทธิภาพระบบขนส่งและโลจิสติกส์ ไปจนถึงการพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่ได้มาตรฐาน การทำการตลาด และการตรวจสอบย้อนกลับของผลิตภัณฑ์เกษตร (food traceability) เป็นต้น

2.3 จัดให้มีระบบโลจิสติกส์สู่ชุมชนที่ครบวงจร เพื่อบริหารจัดการขนส่งสินค้าและวัตถุดิบของชุมชน รวมถึงการส่งเสริมกลไกการจ่ายเงินผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ (e-payment) ที่น่าเชื่อถือ ในราคาที่เหมาะสม เพื่ออำนวยความสะดวกของการทำธุรกิจชุมชน

3. เร่งสร้างธุรกิจเทคโนโลยีดิจิทัล (digital technology startup) เพื่อให้เป็นฟันเฟืองสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจดิจิทัล โดย

3.1 สนับสนุนระบบนิเวศที่เอื้อต่อการเติบโตของธุรกิจเทคโนโลยีดิจิทัลที่มีศักยภาพ อาทิ จัดให้มีทุนหรือสนับสนุนการร่วมทุน จัดให้มีศูนย์อำนวยความสะดวกทางธุรกิจแบบเบ็ดเสร็จ (one stop service) จัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกที่เอื้อต่อการสร้างสรรค์นวัตกรรมทางธุรกิจและการต่อยอดเทคโนโลยีดิจิทัล และจัดให้มีการสร้างความเข้าใจและความตระหนักต่อรูปแบบการดำเนินธุรกิจนวัตกรรมภายในประเทศทั้งในหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน รวมถึงปรับปรุงกฎหมาย กฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง

3.2 จัดให้มีทุนสนับสนุนงานนวัตกรรมบริการขนาดใหญ่ที่เป็นบริการพื้นฐาน (service platform) ของการคิดค้นรูปแบบธุรกิจใหม่ (disruptive business) ด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล เช่น ระบบนวัตกรรมบริการที่เป็นพื้นฐานของการใช้ประโยชน์จากอุปกรณ์อัจฉริยะ (smart devices) และการใช้ประโยชน์จากข้อมูลเปิดในเชิงพาณิชย์

3.3 บูรณาการความร่วมมือในการพัฒนาและการถ่ายทอดองค์ความรู้ทางด้านเทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อการพัฒนาเทคโนโลยีดิจิทัลและนวัตกรรมอย่างยั่งยืน ตลอดจนสามารถต่อยอดและสร้างเทคโนโลยีและนวัตกรรมดิจิทัลที่เหมาะสมและสอดคล้องกับบริบทการพัฒนาภายในประเทศ

4. พัฒนาอุตสาหกรรมเทคโนโลยีดิจิทัลให้มีความเข้มแข็งและสามารถแข่งขันได้ในอนาคต

4.1 สนับสนุนการวิจัย พัฒนา ทางด้านนวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อสร้างความเข้มแข็งของอุตสาหกรรมเทคโนโลยีดิจิทัลและอุตสาหกรรมเป้าหมายที่รองรับการพัฒนาเศรษฐกิจ

4.2 ส่งเสริมให้เกิดการลงทุนและประกอบธุรกิจด้านเทคโนโลยีดิจิทัลในประเทศไทยทั้งจากในและต่างประเทศ ผ่านความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน (public private partnership) ตลอดจนจัดให้มีมาตรการส่งเสริม เช่น การอำนวยความสะดวกด้านการเคลื่อนย้ายบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะทาง การให้สิทธิประโยชน์ทางการลงทุน และการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการลงทุนในอุตสาหกรรมเทคโนโลยีดิจิทัลแห่งอนาคต

4.3 สนับสนุนให้ผลิตภัณฑ์และบริการทางด้านเทคโนโลยีดิจิทัลขึ้นบัญชีนวัตกรรม เพื่อส่งเสริมโอกาสทางการตลาดด้วยการเปิดตลาดภาครัฐให้ซื้อผลิตภัณฑ์และบริการของไทยอย่างเป็นระบบ

4.4 สนับสนุนให้มีการจัดตั้งศูนย์วิเคราะห์ข้อมูลและศูนย์ให้บริการระบบวิเคราะห์เชิงธุรกิจที่เป็นระบบบริการแบบเปิด เพื่อส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากข้อมูลในเชิงธุรกิจ (business insight) ให้มีการต่อยอดการใช้ประโยชน์จากข้อมูลเปิด เช่น มูลค่าการตลาด การส่งออก เพื่อนำไปใช้ในการทำธุรกิจ เป็นต้น

4.5 ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมเทคโนโลยีดิจิทัลที่มีศักยภาพและเป็นอุตสาหกรรมแห่งอนาคต ซึ่งเป็นฐานการผลิตของอุตสาหกรรมผลิตและการบริการในระบบเศรษฐกิจ เพื่อรองรับกิจการที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงในอนาคต

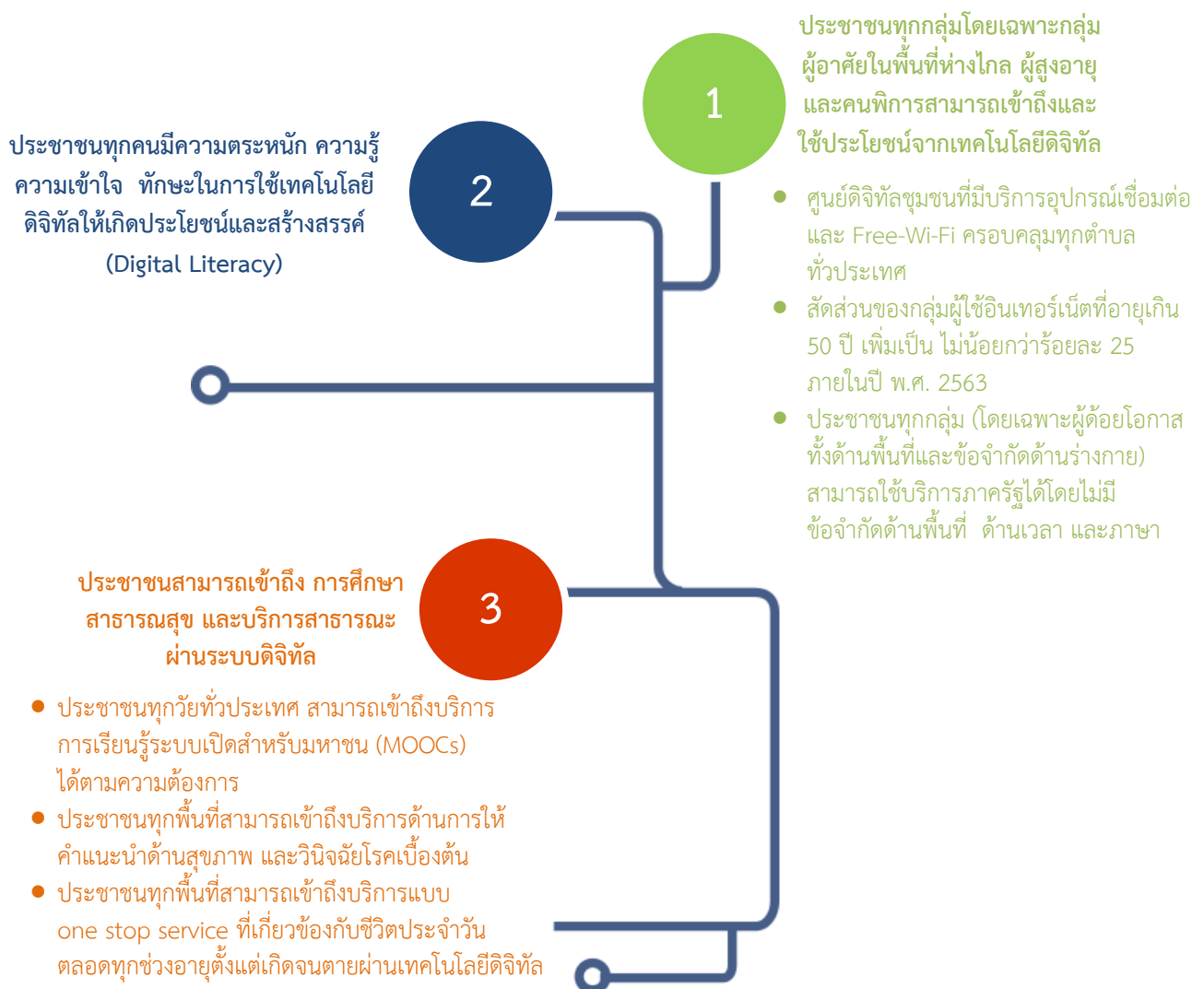
ยุทธศาสตร์ที่ 3

สร้างสังคมคุณภาพที่ทั่วถึงเท่าเทียมด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล

การสร้างสังคมคุณภาพด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล หมายถึง การพัฒนาประเทศไทยที่ประชาชนทุกกลุ่ม โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มเกษตรกร ผู้ที่อยู่ในชุมชนห่างไกล ผู้สูงอายุ ผู้ด้อยโอกาส และคนพิการ สามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากบริการต่างๆ ของรัฐผ่านเทคโนโลยีดิจิทัล มีการรวบรวมและแปลงข้อมูล องค์ความรู้ของประเทศทั้งระดับประเทศและระดับท้องถิ่นให้อยู่ในรูปแบบดิจิทัลที่ประชาชนสามารถเข้าถึงและนำไปใช้ประโยชน์ได้โดยง่ายและสะดวก โดยประชาชนมีความรู้เท่าทันข้อมูลข่าวสาร และมีทักษะในการใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีดิจิทัลอย่างมีความรับผิดชอบต่อสังคม

สำหรับยุทธศาสตร์ที่ 3 นี้ เป็นการสร้างสังคมดิจิทัลที่มีคุณภาพ (digital society) มุ่งหวังที่จะลดความเหลื่อมล้ำทางโอกาสของประชาชนที่เกิดจากการเข้าไม่ถึงโครงสร้างพื้นฐาน การขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องเทคโนโลยีดิจิทัล หรือการไม่สามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารผ่านเทคโนโลยีดิจิทัลที่ยังมีราคาแพงเกินไป และให้ความสำคัญกับการพัฒนาพลเมืองที่ฉลาด รู้เท่าทันข้อมูล และมีความรับผิดชอบ เพื่อให้เกิดการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างสร้างสรรค์ โดยสุดท้าย เมื่อโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัลพร้อม และพลเมืองดิจิทัลพร้อมแล้ว เทคโนโลยีดิจิทัลจะเป็นเครื่องมือในการยกระดับคุณภาพชีวิตของคนทุกกลุ่มผ่านบริการดิจิทัลต่างๆ

เป้าหมายยุทธศาสตร์

แผนงาน

1. สร้างโอกาสและความเท่าเทียมในการเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีดิจิทัลสำหรับประชาชน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง กลุ่มผู้สูงอายุ กลุ่มผู้พิการ กลุ่มผู้ที่อยู่อาศัยในพื้นที่ห่างไกล

1.1 สนับสนุนเทคโนโลยีดิจิทัลหรือเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวกให้แก่คนพิการ และกำหนดให้สื่อดิจิทัล การพัฒนาเว็บไซต์ แอปพลิเคชัน และบริการดิจิทัลของรัฐต้องพัฒนาตามหลักการออกแบบที่เป็นสากล

1.2 ขยายผลศูนย์สารสนเทศชุมชนไปสู่ทุกตำบลให้เป็นศูนย์บริการของชุมชนที่บูรณาการการทำงานร่วมกับหน่วยงานภาครัฐทั้งส่วนกลางและท้องถิ่น สามารถให้บริการประชาชนแบบเบ็ดเสร็จ เป็นจุดรับบริการภาครัฐ ให้ความรู้ด้านการทำธุรกิจและประกอบอาชีพผ่านระบบออนไลน์ของชุมชน และพื้นที่ของชุมชนในการทำกิจกรรมทางเศรษฐกิจและสังคมโดยเน้นบริการด้านการศึกษา การเกษตร การดูแลสุขภาพ การค้าขาย การบริการท่องเที่ยว สิทธิ และสวัสดิการสังคม

2. พัฒนาศักยภาพของประชาชนในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลให้เกิดประโยชน์และสร้างสรรค์ รวมถึงความสามารถในการคิดวิเคราะห์ และแยกแยะข้อมูลข่าวสารในสังคมดิจิทัลที่เปิดกว้างและเสรี

2.1 เพิ่มศักยภาพและทักษะการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลให้เกิดประโยชน์และสร้างสรรค์ของประชาชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่ม ผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ด้อยโอกาส ผ่านการอบรมโดยศูนย์ดิจิทัลชุมชนร่วมกับหน่วยงานพันธมิตร และจัดให้มีการกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลขั้นพื้นฐานสำหรับคนกลุ่มต่างๆ

2.2 ส่งเสริมแนวปฏิบัติที่ดีในโลกดิจิทัล โดยบรรจุเรื่องการรู้เท่าทันสื่อที่เป็นมาตรฐานในหลักสูตรการศึกษาทุกระดับ ดำเนินการวัดระดับการรู้เท่าทันสื่อตามเกณฑ์ที่กำหนดให้ชัดเจน รมรณรงค์ให้เกิดความรู้ด้านการรู้เท่าทันสื่อในวงกว้าง โดยมุ่งเน้นในเรื่องความสามารถในการแยกแยะ วิเคราะห์สื่อและข้อมูลข่าวสาร การใช้เทคโนโลยีอย่างมีความรับผิดชอบต่อสังคม และการไม่ละเมิดสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา

2.3 สร้างกลไกติดตามข้อมูลข่าวสารออนไลน์ สำหรับเฝ้าระวังข้อมูลที่เป็นอันตรายต่อสังคมแบบทันสถานการณ์ (real time) เช่น ความเชื่อที่ผิดในเรื่องอาหารและยา สื่อลามกอนาจารเด็ก ข้อมูลเท็จ และกระแสข่าวที่ทำให้สังคมตื่นตระหนก ฯลฯ เพื่อส่งต่อไปให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้ข้อมูลที่ถูกต้องแก่สังคม

3. สร้างสื่อ คลังสื่อ และแหล่งเรียนรู้ดิจิทัลเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต ที่ประชาชนเข้าถึงได้อย่างสะดวกผ่านทั้งระบบโทรคมนาคม ระบบแพร่ภาพกระจายเสียง และสื่อหลอมรวม

3.1 กำหนดให้หน่วยงานเจ้าของข้อมูลต่างๆ เช่น เอกสารสำคัญของราชการ ข้อมูล สถิติ ความรู้เชิงอาชีพ มรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และสารบันเทิงต่างๆ เป็นต้น เร่งผลิตหรือแปลงข้อมูลข่าวสาร องค์ความรู้ ของหน่วยงานให้อยู่ในรูปแบบดิจิทัล และเปิดให้ประชาชนเข้าถึง สืบค้นได้ รวมถึงมีกลไกที่อนุญาตให้ประชาชน หรือธุรกิจสามารถนำข้อมูลไปต่อยอดใช้ประโยชน์

3.2 สร้างและส่งเสริมให้เกิดแหล่งความรู้ดิจิทัลทั้งในระดับประเทศและระดับท้องถิ่น เพื่อเป็นแหล่งความรู้ที่น่าเชื่อถือของสังคมไทย โดยมีมาตรการ เช่น สร้างเครือข่ายผู้พัฒนาแหล่งความรู้ ให้ทุนสนับสนุนการดำเนินการ จัดหาแพลตฟอร์ม รับรองความน่าเชื่อถือของข้อมูลและองค์ความรู้ บูรณาการแหล่งความรู้เพื่อให้ประชาชนเข้าถึงข้อมูลและความรู้ได้ง่าย เป็นต้น

3.3 ส่งเสริมให้ภาคเอกชนและภาคประชาชน ผลิตสื่อดิจิทัลที่เป็นประโยชน์ต่อสาธารณะ เช่น การผลิตสื่อผ่านกิจกรรมที่รับผิดชอบต่อสังคมโดยหน่วยงานเอกชน หรือการผลิตสื่อภูมิปัญญาท้องถิ่นโดยประชาชนและชุมชน ทั้งนี้ สื่อที่ผลิตขึ้นใหม่จะต้องรองรับความหลากหลายในสังคม ทั้งด้านภาษา วัฒนธรรม สภาพร่างกาย พื้นที่ทางภูมิศาสตร์ ฐานะทางเศรษฐกิจ การเป็นประชาคมอาเซียนและประชาคมโลก

3.4 พัฒนาแพลตฟอร์มสำหรับรวบรวมข้อมูล องค์ความรู้ ความสามารถของบุคคล โดยเฉพาะบุคลากรวัยเกษียณ ประชาชน ชุมชน นักวิชาการ และผู้มีจิตอาสา ให้เป็นเวทีแลกเปลี่ยนประสบการณ์ เรียนรู้ร่วมกัน และถ่ายทอดองค์ความรู้และประสบการณ์จากรุ่นสู่รุ่น จากชุมชนสู่ชุมชน นำไปสู่เศรษฐกิจและสังคมแห่งการแบ่งปัน

4. เพิ่มโอกาสในการเรียนรู้ และได้รับบริการการศึกษาที่มีมาตรฐานของนักเรียนและประชาชนแบบทุกวัย ทุกที่ ทุกเวลา ด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล

4.1 บูรณาการการนำเทคโนโลยีดิจิทัลเข้าสู่โรงเรียนในพื้นที่ห่างไกล ชายขอบ เช่น โรงเรียนในพื้นที่ห่างไกลและเดินทางลำบาก โรงเรียนในพื้นที่ชายแดน หรือพื้นที่ที่มีความขัดแย้งสูง โดยการบูรณาการจะรวมถึงเทคโนโลยีพลังงานแสงอาทิตย์ เทคโนโลยีสื่อสารโทรคมนาคมและแพร่ภาพกระจายเสียง และเทคโนโลยีการศึกษาผ่านระบบอินเทอร์เน็ตที่เอื้อต่อการศึกษาและเรียนรู้ของนักเรียน ประชาชนและชุมชน

4.2 พัฒนาและส่งเสริมบริการการเรียนรู้ผ่านระบบเปิดสำหรับมหาชน (Massive open online course: MOOC) ที่ครอบคลุมถึงหลักสูตรเสริมการศึกษาในระบบโรงเรียนประถมและมัธยม หลักสูตรด้านอาชีวศึกษา หลักสูตรในระดับมหาวิทยาลัยที่ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ข้ามสถาบันการศึกษาได้ หลักสูตรสำหรับอาเซียน ไปจนถึงหลักสูตรเพื่อประชาชนทั่วไปที่ต้องการเรียนรู้เพิ่มเติมตลอดชีวิตตามความสนใจ และการสร้างกลไกความร่วมมือหน่วยงานภาครัฐ ภาคประชาชน และภาคประชาชนให้เกิดการขับเคลื่อนงานด้านนี้ในระดับชาติ

4.3 ผลิตสื่อ และคลังสื่อสาระออนไลน์ เพื่อการศึกษาเรียนรู้ ที่มีลิขสิทธิ์ถูกต้อง หรือใช้ระบบลิขสิทธิ์แบบเปิด รวมถึงการอบรมให้ครูและผู้สนใจมีทักษะด้านการผลิตสื่อออนไลน์ เพื่อให้เกิดการต่อยอดการผลิตสื่อการเรียนรู้ทั้งในระบบ และนอกระบบการศึกษา

4.4 ส่งเสริมการพัฒนาและบูรณาการระบบทะเบียนประวัติการศึกษาอิเล็กทรอนิกส์ที่เชื่อมต่อกันทั่วประเทศ ที่ประชาชนสามารถเข้าถึงภายใต้เงื่อนไขและหลักเกณฑ์ที่กำหนด เพื่อใช้ประโยชน์ในการประกอบอาชีพ การพัฒนาตลอดชีวิต รวมทั้งเป็นข้อมูลทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ

5. เพิ่มโอกาสการได้รับบริการทางการแพทย์และสุขภาพที่ทันสมัย ทั้งถึง และเท่าเทียม รองรับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล

5.1 บูรณาการระบบประวัติสุขภาพผู้ป่วยอิเล็กทรอนิกส์ซึ่งเชื่อมต่อกันทั่วประเทศที่ประชาชนสามารถเข้าถึงและบริหารจัดการข้อมูลสุขภาพของตนได้ เพื่ออำนวยความสะดวกในการเข้ารับการรักษา และเป็นข้อมูลสำคัญประกอบการรักษากรณีฉุกเฉิน

5.2 บูรณาการและส่งเสริมให้เกิดการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลที่เหมาะสม ที่ครอบคลุมถึงระบบการให้บริการแพทย์ทางไกล (telemedicine) การสร้างพื้นที่ปรึกษาปัญหาและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การเฝ้าระวังและสื่อสารเตือนภัยด้านสุขภาพและอนามัย รวมไปถึงการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีเพื่อสุขภาพในรูปแบบใหม่ เพื่อสนับสนุนการมีสุขภาพ สุขภาวะที่ดี หรือลดปัญหาสุขภาพของประชาชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งประชาชนในพื้นที่ห่างไกล กลุ่มแม่และเด็ก กลุ่มผู้สูงอายุ และผู้พิการ

5.3 เร่งจัดทำนโยบายและแผนการดำเนินงานการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่สังคมสูงวัย โดยบูรณาการร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทางด้านการแพทย์ เทคโนโลยีดิจิทัล วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และการพัฒนาสังคม

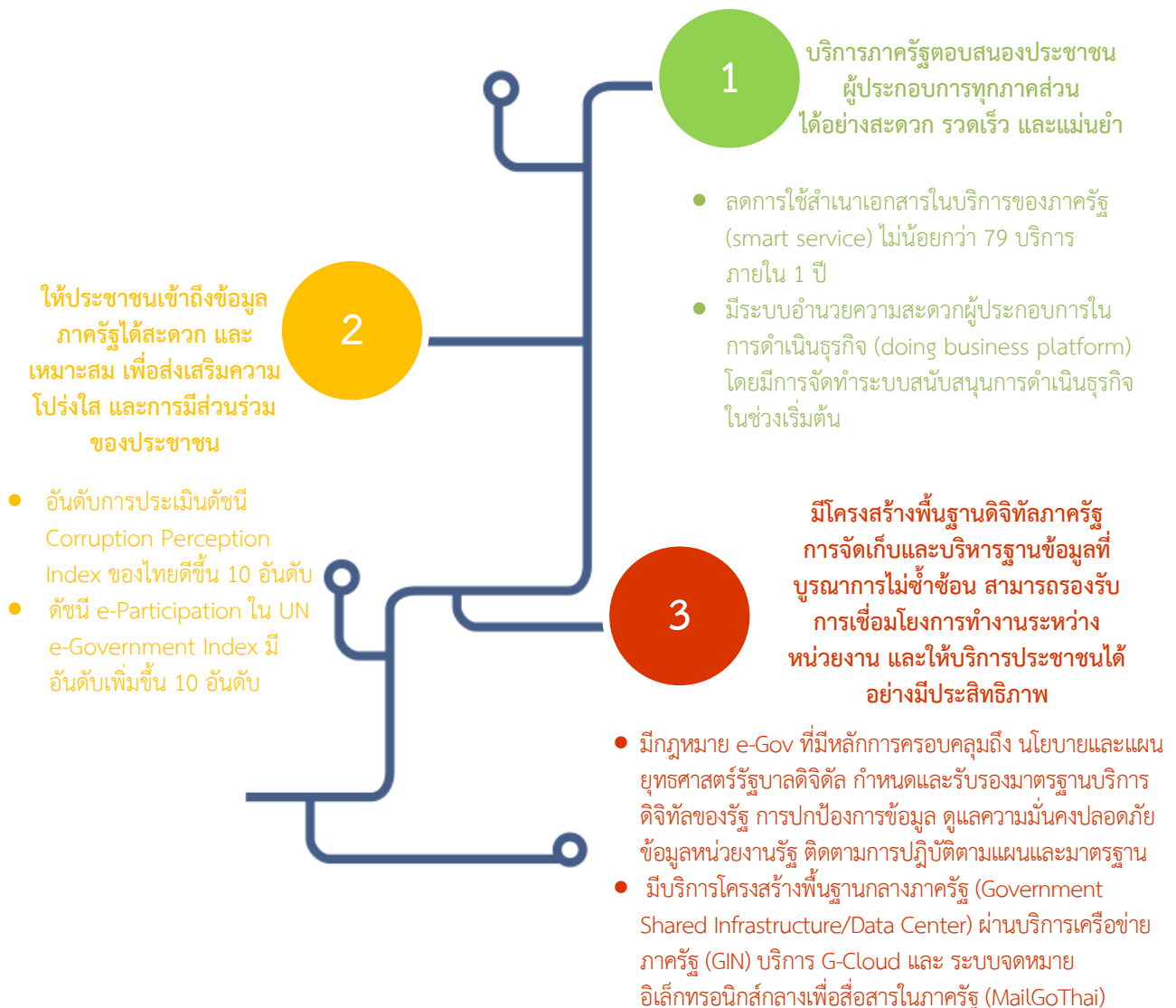
ยุทธศาสตร์ที่ 4

ปรับเปลี่ยนภาครัฐสู่การเป็นรัฐบาลดิจิทัล

ปรับเปลี่ยนภาครัฐสู่การเป็นรัฐบาลดิจิทัล หมายถึง การนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการปรับปรุงประสิทธิภาพการบริหารจัดการของหน่วยงานรัฐทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาคอย่างมีแบบแผนและเป็นระบบ จนพัฒนาสู่การเป็นรัฐบาลดิจิทัลโดยสมบูรณ์ โดยลักษณะของบริการภาครัฐหรือบริการสาธารณะจะอยู่ในรูปแบบดิจิทัลที่ขับเคลื่อนโดยความต้องการของประชาชนหรือผู้ใช้บริการ ซึ่งประชาชนทุกคนสามารถเข้าถึงบริการได้โดยไม่มีข้อจำกัดทางกายภาพ พื้นที่ และภาษา และในระยะต่อไป รัฐบาลสามารถหลอมรวมการทำงานของภาครัฐเสมือนเป็นองค์กรเดียว ภาครัฐจะแปรเปลี่ยนไปเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการสร้างบริการสาธารณะโดยเอกชนและประชาชน เรียกว่า บริการระหว่างกัน (peer to peer) ตามหลักการออกแบบที่เป็นสากล (universal design) ประชาชนมีส่วนร่วมในการกำหนดแนวทางการพัฒนาสังคมและเศรษฐกิจ การปกครอง/บริหารบ้านเมือง และเสนอความคิดเห็นต่อการดำเนินงานของภาครัฐได้อย่างสมบูรณ์

ยุทธศาสตร์ที่ 4 นี้ เป็นการมุ่งเน้นการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในกระบวนการทำงานและการให้บริการภาครัฐ เพื่อให้เกิดการปฏิรูปกระบวนการทำงานและขั้นตอนการให้บริการ ให้มีประสิทธิภาพ ถูกต้อง รวดเร็ว อำนวยความสะดวกให้ผู้ใช้บริการ สร้างบริการของรัฐที่มีธรรมาภิบาล และสามารถให้บริการประชาชนแบบเบ็ดเสร็จ ณ จุดเดียว ผ่านระบบเชื่อมโยงข้อมูลอัตโนมัติ การเปิดเผยข้อมูลของภาครัฐที่ไม่กระทบต่อสิทธิส่วนบุคคลและความมั่นคงของชาติ ผ่านการจัดเก็บ รวบรวม และแลกเปลี่ยนอย่างมีมาตรฐาน ให้ความสำคัญกับการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์และข้อมูล รวมไปถึงการสร้างแพลตฟอร์มการให้บริการภาครัฐ เพื่อให้ภาคเอกชนหรือนักพัฒนาสามารถนำข้อมูลและบริการของรัฐไปพัฒนาต่อยอดให้เกิดนวัตกรรมบริการ และสร้างรายได้ให้กับระบบเศรษฐกิจต่อไป

เป้าหมายยุทธศาสตร์

แผนงาน

1. จัดให้มีบริการอัจฉริยะ (smart service) ที่ขับเคลื่อนโดยความต้องการของประชาชนหรือผู้ใช้บริการ (citizen driven)

1.1 พัฒนาบริการอัจฉริยะ (smart service) โดยแปรสภาพบริการของรัฐจากรูปแบบเดิมไปสู่บริการดิจิทัลที่ผู้รับบริการสามารถเลือกใช้บริการผ่านอุปกรณ์ที่หลากหลาย รวมทั้งการพัฒนาไปสู่บริการดิจิทัลในลักษณะอัตโนมัติ (automated public services) ตามหลักการออกแบบที่เป็นสากลและสอดคล้องกับความต้องการ โดยผู้รับบริการไม่ต้องร้องขอหรือยื่นเรื่องต่อรัฐ เช่น เมื่อมีเด็กเกิดใหม่ ผู้ปกครองไม่ต้องแจ้งเกิดแต่ระบบจะเชื่อมโยงข้อมูลจากโรงพยาบาลไปยังฐานข้อมูลทะเบียนราษฎร และส่งหลักฐานให้ผู้ปกครองของเด็กเกิดใหม่เอง ทั้งนี้ การปรับเปลี่ยนบริการของรัฐเป็นบริการในรูปแบบดิจิทัล สามารถสร้างนวัตกรรมบริการบนบริการรูปแบบเดิม หรือสร้างบริการใหม่ได้ โดยไม่ต้องยึดติดกับขั้นตอนการให้บริการรูปแบบเดิม และเปิดโอกาสให้นักพัฒนาภาคเอกชน หรือนักพัฒนาอิสระเข้าร่วมการพัฒนาบริการดังกล่าวได้

1.2 พัฒนาบริการที่อำนวยความสะดวกต่อประชาชน ภาคธุรกิจ และนักท่องเที่ยว ตามวงจรชีวิตของแต่ละกลุ่ม สำหรับบริการประชาชนจะเน้นบริการที่เป็นการอำนวยความสะดวกตลอดช่วงชีวิต เช่น บริการส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดช่วงชีวิต ส่งเสริมและดูแลพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน และบริการเกี่ยวกับอาชีพ (ในระยะแรกเน้นกลุ่มเกษตรกร) โดยรัฐจัดให้มีบริการที่ขับเคลื่อนโดยความต้องการของประชาชน ภาคธุรกิจ หรือผู้ใช้บริการ ให้มีความเป็นอยู่ที่ดี และเพื่อเป็นรากฐานของการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ รองรับการเชื่อมโยงเศรษฐกิจและสังคมในประชาคมอาเซียน และประชาคมโลก

1.3 พัฒนาระบบสนับสนุนการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการที่มีมาตรฐานเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขต่างๆ ในการพิจารณาอนุญาต ตลอดจนพัฒนาระบบสนับสนุนกรณีการยกเลิกการอนุญาต หรือกรณีการจัดให้มีมาตรการอื่นแทนการอนุญาต (ตามแนวทางของ พ.ร.บ. การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. 2558) เพื่อเป็นการลดการใช้ดุลพินิจโดยเจ้าหน้าที่รัฐ

1.4 สร้างความมั่นคงปลอดภัยของการให้บริการอิเล็กทรอนิกส์ภาครัฐ เพื่อให้ประชาชนเกิดความเชื่อมั่นในการใช้บริการ

1.5 เตรียมความพร้อมสำหรับการให้ประชาชนและเอกชนปรับเปลี่ยนไปเป็นผู้ให้บริการระหว่างกัน (peer to peer) โดยมีภาครัฐเป็นผู้อำนวยความสะดวก หรือดูแลให้เกิดความเป็นธรรม

2. ปรับเปลี่ยนการทำงานภาครัฐด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล ให้มีประสิทธิภาพและธรรมาภิบาล

2.1 ใช้ทรัพยากรดิจิทัลร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด ลดความซ้ำซ้อนในการลงทุน ด้วยการลงทุนตามกรอบของแบบสถาปัตยกรรมองค์กร บูรณาการข้อมูลและทรัพยากรร่วมกัน

2.2 เชื่อมโยงการทำงานของหน่วยงานภาครัฐ บูรณาการการทำงานและข้อมูล ทั้งภายในและข้ามหน่วยงาน จนเสมือนเป็นองค์กรเดียว (one government) สำหรับการพัฒนากระบวนการบริหารจัดการ และการบริการที่ขับเคลื่อนโดยความต้องการของประชาชนหรือผู้ใช้บริการ (citizen driven) ซึ่งสามารถเข้าถึงบริการได้โดยไม่มีข้อจำกัดทางกายภาพ พื้นที่ และภาษา

2.3 พัฒนาแพลตฟอร์มการบริหารจัดการภายในองค์กร (back office platform) เพื่อรองรับการปรับเปลี่ยนกระบวนการบริหารจัดการทุกอย่างของรัฐให้อยู่ในรูปแบบดิจิทัล (digital by default) อย่างเป็นระบบ รวมถึงนำเอกสารอิเล็กทรอนิกส์มาใช้แทนกระดาษ เพื่อลดขั้นตอน และเพิ่มประสิทธิภาพในกระบวนการทำงานของรัฐทั้งในส่วนการให้บริการประชาชนและการบริหารจัดการ ทั้งนี้ระบบ back office ของส่วนราชการต้องรองรับการแลกเปลี่ยนข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ได้โดยสมบูรณ์

2.4 เตรียมความพร้อมสำหรับการเพิ่มขึ้นของข้อมูลจำนวนมหาศาลในระบบ ทั้งด้านการจัดเก็บ และการวิเคราะห์ข้อมูล โดยส่งเสริมให้นำเทคโนโลยีมาใชวิเคราะห์ข้อมูลขนาดใหญ่ เพื่อเพิ่มมูลค่าของข้อมูล ตลอดจนจัดให้มีมาตรการจัดการความปลอดภัยไซเบอร์และความมั่นคงปลอดภัยของข้อมูล

2.5 ยกระดับความรู้และทักษะบุคลากรภาครัฐ เพื่อสอดคล้องกับการทำงานในรูปแบบรัฐบาลดิจิทัล โดยบุคลากรภาครัฐสามารถใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในกระบวนการทำงาน จนสามารถปรับเปลี่ยนตนเองจากผู้ใช้ (user) เป็นผู้ที่มีความสามารถในการพัฒนานวัตกรรม เพื่อปรับเปลี่ยนตนเองไปทำงานที่มีคุณค่าสูงขึ้น (high value job) หรือเป็นผู้ประกอบการที่พัฒนาหรือใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีดิจิทัลในการสร้างธุรกิจได้

3. สนับสนุนให้มีการเปิดเผยข้อมูลที่เป็นประโยชน์ (open data) และให้ประชาชนมีส่วนร่วมในกระบวนการทำงานของรัฐ (open government) เพื่อนำไปสู่การเป็นดิจิทัลไทยแลนด์

3.1 ส่งเสริมให้หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน เปิดเผย จัดเก็บ แลกเปลี่ยน และบูรณาการข้อมูล ตามมาตรฐาน open data เพื่อนำมาซึ่งการพัฒนาสินค้าและบริการรูปแบบใหม่เชิงนวัตกรรม สร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจและคุณค่าให้กับสังคมจากข้อมูลเปิดภาครัฐ

3.2 พัฒนารฐานข้อมูล รวมถึงชุดข้อมูลด้านต่างๆ ซึ่งเชื่อมโยงข้อมูลจากทุกหน่วยงานภาครัฐโดยไม่ยึดติดความเป็นเจ้าของ และเปิดเผยต่อสาธารณะ เพื่อให้เกิดการพัฒนา นวัตกรรมบริการ และสร้างคุณค่าทางเศรษฐกิจและสังคม เช่น ทะเบียนข้อมูลประชาชน ที่เก็บรวบรวมข้อมูลบุคคลตั้งแต่เกิดจนตายสำหรับการวางแผนพัฒนาคนตลอดช่วงชีวิต ข้อมูลทะเบียนประวัติการศึกษา ข้อมูลสุขภาพที่จะพัฒนาสู่บริการสุขภาพดีถ้วนหน้า (universal healthcare) รวมไปถึงทะเบียนข้อมูลเกษตร ข้อมูลคดี เป็นต้น

3.3 เชื่อมโยงการบริหารจัดการ กระบวนการพัฒนาและให้บริการของภาครัฐ ให้เกิดการมีส่วนร่วมของประชาชนและภาคธุรกิจที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดนโยบายและเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการการตัดสินใจที่เกิดจากการหลอมรวมทางสังคม รวมทั้งเกิดการตรวจสอบการทำงานของภาครัฐ นำไปสู่ความโปร่งใสและลดปัญหาการทุจริต (corruption)

4. พัฒนาแพลตฟอร์มบริการพื้นฐานภาครัฐ (government service platform) เพื่อรองรับการพัฒนาแอปพลิเคชันหรือบริการรูปแบบใหม่ที่เป็นบริการพื้นฐานของทุกหน่วยงานภาครัฐ

4.1 ส่งเสริมให้บูรณาการข้อมูลและบริการระหว่างหน่วยงานของรัฐ เช่น แบบฟอร์มกลาง (single form) เพื่อให้เกิดความสะดวกในการติดต่อ หรือทำธุรกรรม และสนับสนุนให้ใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดให้เกิดประโยชน์สูงสุด โดยในการบูรณาการข้อมูลไม่จำเป็นต้องยึดติดกับกระบวนการทำงานรูปแบบเดิมหรือไม่จำเป็นต้องบูรณาการข้อมูลภายใต้รูปแบบและมาตรฐานเดียวกัน แต่สามารถสร้างนวัตกรรมเพื่อให้เกิดการบูรณาการข้อมูลได้

4.2 ส่งเสริมให้เกิดแพลตฟอร์มบริการพื้นฐาน (common platform) เพื่อสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาต่อยอดบริการ การเชื่อมโยงระบบงานและการใช้งานในวงกว้าง นำไปสู่ความร่วมมือและการแบ่งปันในรูปแบบใหม่ รวมทั้งส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาแพลตฟอร์มบริการพื้นฐาน ซึ่งเป็นบริการร่วมพื้นฐานเพื่ออำนวยความสะดวกสำหรับทุกหน่วยงานภาครัฐ และภาคธุรกิจในการปรับเปลี่ยนรูปแบบการทำธุรกรรม และการให้บริการ ที่เป็นบริการพื้นฐานของทุกหน่วยงานภาครัฐ เช่น การบริหารจัดการพลังงานของพื้นที่อย่างชาญฉลาด การตรวจวัดสิ่งแวดล้อมเพื่อการเฝ้าระวังภัย บริการตัวร่วม บริการใบรับรองอิเล็กทรอนิกส์ บริการยืนยันตัวตน บริการชำระเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ บริการโลจิสติกส์ และบริการแปลภาษาให้สะดวก รวดเร็ว และมีความปลอดภัยในการใช้งานและให้บริการ

ยุทธศาสตร์ที่ 5

พัฒนากำลังคนให้พร้อมเข้าสู่ยุคเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัล

การพัฒนากำลังคนดิจิทัล หมายถึง การสร้างและพัฒนาบุคลากรผู้ทำงานให้มีความสามารถในการสร้างสรรค์และใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างชาญฉลาดในการประกอบอาชีพ รวมถึงการพัฒนาทักษะด้านเทคโนโลยีดิจิทัลในบุคลากรภาครัฐ ภาคเอกชน ทั้งที่ประกอบอาชีพในสาขาเทคโนโลยีดิจิทัลโดยตรงและทุกสาขาอาชีพ ให้มีความรู้ความสามารถและความเชี่ยวชาญตามระดับมาตรฐานสากล เพื่อสร้างให้เกิดการจ้างงานที่มีคุณค่าสูงรองรับการพัฒนาประเทศในยุคเศรษฐกิจและสังคมที่ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเป็นปัจจัยหลักในการขับเคลื่อน

ยุทธศาสตร์ที่ 5 นี้ มุ่งเน้นการพัฒนากำลังคนดิจิทัล (digital workforce) ขึ้นมารองรับการทำงานในระบบเศรษฐกิจดิจิทัล โดยเน้นทั้งกลุ่มคนทำงานที่จะเป็นกำลังสำคัญในการสร้างผลผลิตการผลิต (productivity) ในระบบเศรษฐกิจ และกลุ่มคนที่เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านดิจิทัล อย่างไรก็ตาม การเตรียมความพร้อมให้ประชาชนทั่วไป ก็เป็นอีกเรื่องที่สำคัญไม่แพ้กัน

เป้าหมายยุทธศาสตร์

แผนงาน

1. พัฒนาทักษะด้านเทคโนโลยีดิจิทัลให้แก่บุคลากรในตลาดแรงงาน ทั้งบุคลากรภาครัฐและเอกชน ทุกสาขาอาชีพ ตลอดจนส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพบุคลากรวัยทำงาน และวัยเกษียณให้มีความสามารถสร้างสรรค์ ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างชาญฉลาดในการประกอบอาชีพหรือสร้างรายได้รูปแบบใหม่ นำไปสู่การสร้างคุณค่า สินค้าและบริการได้เท่าทันความต้องการของผู้รับประโยชน์

1.1 พัฒนาความรู้ ทักษะ และองค์ความรู้ด้านเทคโนโลยีดิจิทัลสมัยใหม่ที่สุดสอดคล้องกับความต้องการของภาคอุตสาหกรรมหรือระบบเศรษฐกิจ ด้วยการส่งเสริมให้มีการเรียนรู้และพัฒนาทักษะทางด้าน เทคโนโลยีดิจิทัลผ่านการเรียนรู้ในระบบเปิดสำหรับมหาชน (MOOCs) ตามความต้องการที่หลากหลาย ทั้งบุคลากรวัยทำงาน สถานประกอบการ หรือผู้ที่สนใจทั่วไปได้ใช้ประโยชน์

1.2 พัฒนาทักษะในลักษณะของสหวิทยาการ (interdisciplinary) เช่น ทักษะทางด้านเทคโนโลยี ดิจิทัล ทักษะด้านการคิดคำนวณอย่างเป็นระบบ (computational thinking) ทักษะด้านการออกแบบ กระบวนการทางธุรกิจ (design process thinking) ทักษะทางด้านนวัตกรรมบริการ และทักษะการเป็นผู้ประกอบการเทคโนโลยีดิจิทัล (digital entrepreneurship) นำไปสู่การสร้างธุรกิจใหม่บนพื้นฐานของการใช้ เทคโนโลยีดิจิทัลและสร้างการจ้างงานที่มีคุณค่าสูง

1.3 จัดให้มีศูนย์ถ่ายทอดองค์ความรู้ทางด้านนวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัล เน้นการเรียนรู้และ ปฏิบัติเพื่อเพิ่มทักษะรูปแบบใหม่ในลักษณะบูรณาการการเรียนการสอนร่วมกันทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และ ภาคการศึกษา อาทิ การส่งเสริมให้มีการฝึกงาน (on-the-job training) ที่เป็นการปฏิบัติงานจริงกับภาคธุรกิจ เอกชนในหลักสูตรการศึกษาที่เป็นที่ต้องการในการพัฒนาอุตสาหกรรมเทคโนโลยีดิจิทัลแห่งอนาคต

1.4 พัฒนาบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการบัญญัติและบังคับใช้กฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับต่างๆ ให้มีความรอบรู้ และเท่าทันต่อเทคโนโลยีดิจิทัลสมัยใหม่ เช่น บุคลากรวิชาชีพด้านนิติศาสตร์มีความเข้าใจและ เชี่ยวชาญทางด้านเทคโนโลยีดิจิทัลในกระบวนการยุติธรรม

1.5 พัฒนาทักษะและทัศนคติของบุคลากรภาครัฐให้สามารถใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีดิจิทัลได้อย่างรอบรู้ เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี เพื่อนำไปสู่การเป็นองค์กรที่ทันสมัย สามารถให้บริการได้อย่างรวดเร็วและถูกต้อง

2. ส่งเสริมการพัฒนาทักษะ ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านที่รองรับเทคโนโลยีใหม่ในอนาคต ให้กับบุคลากรในสาขาวิชาชีพด้านเทคโนโลยีดิจิทัลที่ปฏิบัติงานในภาครัฐและเอกชน

2.1 อำนวยความสะดวกในการเข้ามาทำงานของบุคลากรจากต่างประเทศที่มีทักษะเป็นที่ต้องการ ตลอดจนสร้างสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมและผ่อนปรนกฎระเบียบเรื่องการอนุญาตทำงานให้กับบุคลากรต่างชาติที่ต้องการเข้ามาทำงานในประเทศไทย และใช้ประโยชน์จากการเปิดเสรีทางการค้าการเคลื่อนย้ายบุคลากรด้านเทคโนโลยีดิจิทัล ที่มีทักษะและความเชี่ยวชาญระดับสูงจากประเทศในกลุ่มอาเซียนและกลุ่มประเทศพันธมิตรทั่วโลก

2.2 เพิ่มปริมาณและคุณภาพของบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญทางด้านดิจิทัล (digital specialists) ในสาขาที่ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเข้มข้น (high-tech sector) ให้มีความรู้และทักษะในระดับมาตรฐานสากล โดยสนับสนุนสถาบันการศึกษาทั้งในและนอกระบบให้เพิ่มหลักสูตรในสาขาที่ขาดแคลน เช่น ด้านการประมวลผลข้อมูลขนาดใหญ่ ด้านระบบอัตโนมัติ ด้านการออกแบบสถาปัตยกรรมซอฟต์แวร์ขั้นสูงและวิทยาการบริการ ด้านความมั่นคงปลอดภัยของระบบสารสนเทศ ตลอดจนปรับปรุงระบบการเรียนการสอนด้านเทคโนโลยีดิจิทัลในทุกระดับการศึกษา ให้มุ่งเน้นทักษะการปฏิบัติงานจริงควบคู่กับทฤษฎี

2.3 สร้างเครือข่ายความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านทั้งในประเทศและภูมิภาคอาเซียน โดยเน้นการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ทางวิชาการและทักษะใหม่ๆ ระหว่างองค์กรและบุคลากรทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศ โดยให้มีความร่วมมือในการแลกเปลี่ยนผู้เชี่ยวชาญ กระบวนการถ่ายทอดเทคโนโลยีและองค์ความรู้ รวมถึงการทำวิจัยและพัฒนานวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลร่วมกัน

2.4 จัดทำแผนพัฒนากำลังคนทางด้านดิจิทัลที่รองรับการปรับโครงสร้างการพัฒนากำลังคนทางด้านดิจิทัลของประเทศในทุกระดับทั้งภาคการศึกษา ภาครัฐ และภาคธุรกิจ ที่เหมาะสมและสอดคล้องต่อทิศทางการเปลี่ยนแปลงความต้องการการจ้างงาน ลักษณะการจ้างงาน อัตราค่าจ้าง และค่านิยมของการทำงานทางด้านดิจิทัลในอนาคต โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในภาคการศึกษา ให้ครอบคลุมถึงแนวคิดการให้การศึกษาด้านทักษะด้านการคิดคำนวณอย่างเป็นระบบ (computational thinking) การเขียนโปรแกรม (coding) ในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา เพื่อเตรียมความพร้อมของเด็กไทยในระยะยาวไปสู่อนาคต

3. พัฒนาผู้บริหารเทคโนโลยีสารสนเทศ

3.1 พัฒนาผู้บริหารระดับสูงของรัฐ (CEO) ให้มีความเข้าใจและสามารถวางแผนยุทธศาสตร์การนำเทคโนโลยีดิจิทัลไปพัฒนาภารกิจขององค์กร ที่สอดคล้องกับสถาปัตยกรรมองค์กรของหน่วยงาน ตลอดจนสามารถสร้างคุณค่าจากข้อมูลขององค์กรและเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างหน่วยงานภาครัฐ เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อสาธารณะ

3.2 สร้างเครือข่ายผู้บริหารเทคโนโลยีสารสนเทศและผู้บริหารด้านข้อมูลดิจิทัลระดับสูงของรัฐ เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้กระบวนการวางแผนยุทธศาสตร์ และติดตามความก้าวหน้าของเทคโนโลยีดิจิทัลใหม่ๆ ที่ส่งผลต่อการพัฒนาองค์กร รวมถึงแนวคิดในการบริหารจัดการสารสนเทศยุคใหม่ เพื่อนำไปสู่การบูรณาการการทำงานระหว่างหน่วยงาน พัฒนางค์กรให้ทันสมัย สร้างสรรค์บริการตอบสนองความต้องการของผู้รับประโยชน์ได้อย่างรวดเร็ว ถูกต้อง และประหยัดงบประมาณ

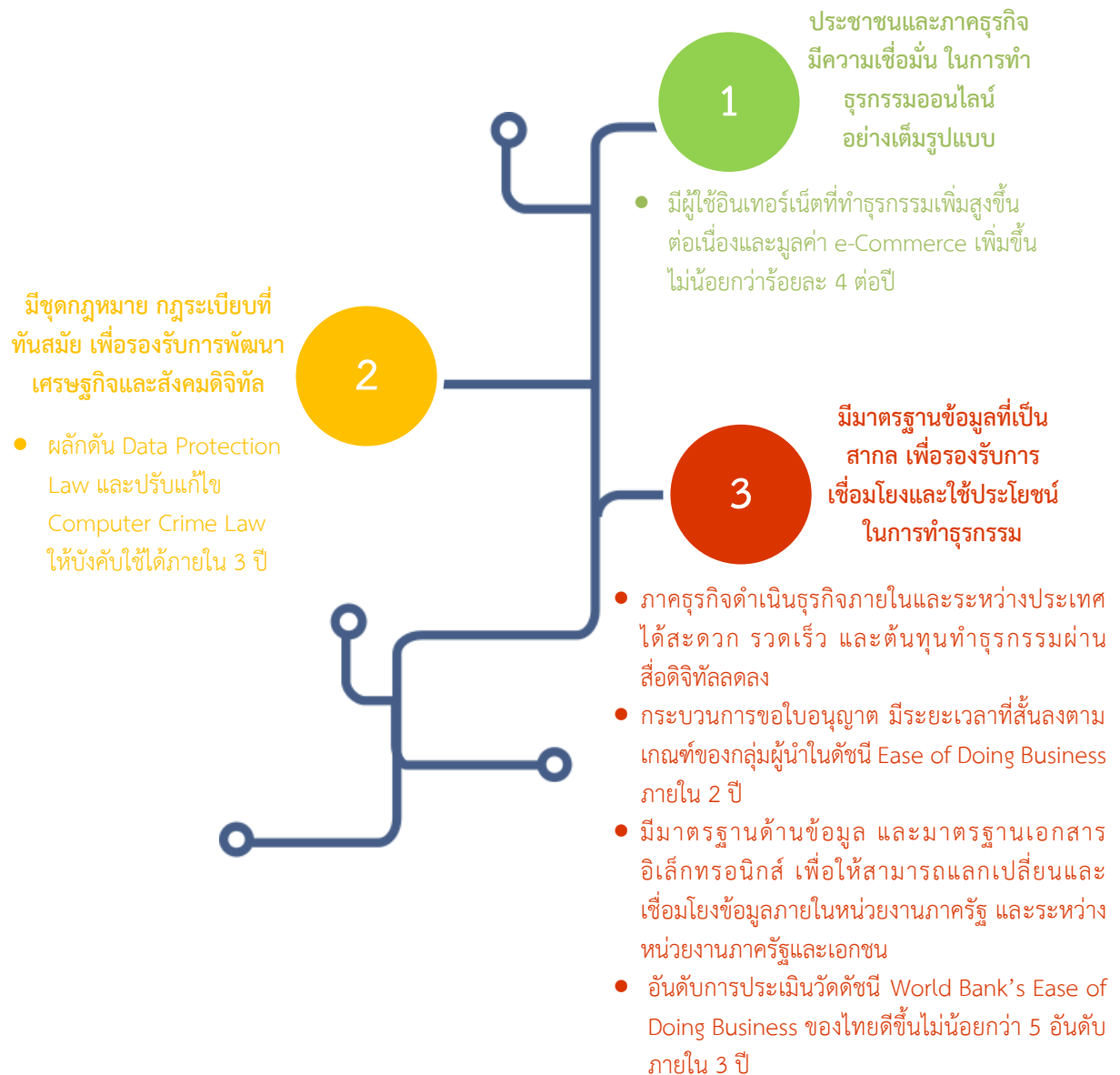
ยุทธศาสตร์ที่ 6

สร้างความเชื่อมั่นในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล

การสร้างความเชื่อมั่นในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล หมายถึง มาตรฐาน กฎหมาย กฎ ระเบียบ และกติกาที่มีประสิทธิภาพทันสมัยและสอดคล้องกับหลักเกณฑ์สากลที่มาเป็นพลังในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัลของประเทศ ตลอดจนการสร้างความมั่นคงปลอดภัยการสร้างความเชื่อมั่น และการคุ้มครองสิทธิให้แก่ผู้ใช้งานเทคโนโลยีดิจิทัลในทุกภาคส่วน เพื่อก่อให้เกิดการอำนวยความสะดวก ลดอุปสรรค เพิ่มประสิทธิภาพในการประกอบกิจกรรมที่เกี่ยวข้องต่างๆ พร้อมทั้งสร้างแนวทางขับเคลื่อนอย่างบูรณาการเพื่อรองรับการเติบโตของเทคโนโลยีดิจิทัลในอนาคต

ยุทธศาสตร์ที่ 6 นี้ มุ่งเน้นการสร้างความมั่นคงปลอดภัย และความเชื่อมั่นในการทำธุรกรรมด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลให้กับผู้ประกอบการ ผู้ทำงาน และผู้ใช้บริการ ซึ่งถือได้ว่าเป็นปัจจัยพื้นฐานที่ช่วยขับเคลื่อนประเทศสู่ยุคเศรษฐกิจดิจิทัล และเป็นบทบาทหน้าที่หลักของภาครัฐในการอำนวยความสะดวกให้กับทุกภาคส่วน โดยภารกิจสำคัญยิ่งยวดของยุทธศาสตร์นี้ จะครอบคลุมเรื่องมาตรฐาน (standard) การคุ้มครองความเป็นส่วนตัวและข้อมูลส่วนบุคคล (privacy) การรักษาความมั่นคงปลอดภัย (cyber security)

เป้าหมายยุทธศาสตร์

แผนงาน

1. จัดให้มีระบบนิเวศที่เหมาะสมต่อการดำเนินธุรกิจและการปรับปรุงคุณภาพชีวิตของประชาชน โดยสร้างความมั่นคงปลอดภัยในการใช้งานเทคโนโลยีดิจิทัลด้วยการกำหนดมาตรฐาน กฎ ระเบียบ และกติกา ให้มีความทันสมัยและมีประสิทธิภาพ เพื่ออำนวยความสะดวกด้านการค้า และการใช้ประโยชน์ในภาคเศรษฐกิจและสังคม ซึ่งภาครัฐจะเป็นผู้เริ่มต้นในการลดอุปสรรคในการดำเนินการต่างๆ

1.1 จัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกในการดำเนินธุรกิจดิจิทัลที่เหมาะสม ที่ทำให้ผู้ใช้งานมีความมั่นใจ ซึ่งประกอบด้วย ระบบเชื่อมโยงมาตรฐานสินค้าที่เป็นสากล การจัดเก็บฐานข้อมูลกลางสินค้า (trusted source data pool) ระบบการชำระเงินอิเล็กทรอนิกส์ (e-payment) การสาธารณสุขอิเล็กทรอนิกส์ (e-health) การค้าสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ (e-trade) ที่เชื่อมโยงกันได้ การดำเนินการมาตรฐานข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการค้า เช่น e-invoice ของภาคธุรกิจที่สามารถใช้เป็นหลักฐานทางกฎหมายได้ การกำหนดกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการประยุกต์และนำ Internet of Things (IoT) มาใช้ในภาคอุตสาหกรรมและการผลิต

(industrial internet)¹⁶ เป็นต้น เพื่อสนับสนุนการทำธุรกิจที่เชื่อมโยงกันทั้งในประเทศและต่างประเทศให้มีมาตรฐานใช้งานร่วมกันที่ได้รับการยอมรับจากผู้เกี่ยวข้อง

1.2 ปรับแก้กฎหมาย ให้ภาครัฐและเอกชน ยอมรับการใช้เอกสารอิเล็กทรอนิกส์ โดยไม่ต้องยื่นแบบฟอร์มกระดาษในการทำธุรกรรมต่างๆ ตลอดจนสามารถใช้เป็นหลักฐานทางกฎหมายได้

1.3 ลดขั้นตอน ลดจำนวนใบอนุญาต ลดจำนวนเอกสาร และลดระยะเวลาในการดำเนินงานทางธุรกรรมทั้งภาครัฐและเอกชน

1.4 สร้างกลไกและแรงจูงใจในการกำกับดูแลตนเองในกลุ่มผู้ประกอบการ และการมีกระบวนการติดตามและประเมินระดับความสามารถในการดำเนินธุรกิจอย่างต่อเนื่อง

1.5 กำหนดมาตรฐานการแลกเปลี่ยนข้อมูลทางเทคนิคเพื่อการปฏิบัติงานร่วมกัน (interoperability standard) ในการเชื่อมโยง วิเคราะห์ สังเคราะห์ และใช้ประโยชน์จากข้อมูล เช่น การกำหนดรายการข้อมูล และโครงสร้างข้อมูลเพื่อการแลกเปลี่ยน กฎกติกาการตั้งชื่อรายการข้อมูล กฎกติกาการออกแบบโครงสร้างเอกสาร มาตรฐานกลางเชื่อมโยงข้อมูลการค้า การชำระเงิน ภาษี เป็นต้น

2. ปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัลให้มีความทันสมัย สอดคล้องต่อพลวัตของเทคโนโลยีดิจิทัลและบริบทของสังคม

2.1 มีกฎหมายที่เกี่ยวข้องที่ทันต่อความก้าวหน้าของเทคโนโลยีดิจิทัลและสอดคล้องกับมาตรฐานสากลซึ่งสามารถสนับสนุนการใช้งานและใช้ประโยชน์ได้อย่างเป็นรูปธรรม เช่น กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงปลอดภัยของระบบสารสนเทศและข้อมูลส่วนบุคคล กฎหมายเกี่ยวกับทรัพย์สินทางปัญญา เพื่อส่งเสริมและสร้างแรงจูงใจในการทำนวัตกรรม เป็นต้น

2.2 เร่งปรับปรุงกลไกการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาที่รองรับความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีดิจิทัล และสอดคล้องกับหลักเกณฑ์ แนวปฏิบัติสากล และสร้างแรงจูงใจให้เกิดการใช้ประโยชน์จากทรัพย์สินทางปัญญาที่สร้างสรรค์โดยคนไทย รวมถึงการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่ถูกกฎหมาย

2.3 ให้ประชาชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สามารถมีส่วนร่วมในกระบวนการยกร่าง พัฒนา ตรวจสอบ และทบทวนกฎหมายต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีดิจิทัลซึ่งเป็นการเริ่มต้นของการติดต่อสื่อสารระหว่างประชาชนกับรัฐบาลในเรื่องการตัดสินใจเกี่ยวกับนโยบายสาธารณะที่มีผลกระทบต่อประชาชน (e-participation)

2.4 ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการ และนำแผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแปลงสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม โดยมีการวัดผล ตรวจสอบ ติดตามและประเมินความเหมาะสมเป็นระยะอย่างต่อเนื่อง รวมถึงจัดสรรทรัพยากรสนับสนุนเพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์

¹⁶ จากผลการสำรวจความนิยมในการประยุกต์ใช้ IoT ในปี ค.ศ.2015 พบว่า smart home และ Industrial internet อยู่ในอันดับ 1 และอันดับ 5 ตามลำดับ โดย Gartner และ Cisco คาดการณ์ว่า industrial internet มีแนวโน้มและความเป็นไปได้มากที่สุดในการประยุกต์ใช้ IoT นอกจากนี้ smart supply chain ที่เป็นโซลูชันที่เข้ามาช่วยติดตามสินค้าที่กำลังขนส่งไปตามท้องถนน และ smart agriculture ที่เป็นระบบในการติดตามดูแลการปฏิบัติงานทางการเกษตร จะเป็นประโยชน์มากสำหรับการทำการเกษตรในพื้นที่ห่างไกล

3. สร้างความเชื่อมั่นในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและการทำธุรกรรมออนไลน์

3.1 สร้างความมั่นคงปลอดภัยของระบบสารสนเทศและการสื่อสาร เพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้กับภาคธุรกิจและประชาชนในการสื่อสาร และการทำธุรกรรมออนไลน์ เช่น จัดให้มีระบบการชำระเงินที่ตรงตามความต้องการมีประสิทธิภาพและความมั่นคงปลอดภัย เป็นต้น

3.2 กำหนดมาตรการและแนวปฏิบัติสำหรับผู้ให้บริการทั้งภาครัฐและภาคเอกชนในการคุ้มครองสิทธิส่วนบุคคลและการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของผู้รับบริการ เช่น แนวปฏิบัติในการใช้งาน mobile commerce หรือ smart phone แนวปฏิบัติในการใช้งาน social media เป็นต้น เพื่อรองรับการเติบโตของการใช้งานเทคโนโลยีดิจิทัลในอนาคต

3.3 การกำหนดมาตรการการเฝ้าระวังและรับมือภัยคุกคามไซเบอร์ที่เหมาะสมและสอดคล้องตามมาตรฐานสากล โดยเฉพาะการปกป้องโครงสร้างพื้นฐานที่มีความจำเป็นอย่างยิ่งยวด (critical infrastructure) เช่น โครงสร้างพื้นฐานทางไฟฟ้า โครงสร้างพื้นฐานทางการเงิน เพื่อให้มีความมั่นคงปลอดภัยเพียงพอต่อการค้าและการลงทุน การสร้างเครือข่ายแลกเปลี่ยนข้อมูลภัยคุกคามไซเบอร์ พร้อมกำหนดหน่วยงานรับแจ้งเหตุ และสร้างกลไกการบังคับใช้กฎหมายที่มีประสิทธิภาพในการป้องกันปราบปรามการกระทำความผิดที่มีผลต่อระบบความมั่นคงปลอดภัยดิจิทัลทั้งนี้ การส่งเสริมให้เกิดความตระหนักและรู้เท่าทันภัยคุกคามทางไซเบอร์เป็นสิ่งสำคัญที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง

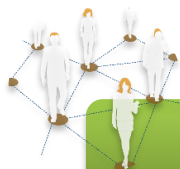
3.4 สร้างระบบและกลไกการคุ้มครองผู้บริโภคที่ใช้ธุรกรรมออนไลน์ เช่น ส่งเสริมและผลักดันให้หน่วยงานหลักที่เกี่ยวข้องมีความพร้อมและความเข้มแข็ง สามารถทำงานร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงกระบวนการในการระงับข้อพิพาทออนไลน์และการเน้นให้ภาคธุรกิจสามารถดูแลและกำกับตนเองได้อย่างมีธรรมาภิบาล โปร่งใส ตรวจสอบได้ เป็นไปตามมาตรฐานที่ได้รับการรับรองโดยภาครัฐ (self-regulation) ทั้งนี้ ในบางสถานการณ์ ภาครัฐอาจร่วมกำกับดูแล (co-regulation) ตามความเหมาะสม เพื่อให้ระบบการควบคุมกำกับดูแลมีประสิทธิภาพ

4. กลไกการขับเคลื่อน

เพื่อเป็นการวางรากฐานเศรษฐกิจและสังคมไทยให้พร้อมรับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดจากการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ใช้ภายใต้ต้นนโยบายการขับเคลื่อนประเทศไทย ด้วยดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมนั้น สิ่งที่ต้องเร่งดำเนินการคือการขับเคลื่อนให้เห็นผลอย่างเป็นรูปธรรมในระยะสั้น การเตรียมความพร้อมประเทศ โดยเฉพาะการปรับเปลี่ยนโครงสร้างเชิงสถาบัน การบูรณาการและการจัดสรรทรัพยากรที่เกี่ยวข้อง และการมีกลไกในการทำงานและติดตามผลการดำเนินงานอย่างเป็นระบบ ดังรายละเอียดดังนี้

4.1 การขับเคลื่อนด้วยกิจกรรม/โครงการที่เป็นรูปธรรมในระยะเร่งด่วน (1 ปี 6 เดือน)

เพื่อวางรากฐานเศรษฐกิจและสังคมไทยให้พร้อมรับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดจากการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ใช้ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารจึงได้จัดให้มีกิจกรรมเพื่อขับเคลื่อนการดำเนินงานในระยะเร่งด่วน (1 ปี 6 เดือน) ที่มุ่งเน้นการลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัลและสร้างรากฐานการพัฒนาดิจิทัล (digital foundation) ดังสามารถสรุปโดยสังเขป ดังนี้

ด้านโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัล

- การขยายโครงข่ายอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงให้ครอบคลุมหมู่บ้านทั่วประเทศ ที่ประชาชนสามารถใช้บริการและสื่อสารผ่านบริการอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงได้อย่างทั่วถึงและเท่าเทียมกัน ซึ่งการมีโครงข่ายอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงจะช่วยยกระดับคุณภาพชีวิตของคนไทยให้ดีขึ้น สามารถเข้าถึงบริการด้านการศึกษา สาธารณสุขและการบริการอื่นๆ ของภาครัฐผ่านโครงข่ายอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง รวมทั้งช่วยเพิ่มความสามารถในการแข่งขันให้กับภาคเอกชนซึ่งจะส่งผลต่อการพัฒนาประเทศไทยอย่างยั่งยืนในอนาคต

ผู้ดำเนินการหลัก: กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

- ยกระดับโครงสร้างพื้นฐานของประเทศไทย ให้มีโครงข่ายเชื่อมต่อโดยตรงกับศูนย์กลางการแลกเปลี่ยนข้อมูลอินเทอร์เน็ตของโลก ให้มีเสถียรภาพ และมีความจุเพียงพอรองรับความต้องการของประเทศ ลดต้นทุนการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตต่างประเทศของผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ตในประเทศไทยให้สามารถแข่งขันได้กับประเทศเพื่อนบ้าน ทำให้ค่าบริการอินเทอร์เน็ตสำหรับประชาชนถูกลง รวมทั้งยกระดับประเทศไทยให้เป็นศูนย์กลางการแลกเปลี่ยนข้อมูลอินเทอร์เน็ตหรือศูนย์กลางดิจิทัลของภูมิภาคอาเซียนในอนาคต

ผู้ดำเนินการหลัก: กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

ด้านเศรษฐกิจดิจิทัล

- สร้างความเข้มแข็งให้กับเศรษฐกิจฐานราก โดยเพิ่มโอกาสการสร้างรายได้ให้กับชุมชน ยกย่องการประกอบอาชีพ พัฒนาธุรกิจชุมชนจากการค้าขายสินค้าชุมชนไปสู่การพัฒนาสินค้าและบริการที่มีคุณภาพ พร้อมทั้งขยายตลาดจากตลาดชุมชนสู่ตลาดเมือง ด้วยการส่งเสริมให้ประชาชนในชุมชนมีโอกาสรเรียนรู้วิธีการค้าขายผ่านพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์

ผู้ดำเนินการหลัก: กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

กระทรวงมหาดไทย

และองค์การบริหารส่วนจังหวัด/ตำบล

- เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันให้กับภาคธุรกิจไทย โดยเฉพาะธุรกิจ SMEs ให้มีการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัล โดย

- พัฒนาและปรับปรุงกระบวนการดำเนินธุรกิจในระดับองค์กร ส่งเสริมให้ภาคธุรกิจมีการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและลดต้นทุนการทำธุรกิจ เช่น ระบบบริหารจัดการทรัพยากรภายในองค์กร (ERP) ระบบบริหารจัดการห่วงโซ่อุปทาน (SCM) ระบบบริหารจัดการสินค้าคงคลัง และสนับสนุนให้ธุรกิจไทยเปลี่ยนรูปแบบการทำธุรกิจแบบเดิมสู่ระบบการค้าออนไลน์เต็มรูปแบบ (e-Business) รวมถึงเตรียมความพร้อมในการปรับเปลี่ยนกระบวนการผลิตและการให้บริการของภาคธุรกิจให้ทันสมัยโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในขั้นตอนของการผลิตเพื่อรองรับการก้าวเข้าสู่ยุคอุตสาหกรรม 4.0

- สร้างกลไกและยกระดับความเชื่อมั่นให้กับสินค้าของไทย ตลอดจนเตรียมฐานข้อมูลเพื่อเชื่อมโยงระบบการค้าไทยเข้ากับระบบการค้าสากล ด้วยการส่งเสริมให้ภาคธุรกิจมีความรู้ความเข้าใจและตระหนักถึงความสำคัญของรหัสสินค้า และมาตรฐานสินค้าของไทย

- สนับสนุนอุตสาหกรรมเทคโนโลยีและสื่อสร้างสรรค์ ในการสร้างทรัพย์สินทางปัญญาของไทย และการขยายตลาดสู่ต่างประเทศ

ผู้ดำเนินการหลัก: กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

กระทรวงวัฒนธรรม

- ผลักดันการพัฒนาคลัสเตอร์ดิจิทัลตามนโยบายส่งเสริมเขตเศรษฐกิจพิเศษและ super cluster เพื่อเพิ่มโอกาสทางการค้าและการลงทุนให้กับอุตสาหกรรมเทคโนโลยีดิจิทัลที่เป็นอุตสาหกรรมแห่งอนาคตที่จำเป็นต้องมีการส่งเสริมภายในพื้นที่คลัสเตอร์ดิจิทัล เพื่อให้เป็นฐานการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้และการถ่ายทอดเทคโนโลยี ระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และสถาบันการศึกษา ตลอดจนหน่วยงานวิจัยและพัฒนาภายในประเทศและธุรกิจทางด้านเทคโนโลยีดิจิทัลที่สำคัญระดับโลก รวมถึงการพัฒนาให้ประเทศไทยเป็น

แหล่งรับจ้างผลิต (outsource) ทางด้านเทคโนโลยีดิจิทัลที่สำคัญของภูมิภาคโดยการขับเคลื่อนกิจกรรม Smart Thailand ผ่านวิธีการร่วมมือกับผู้นำอุตสาหกรรมระดับโลก

ผู้ดำเนินการหลัก: กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

- พัฒนากำลังคนทางด้านดิจิทัลในธุรกิจเทคโนโลยีดิจิทัล (Tech Startup) เพื่อให้มีทักษะ และความเชี่ยวชาญในการต่อยอดนวัตกรรมและสร้างสินค้าและบริการรูปแบบใหม่รองรับการขยายตัวของเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัล รวมถึงการเพิ่มการจ้างงานในอุตสาหกรรมเทคโนโลยีดิจิทัล

ผู้ดำเนินการหลัก: กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

ด้านสังคมดิจิทัล

- พัฒนาเครือข่ายศูนย์ดิจิทัลชุมชน ด้วยการปรับศูนย์การเรียนรู้ ICT ชุมชนเดิม เป็นศูนย์รูปแบบใหม่ที่ให้บริการด้านดิจิทัลและข้อมูลข่าวสารเชิงเศรษฐกิจและสังคมแก่ชุมชน วิสาหกิจชุมชน เป็นแหล่งรวบรวมข้อมูลข่าวสารชุมชนเพื่อการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างชุมชนและการบริหารประเทศ มีจัดกิจกรรมเชิงเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง เช่น การเปิดร้านค้าออนไลน์ การปรับปรุงสินค้า/บริการ การสื่อสาร และการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อดิจิทัล เป็นต้น ควบคู่กับการจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ตลอดชีวิตที่เอื้อต่อการเรียนรู้ทุกที่ทุกเวลาบนทุกอุปกรณ์ เพื่อให้ประชาชนมีความรู้เท่าทันดิจิทัล และใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการประกอบอาชีพและการดำรงชีวิต เป็นรากฐานของการพัฒนาที่ยั่งยืน

ผู้ดำเนินการหลัก: กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
กระทรวงศึกษาธิการ
กระทรวงมหาดไทย
องค์การบริหารส่วนจังหวัด/ตำบล

- ส่งเสริมการให้ประชาชนทุกกลุ่มมีช่องทางในการเรียนรู้ตลอดชีวิตรูปแบบใหม่ โดยผ่านระบบการเรียนรู้ในระบบเปิดสำหรับมหาชนที่เรียกว่า MOOCs (Massive Open Online Courses) นอกจากนี้ประชาชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ชายขอบของประเทศซึ่งเป็นพื้นที่ห่างไกลที่ไม่มีไฟฟ้า สัญญาณอินเทอร์เน็ต และสัญญาณโทรศัพท์มือถือจะได้รับโอกาสในการเข้าถึงข้อมูลความรู้มากยิ่งขึ้น

ผู้ดำเนินการหลัก: กระทรวงศึกษาธิการ
กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
กระทรวงมหาดไทย
องค์การบริหารส่วนจังหวัด/ ตำบล

- ส่งเสริมการใช้ดิจิทัลอย่างสร้างสรรค์และรับผิดชอบต่อสังคม รมรณรงค์และเสริมสร้างทักษะดิจิทัลให้แก่ประชาชน ทั้งเด็กเยาวชนในและนอกระบบการศึกษา ครู ผู้ปกครอง รวมถึงทั้งคนพิการผู้ด้อยโอกาสและผู้สูงอายุ ให้สามารถเข้าถึง เรียนรู้ และได้ประโยชน์ จากการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างปลอดภัย สร้างสรรค์ มีจริยธรรม และตระหนักถึงผลกระทบต่อสังคม เพื่อเตรียมความพร้อมของประชาชนไทยสู่การเป็นพลเมืองดิจิทัลในอนาคตต่อไป

**ผู้ดำเนินการหลัก: กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
กระทรวงศึกษาธิการ**

- การสร้างเมืองน่าอยู่และปลอดภัย ด้วยการบูรณาการเชื่อมโยง CCTV ที่มีอยู่แล้วในจังหวัดภูเก็ต และการประมวลผลภาพ เพื่อป้องกันอาชญากรรมเชิงรุก การพัฒนาระบบรายงานสภาพจราจรแบบ real time และระบบบอกเวลารถเข้าป้าย การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการกวดขันวินัยจราจรภายในจังหวัด และการพัฒนาศูนย์สั่งการอัจฉริยะ

**ผู้ดำเนินการหลัก: จังหวัดภูเก็ต
กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร**

- ยกระดับคุณภาพงานบริการภาครัฐ
 - ปรับกระบวนการดำเนินการภาครัฐ โดยนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการพัฒนาระบบสนับสนุนงานบริการประชาชน ตาม พ.ร.บ. การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ.2558
 - บูรณาการข้อมูลและระบบงานภาครัฐ เพื่อสนับสนุนมาตรการและนโยบายของรัฐบาลผ่านอุปกรณ์สื่อสารแบบเคลื่อนที่
 - อำนวยความสะดวกแก่ประชาชนในการใช้บริการของรัฐ ได้แก่ การอำนวยความสะดวกแก่ผู้ประกอบการในการเริ่มต้นธุรกิจ และการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนในการลดสำเนา เมื่อติดต่อหรือใช้บริการของรัฐ
 - การผลักดันชุดกฎหมายที่เกี่ยวกับการส่งเสริมและพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัล

**ผู้ดำเนินการหลัก: กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.)**

- ลดขั้นตอนและกระบวนการในการอนุญาต รับแจ้ง อนุมัติ ของหน่วยงานราชการ เพื่อลดอุปสรรคเพิ่มประสิทธิภาพในการให้บริการ โดยลดกระบวนการและการใช้เอกสารที่ซับซ้อน เพื่อเพิ่มความรวดเร็ว และโปร่งใสในทุกขั้นตอน

ผู้ดำเนินการหลัก: หน่วยงานภาครัฐที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับการให้บริการสาธารณะในรูปแบบต่างๆ
สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) และการบูรณาการงานบริการภาครัฐที่เกี่ยวข้องกับ
การดำเนินการ 63 บริการหลัก (ตาม พ.ร.บ.การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของ
ทางราชการ พ.ศ.2558)

- ผลักดันกลุ่มกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นการวางรากฐานในปรับเปลี่ยนโครงสร้างเชิงสถาบัน
ทั้งการจัดตั้งหน่วยงาน การมีกฎเกณฑ์กติกา เพื่อสร้างความเชื่อมั่นในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำธุรกรรม

ผู้ดำเนินการหลัก: กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ

4.2 กลไกการขับเคลื่อนภายใต้การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างเชิงสถาบัน

การนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ใช้นั้น มีส่วนช่วยในการบริหารราชการแผ่นดินและการให้บริการสาธารณะ ซึ่งส่งผลต่อบทบาทภาครัฐที่มีการเปลี่ยนแปลงจากรูปแบบเดิมที่มีโครงสร้างขนาดใหญ่ ยึดกฎระเบียบ ลำดับชั้นการบังคับบัญชา มีขั้นตอนการควบคุมที่มีความชัดเจน ผูกขาดการให้บริการสาธารณะ สู่การยกระดับประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการจัดบริการสาธารณะให้เป็นไปอย่างรวดเร็ว โปร่งใส ทัวถึงมีคุณภาพ ในช่องทางที่หลากหลาย ไม่ถูกจำกัดด้วยสถานที่และเวลาในการให้บริการอีกต่อไป และเพื่อให้นโยบายการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมเกิดผลอย่างจริงจังและต่อเนื่อง จะต้องอาศัยกลไกการขับเคลื่อนที่ทุกภาคส่วนต้องปรับรูปแบบการทำงานให้มีลักษณะเชิงบูรณาการข้ามหน่วยงาน ทั้งในระดับภาครัฐและภาคเอกชน รวมทั้งเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการตรวจสอบและติดตามผล ดังนั้นการปรับปรุงรูปแบบและวิธีการทำงานของภาครัฐ จะบูรณาการการทำงานในลักษณะข้ามกระทรวงเพิ่มประสิทธิภาพระบบราชการ ลดบทบาทภาครัฐ กระจายและมอบอำนาจการปฏิบัติราชการ เพื่อลดกระบวนการ ขั้นตอน ระยะเวลาดำเนินการ และการใช้ดุลยพินิจของเจ้าหน้าที่

การทำงานเชิงบูรณาการเพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม จะต้องมีความหน่วยงานกลางเพื่อทำหน้าที่กำหนดนโยบาย ประสาน และขับเคลื่อนให้การพัฒนาดิจิทัลของประเทศเป็นไปอย่างมีเอกภาพ โดยหน่วยงานที่จำเป็นต้องจัดตั้งขึ้นใหม่นั้น ควรมีจำนวนเท่าที่จำเป็นต่อภารกิจของหน่วยงานที่มีอยู่ ปัจจุบันไม่สามารถดำเนินการได้ตามกรอบกฎหมายที่มีอยู่ เพื่อลดภารกิจที่ซ้ำซ้อน และ/หรือทับซ้อน และเพื่อตอบสนองต่ออุตสาหกรรมและนวัตกรรมดิจิทัลที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว หน่วยงานที่เกิดขึ้นใหม่ควรมีขนาดกระชับ มีโครงสร้างองค์กรที่ยืดหยุ่น เน้นเป้าหมายมากกว่ากระบวนการ มีระบบการบริหารงานคล่องตัว เป็นอิสระ ไม่ผูกพันกับกฎระเบียบ การปฏิบัติ และข้อบังคับของราชการหรือรัฐวิสาหกิจ กระจายอำนาจ เปิดโอกาสให้บุคลากรแสดงศักยภาพในการทำงานได้เต็มที่ มีอิสระและอำนาจตัดสินใจภายใต้กรอบการดูแลและตรวจสอบ เพื่อให้ส่งมอบงานที่มีประสิทธิภาพ คุณภาพ และรวดเร็ว มีกลไกกำหนดค่าตอบแทนและสวัสดิการที่เหมาะสมและสร้างแรงจูงใจแก่ผู้ปฏิบัติงานที่เป็นผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน

4.3 กลไกการบูรณาการและการจัดสรรงบประมาณและทรัพยากรอื่นๆ ในการดำเนินงาน

การทำงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งหน่วยงานภาครัฐต้องบูรณาการการทำงานร่วมกันในลักษณะที่เป็นองค์รวมแทนการทำงานแบบแยกส่วนดังที่เคยปฏิบัติในช่วงที่ผ่านมา เพื่อให้กลไกต่างๆ สามารถทำงานได้อย่างสมดุลและมีประสิทธิภาพ กำหนดเจ้าภาพรับผิดชอบในแต่ละภารกิจ มีการทำงานร่วมกันหรือเชื่อมโยงกัน เพื่อใช้ทรัพยากรภาครัฐร่วมกันอย่างคุ้มค่า เมื่อบุคลากรในแต่ละหน่วยงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชนมีการทำงานเชื่อมโยงกัน ลดภารกิจที่ทับซ้อน/ซ้ำซ้อน และนำข้อมูลของแต่ละฝ่ายมาเชื่อมโยงให้เกิดประโยชน์ จะช่วยให้บริหารจัดการทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดให้เกิดความคุ้มค่าสูงสุด ลดต้นทุนการดำเนินงาน อำนวยความสะดวก เพิ่มความรวดเร็ว

นอกจากนี้ เครื่องมือสนับสนุนให้เกิดการบูรณาการการให้บริการสาธารณะที่มีประสิทธิภาพและคุณภาพยิ่งขึ้น คือการแก้ไขกฎระเบียบและระบบงบประมาณที่เอื้ออำนวยให้ส่วนราชการทำงานร่วมกัน มีระบบประสานงานระหว่างส่วนราชการในการให้บริการประชาชน เช่น พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการมอบอำนาจ พ.ศ. 2550 และ พ.ร.บ.การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. 2558 รวมถึงการนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการเชื่อมโยง/แลกเปลี่ยนข้อมูลที่รวบรวมและครอบครองโดยหน่วยงานรัฐมาวิเคราะห์ เชื่อมโยง และใช้ประโยชน์ในการให้บริการสาธารณะแก่ประชาชน เพื่อให้บริการข้ามกระทรวง

การขับเคลื่อนโครงการต่างๆ อย่างเป็นรูปธรรมซึ่งต้องเป็นไปอย่างรวดเร็ว สอดคล้องกับพลวัตของเทคโนโลยีดิจิทัลนั้น จำเป็นต้องมีความคล่องตัว ทำให้รัฐต้องมีกลไกทางเลือกในการสนับสนุนทางการเงินกับโครงการเหล่านั้น ดังนั้น นอกจากการสนับสนุนด้วยงบประมาณรายจ่าย รัฐควรจัดตั้งกองทุนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมมาสนับสนุนการดำเนินงานดังกล่าว แต่ต้องเป็นไปด้วยความรอบคอบ รัดกุม และโปร่งใส พร้อมต่อการตรวจสอบของผู้ที่เกี่ยวข้องและประชาชน

4.4 กลไกติดตามความก้าวหน้าของนโยบาย แผนงาน

เพื่อให้การขับเคลื่อนแผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมเกิดประสิทธิภาพตามเป้าหมายที่กำหนด ขยายผลไปสู่ภาคเศรษฐกิจและสังคมที่ตรงต่อความต้องการ ความจำเป็น และความเหมาะสม ก่อให้เกิดผลลัพธ์ภายใต้งบประมาณที่จำกัด จึงต้องมีการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลความเป็นไปได้อย่างต่อเนื่องเป็นระยะ เมื่อพบปัญหา และอุปสรรคในการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ ต้องจัดให้มีกลไกช่วยเหลือหรือจัดสรรทรัพยากรเพิ่มเติมตามความจำเป็นและเหมาะสมอย่างเพียงพอและทันทั่วถึง นำผลที่ได้จากการติดตามมาทบทวนเพื่อปรับปรุงให้สามารถดำเนินการได้อย่างเป็นรูปธรรม

นอกจากนี้ ต้องเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมตั้งแต่กระบวนการปรึกษาหารือ การสำรวจ และการรับฟังความเห็นของประชาชน มีกระบวนการตรวจสอบ ติดตามความคืบหน้าการดำเนินงาน เพื่อนำไปสู่การบริหารจัดการภาครัฐที่มุ่งผลลัพธ์ของการปฏิบัติงานเป็นหลัก ให้ความสำคัญกับการลดต้นทุนค่าใช้จ่าย และการเพิ่มประสิทธิภาพ การใช้จ่ายงบประมาณต้องเป็นไปอย่างคุ้มค่าและเหมาะสม มีการยืดหยุ่นการใช้งบประมาณนอกกรอบที่ขออนุมัติไว้ล่วงหน้าตามภารกิจที่ต้องดำเนินการเพิ่มเติมระหว่างปีงบประมาณได้ เพื่อลดการเร่งใช้เงินงบประมาณเมื่อใกล้ระยะเวลาสิ้นสุด ดังนั้น การอบรมและเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัลและสร้างทักษะแก่ประชาชนจึงต้องดำเนินการเพื่อให้ทำได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5. ภาคผนวก

อภิธานศัพท์

Corruption Perception Index (CPI)	ดัชนีชี้วัดภาพลักษณ์ปัญหาการคอร์รัปชันของประเทศต่างๆ ทั่วโลก จัดทำโดยองค์กรเพื่อความโปร่งใสนานาชาติ (Transparency International) ซึ่งเป็นองค์กรอิสระนานาชาติที่ก่อตั้งขึ้น เพื่อรณรงค์แก้ไขปัญหาคอร์รัปชันและมีเครือข่ายใน 120 ประเทศทั่วโลก และได้จัดทำดัชนีชี้วัดภาพลักษณ์คอร์รัปชันของประเทศต่างๆ เป็นประจำทุกปีมาตั้งแต่ พ.ศ. 2538
Networked Readiness Index	ดัชนีบ่งชี้ระดับความพร้อมของการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร และโอกาสในการใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในการพัฒนาประเทศ ที่ครอบคลุมทั้งภาคประชาชน ภาคธุรกิจ และภาครัฐ ซึ่งจัดทำขึ้นโดย World economic forum และมีการรายงานใน Global information technology report เป็นประจำทุกปีดัชนี NRI ประกอบด้วยดัชนีย่อย (sub-index) 3 กลุ่ม กล่าวคือ 1) สภาพแวดล้อม/ปัจจัยพื้นฐานที่ส่งผลต่อการพัฒนาไอซีที ประกอบด้วย 1.1) สภาพแวดล้อมทางด้านการทำธุรกิจ/ตลาดของ เช่น การมีนักวิทยาศาสตร์และวิศวกรที่เพียงพอ กฎระเบียบของภาครัฐ และผลของมาตรการทางภาษีต่างๆ เป็นต้น 1.2) สภาพแวดล้อมทางด้านการเมืองการปกครอง และกฎเกณฑ์การกำกับดูแลต่างๆ อาทิ การมีกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับไอซีที ประสิทธิภาพของการบังคับใช้กฎหมาย การคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา และ 1.3) สภาพแวดล้อมทางด้านโครงสร้างพื้นฐาน เช่น ไฟฟ้า โทรศัพท์ เป็นต้น 2) ความพร้อมทางด้านเครือข่ายซึ่งรวมถึงความพร้อมของบุคลากรที่จะเป็นผู้ใช้ประโยชน์จากเครือข่าย โดยในการวัดยังแบ่งเป็นความพร้อมของประชาชนทั่วไป (individual) ภาคธุรกิจ (business) และ ภาครัฐ(government) โดยตัวอย่างตัวชี้วัด (indicators) ที่นำมาพิจารณาคือ 2.1) การเชื่อมต่อและการลงทุนในเครือข่าย เช่น การเข้าถึงอินเทอร์เน็ตของโรงเรียน การเชื่อมต่อคู่สายโทรศัพท์ของครัวเรือน/สถานประกอบการ การจัดซื้อจัดหาเทคโนโลยีของภาครัฐ 2.2) ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เช่น คุณภาพของระบบการศึกษาในประเทศ การลงทุนด้านการฝึกอบรมของบุคลากรในสถานประกอบการ และการให้ความสำคัญกับการสร้างและพัฒนาความรู้ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

2.3) การใช้ดัชนีย่อยอื่นๆ มาประเมินวัด เช่น e-Government readiness

3) ความสามารถในการใช้ประโยชน์จากไอซีทีของภาคประชาชน ภาคธุรกิจ และภาครัฐ โดยอาจจัดกลุ่มชี้วัดที่สำคัญได้ดังนี้ คือ

3.1) การแพร่กระจายโครงสร้างพื้นฐานเพื่อให้คน/องค์กรกลุ่มต่างๆ สามารถใช้ประโยชน์ เช่น การแพร่กระจายของคอมพิวเตอร์ โทรศัพท์ (ประจำที่และเคลื่อนที่) และอินเทอร์เน็ต ระดับการมีการใช้ไอซีทีของภาครัฐ

3.2) ความสามารถในการใช้ประโยชน์จากไอซีที เช่น ความสามารถในการดูดซับเทคโนโลยีของภาคธุรกิจ ประสิทธิภาพของการใช้ไอซีที ในภาครัฐ

3.3) ระดับของการใช้ประโยชน์จากไอซีที เช่น จำนวนบริการภาครัฐออนไลน์ การใช้ประโยชน์จากอินเทอร์เน็ตของภาคธุรกิจ และจำนวนข้อมูลที่ไหลเวียนบนอินเทอร์เน็ต (internet traffic) เป็นต้น

**การกระทำความผิด
เกี่ยวกับ
คอมพิวเตอร์
(computer crime)**

การกระทำด้วยประการใดๆ ให้ระบบคอมพิวเตอร์ไม่สามารถทำงานตามคำสั่งที่กำหนดหรือทำงานผิดพลาดจากคำสั่งที่กำหนดไว้ หรือใช้วิธีการใดๆ เพื่อให้ล่วงรู้ข้อมูล แก่ไข หรือทำลายข้อมูลของบุคคลอื่นในระบบคอมพิวเตอร์โดยมิชอบ หรือใช้ระบบคอมพิวเตอร์เพื่อเผยแพร่ข้อมูลอันเป็นเท็จหรือมีลักษณะลามกอนาจาร ทำให้เกิดความเสียหาย (พรบ.ว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550)

**การเกษตรอัจฉริยะ
(smart farm)**

การนำเทคโนโลยีดิจิทัล และวิทยาศาสตร์ในสาขาที่เกี่ยวข้อง (เช่น เทคโนโลยีชีวภาพ และเทคโนโลยีนาโน) มาใช้เพื่อพัฒนาการเกษตร ที่ในเบื้องต้นครอบคลุมถึง การจัดทำทะเบียนเกษตรกรรายแปลง การทำระบบจัดการและแลกเปลี่ยนความรู้ทางการเกษตร การบริหารจัดการพื้นที่เพาะปลูกและฟาร์ม การบริหารจัดการระบบน้ำและการใช้น้ำ การวางแผนการผลิต การทำระบบบัญชี การปรับปรุงประสิทธิภาพระบบขนส่งและโลจิสติกส์ ไปจนถึงการพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่ได้มาตรฐาน และการทำการตลาด การตลาด และการตรวจสอบย้อนกลับของผลิตภัณฑ์เกษตร เป็นต้น

**การเข้าถึงโครงข่าย
เชื่อมต่อแบบเปิด
(open access/
open network)**

เป็นรูปแบบการเข้าถึงและเชื่อมต่อโครงข่ายที่มีการวางรูปแบบสถาปัตยกรรมโครงข่ายให้สามารถเชื่อมต่อเข้าถึงกันได้แบบเท่าเทียมและเป็นกลางระหว่างโครงข่ายที่เป็นของผู้ให้บริการมากกว่าหนึ่งรายให้เสมือนเป็นโครงข่ายเดียวในการให้บริการอย่างมีคุณภาพ

**การคุ้มครองข้อมูล
ส่วนบุคคล
(data protection)**

มาตรการที่กำหนดให้ผู้ครอบครอง ควบคุม หรือดูแลข้อมูลส่วนบุคคลต้องปฏิบัติ โดยต้องได้รับความยินยอมในการใช้ เผยแพร่ หรือเผยแพร่ข้อมูลของบุคคลอื่น เว้นแต่เข้าข้อยกเว้นบางประการ ตัวอย่างเช่น ข้อมูลสุขภาพ ข้อมูลการเงิน ข้อมูลเกี่ยวกับความเชื่อทางศาสนา เป็นต้น ให้มีการนำไปใช้อย่างเหมาะสมโดยได้รับความ

ยินยอมจากเจ้าของข้อมูล เพื่อหลีกเลี่ยงการละเมิดสิทธิในข้อมูลส่วนบุคคลของผู้อื่น ที่ตนเองครอบครองหรือดูแลอยู่ อันจะทำให้เกิดความเสียหายแก่เจ้าของข้อมูล

การคุ้มครองสิทธิส่วนบุคคล	เป็นหนึ่งในสิทธิขั้นพื้นฐานที่ประชาชนพึงมีและได้รับ โดยภาครัฐสามารถก้าวล่วงหากไม่มีเหตุผลจำเป็นการบริหารจัดการภาวะวิกฤติ
การเชื่อมโยงการทำงานเข้าด้วยกัน (Interoperability)	แนวทางที่จะทำให้ข้อมูลในระบบ หรือเนื้อหา องค์ประกอบต่างๆ ของแต่ละหน่วยงาน สามารถทำงานร่วมกันได้ โดยมีมาตรฐานกลาง เพื่อกำหนดรูปแบบและการบันทึกจัดเก็บ ดังนั้น ระบบจึงไม่จำเป็นต้องมาจากที่เดียวกันหรือหน่วยงานเดียวกัน แต่สามารถติดต่อสื่อสารและแลกเปลี่ยนข้อมูลกันได้
การบริการสาธารณะ (public service)	การที่หน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ที่เกี่ยวข้องซึ่งอาจจะเป็นของรัฐหรือเอกชน ดำเนินการส่งต่อบริการให้แก่ประชาชน โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนโดยส่วนรวม
การบริหารจัดการคลื่นความถี่ (spectrum management)	การบริหารจัดการและการกำกับดูแลการใช้ความถี่วิทยุซึ่งเป็นทรัพยากรที่มีจำกัด เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประเทศ โดยต้องให้มีความสมดุลของการกำกับดูแลการแข่งขันโดยเสรี และการแปรรูปจากกิจการของรัฐไปเป็นเอกชน
การเปิดเผยข้อมูลที่เป็นประโยชน์ (open data)	ข้อมูลที่สามารถนำมาใช้ได้โดยอิสระ สามารถนำกลับมาใช้ใหม่ได้และแจกจ่ายได้ โดยใครก็ตาม แต่ต้องระบุแหล่งที่มาหรือเจ้าของงานและต้องใช้สัญญา หรือเงื่อนไขเดียวกันกับที่มาหรือตามเจ้าของงานกำหนด ความหมายที่สมบูรณ์ของการเปิดเผยข้อมูล สรุปสาระสำคัญได้ดังนี้ 1) availability and access ข้อมูลทั้งหมดต้องมีความพร้อมใช้งานและค่าใช้จ่ายต้องไม่มากกว่าค่าใช้จ่ายในการทำสำเนา โดยเฉพาะการดาวน์โหลดผ่านอินเทอร์เน็ต ข้อมูลจะต้องมีอยู่ในรูปแบบที่สะดวกต่อการใช้งาน และสามารถปรับปรุงแก้ไขได้ 2) Re-use and redistribution ข้อมูลต้องถูกจัดเตรียมให้ภายใต้เงื่อนไขที่อนุญาตให้นำมาใช้ใหม่และแจกจ่ายได้ รวมทั้งการผสมผสานระหว่างชุดข้อมูลอื่นๆ ได้ 3) universal participation ทุกคนต้องสามารถที่จะใช้ นำมาใช้ และแจกจ่ายได้ ไม่มีการเลือกปฏิบัติต่อบุคคลหรือกลุ่มคน ตัวอย่างเช่น ข้อจำกัดของ ‘non-commercial’ ที่ป้องกันการใช้ในเชิงพาณิชย์ หรือข้อจำกัดในการใช้เพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะบางอย่าง (เช่น ในการศึกษาเท่านั้น) ก็จะไม่ถือว่าข้อมูลดังกล่าวเป็นแบบ open data
การมีส่วนร่วมทางอิเล็กทรอนิกส์ (e-Participation)	การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อตอบสนองความต้องการของพลเมืองที่ปรารถนาจะเข้าร่วมกระบวนการกำหนดนโยบายสาธารณะผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ และใช้ช่องทางใหม่ๆ ในการเข้าถึงบริการสาธารณะ หรือขอ

คำปรึกษาต่างๆ จากภาครัฐผ่านโลกดิจิทัล ซึ่งบริหารจัดการบนฐานของความโปร่งใส ตรวจสอบได้กระจายอำนาจสู่ชุมชน และรับผิดชอบต่อสังคม

การยืนยันตัวตน (authentication)	เป็นขั้นตอนการยืนยันว่าเป็นบุคคลที่แท้จริงในการทำธุรกรรมออนไลน์ เช่น การตรวจสอบข้อมูลวัน เดือน ปี เกิด เลขที่บัตรประชาชน เลขที่บัตรเครดิต วันที่บัตรเครดิตหมดอายุ รหัสด้านหลังบัตรเครดิต หรือเบอร์โทรศัพท์ เพื่อให้มั่นใจว่าไม่มีผู้ใดมาแอบอ้างตนเป็นบุคคลอื่น
การรู้เท่าทันสื่อ (media and information literacy)	ความสามารถของแต่ละบุคคลในการเข้าถึง เข้าใจ ตีความ ประเมิน และสร้างข้อมูล และสื่อในรูปแบบที่หลากหลายด้วยความตระหนักถึงผลกระทบของข้อมูลและสื่อต่างๆ ดังกล่าว โดยไม่ถูกครอบงำ และสามารถใช้อย่างเป็นประโยชน์ต่อการเรียนรู้ และการดำรงชีวิตของทั้งตนเอง ครอบครัว ชุมชนและสังคม โดยแนวคิด Media and Information Literacy โดยองค์กร UNESCO จะรวมถึงทั้งมิติของสารสนเทศ (information) และสื่อสารมวลชน (media) ด้วย
การเรียนรู้ในระบบเปิดสำหรับมหาชน (Massive Open Online Course : MOOC)	บริการการเรียนรู้ผ่านระบบออนไลน์ที่ผู้เรียนจำนวนมากสามารถเรียนได้แบบทุกที่ ทุกเวลา (และส่วนใหญ่ไม่มีค่าใช้จ่าย) โดยมีทั้งสื่อวิดีโอ หนังสือ แบบฝึกหัด พื้นที่แลกเปลี่ยนเรียนรู้ ถือเป็นการปฏิวัติการศึกษาของโลก โดยต่อยอดจากระบบ e-Learning ที่มักเป็นการเรียนแบบกลุ่มจำกัดไปสู่การเรียนรู้ของมหาชนไม่จำกัดอายุ หรือขอบเขตทางกายภาพ หลักสูตรของ MOOC นี้ อาจเน้นการเรียนรู้ในระบบหรือนอกระบบ หรือตามความสนใจของผู้เรียนได้ทั้งสิ้น
การเรียนรู้ตลอดชีวิต (life long learning)	การเรียนรู้ตั้งแต่เกิดจนตายโดยคนทุกกลุ่มในสังคม เพื่อให้เกิดการพัฒนาตนเอง ไม่ว่าจะเป็นเด็กก่อนวัยเรียน เด็กและเยาวชนวัยเรียนที่อยู่ทั้งในและนอกระบบการศึกษาสามัญ ผู้ใหญ่ในวัยทำงาน ผู้สูงอายุและผู้ด้อยโอกาสทุกประเภท
การหลอมรวมเทคโนโลยี (convergence)	การหลอมรวมกันของข้อมูล สื่อ อุปกรณ์ เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร รวมทั้งบริการที่มีอยู่เดิม พัฒนาไปเป็นเทคโนโลยีและบริการรูปแบบใหม่ ตามความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่เกิดขึ้น เช่น การดูหนัง ฟังเพลง และติดต่อสื่อสารในรูปแบบต่างๆ ทั้งกับคน และสิ่งของ ทุกสรรพสิ่ง สามารถทำได้ด้วยอุปกรณ์โทรศัพท์เคลื่อนที่ผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต
การให้บริการเบ็ดเสร็จ ณ จุดเดียว (one stop service)	เป็นแนวคิดที่ต้องการอำนวยความสะดวกแก่ผู้มาติดต่อให้สามารถรับบริการต่างๆ ได้ ณ ที่แห่งเดียว แทนที่การติดต่อหลายแห่ง ทำให้ได้รับความสะดวกสบาย ประหยัดเวลา และค่าใช้จ่าย ทั้งยังลดภาระค่าใช้จ่ายของหน่วยงาน สามารถใช้ร่วมกันทั้งสถานที่ บุคลากร ตลอดจนเครื่องมือเครื่องใช้ต่างๆ นอกจากนี้ การให้บริการแบบจุดเดียวเบ็ดเสร็จ One-Stop Service ยังอาจหมายถึง การนำงานที่ให้บริการทั้งหมดที่เกี่ยวข้อง มารวมให้บริการอยู่ในที่เดียวกัน ในลักษณะที่ส่งต่องาน

ระหว่างกันทันทีหรือเสร็จในขั้นตอนหรือเสร็จในจุดให้บริการเดียว โดยมีจุดประสงค์ เพื่อให้การให้บริการมีความรวดเร็วขึ้น รูปแบบของการให้บริการแบบจุดเดียว เบ็ดเสร็จ มีได้หลายรูปแบบที่สำคัญ คือ

- 1) การนำหลายหน่วยงานมารวมให้บริการอยู่ในสถานที่เดียวกัน เป็นการนำงานหลายขั้นตอนที่ต้องผ่านหลายหน่วยงานมารวมกันไว้ให้บริการอยู่ในสถานที่เดียวกัน
- 2) กระจายอำนาจมาให้หน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่งทำหน้าที่ให้บริการแบบเบ็ดเสร็จ เป็นการกระจายอำนาจไปให้เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่งเป็นผู้ทำหน้าที่ให้บริการแทนทั้งหมด โดยมีเจ้าหน้าที่เพียงคนเดียวทำหน้าที่ให้บริการเบ็ดเสร็จทั้งหมด
- 3) การปรับปรุงและออกแบบใหม่ในการให้บริการ รูปแบบนี้อาจใช้วิธีการปรับลดหรือยุบรวมขั้นตอน (reprocess) หรือการสร้างใหม่ (redesign) และ
- 4) การให้บริการผ่านทางอินเทอร์เน็ตได้เสร็จทันที การให้บริการผ่านทางอินเทอร์เน็ตได้เสร็จทันที

ข้อมูลขนาดใหญ่ (big data)

ปริมาณข้อมูลที่มีขนาดใหญ่มาก (ระดับ tera byte หรือ peta byte) เกินกว่าขีดความสามารถในการประมวลผลของระบบฐานข้อมูลธรรมดาจะรองรับได้ (volumn) และข้อมูลมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว (velocity) เช่น ข้อมูลจาก social media ข้อมูลการซื้อขาย ข้อมูล transaction การเงินหรือการใช้โทรศัพท์ หรือข้อมูลจาก sensor จึงทำให้ข้อมูลมีหลากหลายรูปแบบ (variety) ทั้งที่มีรูปแบบและไม่มีรูปแบบ ซึ่งอาจจะอยู่ในรูปทั้ง RDBMS, text, XML, JSON หรือ image สำหรับ big data technology คือ เทคโนโลยีในการนำข้อมูลจำนวนมากมาวิเคราะห์ ประมวลผล และแสดงผลด้วยวิธีที่เหมาะสม ส่วนการวิเคราะห์ข้อมูลขนาดใหญ่ เพื่อให้สามารถนำข้อมูลมาใช้ได้ง่ายขึ้น เพื่อประโยชน์ในการวางแผน หรือการตัดสินใจ เรียกว่า big data analytics

คนไร้ที่พึ่ง

บุคคลที่ไร้ที่อยู่อาศัยและไม่มีรายได้เพียงพอแก่การยังชีพ และให้รวมถึงบุคคลที่อยู่ในสภาวะยากลำบากและไม่อาจพึ่งพาบุคคลอื่นได้ ทั้งนี้ ตามที่คณะกรรมการคุ้มครองคนไร้ที่พึ่งกำหนด

คลังข้อมูล/ ความรู้ ดิจิทัล

การแปลงข้อมูลประเภทต่างๆ เพื่อจัดเข้าคลังข้อมูล/ ความรู้ และทยอยแปลงข้อมูลเข้าระบบ เช่น แปลงข้อมูลองค์ความรู้ด้านวัฒนธรรมเป็นดิจิทัลเพื่ออนุรักษ์และส่งเสริมอัตลักษณ์ความเป็นไทย หรือข้อมูลเก่าของหน่วยงานภาครัฐให้อยู่ในรูปดิจิทัลเพื่อประโยชน์ในการจัดเก็บ ป้องกันข้อมูลสูญหาย ความสะดวกในการใช้งาน และการเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างหน่วยงาน

ความเชื่อมั่น (trust)

การสร้าง ความเชื่อมั่นในการใช้งานดิจิทัล ที่สืบเนื่องจากการวางรากฐานโครงสร้างพื้นฐานและระบบรองรับการดำเนินการต่างๆ ให้ความเสถียรและเกิดความมั่นคงปลอดภัย สำหรับผู้ใช้งานเทคโนโลยีดิจิทัล

ความมั่นคง ปลอดภัยไซเบอร์ (cyber security)	ความมั่นคงปลอดภัยที่เกี่ยวข้องกับการทำธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ รวมถึงการรักษาความมั่นคงปลอดภัยทางโลกดิจิทัล ซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อการสื่อสาร การรักษาความลับของข้อมูล ที่ต้องคำนึงถึงการป้องกันภัย และควบคุมการทำรายการผ่านระบบออนไลน์ การป้องกัน การละเมิดข้อมูล มาตรฐานที่เกี่ยวข้อง และวิธีการจัดการความปลอดภัย ความเชื่อมั่นของผู้ใช้
ความร่วมมือ ระหว่างภาครัฐและ เอกชน (Public Private Partnership: PPP)	แนวคิดที่ส่งเสริมบทบาทของภาคเอกชนในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศ โดยส่งเสริมความร่วมมือระหว่างภาครัฐ-เอกชน ในรูปแบบต่างๆ เช่น การระดมทุนในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจและสังคมของภาครัฐ โดยให้เอกชนร่วมดำเนินการบริหารจัดการโครงการและจัดหาแหล่งเงินทุนเองทั้งหมด ปัจจุบันหลายประเทศได้ให้ความสำคัญกับการนำหลักการดังกล่าวมาใช้ในการพัฒนาประเทศ ส่วนประเทศไทยได้มีการจัดตั้ง คณะกรรมการนโยบายความร่วมมือในการลงทุนระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน (PPP : Public Private Partnership committee) เพื่อทำหน้าที่สำคัญในการ 1) พิจารณาคัดกรองโครงการสำคัญภาครัฐที่มีศักยภาพและมีความเหมาะสมที่จะดำเนินโครงการในลักษณะความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน 2) พิจารณาความพร้อมในการระดมทุนของโครงการลงทุนสำคัญในภาครัฐ โดยให้มีความสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลอย่างต่อเนื่อง 3) ขับเคลื่อนการจัดทำความร่วมมือในการลงทุนในโครงการสำคัญระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน (PPP) 4) กำกับและติดตามความก้าวหน้าในการดำเนินโครงการลงทุนที่สำคัญในภาครัฐ ทั้งนี้ รวมทั้งยังมีการจัดตั้ง สำนักงานว่าด้วยความร่วมมือในการร่วมลงทุนระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน ภายใต้สำนักงบประมาณ
ความสะดวกในการ ทำงาน (frictionless)	การลดขั้นตอนกระบวนการทำงาน จัดอุปสรรค เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ อำนวยความสะดวก และตอบสนองความต้องการของผู้เกี่ยวข้อง
ความเหลื่อมล้ำ ดิจิทัล (digital divide)	ความเหลื่อมล้ำของสังคมที่เกิดจากโอกาสที่ไม่เท่าเทียมกัน ในการเข้าถึงเทคโนโลยีไอซีที ที่หมายรวมถึงข้อมูลข่าวสารที่อยู่บนระบบดิจิทัล ซึ่งความเหลื่อมล้ำอาจเกิดจากความยากจน การอาศัยอยู่ในพื้นที่ห่างไกล การขาดการศึกษา การขาดทักษะด้านดิจิทัล ข้องจำกัดความพิการทางร่างกาย ฯลฯ
โครงสร้างพื้นฐานที่ สำคัญยิ่งยวด (critical infrastructure)	โครงสร้างพื้นฐานที่มีความสำคัญและจำเป็นต่อประเทศ ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจ ความมั่นคง ชีวิต และทรัพย์สิน หากเกิดความเสียหายต่อโครงสร้างพื้นฐานเหล่านี้ อาจกระทบกับความมั่นคงของประเทศ ทั้งนี้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับโครงสร้างพื้นฐานดังกล่าวสามารถแบ่งออกได้เป็นหลายกลุ่ม เช่น ไฟฟ้าและพลังงาน การเงินการธนาคาร และการประกันภัย สื่อสารโทรคมนาคมและขนส่ง หรือความสงบสุขของสังคม

เชื่อมโยงการทำงาน ภาครัฐเสมือนเป็น องค์กรเดียว (one government)	แนวคิดการพัฒนาในอนาคต ที่รัฐบาลมีกระบวนการทำงาน และการให้บริการเป็นระบบดิจิทัลโดยสมบูรณ์ เชื่อมโยง และบูรณาการการทำงานและข้อมูลระหว่างหน่วยงานภาครัฐอย่างไร้รอยต่อ จนผู้รับบริการรู้สึกเสมือนเป็นการรับบริการจากองค์กรเดียวกัน
ซูเปอร์คลัสเตอร์ (super cluster)	คลัสเตอร์สำหรับกิจการที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง และอุตสาหกรรมแห่งอนาคต ตัวอย่างเช่น คลัสเตอร์ยานยนต์และชิ้นส่วน คลัสเตอร์เครื่องใช้ไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์ และอุปกรณ์โทรคมนาคม คลัสเตอร์ปิโตรเคมีและเคมีภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม คลัสเตอร์ดิจิทัล Food Innopolis และ Medical Hub ส่วนคลัสเตอร์ คือ การรวมกลุ่มของธุรกิจและสถาบันที่เกี่ยวข้องที่ดำเนินกิจกรรมอยู่ในพื้นที่ใกล้เคียงกัน โดยมีความร่วมมือ เกื้อหนุน เชื่อมโยงซึ่งกันและกันอย่างครบวงจร ทั้งในแนวตั้งและแนวนอน เพื่อพัฒนาความเข้มแข็งของห่วงโซ่มูลค่า (value chain) เสริมสร้างศักยภาพด้านการลงทุนของประเทศไทย และช่วยกระจายความเจริญไปสู่ภูมิภาคและท้องถิ่น
ดัชนีการประเมินวัด สถานะการเปิดเผย ข้อมูลภาครัฐทั่วโลก (Global Open Data Index)	เป็นดัชนีการประเมินวัดสถานะการเปิดเผยข้อมูลภาครัฐทั่วโลก ที่จัดทำโดยมูลนิธิ Open Knowledge โดยประเมินการเปิดเผยข้อมูลของรัฐ ในชุดข้อมูล (data set) สำคัญที่ภาครัฐเปิดเผย ในด้านต่างๆ อาทิ ด้านการจัดซื้อจัดจ้าง ด้านกฎหมาย ด้านการถือครองที่ดิน ด้านงบประมาณภาครัฐ ด้านคุณภาพน้ำ ด้านการจดทะเบียนบริษัท เป็นต้น โดยใช้วิธีการสำรวจในลักษณะที่เปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการประเมิน ทั้งนี้เพื่อเป็นการตรวจสอบจากภาคประชาสังคม
ดัชนีบ่งชี้ขีด ความสามารถใน การแข่งขัน (World Competitiveness Scoreboard)	ดัชนีบ่งชี้ขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศที่เป็นที่ยอมรับกันทั่วไป ซึ่งจัดทำขึ้นโดย International Institute for Management Development และมีการเผยแพร่เป็นประจำทุกปี ดัชนีนี้เน้นวัดและเปรียบเทียบความสามารถของประเทศต่างๆ ในการการสร้างความสภาพแวดล้อมต่างๆ ที่อำนวยความสะดวกการดำเนินธุรกิจของภาคเอกชนและส่งผลต่อศักยภาพในการแข่งขันทางด้านเศรษฐกิจของประเทศ โดยพิจารณาจากปัจจัยหลักอันประกอบด้วย ปัจจัยทางด้านสมรรถนะทางเศรษฐกิจ (economic performance) ด้านประสิทธิภาพภาครัฐ (government proficiency) ด้านประสิทธิภาพของภาคธุรกิจ (business proficiency) ด้านโครงสร้างพื้นฐาน (infrastructure) ทั้งนี้การพัฒนาทางด้านไอซีทีเป็นปัจจัยย่อยของการพัฒนาทางด้านโครงสร้างพื้นฐาน
ดัชนีวัดการมีส่วน ร่วมทาง อิเล็กทรอนิกส์	จัดทำขึ้นโดยองค์การสหประชาชาติ โดยเป็นการประเมินการมีส่วนร่วมที่มีคุณภาพ และเป็นข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการให้บริการแก่ประชาชน โดยแบ่งระดับของการมีส่วนร่วมทางอิเล็กทรอนิกส์ของประชาชน (e-Participation Index) ออกเป็น 3 ระดับ ได้แก่

(e-Participation Index)	1) ความสะดวกในการแบ่งปันข้อมูล (e-Information sharing) 2) การให้คำปรึกษาและสร้างปฏิสัมพันธ์แก่ภาคประชาชน (e-Consultation) 3) การมีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจของรัฐ (e-Decision making)
ทรัพย์สินทางปัญญา (Intellectual property)	ผลงานที่เกิดจากการคิดค้น ประดิษฐ์ สร้างสรรค์ และได้รับการคุ้มครองตามกฎหมายในรูปแบบต่างๆ เมื่อมีคุณลักษณะที่ครบถ้วนตามเงื่อนไข
งานที่มีคุณค่าสูง (high value job)	งานที่อาศัยองค์ความรู้และทักษะทางด้านเทคโนโลยีที่สามารถสร้างคุณค่าให้กับระบบเศรษฐกิจและสังคมโดยรวมของประเทศ ซึ่งส่วนใหญ่แล้ว high value job จะมุ่งเน้นการนำทักษะทางด้านดิจิทัล (digital skills) มาประยุกต์ใช้กับการทำงานประเภทต่างๆ เพื่อก่อให้เกิดมูลค่าเพิ่ม (value-added) กับผลลัพธ์ของงานต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศ โดยสหภาพยุโรปได้ให้คำจำกัดความของคำว่า การจ้างงานที่มีคุณค่าสูง (high value job) ประกอบด้วย 1) งานที่สร้างมูลค่าเพิ่มสูงให้กับประเทศ (high value-added contributed to economy) 2) งานที่มีค่าจ้างสูง (well-paid employment)
ทุนมนุษย์	คุณค่าของทรัพยากรมนุษย์ที่เป็นประโยชน์ต่อองค์กรหรือประเทศโดยพิจารณาในส่วนของความรู้ ความสามารถตลอดจนทักษะหรือความชำนาญรวมถึงประสบการณ์ของแต่ละบุคคล ซึ่งสั่งสมอยู่ในตัวบุคคลและสามารถนำทรัพยากรเหล่านั้นมาใช้ประโยชน์ให้เกิดศักยภาพแก่องค์กรและประเทศ
เทคโนโลยีการเชื่อมต่อของสรรพสิ่ง (Internet of Things)	Internet of Things หรือ IoT คือ สภาพแวดล้อมอันประกอบด้วยสรรพสิ่งที่สามารถสื่อสารและเชื่อมต่อกันได้ผ่านโพรโทคอลการสื่อสารทั้งแบบใช้สายและไร้สาย โดยสรรพสิ่งต่างๆ มีวิธีการระบุตัวตนได้ รับรู้บริบทของสภาพแวดล้อมได้ และมีปฏิสัมพันธ์โต้ตอบและทำงานร่วมกันได้ IoT จะเปลี่ยนรูปแบบและกระบวนการผลิตในภาคอุตสาหกรรมไปสู่ยุคใหม่ หรือที่เรียกว่า Industry 4.0 ที่จะอาศัยการเชื่อมต่อสื่อสารและทำงานร่วมกันระหว่างเครื่องจักร มนุษย์ และข้อมูล เพื่อเพิ่มอำนาจในการตัดสินใจที่รวดเร็วและความถูกต้องแม่นยำสูง โดยเทคโนโลยีที่ทำให้ IoT เกิดขึ้นได้จริงและสร้างผลกระทบในวงกว้างได้ แบ่งออกเป็นสามกลุ่มได้แก่ 1) เทคโนโลยีที่ช่วยให้สรรพสิ่งรับรู้ข้อมูลในบริบทที่เกี่ยวข้อง เช่น เซ็นเซอร์ 2) เทคโนโลยีที่ช่วยให้สรรพสิ่งมีความสามารถในการสื่อสาร เช่น ระบบสมองกลฝังตัว รวมถึงการสื่อสารแบบไร้สายที่ใช้พลังงานต่ำ อาทิ Zigbee, 6LowPAN, Low-power Bluetooth และ 3) เทคโนโลยีที่ช่วยให้สรรพสิ่งประมวลผลข้อมูลในบริบทของตน เช่น เทคโนโลยีการประมวลผลแบบคลาวด์ และเทคโนโลยีการวิเคราะห์ข้อมูลขนาดใหญ่ หรือ Big Data Analytics

เทคโนโลยีการประมวลผลแบบคลาวด์ (cloud computing)	การให้บริการประมวลผลแบบคลาวด์ เกิดจากแนวคิดการให้บริการโดยใช้ประโยชน์จากโครงสร้างพื้นฐานไอทีที่ทำงานเชื่อมโยงกัน โดยมีเซิร์ฟเวอร์มากมายทำงานสอดประสานเป็นหนึ่งเดียวกัน เพื่อให้บริการแอปพลิเคชันต่างๆ มีข้อดีคือลดความซับซ้อนยุ่งยากของผู้ต้องการใช้บริการ อีกทั้งยังช่วยประหยัดพลังงานและลดค่าใช้จ่าย เพราะคลาวด์ คอมพิวติ้ง ทำงานผ่านเทคโนโลยีเสมือน (virtualization) ระบบจึงไม่ได้ถูกจำกัดในเรื่องของสมรรถนะและขีดความสามารถของการใช้ระบบประมวลผลจากระบบต่างๆ ทำให้เกิดการบริการหลายๆ อย่าง เช่น การประชุมผ่านอินเทอร์เน็ต web conferencing, online meetings ผู้ใช้งานอาจอยู่ในห้องเดียวกัน หรือห่างไกลกันคนละซีกโลกก็ได้ การประมวลผลแบบคลาวด์ สามารถแบ่งออกเป็น 2 แบบใหญ่ๆ คือ private cloud computing เป็นการใช้งานภายในองค์กร โดยเป็นการใช้สมรรถนะของดาต้าเซ็นเตอร์ภายในองค์กรนั้นๆ และ public cloud computing เป็นรูปแบบที่มีผู้ให้บริการสาธารณะจัดสรรการให้บริการการเข้าถึงข้อมูลรูปแบบต่างๆ ผ่านทางอินเทอร์เน็ตเป็นส่วนมาก โดยผู้ให้บริการไม่จำเป็นต้องรับทราบว่าผู้ใช้เซิร์ฟเวอร์ติดตั้งอยู่ที่ไหนและมากเท่าใด สนใจเพียงแค่บริการที่ได้รับเท่านั้น
เทคโนโลยีการพิมพ์แบบสามมิติ (3D printing)	เป็นการสร้างโมเดลเสมือนจริงหรือการขึ้นรูปชิ้นงาน ด้วยการเติมเนื้อวัสดุ (เช่น โพลีเมอร์พลาสติก เหล็กและไทเทเนียม เซรามิก กระจก ซิลิโคน ซีเมนต์ หมึกชีวภาพ เป็นต้น) เป็นกระบวนการผลิตวัตถุแบบสามมิติในระบบการพิมพ์ดิจิทัล โดยพิมพ์เนื้อวัสดุทีละชั้น โดยแต่ละชั้นของวัสดุซ้อนกันจนกว่าจะสำเร็จออกมาเป็นชิ้นงานวัตถุสามมิติ โดยจะสามารถมองเห็นแต่ละชั้นเป็นแนวนอนบางๆ ตลอดชิ้นของวัตถุ
เทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวก (assistive technology)	เทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวกเป็นเทคโนโลยีที่มุ่งพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการให้พ้นจากอุปสรรคที่ทำให้คนพิการมีสมรรถนะด้อยกว่าคนปกติ ทั้งในด้านการดำเนินชีวิตประจำวัน การศึกษา การประกอบอาชีพ ฯลฯ
ธุรกรรมอิเล็กทรอนิกส์ (e-Commerce)	ธุรกรรมที่กระทำขึ้นโดยใช้วิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ทั้งหมดหรือแต่บางส่วน (พรบ.ว่าด้วยธุรกรรมอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. 2544) การทำธุรกรรมผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ได้แก่ ระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ ระบบอินเทอร์เน็ต และระบบโทรศัพท์เคลื่อนที่ ครอบคลุมการทำธุรกรรมตั้งแต่การชำระเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ (e-Payment) การซื้อขายสินค้าและบริการทางอิเล็กทรอนิกส์ (e-Trading and service) การรับรองสิทธิทางอิเล็กทรอนิกส์ (e-Certificate) การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพ (e-Health) การยื่นคำร้องคำขอหนังสือ/เอกสารทางอิเล็กทรอนิกส์ และการจัดทำรายงานและเผยแพร่ในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ (e-Filing and e-Reporting)

ธุรกิจเทคโนโลยีดิจิทัล	ธุรกิจที่มีการสร้างสรรค์สินค้าหรือบริการใหม่ด้วยการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมดิจิทัล ก่อให้เกิดคุณค่าและรูปแบบการทำธุรกิจใหม่ที่แตกต่างกันจากการทำธุรกิจแบบเดิม (disruptive business) โดยธุรกิจเทคโนโลยีดิจิทัลครอบคลุมทั้งธุรกิจใหม่และธุรกิจเดิมที่มีการคิดค้นนวัตกรรมหรือมีการปรับเปลี่ยนรูปแบบการทำธุรกิจ (business model) และกระบวนการทางธุรกิจแบบใหม่ ซึ่งอาศัยเทคโนโลยีดิจิทัลเป็นพื้นฐานสำคัญในการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าหรือบริการและตอบสนองความต้องการของผู้ใช้งานทั้งในระดับการใช้งานในอุตสาหกรรมและผู้ใช้งานทั่วไป
นวัตกรรมดิจิทัล	ผลิตภัณฑ์และบริการใหม่ๆ ที่เกิดจากการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ที่ตอบสนองความต้องการและพฤติกรรมของผู้บริโภค ที่ปรับเปลี่ยนไปตามบริบทของเทคโนโลยีที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ก่อให้เกิดการสร้างสรรค์ธุรกิจใหม่ที่ไม่เคยมีมาก่อนบนพื้นฐานของการหลอมรวมเทคโนโลยี digital supply chain
นวัตกรรมบริการ	การคิดค้นบริการใหม่ๆ ที่ผ่านกระบวนการคิดอย่างเป็นระบบในการสร้างข้อเสนอ (offering) ที่มีคุณค่าเพื่อมุ่งตอบสนองผู้รับบริการและการสร้างประโยชน์ให้กับผู้รับบริการให้ได้รับความพึงพอใจสูงสุด ผ่านแนวทางการให้บริการรูปแบบใหม่ที่เป็นการแก้ไขปัญหา และ/หรือ สร้างคุณค่าให้กับผู้รับบริการ นวัตกรรมบริการไม่จำกัดเพียงสินค้าและบริการ แต่ยังรวมถึงนวัตกรรมที่เกี่ยวกับกระบวนการให้บริการ (service process) รูปแบบการทำธุรกิจ (business model) โครงสร้างพื้นฐานที่เกี่ยวกับการให้บริการ (service infrastructure) รวมทั้งนวัตกรรมอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับการทำธุรกิจ เช่น แนวทางการขายและการจัดจำหน่าย การตลาด การส่งมอบ และการบริการหลังการขาย
เนื้อหาดิจิทัล (digital content)	สารสนเทศที่มีรูปแบบดิจิทัล โดยอาศัยการสื่อ หรือการแสดงเนื้อหาผ่านทางอุปกรณ์ดิจิทัลต่างๆ เช่น คอมพิวเตอร์ สมาร์ทโฟน โทรศัพท์มือถือ รวมถึงป้ายโฆษณาแบบดิจิทัล และโรงภาพยนตร์ระบบดิจิทัล
บริการดิจิทัลที่ขับเคลื่อนโดยประชาชน (citizen driven service)	ระบบบริการดิจิทัลของภาครัฐที่พัฒนาขึ้น โดยประชาชนหรือผู้ใช้บริการเป็นผู้ขับเคลื่อนหรือทำให้เกิดบริการดังกล่าวเพื่อตอบสนองความต้องการของตน โดยภาครัฐเป็นผู้อำนวยความสะดวก ซึ่งต่างจาก citizen-centric service ที่ภาครัฐเป็นผู้จัดทำบริการดิจิทัลที่คาดว่าจะตอบสนองความต้องการของประชาชน
บริการปลายทาง (last mile access)	การเข้าถึงโครงข่ายในช่วงปลายที่เป็นระยะสุดท้าย หรือ ช่วง “หนึ่งไมล์สุดท้าย” เพื่อเชื่อมต่อโครงข่ายหลักกับผู้ใช้ปลายทาง ซึ่งสามารถใช้เทคโนโลยีสื่อสารหลายประเภททั้งที่เป็นสื่อแบบใช้สาย หรือสื่อไร้สาย การเชื่อมต่อโครงข่ายหลักกับผู้ใช้ปลายทางถือเป็นส่วนที่ยากที่สุด โดยเฉพาะในเรื่องความคุ้มค่าในการลงทุนโครงข่าย เนื่องจากต้องกระจายออกจากโครงข่ายหลักไปสู่ผู้ใช้งานจำนวนมาก

บริการอัจฉริยะ (smart service)	บริการดิจิทัลในลักษณะอัตโนมัติ ที่ผู้รับบริการสามารถได้รับบริการดิจิทัลที่เกี่ยวข้องกับการอำนวยความสะดวกในชีวิตประจำวันได้โดยไม่ต้องร้องขอหรือยื่นเรื่องต่อรัฐผ่านอุปกรณ์ดิจิทัลที่หลากหลาย
บริการอิเล็กทรอนิกส์ภาครัฐแบบเบ็ดเสร็จจากช่องทางเดียว (single window)	การนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการให้บริการภาครัฐกับประชาชนแบบเบ็ดเสร็จที่เดียว สำหรับให้ประชาชนสามารถเข้าถึงบริการภาครัฐจากหลายหน่วยงานได้จากเว็บท่าเว็บเดียว โดยแนวทางการจัดทำเว็บไซต์ตั้งอยู่บนพื้นฐานของความต้องการในการทำธุรกรรมกับภาครัฐของประชาชน (citizen centric) มากกว่าจัดทำเว็บไซต์ตามโครงสร้างองค์กรของภาครัฐ
บุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญทางด้านดิจิทัล (digital specialist)	บุคลากรที่อยู่ในอุตสาหกรรมดิจิทัล (digital industry) ที่ใช้เทคโนโลยีเข้มข้น (high-tech sector) และบุคลากรที่ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อเปลี่ยนแปลงรูปแบบและกระบวนการทำธุรกิจ (disruptive business) นอกเหนือจากอุตสาหกรรมดิจิทัลแล้ว ธนาคารโลกยังได้ให้ความสำคัญกับ high-tech sector และ disruptive business ในฐานะของการเป็นพื้นฐานของการพัฒนาบุคลากรให้สามารถแข่งขันได้ในเศรษฐกิจของโลกที่มีการเชื่อมต่อระหว่างกัน (interconnected world) ขณะที่สหภาพยุโรปได้ให้คำจำกัดความของ high-tech sector ว่าเป็นอุตสาหกรรมหลักที่จะขับเคลื่อนการเติบโตของระบบเศรษฐกิจ สร้างผลิตภาพให้กับประเทศ และเป็นฐานของการจ้างงานที่มีคุณค่าสูง
บุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญในการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัล (digital competence)	บุคลากรที่ประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อก่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มต่อระบบเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ซึ่งภายใต้บริบทของเศรษฐกิจดิจิทัล บุคลากรในกลุ่มนี้จะหมายถึงบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญในสาขาวิชาชีพอื่นทุกสาขา ที่มีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อสร้างคุณค่าให้กับงาน หรือสร้างสินค้าและบริการใหม่ที่ส่งผลต่อการพัฒนาประเทศในภาพรวม
ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (Gross Domestic Product: GDP)	ผลรวมของมูลค่าสินค้าและบริการขั้นสุดท้ายที่ผลิตได้ภายในประเทศในรอบระยะเวลาหนึ่ง โดยทั่วไปจะวัดในรอบ 1 ปี หรือ 1 ไตรมาส ที่เรียกว่า QGDP (Quarterly Gross Domestic Product) หรือผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศรายไตรมาส
ผู้บริโภค	ผู้ซื้อหรือผู้รับบริการจากผู้ประกอบธุรกิจหรือผู้ซึ่งได้รับการเสนอหรือได้รับการชักชวนจากผู้ประกอบธุรกิจ เพื่อให้ซื้อสินค้าหรือรับบริการ และหมายความรวมถึงผู้ใช้สินค้าหรือผู้รับบริการจากผู้ประกอบธุรกิจโดยชอบ แม้มิได้เป็นผู้เสียค่าตอบแทนก็ตาม

ผู้บริหารระดับสูง ของรัฐ (CIO/CEO)	ผู้บริหารเทคโนโลยีสารสนเทศระดับสูง (Chief Information Officer : CIO) เป็นตำแหน่งที่มีอำนาจหน้าที่ดูแลรับผิดชอบด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในองค์กร ซึ่งหมายรวมถึงการดูแลเกี่ยวกับมาตรฐาน กฎเกณฑ์ โครงสร้าง งบประมาณ กระบวนการให้ความรู้ บุคลากรของหน่วยงานสารสนเทศ โดย CIO เป็นผู้ให้คำแนะนำแก่ผู้บริหารสูงสุดขององค์กร (Chief Executive Officer : CEO) เกี่ยวกับการพัฒนาและนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมาใช้ในการบริหาร องค์กรประสบความสำเร็จตามวิสัยทัศน์ และเป้าหมายรวมของหน่วยงานที่กำหนดไว้
ผู้ประกอบการ ดิจิทัล (digital entrepreneurship)	เจ้าของธุรกิจที่มีการใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีดิจิทัลอย่างเข้มข้นเพื่อพัฒนาทักษะ และศักยภาพในการบริหารจัดการ การวางกลยุทธ์ทางธุรกิจ ตลอดจนการสร้าง ขีดความสามารถในการแข่งขัน ด้วยการประยุกต์ใช้องค์ความรู้ทางเทคโนโลยีมา ปรับปรุงกระบวนการทางธุรกิจแบบเดิม
ผู้สูงอายุ	บุคคลที่มีอายุเกินหกสิบปีบริบูรณ์ขึ้นไปและมีสัญชาติไทย
พาณิชย์ อิเล็กทรอนิกส์	การประกอบธุรกิจ ดังต่อไปนี้ 1) การเสนอซื้อหรือขายสินค้าหรือบริการ โดยวิธีการใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ผ่าน ระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต 2) การบริการอินเทอร์เน็ต 3) การให้เช่าพื้นที่ของเครื่องคอมพิวเตอร์แม่ข่าย 4) การบริการเป็นตลาดกลางในการซื้อขายสินค้าหรือบริการ โดยวิธีใช้สื่อ อิเล็กทรอนิกส์ผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต 5) การทำธุรกรรมโดยวิธีใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์อื่น ตามที่กรมพัฒนาธุรกิจการค้า ประกาศกำหนด
พื้นที่ห่างไกล ชายขอบ (marginalized communities)	สำหรับพื้นที่ห่างไกลชายขอบ นิยามจากโดยลักษณะต่างๆ เช่น (1) ในเชิงกายภาพ จะอยู่พื้นที่ห่างไกล เช่น ตามตะเข็บชายแดน เดินทางเข้าถึงยากลำบากโดยเฉพาะ หน้าฝน (2) ในเรื่องไฟฟ้า การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคเข้าไม่ถึง หรือ มีระบบไฟฟ้าแต่ไม่ เสถียร หรือ ใช้ระบบไฟฟ้าพลังงานแสงอาทิตย์ (3) ในเรื่องเทคโนโลยี จะขาดแคลน อินเทอร์เน็ตและระบบไอซีที และไม่มีสัญญาณโทรศัพท์มือถือ หรือมีเพียงบาง บริเวณเท่านั้น (4) ในด้านการศึกษา จะขาดแคลนครู ครูหนึ่งคนสอนหลายวิชา ส่วนนักเรียนเป็นชาวเขา ชนกลุ่มน้อย หรือคนไทยที่อยู่ในพื้นที่ห่างไกล เป็นต้น
แพลตฟอร์ม (platform)	ระบบโปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่สามารถขยายขีดความสามารถอย่างไม่จำกัด มีการพัฒนาฟังก์ชันหรือโมดูลใหม่ๆ มาต่อยอดอยู่ตลอดเวลา เกิดนวัตกรรมใหม่ๆ เสมอ และสามารถนำไปต่อเชื่อมกับระบบอื่นได้ แพลตฟอร์มไม่ได้จำกัดอยู่แค่ ซอฟต์แวร์แต่ยังรวมไปถึงเว็บไซต์ หรือบริการที่คนอื่นสามารถเขียนโปรแกรมมา ต่อเชื่อมหรือดึงข้อมูลได้โดยอัตโนมัติ

แพลตฟอร์มการบริหารจัดการภายในองค์กร (back office platform)	แพลตฟอร์มการบริหารจัดการภายในองค์กร เพื่อสนับสนุนงานตามภารกิจของหน่วยงาน เช่น ระบบบัญชี ระบบบริหารงานบุคคล ระบบงบประมาณ ระบบยุทธศาสตร์ แผนงาน โครงการ เป็นต้น ปัจจุบัน สำนักงานรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ได้พัฒนาและเปิดให้บริการแพลตฟอร์มกลางสำหรับภาครัฐ เช่น ระบบติดต่อสื่อสารแบบออนไลน์สำหรับหน่วยงานภาครัฐผ่านอุปกรณ์สื่อสารแบบเคลื่อนที่ (G-chat) และระบบจดหมายอิเล็กทรอนิกส์กลางเพื่อการสื่อสารของหน่วยงานภาครัฐ (MailGoThai) เป็นต้น
แพลตฟอร์มบริการพื้นฐาน (service platform)	ระบบบริการที่สร้างขึ้นจากซอฟต์แวร์และแอปพลิเคชันที่ใช้เป็นพื้นฐานสำหรับการให้บริการอื่นๆ ไปยังผู้รับปลายทาง หรือ เชื่อมโยงบริการระหว่างหน่วยงาน/องค์กร ที่ต้องอาศัยความสามารถหรือฟังก์ชันการทำงานที่อยู่ในระบบบริการฐาน เช่น บริการระบบซอฟต์แวร์ฐานสำหรับเนื้อหาดิจิทัล (content delivery platform) หรือระบบซอฟต์แวร์ฐานสำหรับเชื่อมโยงอุปกรณ์อัจฉริยะ เป็นต้น
มาตรฐาน	ข้อกำหนดอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างซึ่งเกี่ยวกับสิ่งต่างๆ ดังต่อไปนี้ 1) ผลิตภัณฑ์ วิธีการ กระบวนการผลิต ส่วนประกอบ โครงสร้าง มิติ ขนาด แบบ รูปร่าง น้ำหนัก ประสิทธิภาพ สมรรถนะ ความทนทาน หรือความบริสุทธิ์ของผลิตภัณฑ์ 2) หีบห่อ การบรรจุหีบห่อ การทำเครื่องหมาย หรือฉลาก 3) วิธีการ กระบวนการ คุณลักษณะ ประสิทธิภาพ หรือสมรรถนะ ที่เกี่ยวข้องกับการบริการ 4) ระบบการบริหารหรือการจัดการเกี่ยวกับคุณภาพ สุขอนามัย อาชีวอนามัย สิ่งแวดล้อม ความปลอดภัย หรือระบบอื่นใด 5) นิยาม แนวทาง ข้อเสนอแนะ หน่วยวัด การทดสอบ การสอบเทียบ การทดลอง การวิเคราะห์ การวิจัย การตรวจ การรับรอง การตรวจประเมิน ที่เกี่ยวข้อง กับ 1), 2), 3) และ 4) หรืออื่นๆ ที่เกี่ยวกับการมาตรฐาน
มูลค่าเพิ่ม (value added)	มูลค่าของสินค้าและบริการที่เพิ่มขึ้นมาในแต่ละขั้นตอนการผลิต คำนวณได้จากส่วนต่างระหว่างมูลค่าการผลิต และค่าใช้จ่ายขั้นกลางที่ใช้ไปในกระบวนการผลิต หรือคำนวณจากผลรวมของผลตอบแทนปัจจัยการผลิตขั้นปฐม
ระบบการให้บริการแพทย์ทางไกล (telemedicine)	การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการให้บริการด้านการแพทย์ เป็นการให้คำปรึกษาเบื้องต้นทางไกลผ่านระบบดิจิทัล เช่น การประชุมทางไกล และมีการส่งข้อมูลทางการแพทย์ เช่น ข้อมูลผู้ป่วย (ประวัติการเจ็บป่วย การแพทย์ ฯลฯ) ภาพเอ็กซเรย์ ข้อมูลการเต้นของหัวใจ ฯลฯ ไปยังบุคลากรทางการแพทย์ได้

ระบบเชื่อมโยงการ ทำธุรกิจครบวงจร	กระบวนการทางธุรกิจที่เริ่มจากเมื่อได้รับการสั่งซื้อสินค้าจนถึงการส่งสินค้า กระบวนการนี้มีรายละเอียดแตกต่างกันขึ้นอยู่กับชนิดของธุรกิจ ส่วนใหญ่จะประกอบด้วยระบบการจัดการสินค้าจากคลังสินค้า ระบบการบรรจุหีบห่อ ไปจนถึงระบบการจัดส่งสินค้า นอกจากนี้ ยังมีระบบการแจ้งให้ลูกค้าได้รับรู้เกี่ยวกับสถานภาพในระหว่างการขนส่งสินค้า การติดตามรับชำระเงิน การแก้ไขปัญหา รวมถึงขั้นตอนการคืนสินค้าถ้ามีเหตุจำเป็น ระบบ end-to-end จึงครอบคลุมกิจกรรมทั้งหมดที่ธุรกิจหนึ่งๆ กำหนดขึ้นเพื่อบริการให้ลูกค้าตามขั้นตอนที่กล่าวข้างต้น ในกรณีที่ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อทำงานตามขั้นตอนดังกล่าว จะหมายถึงการใช้ระบบออนไลน์ตลอดกระบวนการตั้งแต่การรับใบสั่งซื้อจนถึงขั้นจัดส่งสินค้า ขั้นชำระเงิน และสุดท้ายการคืนสินค้า ตลอดจนการบริการหลังการขายอื่น ตลอดห่วงโซ่คุณค่าของสินค้าและบริการ
ระบบนิเวศของการ ทำงานรูปแบบใหม่ ที่อาศัยเทคโนโลยี ดิจิทัล	พื้นที่ทางกายภาพและ/หรือพื้นที่เสมือนสำหรับการทำงานที่เชื่อมโยงและติดต่อสื่อสารกันด้วยเครือข่ายอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง ครอบคลุมการทำงานส่วนบุคคลและการทำงานร่วมกับบุคคลอื่น รวมถึงมีการปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลกับบุคคล (man to man) ระหว่างบุคคลกับเครื่องจักร (man to machine) และระหว่างเครื่องจักรกับเครื่องจักร (machine to machine) เป็นพื้นที่ที่มีความยืดหยุ่นในการทำงานสูง และเข้าถึงได้หลากหลายช่องทางทุกที่ทุกเวลา
ระบบนิเวศดิจิทัล	สิ่งแวดล้อมและบริบทแวดล้อมของการดำเนินงานทางด้านเทคโนโลยีดิจิทัล การเชื่อมโยงกิจกรรม และการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในภาคธุรกิจ ภาคสังคม ภาครัฐ ครอบคลุมกิจกรรมตั้งแต่ต้นน้ำไปจนถึงปลายน้ำและผู้ใช้ปลายทางทั้งรัฐ เอกชน และผู้ประกอบการรายบุคคล
ระบบบริการ อิเล็กทรอนิกส์ ภาครัฐ (e-Service)	ระบบของหน่วยงานภาครัฐซึ่งให้บริการอิเล็กทรอนิกส์สำหรับประชาชน ผู้ประกอบการ หรือชาวต่างชาติ โดยบริการดังกล่าวอาจจะเป็นในลักษณะของการให้ข้อมูล (information) มีการปฏิสัมพันธ์กับประชาชน (interaction) รองรับการดำเนินธุรกรรมภาครัฐ (interchange transaction) หรืออยู่ในระดับของการบูรณาการ (integration) ก็ได้
ระบบบริหาร จัดการทรัพยากร ภายในองค์กร (Enterprise Resource Planning: ERP)	ระบบที่ใช้ในการจัดการและวางแผนการใช้ทรัพยากรต่างๆ ขององค์กร โดยเป็นระบบที่เชื่อมโยงระบบงานต่างๆ ขององค์กรเข้าด้วยกัน ตั้งแต่ระบบงานทางด้านบัญชี และการเงิน ระบบงานทรัพยากรบุคคล ระบบบริหารการผลิต รวมถึงระบบการกระจายสินค้า เพื่อช่วยให้การวางแผนและบริหารทรัพยากรขององค์กรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งยังช่วยลดเวลาและขั้นตอนการทำงานได้อีกด้วย

ระบบบริหาร จัดการห่วงโซ่ อุปทาน (Supply Chain Management: SCM)	กระบวนการของการบริหารทุกขั้นตอน นับตั้งแต่การนำเข้าวัตถุดิบสู่กระบวนการผลิต กระบวนการสั่งซื้อ จนกระทั่งส่งสินค้าถึงมือลูกค้าให้มีความต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพสูงสุด พร้อมกับสร้างระบบให้เกิดการไหลเวียนของข้อมูลที่ทำให้เกิดกระบวนการทำงานของแต่ละหน่วยงานส่งผ่านไปทั่วทั้งองค์กร การไหลเวียนของข้อมูลยังรวมไปถึงลูกค้า และผู้จัดส่งวัตถุดิบด้วย
ระบบประวัติ สุขภาพผู้ป่วย อิเล็กทรอนิกส์ (e-Health records system)	ระบบข้อมูลด้านสุขภาพของประชาชน (ผู้ป่วย) ที่จัดเก็บในรูปแบบดิจิทัลตามมาตรฐานกลางที่สามารถเชื่อมโยงกันทั่วประเทศ เพื่อให้ผู้ป่วยสามารถเข้าถึงและตรวจเช็ค ข้อมูลด้านสุขภาพของตนได้ตลอดเวลา สามารถให้บุคลากรทางการแพทย์ดึงออกมาใช้ประโยชน์ได้ไม่ว่าจะรับบริการสุขภาพ ณ ศูนย์บริการ/ โรงพยาบาลใด โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีฉุกเฉิน
ระบบลิขสิทธิ์ แบบเปิด (creative commons)	ระบบที่กำหนดสิทธิที่เจ้าของงานอนุญาตให้ผู้อื่นนำงานของตนเองไปใช้โดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายหากใช้ตามเงื่อนไขที่กำหนด ตัวอย่างเช่น สิทธิในการทำซ้ำ ส่งต่อ จัดแสดง ดัดแปลง โดยไม่ต้องขออนุญาตเจ้าของงานก่อน แต่ในขณะเดียวกันก็อาจมีการสงวนสิทธิบางประการ เช่น สิทธิในการอ้างอิงว่าเป็นเจ้าของงานต้นฉบับ การห้ามดัดแปลงผลงาน การห้ามนำไปใช้เพื่อการค้า หรือการกำหนดว่าผู้ที่นำผลงานไปใช้ทำงานต่อยอดจะต้องเผยแพร่ผลงานที่มีการต่อยอดดัดแปลงในรูปแบบเดียวกันกับงานต้นฉบับเท่านั้น
ระบบโลจิสติกส์ หรือการบริหาร จัดการ โลจิสติกส์ (logistics & e-Logistics)	เป็นกระบวนการทำงานที่เกี่ยวข้องกับการวางแผน การดำเนินการ และการควบคุมการทำงานขององค์กร รวมทั้งการบริหารจัดการข้อมูลและธุรกรรมทางการเงินที่เกี่ยวข้อง ให้เกิดการเคลื่อนย้าย การจัดเก็บ การรวบรวม การกระจายสินค้า วัตถุดิบ ชิ้นส่วนประกอบ และการบริการ ให้มีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลสูงสุด โดยคำนึงถึงความต้องการและความพึงพอใจของลูกค้าเป็นสำคัญ และระบบโลจิสติกส์ก็เป็นกระบวนการหนึ่งของการจัดการสินค้าและบริการตลอดห่วงโซ่อุปทาน ดังนั้น e-Logistics มักจะหมายถึงการนำไอซีทีเข้ามาช่วยในกระบวนการดังกล่าว เช่น นำไอซีทีเข้ามาช่วยในกระบวนการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารระหว่างหน่วยงาน
ระบบโลจิสติกส์ สู่ชุมชน (village logistics system)	ระบบดิจิทัลที่เกี่ยวกับกระบวนการ และการวางแผน การดำเนินงาน การบริหารจัดการข้อมูลและธุรกรรมทางการเงิน ให้เกิดการจัดเก็บ รวบรวม เคลื่อนย้าย กระจายของวัตถุดิบ สินค้าและบริการของชุมชนให้มีประสิทธิภาพประสิทธิผลสูงสุด

รัฐบาลดิจิทัล
(digital
government)

การนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการปรับปรุงประสิทธิภาพกระบวนการทำงาน และการให้บริการสาธารณะ โดยลักษณะของบริการภาครัฐหรือบริการสาธารณะจะอยู่ในรูปแบบดิจิทัลที่ขับเคลื่อนโดยความต้องการของประชาชนหรือผู้ใช้บริการ (citizen driven) ซึ่งประชาชนทุกคนสามารถเข้าถึงบริการได้โดยไม่มีข้อจำกัดทางกายภาพ พื้นที่ และภาษา บริการรัฐบาลดิจิทัล มีลักษณะสำคัญ 3 ประการได้แก่

- 1) reintegration: การบูรณาการการทำงานของหน่วยงานภาครัฐต่างๆ เข้าด้วยกัน เพื่อให้เกิดการกำกับควบคุมการบริหารภาครัฐที่มีประสิทธิภาพ
- 2) needs-based holism: การปรับปรุงองค์การภาครัฐเพื่อให้เกิดการให้บริการสาธารณะที่ให้ความสำคัญต่อการนำความต้องการของพลเมืองมาเป็นศูนย์กลาง
- 3) digitalization: การใช้ศักยภาพอย่างเต็มที่ในการนำระบบบริหารสารสนเทศมาใช้ รวมถึงการให้ความสำคัญต่อการสื่อสารผ่านทางอินเทอร์เน็ตซึ่งจะเข้ามาแทนที่วิธีการทำงานแบบเดิม

รัฐบาลเปิด
(open
government)

รัฐบาลที่มีการบริหารงานอย่างเปิดเผย หรือเรียกสั้นๆ ว่ารัฐบาลเปิด มีนัยของการบริหารราชการที่เน้นความโปร่งใส เปิดเผย และเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วม และสร้างความร่วมมือกับทุกภาคส่วน ซึ่งรัฐบาลเปิดมีจุดเน้น 3 ประการ คือ

1) รัฐบาลต้องโปร่งใส เพื่อเสริมสร้างความน่าเชื่อถือ และช่วยให้ประชาชนได้รับทราบรัฐบาลกำลังทำอะไร ข้อมูลข่าวสารของรัฐบาลกลางถือเป็นทรัพย์สินของชาติคณะรัฐบาลจะเปิดเผยข้อมูลอย่างรวดเร็วในรูปแบบที่ประชาชนจะเข้าถึงและนำไปใช้ได้ง่าย ทั้งนี้ต้องอยู่ภายใต้กรอบของกฎหมายและนโยบายของประเทศ ภาครัฐจะต้องจัดหาเทคโนโลยีใหม่ๆ เพื่อนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินงาน และการตัดสินใจผ่านระบบออนไลน์ ให้สาธารณชนเข้าถึงได้อย่างทันทั่วถึงที่ พร้อมกันนี้ ต้องจัดหาข้อมูลย้อนกลับจากประชาชน เพื่อระบุข้อมูลที่จะเป็นประโยชน์ต่อประชาชนอย่างแท้จริง

2) รัฐบาลจะต้องเปิดให้มีส่วนร่วม เพื่อช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการภาครัฐ และเพิ่มคุณภาพการตัดสินใจ เนื่องจากองค์ความรู้ใหม่ๆ เกิดขึ้นตลอดเวลา และกระจายอยู่ทั่วไปในสังคม หากเจ้าหน้าที่ของรัฐเข้าถึงองค์ความรู้ที่มีอยู่ก็จะเกิดประโยชน์มาก ดังนั้นหน่วยงานภาครัฐจะต้องเพิ่มโอกาส และแนวทางให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย การออกกฎหมาย กฎกระทรวง และกฎระเบียบอื่นๆ ที่มีผลต่อประชาชนโดยตรง รัฐบาลต้องหามาตรการชักชวนให้ประชาชนออกความคิดเห็นเกี่ยวกับความมีส่วนร่วมเพื่อบังเกิดผลอย่างเป็นรูปธรรม

3) รัฐบาลต้องร่วมมือทำงานกับทุกภาคส่วน ทั้งภายในหน่วยงานของภาครัฐเอง และร่วมมือกับหน่วยงานภายนอก เช่น องค์กรอิสระ และธุรกิจ ความร่วมมือร่วมใจจะทำให้ประชาชนมีส่วนร่วมในกิจการของรัฐ รัฐบาลต้องรู้จักใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีเพื่อให้เกิดความร่วมมือกับภาคประชาชนอย่างจริงจัง และฟังเสียงสะท้อนจากประชาชนเกี่ยวกับการร่วมมือทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ

รัฐบาลแห่งการเชื่อมโยง (connected government)	การที่ประเทศมีหน่วยงานภาครัฐต่างๆ ที่สามารถเชื่อมโยงการทำงานและข้อมูลข้ามหน่วยงาน ไม่ยึดติดกับขอบเขตของหน้าที่ความรับผิดชอบตามพันธกิจของหน่วยงาน แต่คำนึงถึงประโยชน์ของประชาชนเป็นที่ตั้ง และมีเป้าหมายในการส่งมอบบริการที่มีคุณภาพแก่ประชาชน
วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs)	วิสาหกิจขนาดย่อม ได้แก่ กิจการที่มีลักษณะดังต่อไปนี้ ● กิจการผลิตสินค้า ที่มีจำนวนการจ้างงานไม่เกิน 50 คน หรือมีมูลค่าสินทรัพย์ถาวรไม่เกิน 50 ล้านบาท ● กิจการให้บริการที่มีจำนวนการจ้างงานไม่เกิน 50 คน หรือมีมูลค่าสินทรัพย์ถาวรไม่เกิน 50 ล้านบาท ● กิจการค้าส่งที่มีจำนวนการจ้างงานไม่เกิน 25 คน หรือมีมูลค่าสินทรัพย์ถาวรไม่เกิน 50 ล้านบาท ● กิจการค้าปลีกที่มีจำนวนการจ้างงานไม่เกิน 15 คน หรือมีมูลค่าสินทรัพย์ถาวรไม่เกิน 30 ล้านบาท วิสาหกิจขนาดกลาง ได้แก่ กิจการที่มีลักษณะดังต่อไปนี้ ● กิจการผลิตสินค้า ที่มีจำนวนการจ้างงานเกินกว่า 50 คน แต่ไม่เกิน 200 คน หรือมีมูลค่าสินทรัพย์ถาวรเกินกว่า 50 ล้านบาท แต่ไม่เกิน 200 ล้านบาท ● กิจการให้บริการ ที่มีจำนวนการจ้างงานเกินกว่า 50 คน แต่ไม่เกิน 200 คน หรือมีมูลค่าสินทรัพย์ถาวรเกินกว่า 50 ล้านบาท แต่ไม่เกิน 200 ล้านบาท ● กิจการค้าส่ง ที่มีจำนวนการจ้างงานเกินกว่า 25 คน แต่ไม่เกิน 50 คน หรือมีมูลค่าสินทรัพย์ถาวรเกินกว่า 50 ล้านบาท แต่ไม่เกิน 100 ล้านบาท ● กิจการค้าปลีก ที่มีจำนวนการจ้างงานเกินกว่า 15 คน แต่ไม่เกิน 30 คน หรือมีมูลค่าสินทรัพย์ถาวรเกินกว่า 30 ล้านบาท แต่ไม่เกิน 60 ล้านบาท
วิสาหกิจชุมชน	กิจการของชุมชนเกี่ยวกับการผลิตสินค้า การให้บริการหรือการอื่นๆ ที่ดำเนินการโดยคณะบุคคลที่มีความผูกพัน มีวิถีชีวิตร่วมกันและรวมตัวกันประกอบกิจการดังกล่าว ไม่ว่าจะเป็นนิติบุคคลในรูปแบบใดหรือไม่เป็นนิติบุคคล เพื่อสร้างรายได้และเพื่อการพึ่งพาตัวเองของครอบครัว ชุมชนและระหว่างชุมชน โดยใช้ทรัพยากรผลิต ความรู้ ภูมิปัญญา วัฒนธรรม วิถีตนเอง ยึดโยงเป็นโครงสร้างเศรษฐกิจฐานรากเพื่อให้ชุมชนเข้มแข็ง เพื่อที่เป็นส่วนต่อยอดให้ระบบเศรษฐกิจข้างบนแข็งแรง เพราะมีรากฐานที่แข็งแรง
ศูนย์กลางด้านดิจิทัล (digital hub)	การเป็นศูนย์รวมในการติดต่อสื่อสาร แลกเปลี่ยนข้อมูลสารสนเทศ การดำเนินธุรกิจ รวมถึงการดำเนินกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อให้เกิดการเชื่อมโยงถึงกันที่สะดวก รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ

ศูนย์ข้อมูล (data center)	ศูนย์ข้อมูลที่มีพื้นที่สำหรับใช้จัดวางระบบประมวลผลกลาง ระบบเครือข่าย คอมพิวเตอร์และอุปกรณ์การสื่อสารต่างๆ การออกแบบศูนย์ข้อมูลต้องคำนึงถึง ปัจจัยสำคัญต่างๆ เช่น ความมีเสถียรภาพ ความพร้อมใช้งาน การบำรุงรักษา ความเหมาะสมในการลงทุน ความปลอดภัย การรองรับการขยายในอนาคต ศูนย์ข้อมูลจึง เป็นสิ่งที่ต้องออกแบบและก่อสร้างอย่างถูกต้องและให้ได้มาตรฐานเพื่อให้บริการที่มี คุณภาพได้อย่างต่อเนื่องรวมทั้งในสถานการณ์ฉุกเฉิน
ศูนย์ดิจิทัลชุมชน (digital community center)	ศูนย์บริการของชุมชนที่มีการบูรณาการการทำงานร่วมกับหน่วยงานภาครัฐทั้ง ส่วนกลางและพื้นที่ที่สามารถให้บริการประชาชนแบบเบ็ดเสร็จ เป็นจุดให้บริการ อุปกรณ์ (ในกรณียังไม่มีใช้) และเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต เป็นจุดรับบริการภาครัฐ ให้ ความรู้ด้านการทำธุรกิจและประกอบอาชีพผ่านระบบออนไลน์ของชุมชน และพื้นที่ ของชุมชนในการทำกิจกรรมทางเศรษฐกิจและสังคมโดยเน้นบริการด้านการศึกษา การเกษตร การดูแลสุขภาพ การค้าขาย การบริการท่องเที่ยว และสิทธิและ สวัสดิการสังคม
ศูนย์ให้บริการระบบ วิเคราะห์เชิงธุรกิจ (business insight)	เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลที่มีอยู่เพื่อให้เห็นสถานการณ์ปัจจุบัน อาจทำโดยนักสถิติ ในการวิเคราะห์ข้อมูล จัดทำกราฟในมิติต่างๆ เพื่อให้เข้าใจข้อมูลได้ง่ายขึ้น
เศรษฐกิจฐาน นวัตกรรม (Innovation economy)	ระบบเศรษฐกิจและสังคม ที่อยู่บนพื้นฐานการใช้ความรู้ ทักษะการบริหารจัดการ และประสบการณ์ทางด้านวิทยาศาสตร์และด้านเทคโนโลยี เพื่อการคิดค้น การ ประดิษฐ์ การพัฒนา การผลิตสินค้า การบริการกระบวนการผลิต และการจัดการ องค์กรในรูปแบบใหม่
เศรษฐกิจและสังคม ดิจิทัล (digital economy)	เศรษฐกิจและสังคมที่ใช้เทคโนโลยีไอซีที (หรือเรียกว่าเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อให้ทันสมัย) เป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนการปฏิรูปกระบวนการผลิต การดำเนินธุรกิจ การค้า การบริการ การศึกษา การสาธารณสุข การบริหารราชการแผ่นดิน รวมทั้ง กิจกรรมทางเศรษฐกิจและสังคมอื่นๆ ที่ส่งผลต่อการพัฒนาทางเศรษฐกิจ การพัฒนา คุณภาพชีวิตของคนในสังคม และการจ้างงานที่เพิ่มขึ้น เศรษฐกิจและสังคมที่รูปแบบ และกระบวนการดำเนินกิจกรรมใดๆ ถูกขับเคลื่อนและเปลี่ยนแปลงด้วยเทคโนโลยี ดิจิทัล กล่าวคือ เทคโนโลยีดิจิทัลเป็นกลไกหลักที่ปฏิรูปกระบวนการผลิต การดำเนิน ธุรกิจ การค้า การบริการ รวมทั้งการดำเนินชีวิตประจำวันของประชาชน ทำให้มีความยืดหยุ่นสูง สามารถรองรับและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอยู่ ตลอดเวลา ส่งผลต่อการพัฒนาทางเศรษฐกิจ การพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนในสังคม การจ้างงานที่ดีขึ้น การดำเนินกิจกรรมทางสังคมของปัจเจกชน องค์กร และชุมชน การให้บริการของภาครัฐ ตลอดจนการเรียนรู้ เข้าถึง และการใช้ประโยชน์จาก “ข้อมูล/สารสนเทศ” ของทุกภาคส่วน

เศรษฐกิจและสังคม แห่งการแบ่งปัน (sharing economy)	เศรษฐกิจและสังคมแห่งการแบ่งปัน หมายถึง ระบบเศรษฐกิจและสังคมที่เอื้ออาทร ที่ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเป็นแพลตฟอร์มกลางในการแบ่งปันทรัพยากร ข้อมูลข่าวสาร และองค์ความรู้ในสังคม โดยเน้นการเชื่อมโยงแลกเปลี่ยนระหว่างชุมชนสู่ชุมชน และระหว่างรุ่นสู่รุ่น
สถาปัตยกรรม องค์กร (Enterprise Architecture :EA)	เป็นแนวความคิดใหม่ที่บูรณาการระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ากับธุรกิจอย่าง เป็นระบบ ตั้งแต่การกำหนดโจทย์ธุรกิจ การมองสถาปัตยกรรมธุรกิจ (business architecture) ให้แตกฉาน เพื่อออกแบบการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศให้ เชื่อมโยงกับการดำเนินงานได้อย่างสอดคล้องและมีประสิทธิภาพทั้งในระดับ architecture ไปจนถึง roadmap ขององค์กร เพื่อผลักดันให้องค์กรสามารถ ดำเนินการตามนโยบาย และวิสัยทัศน์ขององค์กรที่กำหนดไว้
สหวิทยาการ (Interdisciplinary)	การบูรณาการศาสตร์หลายสาขาเข้าด้วยกัน เป็นการเชื่อมโยงศาสตร์ต่างๆ เข้าหากันจนกลายเป็นเนื้อเดียวกัน ก่อให้เกิดองค์ความรู้ใหม่ที่มีลักษณะ ของการผสมผสานศาสตร์หลากหลายสาขาวิชาเข้าด้วยกัน เช่น เศรษฐศาสตร์ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อักษรศาสตร์ รัฐศาสตร์ ฯลฯ
สังคมสูงวัย (ageing society)	การเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และความก้าวหน้าทางด้านการแพทย์ ส่งผลทำให้ประชากรทั่วโลกมีอายุยืนขึ้น โดยสังคมที่มีผู้สูงอายุเป็นจำนวนมาก ซึ่งจะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างแรงงานครั้งใหญ่ของระบบเศรษฐกิจและ สังคม และองค์การสหประชาชาติได้แบ่งการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุเป็น 3 ระดับคือ ระดับที่หนึ่ง การก้าวสู่สังคมสูงอายุ (มีประชากรอายุ 60 ปีขึ้นไป มากกว่าร้อยละ 10 และ 65 ปีขึ้นไป มากกว่าร้อยละ 7) ระดับที่สอง สังคมสูงอายุโดยสมบูรณ์ (มีประชากรอายุ 60 ปีขึ้นไป มากกว่าร้อยละ 20 และ 65 ปีขึ้นไป มากกว่า ร้อยละ 14) และระดับที่สาม สังคมสูงอายุอย่างรุนแรง (มีประชากรอายุ 65 ปีขึ้นไป มากกว่าร้อยละ 20 ซึ่งสำหรับประเทศไทย สำนักงานสถิติแห่งชาติ รายงานว่า ประเทศไทยก้าวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2548 และคาดว่าจะเข้าสู่สังคม ผู้สูงอายุระดับที่สอง ในช่วงปี พ.ศ. 2568
สังคมออนไลน์ (social media)	สังคมออนไลน์ที่มีผู้ใช้เป็นผู้สื่อสาร หรือเขียนเล่าเนื้อหา เรื่องราว ประสบการณ์ บทความ รูปภาพ และวิดีโอ ที่ผู้ใช้เขียนขึ้นเอง ทำขึ้นเอง หรือพบเจอจากสื่ออื่นๆ แล้วนำมาแบ่งปันให้กับผู้อื่นที่อยู่ในเครือข่ายของตน ผ่านทางเว็บไซต์ social network ที่ให้บริการบนอินเทอร์เน็ต
สาขา/อุตสาหกรรมที่ มีการใช้เทคโนโลยี เข้มข้น (High-Tech sector)	ครอบคลุมสาขา/อุตสาหกรรมการผลิตที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง (high-tech manufacturing sector) สาขา/อุตสาหกรรมการผลิตที่ใช้เทคโนโลยีขั้นกลาง (medium high-tech manufacturing sector), และสาขา/อุตสาหกรรมบริการ ที่ใช้องค์ความรู้เข้มข้นในการให้บริการ (knowledge-intensive service sector)

สิทธิแห่งทาง (right of way)	สิทธิในการขอใช้ทางบนพื้นที่หรือทรัพย์สินของผู้อื่นอย่างถูกต้องตามกฎหมาย เพื่อใช้ในการวางโครงข่ายสื่อสารโทรคมนาคมสำหรับให้บริการแก่ประชาชน
สื่อ	สิ่งที่ทำให้ปรากฏด้วยตัวอักษร เครื่องหมาย ภาพ หรือเสียง ไม่ว่าจะจัดทำในรูปแบบของเอกสาร สิ่งพิมพ์ ภาพเขียน ภาพพิมพ์ ภาพระบายสี รูปภาพ ภาพโฆษณา เครื่องหมาย รูปถ่าย ภาพยนตร์ วิทยุทัศน์ การแสดง ข้อมูลคอมพิวเตอร์ในระบบคอมพิวเตอร์ หรือจัดทำในรูปแบบอื่นใดตามที่กำหนดในกฎกระทรวง
สื่อปลอดภัยและ สร้างสรรค์	สื่อที่มีเนื้อหาส่งเสริมศีลธรรมจรรยา วัฒนธรรม ความมั่นคง ความคิดสร้างสรรค์ การเรียนรู้ทักษะการใช้ชีวิตของประชาชนโดยเฉพาะเด็กและเยาวชน และส่งเสริมความสัมพันธ์ที่ดีในครอบครัวและสังคม รวมถึงการส่งเสริมให้ประชาชนมีความสามัคคีและสามารถใช้ชีวิตในสังคมที่มีความหลากหลายได้อย่างเป็นสุข
หลักการออกแบบ ที่เป็นสากล (universal design)	การออกแบบด้านสิ่งแวดล้อม สถานที่ สิ่งของเครื่องใช้ รวมถึงระบบดิจิทัล (เช่น อุปกรณ์ เว็บไซต์ แอปพลิเคชัน เนื้อหา ฯลฯ) ที่เป็นสากล และใช้ได้เท่าเทียมกันสำหรับทุกคนในสังคม รวมถึงผู้สูงอายุ และคนพิการประเภทต่างๆ โดยไม่ต้องมีการออกแบบดัดแปลงพิเศษ หรือเฉพาะเจาะจงเพื่อบุคคลกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง โดยมีหลักการเบื้องต้น เช่น การใช้งานได้กับทุกกลุ่มอย่างเสมอภาคเท่าเทียมกัน มีความยืดหยุ่นสูง มีความเรียบง่ายเข้าใจได้ง่าย มีข้อมูลประกอบการใช้งานที่พอเพียง ทนทานต่อการใช้งานผิดพลาด สะดวกไม่ต้องออกแรงมาก และมีขนาดและสถานที่เหมาะสมกับการใช้งานจริง
ห่วงโซ่คุณค่าโลก (global value chain)	กิจกรรมเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มทั้งหมดที่เกิดขึ้นกับผลิตภัณฑ์และบริการ ซึ่งกระจายอยู่ในหลายประเทศ/หลายภูมิภาค เชื่อมโยงกับกระบวนการผลิตบนระบบการผลิตบนห่วงโซ่อุปทานเดียวกัน (single supply chain) นับแต่ขั้นตอนการออกแบบ ผลิตภัณฑ์ จนกระทั่งสินค้านั้นถึงมือผู้บริโภคขั้นสุดท้าย รวมทั้งบริการหลังจากนั้น (after-sales services) อาทิ เริ่มตั้งแต่ขั้นตอนการวิจัย (R&D) การออกแบบ การผลิต การขนส่ง การโฆษณา การขาย และการบริการหลังการขาย โดยแต่ละกิจกรรมจะสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้า
ห้องสมุดดิจิทัล	สถานที่รวบรวมความรู้ทุกประเภทและทำการเชื่อมโยงห้องสมุดอิเล็กทรอนิกส์กับห้องสมุดแบบเดิมของทั้งภาครัฐ สถานศึกษา และเอกชน
แหล่งความรู้ดิจิทัล (digital knowledge platform)	พื้นที่ในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ของสังคมไทยผ่านรูปแบบดิจิทัล ซึ่งรวมถึงแพลตฟอร์มและคลังความรู้ดิจิทัลประเภทต่างๆ เช่น ระบบวิกิสำหรับความรู้ไทย (wiki) คลังข้อมูลและสื่อ (digital archives) ห้องสมุดดิจิทัล (digital library) หรือพิพิธภัณฑ์ดิจิทัล (digital museum) เป็นต้น

อินเทอร์เน็ต แบนด์วิดท์ (internet bandwidth)	ความสามารถของการเชื่อมต่อเครือข่าย โดย Bandwidth จะบ่งบอกถึงจำนวนของข้อมูลที่สามารถส่งไปตามเครือข่ายได้ ยิ่งมีจำนวน Bandwidth มากเท่าไรหมายความว่าสามารถดาวน์โหลดข้อมูล (ผ่านเครือข่าย) ได้เร็วขึ้นเท่านั้น โดยมากจะใช้กล่าวถึงในการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต การเชื่อมต่อในเครือข่ายของมือถือ เป็นต้น
อินเทอร์เน็ต ความเร็วสูง (broadband Internet)	การสื่อสารข้อมูลผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง สามารถรับส่งข้อมูลจำนวนมากด้วยเทคโนโลยีการสื่อสารที่ไม่จำกัดรูปแบบทั้งที่เป็นสื่อใช้สาย หรือสื่อไร้สาย โดยความเร็วของการรับส่งข้อมูล ซึ่งความเร็วของการรับส่งข้อมูลตามที่ Federal Communications Commission (FCC) แห่งประเทศสหรัฐอเมริกา ได้กำหนดให้ (ปี ค.ศ. 2010) มีความเร็วสูงอย่างน้อย 4 Mbps ในการรับข้อมูล และความเร็ว 1 Mbps ในการส่งข้อมูล ในปี ค.ศ. 2015 FCC ได้กำหนดความเร็วในการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตใหม่ ให้มีความเร็วสูง อย่างน้อย 25 Mbps ในการรับข้อมูล และความเร็ว 3 Mbps ในการส่งข้อมูล สำหรับความเร็วของการเข้าถึงบริการอินเทอร์เน็ต ในที่นี้กำหนดให้มีความเร็วอย่างน้อย 4 Mbps ในระยะแรก (2 ปี) และตั้งเป้าหมายให้มีความเร็วอย่างน้อย 25 Mbps ในระยะต่อไป
อุตสาหกรรม ในยุคที่ 4 (industry 4.0)	การปรับเปลี่ยนกระบวนการผลิตและการบริการให้มีความทันสมัย (modernization) เพิ่มประสิทธิภาพ (optimization) และลดต้นทุน (cost reduction) ให้กับระบบการผลิตและการบริหารจัดการห่วงโซ่อุปทานให้มีขั้นตอนการดำเนินงานด้วยระบบอัตโนมัติ เพื่อเปลี่ยนกระบวนการผลิตแบบเดิมจากการผลิตสินค้าและบริการจากการผลิตจำนวนมาก (mass production) เป็นการผลิตได้หลากหลายในปริมาณมากได้อย่างรวดเร็ว (mass customization) โดยใช้กระบวนการผลิตที่ประหยัดและมีประสิทธิภาพด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล
อุตสาหกรรม เทคโนโลยีดิจิทัล	อุตสาหกรรมเทคโนโลยีดิจิทัลที่มีการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเข้มข้น (digital technology intensive industry) และเป็นอุตสาหกรรมแห่งอนาคตที่เป็นพื้นฐานที่จำเป็นของการพัฒนาภาคการผลิตและบริการอื่นๆ ด้วยการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ประกอบด้วย 5 อุตสาหกรรม ได้แก่ อุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ (autonomous agent software และ service architecture) อุตสาหกรรมฮาร์ดแวร์ (embedded system และ smart device) อุตสาหกรรมบริการทางด้านดิจิทัล (data center, cloud service, data analytics) อุตสาหกรรมบริการสื่อสารโทรคมนาคม (over the top, security) และ อุตสาหกรรมดิจิทัลคอนเทนต์ (digital content, multimedia & broadcast)

มติคณะรัฐมนตรี และความเห็นหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ด่วนที่สุด
ที่ ทก ๐๑๐๐.๔/ ๒๕๖๖

สวค. 63
วันที่ 14 มี.ค. 59
เวลา 11.00

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
รหัสเรื่อง : ส19357 ร.๕ กล.๒๐
รับที่ : ๕4077/59 สก. ✓
วันที่ : 14 มี.ค. 59 เวลา : 10:52

กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ ๘๐ พรรษา
อาคารรัฐประศาสนภักดี ถนนแจ้งวัฒนะ
เขตหลักสี่ กรุงเทพฯ ๑๐๒๑๐

๑๑ มีนาคม ๒๕๕๙

เรื่อง ขอความเห็นชอบต่อ (ร่าง) แผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม และ (ร่าง) แผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัล ระยะ ๓ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๑)

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. หนังสือรองนายกรัฐมนตรีเห็นชอบให้เสนอคณะรัฐมนตรี
๒. รายงานการประชุมคณะกรรมการเตรียมการด้านดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม
ครั้งที่ ๑/๒๕๕๙
๓. (ร่าง) แผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม
๔. (ร่าง) แผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัล ระยะ ๓ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๑)

ด้วยกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารขอเสนอเรื่อง ขอความเห็นชอบต่อ (ร่าง) แผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม และ (ร่าง) แผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัล ระยะ ๓ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๑) มาเพื่อคณะรัฐมนตรีพิจารณา โดยเรื่องที่เสนอดังกล่าวนี้นี้เข้าข่ายเรื่องที่จะต้องนำเสนอคณะรัฐมนตรีตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการเสนอเรื่องและการประชุมคณะรัฐมนตรี พ.ศ. ๒๕๔๘ มาตรา ๔ (๑) รวมทั้งมติคณะรัฐมนตรีอนุมัติหลักการร่างพระราชบัญญัติการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม พ.ศ. ร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ...) พ.ศ. เมื่อวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๕๗ และระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยคณะกรรมการเตรียมการด้านดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม พ.ศ. ๒๕๕๘ ฉบับประกาศทั่วไป เล่ม ๑๓๒ ตอนพิเศษ ๕๓ ง วันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๕๘ ทั้งนี้ รองนายกรัฐมนตรี (พลอากาศ เอกประจักษ์ จันทอง) กำกับการบริหารราชการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ได้เห็นชอบนำเรื่องดังกล่าวเสนอคณะรัฐมนตรีด้วยแล้ว (สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑)

ทั้งนี้ เรื่องดังกล่าวมีรายละเอียด ดังนี้

๑. เรื่องเดิม

๑.๑ ความเป็นมาของเรื่องที่จะเสนอ

๑) ด้วยคณะรัฐมนตรีภายใต้การบริหารราชการแผ่นดิน พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา มุ่งเน้นนโยบายด้านการเพิ่มศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ โดยให้มีการส่งเสริมภาคเศรษฐกิจดิจิทัลและวางรากฐานของเศรษฐกิจดิจิทัลให้เริ่มขับเคลื่อนได้อย่างจริงจัง ซึ่งจะทำให้ทุกภาคเศรษฐกิจก้าวหน้าได้ทันโลกและสามารถแข่งขันในโลกสมัยใหม่ได้ ปัจจุบัน โลกเริ่มเข้าสู่ยุคระบบเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัลที่เทคโนโลยีดิจิทัลจะไม่ได้เป็นเพียงเครื่องมือสนับสนุนการทำงานเช่นที่ผ่านมา หากแต่จะหลอมรวมเข้ากับชีวิตประชาชนอย่างแท้จริง และจะเปลี่ยนโครงสร้าง รูปแบบกิจกรรมทางเศรษฐกิจ

/กระบวนการ...

กระบวนการการผลิต การค้า การบริการ และกระบวนการทางสังคมอื่นๆ รวมถึงการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลไปอย่างสิ้นเชิง ประเทศไทยจึงให้ความสำคัญต่อการขับเคลื่อนการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้เป็นเครื่องมือสำคัญในการขับเคลื่อนพัฒนาประเทศ โดยในบริบทของประเทศไทย เทคโนโลยีดิจิทัลสามารถตอบปัญหาความท้าทายที่ประเทศกำลังเผชิญอยู่ หรือเพิ่มโอกาสในการพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคม โดยนำเทคโนโลยีดิจิทัลที่ทันสมัยและหลากหลายมาผลักดันให้เกิดการเปลี่ยนแปลงวิธีการดำเนินธุรกิจและการดำเนินชีวิตของประชาชน เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์และบริการ เพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันของประเทศในเวทีโลก และเพิ่มความสะดวกสบายในการดำรงชีวิตของประชาชน ทั้งผู้สูงอายุ ผู้ด้อยโอกาส และผู้พิการ ที่สามารถใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีดิจิทัลได้ทุกที่ทุกเวลา ซึ่งจะส่งผลให้เกิดความมั่นคงทางเศรษฐกิจและความมั่นคงทางสังคมของประเทศต่อไป

๒) กรอบยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๘-๒๕๗๗) ได้กำหนดวิสัยทัศน์ไว้ว่า “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ทั้งนี้ การกำหนดยุทธศาสตร์ชาติที่จะใช้เป็นกรอบแนวทางการพัฒนาประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” โดยยุทธศาสตร์ทั้ง ๖ ข้อดังกล่าว ได้แก่ (๑) ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง (๒) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน (๓) ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน (๔) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม (๕) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (๖) ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐ ต้องอาศัยความสามารถในการใช้ประโยชน์ของเทคโนโลยีดิจิทัลเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาประเทศ

๓) ทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) ได้กำหนดแนวทางการพัฒนาเพื่อยกระดับศักยภาพการแข่งขันและการหลุดพ้นกับดักรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง โดยมีแนวทางการพัฒนาเพื่อปรับปรุงระบบโทรคมนาคมของประเทศยกระดับและพัฒนาสมรรถนะแรงงานไทยด้วยเทคโนโลยี เร่งรัดให้แรงงานทั้งระบบมีการเรียนรู้ขั้นพื้นฐานเพื่อสามารถแข่งขันในตลาดแรงงานได้ พัฒนาขีดความสามารถของผู้ประกอบการให้มีความยืดหยุ่น เพื่อให้สามารถปรับตัวและดำเนินธุรกิจท่ามกลางการดำเนินนโยบายและมาตรการการกีดกันทางการค้าในรูปแบบต่างๆ เพิ่มสัดส่วนความเป็นเจ้าของของคนไทยและสนับสนุนให้มีการขยายตลาดที่มีแบรนด์สินค้าและช่องทางการตลาดที่เป็นของตนเองมากขึ้น ตลอดจนพัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมและบริการเพื่อเข้าสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิต บริการและอุตสาหกรรมดิจิทัล

๑.๒ มติคณะรัฐมนตรีหรือคำสั่งที่เกี่ยวข้อง

๑) นโยบายรัฐบาลภายใต้การบริหารราชการแผ่นดิน พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา ซึ่งได้แถลงต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๗ ที่ผ่านมานั้น ได้กำหนดให้เศรษฐกิจดิจิทัลเป็นหนึ่งในนโยบายการเพิ่มศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ ข้อที่ ๖ ในประเด็นข้อ ๖.๑๘ “ส่งเสริมภาคเศรษฐกิจดิจิทัลและวางรากฐานของเศรษฐกิจดิจิทัลให้เริ่มขับเคลื่อนได้อย่างจริงจัง ซึ่งจะทำให้ทุกภาคเศรษฐกิจก้าวหน้าไปได้ทันโลกและสามารถแข่งขันในโลกสมัยใหม่ได้”

๒) คณะรัฐมนตรีอนุมัติหลักการร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ...) พ.ศ. เมื่อวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๕๗ โดยมีสาระสำคัญเป็นการกำหนดให้มีคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติขึ้นตามกฎหมาย รวมทั้งปรับปรุงโครงสร้างส่วนราชการภายใน

/กระทรวง...

กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารให้มีหน้าที่ในการพัฒนา ส่งเสริม และสนับสนุนให้เทคโนโลยีดิจิทัลสามารถเพิ่มศักยภาพทางเศรษฐกิจได้ตามนโยบายที่รัฐบาลกำหนดไว้ และเปลี่ยนชื่อ “กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เป็น กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม”

๓) ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยคณะกรรมการเตรียมการด้านดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม พ.ศ. ๒๕๕๘ ฉบับประกาศทั่วไป เล่ม ๑๓๒ ตอนพิเศษ ๕๓ ง วันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๕๘ เป็นการเตรียมการระหว่างการจัดทำกฎหมายว่าด้วยการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เพื่อเสนอต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ จำเป็นต้องกำหนดให้มีคณะกรรมการเตรียมการด้านดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม เพื่อเป็นการขับเคลื่อนการพัฒนาดิจิทัลของประเทศตามนโยบายที่ได้แถลงต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

๔) คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๘ มอบหมายให้กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารร่วมกับกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จัดทำแผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแทนแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของประเทศ ซึ่งต่อมาเมื่อวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ คณะกรรมการเตรียมการด้านดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมได้มีมติเห็นชอบต่อ (ร่าง) แผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม และแผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัล ระยะ ๓ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๙ – ๒๕๖๑) พร้อมทั้งมีข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะให้กระทรวงฯ นำไปปรับปรุง (ร่าง) แผนให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้นก่อนนำเสนอคณะรัฐมนตรีต่อไป

๑.๓ ผลการดำเนินการที่ผ่านมา

กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารได้จัดให้มีการศึกษา วิจัย รวบรวม วิเคราะห์ข้อมูล และประชุมหารือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อจัดทำ (ร่าง) แผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม (ร่าง) แผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัลระยะ ๓ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๙ – ๒๕๖๑) ขึ้น และได้นำเสนอร่างแผนทั้งสองฉบับต่อที่ประชุมคณะกรรมการเตรียมการด้านดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ครั้งที่ ๑/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ซึ่งคณะกรรมการได้มีมติให้ความเห็นชอบ พร้อมทั้งให้ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะเพื่อนำมาใช้ปรับปรุงแผนฯ ทั้งสองฉบับให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ก่อนนำเสนอคณะรัฐมนตรีต่อไป

กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารได้จัดให้มีการประชุมการชี้แจงสาระสำคัญและรับฟังความคิดเห็นต่อ (ร่าง) แผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมขึ้น ในวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ สำหรับกลุ่มผู้มีส่วนได้เสียจากภาคเอกชน ภาควิชาการ ภาคประชาสังคม และประชาชนทั่วไป และในวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ สำหรับผู้บริหารของหน่วยงานภาครัฐ พร้อมทั้งได้รับความเห็นเพิ่มเติมจากหนังสือราชการ ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ และความคิดเห็นผ่านทางเว็บไซต์ www.digitalthailand.in.th ซึ่งกระทรวงฯ ได้นำข้อคิดเห็นดังกล่าวมาพิจารณาประกอบการปรับปรุง (ร่าง) แผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมเป็นที่เรียบร้อยแล้ว

๒. เหตุผลความจำเป็นที่ต้องเสนอคณะรัฐมนตรี

๒.๑ เพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามนโยบายรัฐบาล ที่ได้กำหนดให้เศรษฐกิจดิจิทัลเป็นหนึ่งในนโยบายการเพิ่มศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ และเพื่อให้การขับเคลื่อนนโยบายเศรษฐกิจดิจิทัลดังกล่าวโดยภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนเป็นไปในทิศทางเดียวกันอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ เป็นไปตามมาตรา ๔ (๑) ของพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการเสนอเรื่องและการประชุมคณะรัฐมนตรี พ.ศ. ๒๕๔๘ กำหนดให้นำเสนอเรื่องดังกล่าวต่อคณะรัฐมนตรี

/๒.๒ เพื่อสร้าง...

๒.๒ เพื่อสร้างความชัดเจนในแนวทางการขับเคลื่อนนโยบายเศรษฐกิจดิจิทัลซึ่งรัฐบาลแถลงต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๗ อย่างเป็นรูปธรรม และมีทิศทางการดำเนินงานอย่างมีเอกภาพ เพื่อให้การดำเนินงานของทุกภาคส่วนสอดประสานไปในทิศทางเดียวกัน

๓. ความเร่งด่วนของเรื่อง

๓.๑ เพื่อให้หน่วยงานของภาครัฐ มีกรอบ/แนวทางในการดำเนินงานและจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปีในการขับเคลื่อนนโยบายเศรษฐกิจดิจิทัลของรัฐบาลให้เกิดผลอย่างเป็นรูปธรรม

๓.๒ เพื่อใช้ประกอบการพิจารณา (ร่าง) พระราชบัญญัติการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม พ.ศ. และ ร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ...) พ.ศ.

๓.๓ เพื่อเร่งรัดการดำเนินการไปสู่การเป็นรัฐบาลดิจิทัล ลดความซ้ำซ้อนในการลงทุน และการใช้งบประมาณของภาครัฐ รวมถึงการบูรณาการข้อมูลและโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัลที่สำคัญของภาครัฐ

๔. สาระสำคัญของแผนการขับเคลื่อนการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม

๔.๑ แผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม พ.ศ.....

วิสัยทัศน์ของการขับเคลื่อนประเทศไทยสู่เศรษฐกิจและสังคมดิจิทัล ด้วยการปฏิรูปประเทศไทยสู่ Digital Thailand” โดยที่ “Digital Thailand” หมายถึง ประเทศไทยที่สามารถสร้างสรรค์ และใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีดิจิทัลอย่างเต็มศักยภาพในการพัฒนา โครงสร้างพื้นฐานนวัตกรรม ข้อมูล ทุนมนุษย์ และทรัพยากรอื่นใด เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไปสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน

การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัลของประเทศไทย มุ่งเน้นการพัฒนาระยะยาวอย่างยั่งยืน สอดคล้องกับการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แต่เนื่องจากเทคโนโลยีดิจิทัลมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ดังนั้น แผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมจึงกำหนดทิศทางการพัฒนาและเป้าหมายออกเป็น ๔ ระยะคือ

- ระยะที่ ๑ (๑ ปี ๖ เดือน): Digital Foundation ประเทศไทยลงทุนและสร้างฐานรากในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัล
- ระยะที่ ๒ (๕ ปี): Digital Thailand Inclusion ทุกภาคส่วนของประเทศไทยมีส่วนร่วมในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัลตามแนวประชารัฐ
- ระยะที่ ๓ (๑๐ ปี): Full Transformation ประเทศไทยก้าวสู่การเป็น Digital Thailand ที่ขับเคลื่อนและใช้ประโยชน์จากนวัตกรรมดิจิทัลได้อย่างเต็มศักยภาพ
- ระยะที่ ๔ (๑๐-๒๐ ปี): Global Digital Leadership ประเทศไทยอยู่ในกลุ่มประเทศที่พัฒนาแล้ว สามารถใช้เทคโนโลยีดิจิทัลสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจและคุณค่าทางสังคมอย่างยั่งยืน

แผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมระบุเป้าหมายการพัฒนา ใน ๔ มิติหลัก คือ เศรษฐกิจ สังคม ทุนมนุษย์ และภาครัฐ ดังนี้

๑) ชีตความสามารถในการแข่งขันของประเทศใน World Competitiveness Scoreboard อยู่ในกลุ่มประเทศที่มีการพัฒนาสูงสุด ๑๕ อันดับแรก

๒) อุตสาหกรรมดิจิทัลมีส่วนสำคัญในการขับเคลื่อนประเทศไทยสู่การเป็นประเทศที่มีรายได้สูง โดยสัดส่วนมูลค่าอุตสาหกรรมดิจิทัลต่อ GDP เพิ่มขึ้น เป็นร้อยละ ๒๕

/๓) ประชาชน...

๓) ประชาชนทุกคนต้องสามารถเข้าถึงอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงอันถือเป็น
สาธารณูปโภคพื้นฐานประเภทหนึ่ง

๔) อันดับการพัฒนาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของประเทศใน
ดัชนี ICT Development Index (IDI) อยู่ในกลุ่มประเทศที่มีการพัฒนาสูงสุด ๔๐ อันดับแรก

๕) ประชาชนทุกคนมีตระหนัก ความรู้ ความเข้าใจ ทักษะในการใช้เทคโนโลยี
ดิจิทัลให้เกิดประโยชน์และสร้างสรรค์ (Digital Literacy)

๖) อันดับการพัฒนาด้านรัฐบาลดิจิทัล ในการจัดลำดับของ UN
e-Government rankings อยู่ในกลุ่มประเทศที่มีการพัฒนาสูงสุด ๕๐ อันดับแรก

เพื่อให้วิสัยทัศน์และเป้าหมายในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมด้วยเทคโนโลยี
ดิจิทัลบรรลุผล แผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมจึงได้กำหนดกรอบยุทธศาสตร์การพัฒนา ๖ ด้านคือ

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัลประสิทธิภาพสูงให้ครอบคลุมทั่ว

ประเทศ

มุ่งพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัลประสิทธิภาพสูง ที่ประชาชนทุกคนสามารถ
เข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้แบบทุกที่ ทุกเวลา โดยกำหนดให้เทคโนโลยีที่ใช้มีความเร็วพอเพียงกับความ
ต้องการ และให้มีราคาค่าบริการที่ไม่ได้เป็นอุปสรรคในการเข้าถึงบริการของประชาชนอีกต่อไป นอกจากนี้
ในระยะยาว โครงสร้างพื้นฐานอินเทอร์เน็ตบรอดแบนด์จะกลายเป็นสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน เช่นเดียวกับ
ถนน ไฟฟ้า น้ำประปา ที่สามารถรองรับการเชื่อมต่อของทุกคน และทุกสรรพสิ่ง

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ขับเคลื่อนเศรษฐกิจด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล

กระตุ้นเศรษฐกิจของประเทศโดยผลักดันให้ภาคธุรกิจไทยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล
ในการลดต้นทุนการผลิตสินค้าและบริการ เพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินธุรกิจ ตลอดจนพัฒนาไปสู่การ
แข่งขันเชิงธุรกิจรูปแบบใหม่ในระยะยาว นอกจากนี้ ยุทธศาสตร์ยังมุ่งเน้นการสร้างระบบนิเวศสำหรับธุรกิจ
ดิจิทัล เพื่อเสริมความสามารถในการแข่งขันของภาคธุรกิจไทย ที่จะส่งผลต่อการขยายฐานเศรษฐกิจและ
อัตราการจ้างงานของไทยอย่างยั่งยืนในอนาคต

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ สร้างสังคมคุณภาพด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล

มุ่งสร้างประเทศไทยที่ประชาชนทุกกลุ่ม โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มเกษตรกร ผู้ที่
อยู่ในชุมชนห่างไกล ผู้สูงอายุ ผู้ด้อยโอกาส และคนพิการ สามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากบริการต่างๆ
ของรัฐผ่านเทคโนโลยีดิจิทัล มีข้อมูล องค์ความรู้ทั้งระดับประเทศและระดับท้องถิ่นในรูปแบบดิจิทัลที่
ประชาชนสามารถเข้าถึงและนำไปใช้ประโยชน์ได้โดยง่ายและสะดวก และมีประชาชนที่รู้เท่าทันข้อมูล
ข่าวสาร และมีทักษะในการใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีดิจิทัลอย่างมีความรับผิดชอบต่อสังคม

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ปรับเปลี่ยนภาครัฐสู่การเป็นรัฐบาลดิจิทัล

มุ่งใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการปรับปรุงประสิทธิภาพการบริหารจัดการของ
หน่วยงานรัฐทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ให้เกิดบริการภาครัฐในรูปแบบดิจิทัลที่ประชาชนสามารถเข้าถึง
บริการได้โดยไม่มีข้อจำกัดทางกายภาพ พื้นที่ และภาษา นำไปสู่การหลอมรวมการทำงานของภาครัฐเสมือน
เป็นองค์กรเดียว นอกจากนี้ รัฐบาลอัจฉริยะในอนาคตจะเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการกำหนดแนว
ทางการพัฒนาสังคมและเศรษฐกิจ การบริหารบ้านเมือง และเสนอความคิดเห็นต่อการดำเนินงานของ
ภาครัฐ

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ พัฒนากำลังคนให้พร้อมเข้าสู่ยุคเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัล

ให้ความสำคัญกับการพัฒนาบุคลากรวัยทำงานทุกสาขาอาชีพ ทั้งในบุคลากร
ภาครัฐ ภาคเอกชน ให้มีความสามารถในการสร้างสรรค์และใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างชาญฉลาดในการ

/ ป ร ะ ก อ บ . . .

ประกอบอาชีพ และการพัฒนาบุคลากรในสาขาเทคโนโลยีดิจิทัลโดยตรง ให้มีความรู้ความสามารถและความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านในระดับมาตรฐานสากล เพื่อนำไปสู่การสร้างและจ้างงานที่มีคุณค่าสูงในยุคเศรษฐกิจและสังคมที่ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเป็นปัจจัยหลักในการขับเคลื่อน

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ สร้างความเชื่อมั่นในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล

มุ่งเน้นการมีกฎหมาย กฎระเบียบ กติกาและมาตรฐานที่มีประสิทธิภาพทันสมัย และสอดคล้องกับหลักเกณฑ์สากล เพื่ออำนวยความสะดวก ลดอุปสรรค เพิ่มประสิทธิภาพในการประกอบกิจกรรมและทางธุรกรรมออนไลน์ต่างๆ รวมถึงสร้างความมั่นคงปลอดภัยและความเชื่อมั่น และคุ้มครองสิทธิให้แก่ผู้ใช้งานเทคโนโลยีดิจิทัลในทุกภาคส่วน เพื่อรองรับการเติบโตของเทคโนโลยีดิจิทัลและการใช้งานที่เพิ่มขึ้นในอนาคต

๔.๒ แผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัลระยะ ๓ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๙ – ๒๕๖๑)

วิสัยทัศน์สู่การพัฒนารัฐบาลดิจิทัล คือ “ใน ๓ ปีข้างหน้า ภาครัฐไทยจะยกระดับสู่การเป็นรัฐบาลดิจิทัลที่มีการบูรณาการระหว่างหน่วยงาน มีการดำเนินงานแบบอัจฉริยะ ให้บริการโดยมีประชาชนเป็นศูนย์กลางและขับเคลื่อนให้เกิดการเปลี่ยนแปลงได้อย่างแท้จริง” อันประกอบด้วย ๔ ยุทธศาสตร์ ดังนี้

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและยกระดับขีดความสามารถรองรับการไปสู่รัฐบาลดิจิทัล คือ การพัฒนาขีดความสามารถรองรับเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานภาครัฐซึ่งครอบคลุม ๔ มาตรการ ได้แก่ การบูรณาการข้อมูลภาครัฐ การยืนยันตัวตนและการบริหารจัดการสิทธิ การให้ข้อมูลการรับฟังความคิดเห็น โครงสร้างพื้นฐานการให้บริการอิเล็กทรอนิกส์ และ ยกระดับศักยภาพบุคลากรภาครัฐ

๒. ยุทธศาสตร์การยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน คือการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนด้วยงานบริการดิจิทัลของภาครัฐครอบคลุม ๒ มาตรการ ได้แก่ การให้ความช่วยเหลือ และการเพิ่มประสิทธิภาพแรงงาน

๓. ยุทธศาสตร์การยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคธุรกิจ คือการยกระดับงานบริการภาครัฐเพื่อสนับสนุนและเพิ่มประสิทธิภาพความถูกต้อง รวดเร็ว ซึ่งครอบคลุม ๖ มาตรการ ได้แก่ การเพิ่มประสิทธิภาพภาคการเกษตร การท่องเที่ยว การลงทุน การค้า (นำเข้า/ส่งออก) วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และ ภาษีและรายได้

๔. ยุทธศาสตร์การยกระดับความมั่นคงและเพิ่มความปลอดภัยของประชาชน คือการยกระดับงานบริการเพื่อเพิ่มความปลอดภัยในการดำเนินชีวิตของประชาชนโดยครอบคลุม ๔ มาตรการ ได้แก่ ความปลอดภัยสาธารณะ การบริหารจัดการชายแดน การป้องกันภัยธรรมชาติ และการจัดการในภาวะวิกฤต

ทั้งนี้ ได้มีการจัดลำดับความพร้อมของมาตรการเพื่อการขับเคลื่อนสู่รัฐบาลดิจิทัล โดยพิจารณาจากผลการวิเคราะห์เชิงกว้าง และเชิงลึก ซึ่งมาตรการสำคัญที่มีความพร้อมในระยะต้นมีทั้งสิ้นรวม ๑๑ มาตรการดังต่อไปนี้

๑. การบูรณาการข้อมูลผ่านระบบเชื่อมโยงข้อมูลกลาง
๒. โครงสร้างพื้นฐานการให้บริการอิเล็กทรอนิกส์
๓. ยกระดับศักยภาพบุคลากรภาครัฐ
๔. การให้บริการความช่วยเหลือแบบบูรณาการในเชิงรุก
๕. การบูรณาการตลาดแรงงานแบบครบวงจร
๖. การเกษตรแบบครบวงจรรายบุคคลผ่านการบูรณาการ

/๗. การบูรณา.....

๗. การบูรณาการงานบริการด้านการลงทุนข้ามหน่วยงาน
๘. การส่งเสริม SME แบบบูรณาการเชิงรุกเพื่อส่งเสริมการเติบโต
๙. ระบบภาษีบูรณาการข้ามหน่วยงานแบบครบวงจร
๑๐. การให้ทุกข้อมูลงานบริการผ่านจุดเดียวโดยมีผู้รับบริการเป็นศูนย์กลาง
๑๑. การบูรณาการด้านการท่องเที่ยวแบบครบวงจร

มาตรการสำคัญที่มีความพร้อมในลำดับถัดไป ซึ่งควรได้รับการผลักดันอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้เกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่องดังรายการต่อไปนี้

๑. การยืนยันตัวตนและบริหารจัดการสิทธิโดยใช้ Smart Card หรือผ่านบัญชีผู้ใช้อิเล็กทรอนิกส์กลาง
๒. การแก้ไขเรื่องร้องเรียนและการเข้าถึงความต้องการในเชิงรุก
๓. การบูรณาการการนำเข้าส่งออกแบบครบวงจร
๔. การรักษาความปลอดภัยสาธารณะในเชิงรุกโดยใช้เครื่องมือวิเคราะห์ข้อมูลเชิงลึก
๕. การประเมินความเสี่ยงผู้โดยสารข้ามแดนล่วงหน้าและพิสูจน์ตัวตนผ่านช่องทางอัตโนมัติสำหรับผู้โดยสาร
๖. การบูรณาการข้อมูลเพื่อป้องกันภัยธรรมชาติ
๗. การบูรณาการข้อมูลระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อบริหารจัดการในภาวะวิกฤต

จากมาตรการที่มีความสำคัญทั้ง ๑๘ มาตรการที่ต้องเร่งดำเนินการ สำนักงานรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์(องค์การมหาชน) ซึ่งมีภารกิจขับเคลื่อนและสนับสนุนงานด้านอิเล็กทรอนิกส์ภาครัฐจึงควรเป็นหน่วยงานกลางในการขับเคลื่อนและติดตามการดำเนินการของหน่วยงานภาครัฐให้สอดคล้องตามแผน ฯ

๕. ผลกระทบ

๕.๑ ผลกระทบด้านเศรษฐกิจ

การวางรากฐานของประเทศด้วยการขับเคลื่อนนโยบายเศรษฐกิจดิจิทัลภายใต้แผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม นับเป็นพื้นฐานสำคัญในการเสริมสร้างศักยภาพในการแข่งขันของประเทศ เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการไทย เสริมสร้างความเข้มแข็งแก่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) พัฒนาความสามารถในการผลิตและการแข่งขันในตลาดโลก เพิ่มผลผลิต ขยายตลาด พัฒนาคุณภาพสินค้าและบริการ ติดต่อประสานงานระหว่างองค์กรได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น รวมทั้ง การเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินงานของรัฐ โดยการปรับเปลี่ยนภาครัฐสู่การเป็นรัฐบาลดิจิทัล ซึ่งเป็นหนึ่งในปัจจัยสำคัญในการเสริมสร้างศักยภาพในการแข่งขันของประเทศ นอกจากนี้การดำเนินการตามร่างแผนดังกล่าว ยังช่วยประหยัดงบประมาณด้าน ICT ในภาพรวมของประเทศอีกด้วย

๕.๒ ผลกระทบด้านสังคม

การดำเนินการตามร่างแผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมจะมีการกระจายโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศอย่างทั่วถึงและเท่าเทียมกัน และการใช้ ICT สร้างโอกาสด้านต่างๆ ให้กับประชาชนเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม เช่น การบูรณาการระบบสารสนเทศเพื่อการศึกษา การเรียนรู้และพัฒนาศูนย์ดิจิทัลชุมชน การสร้างโอกาสในการเรียนรู้ตลอดชีวิต การได้รับบริการสาธารณะต่าง ๆ ของภาครัฐผ่านโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัลดังกล่าว จะช่วยยกระดับคุณภาพชีวิต และทำให้การติดต่อสื่อสารระหว่างประชาชนกับประชาชน และประชาชนกับภาครัฐ เป็นไปได้อย่างรวดเร็วยิ่งขึ้น

/โดยจะเน้นการ...

โดยจะเน้นการเพิ่มโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการกำหนดและสะท้อนความต้องการต่อการบริการของภาครัฐ รวมถึงตรวจสอบการทำงานของภาครัฐเพื่อให้เกิดความโปร่งใสได้มากยิ่งขึ้น รวมทั้งส่งเสริมการปกครองในระบอบประชาธิปไตย

๖. ข้อเสนอของส่วนราชการ

กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารพิจารณาแล้ว เห็นสมควรนำเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อโปรดพิจารณา

๖.๑ ให้ความเห็นชอบต่อ (ร่าง) แผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม และ (ร่าง) แผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัลระยะ ๓ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๑) เพื่อเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศที่ยั่งยืนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล

๖.๒ มอบหมายให้กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เป็นหน่วยงานหลักในการขับเคลื่อนแผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม และแผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัล ระยะ ๓ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๑) รวมทั้งจัดทำแผนปฏิบัติการเพื่อขับเคลื่อนการพัฒนารายยุทธศาสตร์ และ/หรือรายการวาระ (agenda-based) ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

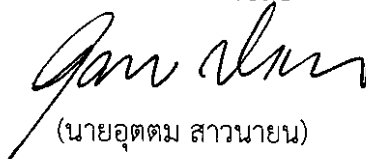
๖.๓ ให้ทุกกระทรวง กรม รัฐวิสาหกิจ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หน่วยงานของรัฐ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำแผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมและแผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัล และแผนปฏิบัติการที่จะจัดทำขึ้น ตามข้อ ๖.๑ และ ข้อ ๖.๒ ไปพิจารณาประกอบการจัดทำแผนปฏิบัตินโยบาย และคำของบประมาณรายจ่ายประจำปีของหน่วยงานให้สอดคล้องกัน

๖.๔ ให้ทุกกระทรวง กรม รัฐวิสาหกิจ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หน่วยงานของรัฐ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดทำแผนปฏิบัติการดิจิทัลระยะ ๓ ปี ของหน่วยงาน แทนการจัดทำแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเดิม และให้ยกเลิกมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๑ ที่ให้ทุกกระทรวง ทบวง และหน่วยงานอิสระ จัดทำแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศอย่างเป็นระบบโดยจัดทำแผน ๓ ปี และปรับทุกปีตามความเหมาะสม และให้เสนอแผนของหน่วยงานควบคู่ไปกับการของบประมาณด้านเทคโนโลยีสารสนเทศในงบประมาณรายจ่ายประจำปีทุกปี

๖.๕ มอบหมายให้สำนักงานงบประมาณ สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้การสนับสนุนงบประมาณ บุคลากร การทบทวนโครงสร้างของส่วนราชการ การปรับปรุงกฎระเบียบ และการกำหนดตัวชี้วัด รวมทั้งการติดตามประเมินผลการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและเป็นไปตามแผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม และแผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัล ที่กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเสนอ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดนำกราบเรียนนายกรัฐมนตรีเพื่อเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายอุตตม สาวนายน)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

สำนักงานปลัดกระทรวง

สำนักเลขานุการคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม

โทรศัพท์ ๐ ๒๑๔๒ ๑๑๖๑ โทรสาร ๐ ๒๑๔๓ ๗๙๖๒

E-mail: vanita.b@mict.go.th

ด่วนที่สุด

ที่ นร ๐๕๐๕/ ๑๒๖๙๔

สำนักงานรัฐมนตรี
กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
เลขรับ... ๖๔๕๑
วันที่... ๕ พ.ย. ๖๓
เวลา... ๑๕.๑๐ น. ร.

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๙ เมษายน ๒๕๕๙

เรื่อง ขอความเห็นชอบต่อ (ร่าง) แผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม และ (ร่าง) แผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัล
ระยะ ๓ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๑)

เรียน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

อ้างถึง หนังสือกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ด่วนที่สุด ที่ ทก ๐๑๐๐.๔/๒๙๖๖
ลงวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๙

สิ่งที่ส่งมาด้วย บัญชีสำเนาหนังสือที่ส่งมาด้วย

ตามที่ได้เสนอเรื่อง ขอความเห็นชอบต่อ (ร่าง) แผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม
และ (ร่าง) แผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัล ระยะ ๓ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๑) จำนวน ๕ ข้อ ไปเพื่อคณะรัฐมนตรีพิจารณา
ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กระทรวงกลาโหม กระทรวงการคลัง กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา กระทรวงคมนาคม
กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กระทรวงพลังงาน กระทรวงมหาดไทย กระทรวงยุติธรรม
กระทรวงแรงงาน กระทรวงวัฒนธรรม กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กระทรวงสาธารณสุข กระทรวง
อุตสาหกรรม สำนักงานงบประมาณ สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
สำนักงาน ก.พ. สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักงาน ก.พ.ร.
สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ
และธนาคารแห่งประเทศไทยได้เสนอความเห็นไปเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรีด้วย
ความละเอียดปรากฏตามบัญชีสำเนาหนังสือที่ส่งมาด้วยนี้

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๕๙ ลงมติเห็นชอบทั้ง ๕ ข้อ
ตามที่กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเสนอ ทั้งนี้ ให้กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศ
และการสื่อสารและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องรับความเห็นของกระทรวงกลาโหม กระทรวงการคลัง กระทรวง
การท่องเที่ยวและกีฬา กระทรวงคมนาคม กระทรวงยุติธรรม กระทรวงแรงงาน กระทรวงวิทยาศาสตร์

/และ ...

และเทคโนโลยี กระทรวงสาธารณสุข สำนักงบประมาณ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงาน ก.พ.
สำนักงาน ก.พ.ร. สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ
และธนาคารแห่งประเทศไทยไปพิจารณาดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องด้วย

จึงเรียนยืนยันมา ทั้งนี้ สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้แจ้งให้รองนายกรัฐมนตรี
รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวง กรม และเลขาธิการคณะรักษาความสงบแห่งชาติ
รวมทั้งผู้ที่เกี่ยวข้องตามบัญชีแนบท้ายทราบด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถือ

(นายธีระพงษ์ วงศ์วิลาส)

รองเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

สำนักพัฒนายุทธศาสตร์และติดตามนโยบายพิเศษ

โทร. ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๐๐ ต่อ ๓๒๗ (ณัฐนิชา ๔๔๒ (บุษกร)

โทรสาร ๐ ๒๒๘๐ ๑๔๔๖

www.soc.go.th (บุษกร/อิศรา)

บัญชีสำเนาหนังสือที่ส่งมาด้วย

เรื่อง ขอความเห็นชอบต่อ (ร่าง) แผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม และ (ร่าง) แผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัล
ระยะ ๓ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๑)

๑. สำเนาหนังสือกระทรวงกลาโหม ด่วนที่สุด ที่ กท ๐๒๑๓/๕๕๐ ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๙
๒. สำเนาหนังสือกระทรวงการคลัง ด่วนที่สุด ที่ กค ๑๐๐๔/๖๔๘๔ ลงวันที่ ๔ เมษายน ๒๕๕๙
๓. สำเนาหนังสือกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ที่ กก ๐๒๐๘/๑๗๗๑ ลงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๙
๔. สำเนาหนังสือกระทรวงคมนาคม ด่วนที่สุด ที่ คค (ปคร) ๐๒๑๐/๑๕๓ ลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๙
๕. สำเนาหนังสือกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด่วนที่สุด ที่ ทส ๐๒๒๐.๒/๗๒๓ ลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๙
๖. สำเนาหนังสือกระทรวงพลังงาน ด่วนที่สุด ที่ พน ๐๒๐๓/๑๗๙ ลงวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๕๙
๗. สำเนาหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๒๑๐.๕/๐๕๐๑๔ ลงวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๕๙
๘. สำเนาหนังสือกระทรวงยุติธรรม ด่วนที่สุด ที่ ยธ ๐๒๐๐๖/๒๑๐๒ ลงวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๕๙
๙. สำเนาหนังสือกระทรวงแรงงาน ด่วนที่สุด ที่ รง ๐๒๐๔.๔/๑๖๐๑๗ ลงวันที่ ๔ เมษายน ๒๕๕๙
๑๐. สำเนาหนังสือกระทรวงวัฒนธรรม ด่วนที่สุด ที่ วธ ๐๒๐๗/๑๓๗๘ ลงวันที่ ๔ เมษายน ๒๕๕๙
๑๑. สำเนาหนังสือกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ด่วนที่สุด ที่ วท (ปคร) ๐๒๑๑/๒๓๗๐ ลงวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๕๙
๑๒. สำเนาหนังสือกระทรวงสาธารณสุข ด่วนที่สุด ที่ สธ ๐๒๐๕.๐๓.๒/๑๔๔๐ ลงวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๕๙
๑๓. สำเนาหนังสือกระทรวงอุตสาหกรรม ด่วนที่สุด ที่ อก ๐๔๑๕/๑๕๔๒ ลงวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๕๙
๑๔. สำเนาหนังสือสำนักงานงบประมาณ ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๗๑๐/๔๔๙ ลงวันที่ ๔ เมษายน ๒๕๕๙
๑๕. สำเนาหนังสือสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ด่วนมาก ที่ นร ๐๘๐๖/๒๒๐๐ ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๙
๑๖. สำเนาหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๙๐๔/๘๔ ลงวันที่ ๔ เมษายน ๒๕๕๙
๑๗. สำเนาหนังสือสำนักงาน ก.พ. ด่วนที่สุด ที่ นร ๑๐๐๘.๓.๒/๘๗ ลงวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๕๙
๑๘. สำเนาหนังสือสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ด่วนที่สุด ที่ นร ๑๑๑๕/๑๙๑๗ ลงวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๕๙
๑๙. สำเนาหนังสือสำนักงาน ก.พ.ร. ด่วนที่สุด ที่ นร ๑๒๐๐/๔๒ ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๙
๒๐. สำเนาหนังสือสำนักงาน กสทช. ด่วนที่สุด ที่ สทช ๕๐๐๒/๑๒๑๕๔ ลงวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๕๙
๒๑. สำเนาหนังสือธนาคารแห่งประเทศไทย ด่วนที่สุด ที่ ธปท.ผนช.(๒๑) ๓๖๒/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๕๙

บัญชีรายชื่อผู้ที่เกี่ยวข้องซึ่งได้แจ้งเรื่อง ขอความเห็นชอบต่อ (ร่าง) แผนพัฒนาดิจิทัล เพื่อเศรษฐกิจและสังคม และ (ร่าง) แผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัล ระยะ ๓ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๑) ให้ทราบ ดังนี้

๑. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม
๒. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง
๓. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ
๔. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
๕. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
๖. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
๗. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม
๘. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๙. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงาน
๑๐. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์
๑๑. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
๑๒. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม
๑๓. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน
๑๔. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม
๑๕. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
๑๖. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ
๑๗. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข
๑๘. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม
๑๙. ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี
๒๐. เลขาธิการนายกรัฐมนตรี
๒๑. ผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ
๒๒. เลขาธิการสภาความมั่นคงแห่งชาติ
๒๓. เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา
๒๔. เลขาธิการ ก.พ.
๒๕. เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
๒๖. เลขาธิการ ก.พ.ร.
๒๗. เลขาธิการ กสทช.
๒๘. ผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย

ด่วนที่สุด
ที่ กท ๐๒๑๗/๕๙

กระทรวงกลาโหม
ถนนสนามไชย เขตพระนคร
กรุงเทพฯ ๑๐๒๐๐

๗ มีนาคม ๒๕๕๙

เรื่อง ความเห็นเกี่ยวกับร่างแผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม และร่างแผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัล
ระยะ ๓ ปี (พ.ศ.๒๕๕๙ - ๒๕๖๑)

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๖/ว(ล)๙๑๖๕ ลงวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๕๙
สิ่งที่ส่งมาด้วย ความเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของกระทรวงกลาโหมต่อร่างแผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจ
และสังคม และร่างแผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัล ระยะ ๓ ปี (พ.ศ.๒๕๕๙ - ๒๕๖๑)

ตามที่ สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีมีหนังสือขอให้กระทรวงกลาโหมเสนอความเห็น
ในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อร่างแผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม และร่างแผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัล ระยะ ๓ ปี
(พ.ศ.๒๕๕๙ - ๒๕๖๑) รายละเอียดตามอ้างถึงนั้น

กระทรวงกลาโหมได้ตรวจสอบรายละเอียดของร่างแผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม
และร่างแผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัล ระยะ ๓ ปี (พ.ศ.๒๕๕๙ - ๒๕๖๑) แล้ว เห็นว่ามีความเหมาะสม และจะเกิด
ประโยชน์ต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม รวมทั้งการบริการประชาชนและการบริหารจัดการภาครัฐได้
ตามเป้าหมายที่กำหนด ทั้งนี้ กระทรวงกลาโหมมีความเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมต่อร่างแผนพัฒนาดิจิทัล
เพื่อเศรษฐกิจและสังคม และร่างแผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัล ระยะ ๓ ปี (พ.ศ.๒๕๕๙ - ๒๕๖๑) เพื่อให้เกิดความ
ครบถ้วนสมบูรณ์ และสามารถนำไปสู่การปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรม โดยมีรายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อกรุณาพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

พลเอก

(ประวีตร วงษ์สุวรรณ)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม

สำนักงานปลัดกระทรวงกลาโหม
กรมเทคโนโลยีสารสนเทศและอวกาศกลาโหม
โทรศัพท์ ๐ ๒๕๐๑ ๖๙๔๖
โทรสาร ๐ ๒๕๐๑ ๖๙๔๖

สำเนาถูกต้อง

นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ

ความเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของกระทรวงกลาโหม
ต่อร่างแผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม
และร่างแผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัล ระยะ ๓ ปี (พ.ศ.๒๕๕๙ - ๒๕๖๑)

.....

เพื่อให้เกิดความครบถ้วนสมบูรณ์ของร่างแผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม และร่างแผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัล ระยะ ๓ ปี (พ.ศ.๒๕๕๙ - ๒๕๖๑) โดยสามารถนำไปสู่การปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรม กระทรวงกลาโหมจึงขอเสนอความเห็นเพิ่มเติม ดังนี้

ร่างแผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม.

ควรพิจารณาเรื่องการลดภาษีด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อเป็นการส่งเสริมและเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินธุรกิจ ตลอดจนพัฒนาไปสู่การแข่งขันเชิงธุรกิจในระยะยาว ซึ่งจะส่งผลให้หน่วยงานราชการสามารถปรับลดค่าใช้จ่ายงบประมาณด้านการจัดหาอุปกรณ์ที่จำเป็นต่อการดำเนินงานได้

ร่างแผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัล ระยะ ๓ ปี (พ.ศ.๒๕๕๙ - ๒๕๖๑)

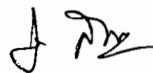
๑. ยุทธศาสตร์การยกระดับความมั่นคง และเพิ่มความปลอดภัยของประชาชน ควรมีหน่วยงานที่รับผิดชอบด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัยคอมพิวเตอร์ในระดับประเทศ เพื่อเพิ่มความเชื่อมั่นให้กับภาคธุรกิจ และภาคประชาชน เช่น การจัดตั้งศูนย์บัญชาการไซเบอร์แห่งชาติ (National Cyber Command)

๒. ควรส่งเสริมให้มีการพัฒนาระบบปฏิบัติการ (Operating System) รวมทั้งโปรแกรมด้านงานเอกสาร เช่น Word Processing, Spread Sheet ที่พัฒนาโดยประเทศไทย ตลอดจนส่งเสริมให้เกิดอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ขึ้นในประเทศ

๓. มาตรการสำคัญที่มีความพร้อมในระยะต้น จำนวน ๑๑ มาตรการ และมาตรการสำคัญที่มีความพร้อมในลำดับถัดไป จำนวน ๗ มาตรการ รวมทั้งสิ้น ๑๘ มาตรการนั้น บางมาตรการยังไม่มีรายละเอียดที่ชัดเจน เช่น การให้บริการความช่วยเหลือแบบบูรณาการในเชิงรุก เป็นต้น

.....

ตรวจถูกต้อง

พันเอก

(เสรี สุคนธมาลัย)

ผู้อำนวยการกองแผนและวิศวกรรม
กรมเทคโนโลยีสารสนเทศและอวกาศกลาโหม
 มีนาคม ๒๕๕๙

ด่วนที่สุด

ที่ กค ๑๐๐๔/๕๖๘๗

กระทรวงการคลัง

ถนนพระราม ๖

กรุงเทพฯ ๑๐๔๐๐

๕ เมษายน ๒๕๕๙

เรื่อง ขอความเห็นชอบต่อ (ร่าง) แผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม และ (ร่าง) แผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัล ระยะ ๓ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๑)

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๖/ว(ล) ๙๑๖๕ ลงวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๕๙

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีขอให้กระทรวงการคลังพิจารณาเสนอความเห็นต่อ (ร่าง) แผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม และ (ร่าง) แผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัล ระยะ ๓ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๑) ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กระทรวงการคลังได้พิจารณาแล้ว ขอเรียนว่า กระทรวงการคลังเห็นด้วยกับหลักการของ (ร่าง) แผนพัฒนาดิจิทัลฯ และ (ร่าง) แผนพัฒนารัฐบาลฯ เนื่องจากมีเป้าหมายและยุทธศาสตร์ที่สอดคล้องกับทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) หากสามารถดำเนินการได้ตาม (ร่าง) แผนพัฒนาดิจิทัลฯ และ (ร่าง) แผนพัฒนารัฐบาลฯ กำหนดไว้ จะเป็นการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยในด้านต่าง ๆ และเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานของรัฐบาล โดยในส่วน of กระทรวงการคลังจะเป็นปัจจัยสนับสนุนการขยายฐานภาษี และการจัดเก็บภาษีให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น ทั้งนี้ การดำเนินการเพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ของ (ร่าง) แผนพัฒนาดิจิทัลฯ จะต้องบูรณาการการทำงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจำนวนมาก ดังนั้น การจัดทำแผนปฏิบัติการเพื่อขับเคลื่อนการพัฒนารายยุทธศาสตร์ ควรระบุถึงหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง วิธีการดำเนินงานตามโครงการ ระยะเวลาที่จะใช้ในการดำเนินงาน และกรอบงบประมาณให้มีความชัดเจน โดยจะต้องไม่ทับซ้อนกับภารกิจที่แต่ละส่วนราชการกำลังดำเนินการอยู่แล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายวิสุทธิ์ ศรีสุพรรณ)

รัฐมนตรีช่วยว่าการฯ รักษาการแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง

สำนักนโยบายการคลัง

โทร. ๐ ๒๒๗๓ ๙๐๒๐ ต่อ ๓๕๕๓

โทรสาร ๐ ๒๖๑๘ ๓๓๘๕

สำเนาถูกต้อง

(นางสาวบุษกร หวังวิไล)

นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ

ที่ กก ๐๒๐๘/

๑๗๒

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

๔ ถนนราชดำเนินนอก กทม. ๑๐๑๐๐

๑

เมษายน ๒๕๕๙

เรื่อง ขอความเห็นชอบต่อ (ร่าง) แผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม และ (ร่าง) แผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัล ระยะ ๓ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๑)

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๖/ว(ล) ๙๑๖๕ ลงวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๕๙

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีขอให้กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เสนอความเห็นในส่วนที่เกี่ยวข้องกับ (ร่าง) แผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม และ (ร่าง) แผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัล ระยะ ๓ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๑) ตามที่กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเสนอ เพื่อประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรีโดยด่วน นั้น

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาพิจารณาแล้ว มีความเห็นดังนี้

๑. เห็นชอบ (ร่าง) แผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม และ (ร่าง) แผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัล ระยะ ๓ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๑) ตามที่กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเสนอ ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายด้านการเพิ่มศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ โดยการส่งเสริมภาคเศรษฐกิจดิจิทัล และวางรากฐานให้สามารถขับเคลื่อนเศรษฐกิจดิจิทัลได้อย่างเป็นรูปธรรม ซึ่งมีการวางแผนการพัฒนาดังกล่าวออกเป็น ๔ ระยะ เนื่องจากเทคโนโลยีดิจิทัลมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว และเพื่อให้สอดคล้องกับการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ที่ส่งผลให้ภาคเศรษฐกิจของประเทศก้าวหน้าทันโลก และสามารถแข่งขันในโลกสมัยใหม่ได้ รวมทั้งนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้เป็นเครื่องมือสำคัญในการขับเคลื่อนพัฒนาประเทศ สามารถตอบปัญหาความท้าทายที่ประเทศกำลังเผชิญอยู่ และช่วยสร้างมูลค่าให้กับผลิตภัณฑ์และบริการของประเทศ ส่งผลให้เกิดความมั่นคงทางเศรษฐกิจและความมั่นคงทางสังคมของประเทศ

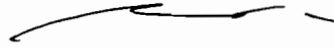
๒. กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬามีการดำเนินงานตามบทบาทภารกิจของกระทรวงและแนวทางการดำเนินงานภายใต้ยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวไทย พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๐ ที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัล ตาม (ร่าง) แผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม และ (ร่าง) แผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัล ระยะ ๓ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๑) ได้แก่ การพัฒนาช่องทางบริการของหน่วยงานภายในผ่านระบบดิจิทัล (e-Service Portal) และการพัฒนาฐานข้อมูลภาครัฐที่มีมาตรฐาน รวมถึงพัฒนาการดำเนินงานของภาครัฐให้มีประสิทธิภาพโดยอาศัยเทคโนโลยีร่วมกันโดยกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา มีการพัฒนาระบบ Tourism Gateway ระบบ Tourism Intelligence Centre ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางการกำหนดนโยบายผลักดันเศรษฐกิจดิจิทัล ตลอดจนการสร้างความร่วมมือในการพัฒนาธุรกิจดิจิทัล ระหว่างภาครัฐ และเอกชน ตามยุทธศาสตร์ที่ ๒ การขับเคลื่อนเศรษฐกิจด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ปรับเปลี่ยนภาครัฐสู่การเป็นรัฐบาลดิจิทัล และ ยุทธศาสตร์ที่ ๖ สร้างความเชื่อมั่นในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ตามแผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม และ แผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัล ระยะ ๓ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๑) เพื่อส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัลในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวให้เกิดผล

/ อย่างเป็นรูปธรรม ...

อย่างเป็นรูปธรรม เห็นควรให้มีการร่วมมือกับกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการกำหนดแนวทางการพัฒนาและส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัลในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

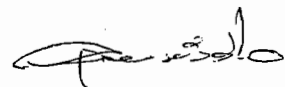
ขอแสดงความนับถือ

(นางกอบกาญจน์ วัฒนวรางกูร)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

สำเนาถูกต้อง

(นางสาวบุษกร หวังวิไล)

นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ

สำนักงานปลัดกระทรวงฯ

สำนักเศรษฐกิจการท่องเที่ยวและกีฬา

โทร. ๐ ๒๒๘๓ ๑๕๐๐ ต่อ ๑๖๔๗

โทรสาร ๐ ๒๓๕๖ ๐๗๓๘

ด่วนที่สุด

ที่ คค (ปคร)๐๒๑๐/๖๕๓

กระทรวงคมนาคม

ถนนราชดำเนินนอก กทม. ๑๐๑๐๐

๓๐ มีนาคม ๒๕๕๙

เรื่อง ร่างแผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม และร่างแผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัลของประเทศไทยระยะ ๓ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๑)

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๖/ว(ล)๙๑๖๕ ลงวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๕๙

ตามหนังสือที่อ้างถึง ขอให้เสนอความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรีในร่างแผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม และร่างแผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัลของประเทศไทย ระยะ ๓ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๑) ตามที่กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเสนอ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กระทรวงคมนาคมพิจารณาแล้ว เห็นด้วยในหลักการของร่างแผนทั้ง ๒ ฉบับ ดังกล่าว โดยแผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัลจะเป็นส่วนสนับสนุนให้แผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม สำเร็จในมิติต่างๆ โดยเฉพาะการปรับเปลี่ยนภาครัฐสู่การเป็นรัฐบาลดิจิทัลที่เน้นให้เกิดการเชื่อมโยงภาครัฐแบบบูรณาการ และหากดำเนินการตามแผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ให้สำเร็จตามภูมิทัศน์ดิจิทัลของไทยที่ได้มีการกำหนดกรอบระยะเวลาที่ต้องดำเนินการและกลไกในการขับเคลื่อน ก็จะทำให้การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลสามารถสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจและคุณค่าทางสังคมได้อย่างยั่งยืน อย่างไรก็ตาม เพื่อให้การนำแผนลงสู่การปฏิบัติประสบผลสำเร็จและมีการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง กระทรวงคมนาคมมีความเห็นเพิ่มเติม ดังนี้

๑) ควรมีการสร้างความรู้ความเข้าใจในแผนดังกล่าวกับทุกภาคส่วนทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาค โดยหน่วยงานและผู้เกี่ยวข้องจะต้องมีความเข้าใจยุทธศาสตร์ของแผนอย่างแท้จริง โดยเฉพาะอย่างยิ่งความเข้าใจในเป้าหมายหลักของการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม

๒) การติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามแผนทั้ง ๒ ฉบับ ควรเน้นถึงผลลัพธ์ในเชิงการสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจและคุณค่าทางสังคม และให้มีการติดตามและประเมินผลอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เกิดความยั่งยืนและมีการใช้ประโยชน์จากระบบตามเป้าหมายของแผน รวมถึงความคุ้มค่าของการลงทุนในกิจกรรมต่างๆ

๓) การพัฒนาระบบและการเชื่อมโยงข้อมูลตามแผนรัฐบาลดิจิทัล ควรต้องดำเนินการตามกรอบมาตรฐานการเชื่อมโยงข้อมูลภาครัฐ (TH e-GF) ด้วย เพื่อให้การเชื่อมโยงข้อมูลของภาครัฐเป็นมาตรฐานเดียวกันทั้งระบบ โดยกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ต้องกำหนดมาตรการเพื่อให้หน่วยงานภาครัฐร่วมดำเนินการต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดนำเสนอความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรีต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายอาคม เติมพิทยาไพสิฐ)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม

สำนักงานปลัดกระทรวง

ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

โทร. ๐-๒๒๘๓-๓๑๖๖ โทรสาร ๐-๒๒๘๑-๓๖๕๔

สำเนาถูกต้อง

(นางสาวบุษกร หวังวิไล)

นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ

ด่วนที่สุด

ที่ ทส ๐๒๒๐.๒/ ๗๒๓

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๙๒ ขอยพหลโยธิน ๗ ถนนพหลโยธิน
แขวงสามเสนใน เขตพญาไท
กรุงเทพฯ ๑๐๔๐๐

๗๐ มีนาคม ๒๕๕๙

เรื่อง ขอความเห็นชอบต่อ (ร่าง) แผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม และ (ร่าง) แผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัล
ระยะ ๓ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๙-๒๕๖๑)

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๖/ว(ล)๙๑๖๕
ลงวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๕๙

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ขอให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เสนอความเห็น เรื่อง ขอความเห็นชอบต่อ (ร่าง) แผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม และ (ร่าง) แผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัล ระยะ ๓ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๙-๒๕๖๑) เพื่อประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรี ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พิจารณาแล้ว เห็นชอบด้วยกับ (ร่าง) แผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม และ (ร่าง) แผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัล ระยะ ๓ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๙-๒๕๖๑) เนื่องจากเพื่อให้การดำเนินการเป็นไปตามนโยบายรัฐบาลที่ได้กำหนดให้เศรษฐกิจดิจิทัลเป็นหนึ่งในนโยบายการเพิ่มศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ และให้การขับเคลื่อนนโยบายเศรษฐกิจดิจิทัลโดยภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนเป็นไปในทิศทางเดียวกันอย่างมีเอกภาพ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

พลเอก

(สุศักดิ์ กาญจนรัตน์)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

สำเนาถูกต้อง

(นางสาวบุษกร หวังวิไล)

นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ

สำนักงานปลัดกระทรวงฯ

สำนักผู้ประสานงานคณะรัฐมนตรีและรัฐสภา ทส.

โทร./โทรสาร ๐ ๒๒๗๘ ๘๖๔๔

ด่วนที่สุด

ที่ พน ๐๒๐๓/๒๗๓

กระทรวงพลังงาน

ศูนย์เอนเนอร์ยี่คอมเพล็กซ์ อาคารบี
ถนนวิภาวดีรังสิต กรุงเทพฯ ๑๐๙๐๐

✓
เมษายน ๒๕๕๙

เรื่อง (ร่าง) แผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม และ (ร่าง) แผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัล ระยะ ๓ ปี
(พ.ศ.๒๕๕๙-๒๕๖๑)

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๖/ว(ล) ๙๑๖๕
ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๕๙

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ได้แจ้งให้กระทรวงพลังงานเสนอความเห็นในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อ(ร่าง) แผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม และ (ร่าง) แผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัล ระยะ ๓ ปี (พ.ศ.๒๕๕๙-๒๕๖๑) นั้น

กระทรวงพลังงานพิจารณาแล้วเห็นชอบต่อ(ร่าง) แผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม เนื่องจากเห็นว่าร่างแผนดังกล่าวสามารถใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีดิจิทัลอย่างเต็มศักยภาพ เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน และเห็นชอบ (ร่าง) แผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัล ระยะ ๓ ปี (พ.ศ.๒๕๕๙-๒๕๖๑) เนื่องจากเห็นว่าร่างแผนดังกล่าวจะช่วยให้ภาครัฐไทยสามารถยกระดับสู่การเป็นรัฐบาลดิจิทัลที่มีการบูรณาการระหว่างหน่วยงาน โดยมีประชาชนเป็นศูนย์กลางการให้บริการ และขับเคลื่อนให้เกิดการเปลี่ยนแปลงได้อย่างแท้จริง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดนำเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อประกอบการพิจารณาต่อไปด้วย จะขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

พลเอก

(อนันตพร กาญจนรัตน์)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงาน

สำเนาถูกต้อง

(นางสาวบุษกร หวังวิไล)

นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ

สำนักงานปลัดกระทรวงพลังงาน

ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

โทร. ๐ ๒๑๔๐ ๖๔๑๒

โทรสาร. ๐ ๒๑๔๐ ๖๔๒๙

ด่วนที่สุด

ที่ มท ๐๒๑๐.๕/ ๐๕๐๙๕

กระทรวงมหาดไทย

ถนนอัษฎางค์ กรุงเทพฯ ๑๐๒๐๐

๒๕ มีนาคม ๒๕๕๙

เรื่อง ขอความเห็นชอบต่อ (ร่าง) แผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม และ (ร่าง) แผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัล ระยะ ๓ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๑)

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๖/ว(ล)๙๑๖๕ ลงวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๕๙

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีขอให้กระทรวงมหาดไทยเสนอความเห็นในส่วนเกี่ยวข้อง เรื่อง (ร่าง) แผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม และ (ร่าง) แผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัล ระยะ ๓ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๑) เพื่อประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรี นั้น

กระทรวงมหาดไทยได้พิจารณาแล้วเห็นควรให้ความเห็นชอบ (ร่าง) แผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม และ (ร่าง) แผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัล ระยะ ๓ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๑) ตามข้อเสนอของกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

จึงเรียนมาเพื่อโปรดนำเสนอประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรีต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

พลเอก

(อนุพงษ์ เผ่าจินดา)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

สำนักงานปลัดกระทรวง

ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

โทร/โทรสาร ๐-๒๒๘๑-๑๕๖๗ (๕๑๔๒๐)

สำเนาถูกต้อง

(นางสาวบุษกร หวังวิไล)

นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ

ด่วนที่สุด

ที่ ยธ ๐๒๐๐๖/๒๐๐๗

กระทรวงยุติธรรม

ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ

อาคารราชบุรีดิเรกฤทธิ์ ชั้น ๘

ถนนแจ้งวัฒนะ แขวงทุ่งสองห้อง เขตหลักสี่

กรุงเทพมหานคร ๑๐๒๑๐

๒๒ มีนาคม ๒๕๕๙

เรื่อง ขอส่งความเห็นชอบต่อ (ร่าง) แผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม และ (ร่าง) แผนพัฒนารัฐบาล

ดิจิทัล ระยะ ๓ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๑)

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๖/ว(ล) ๙๑๖๕ ลงวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๕๙

สิ่งที่ส่งมาด้วย ประเด็นข้อคิดเห็นต่อ (ร่าง) แผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมและ (ร่าง) แผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัล ระยะ ๓ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๙-๒๕๖๑)

ตามหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๖/ว(ล) ๙๑๖๕ ลงวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๕๙ ให้กระทรวงยุติธรรมพิจารณาความเห็นต่อ (ร่าง) แผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม และ (ร่าง) แผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัล ระยะ ๓ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๑) นั้น

กระทรวงยุติธรรม ได้พิจารณาแล้วเห็นชอบต่อ (ร่าง) แผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม และ (ร่าง) แผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัล ระยะ ๓ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๑) โดยมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมตามสิ่งที่ส่งมาด้วย จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

พลเอก

พ. ๙๙๙๙

(ไพบุลย์ คัมภีระ)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

สำเนาถูกต้อง

สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม

ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

โทร. ๐ ๒๑๔๑ ๒๑๑๐

โทรสาร ๐ ๒๑๔๓๘๒๘๘

e-mail : ictc.plan@gmail.com

(นางสาวบุษกร ทวีวิไล)

นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ

ประเด็นข้อคิดเห็นต่อ (ร่าง) แผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม
และ (ร่าง) แผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัล ระยะ ๓ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๙-๒๕๖๑)

๑. ข้อคิดเห็นต่อ (ร่าง) แผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม

เห็นด้วยกับ (ร่าง) แผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม แต่เห็นควรเร่งพัฒนา และปรับปรุงกฎหมาย กฎ ระเบียบที่เกี่ยวข้องโดยเร่งด่วน เพื่อไม่ให้เกิดปัญหาอุปสรรคในการนำไปปฏิบัติ และจะส่งผลให้การนำแผนสู่การปฏิบัติประสบผลสำเร็จ

๒. ข้อคิดเห็นต่อ (ร่าง) แผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัล ระยะ ๓ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๙-๒๕๖๑)

ข้อคิดเห็นต่อ (ร่าง) แผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัล ระยะ ๓ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๙-๒๕๖๑) เห็นด้วย แต่มีข้อเสนอแนะที่อาจเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุง หรือการนำแผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัล ระยะ ๓ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๙-๒๕๖๑) สู่การปฏิบัติ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ และเกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชนผู้รับบริการ ดังนี้

๒.๑ การที่จะทำให้ข้อมูลหน่วยงานภาครัฐมีการเชื่อมโยง และสามารถแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างกันได้ หน่วยงานภาครัฐจะต้องพัฒนาและจัดเก็บข้อมูลในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ ทั้งข้อมูลที่ใช้ในการปฏิบัติงานประจำ และข้อมูลการให้บริการประชาชน

๒.๒ หน่วยงานภาครัฐควรเร่งพัฒนาและปรับปรุงกระบวนการทำงานของตนเอง โดยการพิจารณาลดขั้นตอนการทำงานที่มีความซ้ำซ้อน และนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการปฏิบัติงานทั้งงาน Back office และ Front office เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานให้มีความรวดเร็ว และลดใช้ทรัพยากร เช่น กระดาษ หมึกพิมพ์ เป็นต้น

๒.๓ หน่วยงานภาครัฐควรเร่งพัฒนาและปรับปรุงกฎหมาย กฎ ระเบียบ ที่ล้าสมัยและเป็นอุปสรรคต่อการนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการปฏิบัติงาน และการให้บริการประชาชน

๒.๔ ภาครัฐควรให้ความรู้แก่ประชาชน นักเรียน นักศึกษา ให้มีความรู้เท่าทัน และตระหนักถึงความปลอดภัย และป้องกันการกระทำความผิดต่างๆ เกี่ยวกับการใช้หรือเข้าถึงข้อมูลในเครือข่ายสังคมออนไลน์ (Social Network)

๒.๕ การพัฒนาระบบฐานข้อมูลกลางภาครัฐ ควรมีหน่วยงานกลางในพิจารณา จัดลำดับความสำคัญเร่งด่วนของฐานข้อมูลในแต่ละด้าน กำหนดหลักเกณฑ์ มาตรฐาน และเทคโนโลยีที่ใช้ และเป็นหน่วยงานกลางในการประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ด่วนที่สุด

ที่ รง ๐๒๐๔.๔/ ๑๖๐๑๓

กระทรวงแรงงาน
ถนนมิตรไมตรี ดินแดง
กรุงเทพฯ ๑๐๔๐๐

๕ เมษายน ๒๕๕๙

เรื่อง ขอบความเห็นชอบต่อ (ร่าง) แผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม และ (ร่าง) แผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัล ระยะ ๓ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๙-๒๕๖๑)

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๖/ว(ล) ๙๑๖๕ ลงวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๕๙

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักเลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรี ขอให้กระทรวงแรงงานเสนอความเห็นในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อ (ร่าง) แผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม และ (ร่าง) แผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัล ระยะ ๓ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๙-๒๕๖๑) ที่กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเสนอ เพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการรัฐมนตรี ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กระทรวงแรงงาน พิจารณาแล้ว เห็นด้วยกับ (ร่าง) แผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม และ (ร่าง) แผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัล ระยะ ๓ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๙-๒๕๖๑) ที่กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเสนอ เนื่องจากมีการกำหนดเป้าหมาย และมีทิศทางดำเนินการที่ชัดเจนที่จะตอบสนองต่อนโยบายรัฐบาล กรอบยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๘-๒๕๗๗) และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ ส่งผลให้เกิดการยกระดับและพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคธุรกิจ และความเป็นอยู่ที่ดีของประชาชน ตลอดจนพัฒนาศักยภาพบุคลากรและเพิ่มประสิทธิภาพการบริการภาครัฐ เพื่อประชาชนทุกกลุ่มเป้าหมาย รวมถึงผู้ใช้แรงงาน ผู้สูงอายุ คนพิการ จะสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากบริการภาครัฐได้ง่าย สะดวก รวดเร็วมากขึ้นผ่านเทคโนโลยีดิจิทัล อย่างไรก็ตาม กระทรวงแรงงานมีความเห็นและข้อเสนอเพิ่มเติม ดังนี้

๑. ด้านข้อมูล หน่วยงานภาครัฐควรบูรณาการเชื่อมโยงข้อมูลอย่างจริงจังโดยผ่านระบบเชื่อมโยงข้อมูลกลาง มีนโยบายและกฎหมายรองรับ ปรับปรุงกฎระเบียบให้ยืดหยุ่นเพื่อรองรับเทคโนโลยีดิจิทัล และควรแก้ไขกฎหมายที่เป็นอุปสรรคของรัฐในการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างหน่วยงาน

๒. ด้านโครงสร้างส่วนราชการและบุคลากร ควรปรับปรุงโครงสร้างส่วนราชการให้สอดคล้องภารกิจงานที่เปลี่ยนแปลงไป พร้อมทั้งจัดสรรบุคลากรที่เหมาะสมให้เพียงพอและมีแผนพัฒนาศักยภาพบุคลากรอย่างต่อเนื่องให้สามารถรองรับกับภารกิจที่เพิ่มขึ้นได้

๓. ด้านระบบเครือข่ายสื่อสารข้อมูล หน่วยงานภาครัฐควรใช้เครือข่ายสื่อสารข้อมูลของรัฐ ไม่ควรแยกหน่วยงานดำเนินการ ซึ่งจะทำให้สิ้นเปลืองงบประมาณมาก และต้องจัดหาให้รองรับการใช้งานที่เหมาะสม และตามความจำเป็นของแต่ละหน่วยงาน

๔. ด้านการให้บริการความช่วยเหลือแบบบูรณาการในเชิงรุก เห็นควรเพิ่มในส่วนของงานประกันสังคม ซึ่งสามารถบูรณาการงานบริการให้กับกลุ่มเป้าหมายที่เป็นผู้ประกันตนทั้งในและนอกระบบด้วย เพื่อให้งานบริการภาครัฐมีความครอบคลุมทั่วถึงและครบวงจร

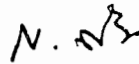
๕. ด้านการบูรณา...

๕. ด้านการบูรณาการตลาดแรงงานแบบครบวงจร เห็นว่า มีขอบเขตการดำเนินงานค่อนข้างจำกัด ซึ่งในความเป็นจริงการให้บริการของกระทรวงแรงงานมีขอบเขตที่กว้างและหลากหลาย จึงเห็นควรปรับเปลี่ยนเป็น “การบูรณาการการให้บริการด้านแรงงานแบบครบวงจร” เพื่อให้ครอบคลุมในทุกมิติด้านแรงงานทั้งระบบด้วย กล่าวคือ ด้านสวัสดิการแรงงาน โดยการให้ความคุ้มครองผู้ใช้แรงงานให้ได้รับสิทธิตามที่กฎหมายกำหนด รวมถึงการให้สิทธิประโยชน์ด้านการประกันสังคมแก่ผู้ประกันตนทั้งในและนอกระบบด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

พลเอก

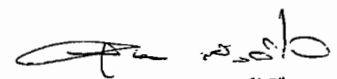

(ศิริชัย ดิษฐกุล)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน

สำนักงานปลัดกระทรวง
สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์
โทรศัพท์ ๐ ๒๒๓๒ ๑๓๕๔
โทรสาร ๐ ๒๒๔๘ ๒๐๒๖

สำเนาถูกต้อง

(นางสาวบุษกร หวังวิไล)

นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ

ด่วนที่สุด

ที่ วธ ๐๒๐๗/๖๓๗๘

กระทรวงวัฒนธรรม

๖๖๖ ถนนบรมราชชนนี เขตบางพลัด

กทม. ๑๐๗๐๐

๕ เมษายน ๒๕๕๙

เรื่อง ขอความเห็นชอบต่อ (ร่าง) แผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม และ (ร่าง) แผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัลระยะ ๓ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๑)

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๖/ว(ล) ๙๑๖๕ ลงวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๕๙

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักเลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรีขอให้กระทรวงวัฒนธรรมพิจารณาให้ความเห็นชอบต่อ (ร่าง) แผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม และ (ร่าง) แผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัล ระยะ ๓ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๑) ตามที่กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารได้เสนอเพื่อประกอบการพิจารณา นั้น

กระทรวงวัฒนธรรม พิจารณาแล้ว เห็นชอบตาม (ร่าง) แผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม และ (ร่าง) แผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัลระยะ ๓ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๑) โดยไม่มีความเห็นเพิ่มเติม

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและนำความเห็นเสนอประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการรัฐมนตรีต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายวีระ โรจน์พจนรัตน์)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม

สำเนาถูกต้อง

สำนักงานปลัดกระทรวงวัฒนธรรม

โทร ๐ ๒๔๒๒ ๘๘๗๕

โทรสาร ๐ ๒๔๒๒ ๘๘๗๐

(นางสาวบุษกร หวังวิไล)

นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ

ความเห็นที่

ที่ วท (ปร) ๐๒๑๑/๖๓๗๐

กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
ถนนพระรามที่ ๖ ราชเทวี กทม. ๑๐๕๐๐

๕ เมษายน ๒๕๕๙

เรื่อง ขอความเห็นชอบต่อ (ร่าง) แผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม และ (ร่าง) แผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัล ระยะ ๓ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๑)

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๖/ว(ล) ๙๑๖๕
ลงวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๕๙

ตามที่สำนักเลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรีขอให้กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเสนอความเห็นในส่วนที่เกี่ยวข้องเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการรัฐมนตรี เรื่อง ขอความเห็นชอบต่อ (ร่าง) แผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม และ (ร่าง) แผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัล ระยะ ๓ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๑) ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี พิจารณาแล้ว เห็นควรให้ความเห็นชอบในหลักการต่อ (ร่าง) แผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม และ (ร่าง) แผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัล ระยะ ๓ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๑) เนื่องจากเป็นการกำหนดกรอบและทิศทางในการผลักดันให้เทคโนโลยีดิจิทัลเป็นเครื่องมือและกลไกสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ และในการพัฒนาประสิทธิภาพการทำงานของภาครัฐ เพื่อให้กระทรวง กรม และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในทุกภาคส่วน ใช้เป็นแนวทางในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ และแผนปฏิบัติการที่สอดคล้องกัน เพื่อให้ประเทศสามารถพัฒนาสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืนตามนโยบายรัฐบาล ทั้งนี้ มีข้อคิดเห็นและข้อสังเกต ดังนี้

๑. กลไกการขับเคลื่อนแผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ควรมีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น โดยควรสื่อสารให้ทุกภาคส่วน โดยเฉพาะอย่างยิ่งหน่วยงานของรัฐที่จะต้องมีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนแผนพัฒนาฉบับนี้ ให้มีความเข้าใจถึงแนวคิดเรื่อง Digital Economy และสาระสำคัญของแผนพัฒนาและแนวทางที่จะขับเคลื่อนแผนอย่างชัดเจน รวมถึงการมี template หรือวิธีการในการจัดทำแผนปฏิบัติการดิจิทัลรายหน่วยงาน

๒. ควรพิจารณาปรับ (ร่าง) แผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัล ระยะ ๓ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๑) ให้มีความสอดคล้องกับ (ร่าง) แผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ในประเด็นต่าง ๆ เช่น

๒.๑ ควรระบุความสอดคล้องกับ (ร่าง) แผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ฉบับปัจจุบัน โดย (ร่าง) แผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัล จะสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ที่ ๔ : ปรับเปลี่ยนภาครัฐสู่การเป็นรัฐบาลดิจิทัล

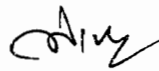
๒.๒ ควรระบุเป้าหมายของแผน (เช่น การยกอันดับ UN e-Government ranking) เป้าหมายรายยุทธศาสตร์ และตัวชี้วัด ให้ชัดเจน เนื่องจากการกำหนดเพียงเป้าหมายรายโครงการย่อยภายใต้มาตรการขับเคลื่อน อาจเกิดปัญหาในการติดตามความก้าวหน้าของการดำเนินงานตามแผน และการประเมินวัดผลสัมฤทธิ์ของแผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัล และทำให้ไม่เห็นความสอดคล้องกับแผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ซึ่งควรมีเป้าหมายและตัวชี้วัดที่สอดคล้องกัน

๒.๓ ควรระบุถึงความเชื่อมโยงระหว่างยุทธศาสตร์ และมาตรการภายใต้ยุทธศาสตร์ นอกเหนือจากที่ได้กำหนดมาตรการตามแนวทางการแบ่งงานไปยังหน่วยงานภาครัฐตามภารกิจที่รับผิดชอบ ในลักษณะของการจัดกลุ่มงาน (agenda based) แล้ว เพื่อให้บรรลุเจตนารมณ์ของแผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อ เศรษฐกิจและสังคม ซึ่งจะทำให้การทำงานของหน่วยงานภาครัฐไม่มีลักษณะการแบ่งงานตามหน้าที่ (silo based) เหมือนเดิม และไม่ก่อให้เกิดปัญหาการบูรณาการทรัพยากรและข้อมูลข้ามหน่วยงาน

๒.๔ ควรพิจารณาเพิ่มเติมประเด็นความมั่นคงปลอดภัยของระบบเครือข่ายและความ ปลอดภัยของข้อมูลส่วนบุคคล ให้ชัดเจน เนื่องจากประเด็นนี้มีความสำคัญมาก

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายพิเชฐ ดุรงคเวโรจน์)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

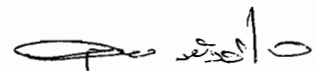
สำนักงานปลัดกระทรวง

โทร. ๐ ๒๓๓๓ ๓๘๗๖

โทรสาร ๐ ๒๓๓๓ ๓๘๓๘

E-mail jindamas@most.go.th

สำเนาถูกต้อง

(นางสาวบุษกร หวังวิไล)

นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ

ที่ สธ ๐๒๐๕.๐๓.๒/๑๔๔๐

กระทรวงสาธารณสุข

ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๕ เมษายน ๒๕๕๙

เรื่อง ขอความเห็นชอบต่อ (ร่าง) แผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม และ (ร่าง) แผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัล ระยะที่ ๓ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๑)

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๖/ว(ล) ๙๑๖๕ ลงวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๕๙

สิ่งที่ส่งมาด้วย ข้อคิดเห็นเพิ่มเติม จำนวน ๑ ฉบับ

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ได้ให้กระทรวงสาธารณสุขเสนอความเห็นในส่วนที่เกี่ยวข้องในเรื่อง ขอความเห็นชอบต่อ (ร่าง) แผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม และ (ร่าง) แผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัล ระยะที่ ๓ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๑) เพื่อประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรี นั้น

ในการนี้ กระทรวงสาธารณสุข พิจารณาแล้วเห็นชอบกับ (ร่าง) แผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม และ (ร่าง) แผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัล ระยะที่ ๓ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๑) ที่เสนอโดยกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร และมติการประชุม พร้อมนี้ได้มีข้อคิดเห็นเพิ่มเติมเพื่อให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืน ดังรายละเอียดที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(นายปิยะสกล สกลสัตยาทร)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

โทร. ๐ ๒๕๕๐ ๑๔๙๒ - ๓

โทรสาร ๐ ๒๕๖๕ ๙๘๑๖

สำเนาถูกต้อง

(นางสาวบุษกร หวังวิไล)

นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ

ข้อคิดเห็นเพิ่มเติมต่อร่างแผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัลประเทศไทย ระยะ 3 ปี (พ.ศ. 2559-2561) มุมมองกระทรวงสาธารณสุข

ในยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาและยกระดับขีดความสามารถรองรับการไปสู่รัฐบาลดิจิทัล

ข้อ 1.6 ยกระดับศักยภาพบุคลากรภาครัฐ

บุคลากรภาครัฐได้รับการพัฒนาให้มีความรู้ความสามารถตามมาตรฐานและตรงตามความต้องการในยุคดิจิทัล เพื่อเพิ่มศักยภาพการแข่งขันได้ในระดับสากล รวมถึงสามารถปฏิบัติงานที่รับผิดชอบให้ได้ดียิ่งขึ้น

ความท้าทาย

- บุคลากรและเจ้าหน้าที่รัฐขาดทักษะและกระบวนการความรู้เกี่ยวกับเครื่องมือทางเทคโนโลยี

แนวทางการแก้ปัญหา

- ยกระดับความรู้และทักษะบุคลากรภาครัฐเพื่อสอดคล้องกับการทำงานในรูปแบบรัฐบาลดิจิทัล

ประโยชน์ที่ได้รับ

- ส่งเสริมให้บุคลากรมีความคุ้นเคยกับกระบวนการทำงานในยุคดิจิทัล
- การใช้เทคโนโลยีในการสื่อสารและในกระบวนการทำงานเพื่อประสิทธิภาพ
- การทำงานที่คงคุณภาพได้ในระยะยาว

จากข้อความดังกล่าว เห็นด้วยในการพัฒนาให้ความรู้ซึ่งเป็นการดำเนินงานในส่วนของบุคลากรภาครัฐที่มีอยู่ในระบบเดิมอยู่แล้ว โดยระบบบริการสุขภาพของประเทศไทย เป็นระบบที่ให้บริการโดยภาครัฐไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 ของผู้ให้บริการสุขภาพทั้งหมด โดยหน่วยงานที่ให้บริการสุขภาพของรัฐบาลกระจายอยู่ในสังกัดของหลายกระทรวง ได้แก่ กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงกลาโหม กรุงเทพมหานคร และ กระทรวงอื่นๆ โดยสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข เป็นหน่วยงานที่มีสถานพยาบาลในสังกัดมากที่สุด มีสถานพยาบาลมากกว่า 1,100 แห่ง ครอบคลุมพื้นที่ทุกๆตำบล ในทุกจังหวัดของประเทศไทย ซึ่งบทบาทภารกิจหลักคือดูแลสุขภาพของประชาชน มีทั้งรักษา ส่งเสริมและป้องกันสุขภาพ และทุกสถานพยาบาลได้ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการให้บริการประชาชนอยู่แล้ว

จึงขอเสนอข้อคิดเห็นเพิ่มเติมในการดำเนินงานควบคู่กันไปกับยกระดับศักยภาพบุคลากรภาครัฐ เพื่อให้เกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืน ดังนี้

1. กำหนดให้มีตำแหน่งด้านเทคโนโลยีสารสนเทศรองรับในหน่วยบริการสาธารณสุข
2. กำหนดแผนการกระจายบุคลากรให้เหมาะสมในภาครัฐ
3. กำหนดค่าตอบแทนเพื่อเป็นแรงจูงใจให้บุคลากรด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเข้าทำงานในภาครัฐมากขึ้น

ด่วนที่สุด
ที่ อก ๐๔๑๕/ ๒๕๖๒

กระทรวงอุตสาหกรรม
ถนนพระรามที่ ๖ เขตราชเทวี
กรุงเทพฯ ๑๐๕๐๐

๒๙ มีนาคม ๒๕๕๙

เรื่อง ขอความเห็นชอบต่อ (ร่าง) แผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม และ (ร่าง) แผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัล
ระยะ ๓ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๑)

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๖/ว(ล) ๙๑๖๕ ลงวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๕๙

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักเลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรี ขอให้กระทรวงอุตสาหกรรมเสนอความเห็น
ในส่วนที่เกี่ยวข้องเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการรัฐมนตรี ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กระทรวงอุตสาหกรรม พิจารณาแล้วเห็นชอบในหลักการตาม (ร่าง) แผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจ
และสังคม และ (ร่าง) แผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัล ระยะ ๓ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๑) ตามที่กระทรวงเทคโนโลยี
สารสนเทศและการสื่อสารเสนอ เนื่องจากมีการวางแผนการพัฒนาที่ครอบคลุมทุกด้านทั้งการพัฒนาโครงสร้าง
พื้นฐาน (Hardware) การพัฒนาชุดคำสั่งหรือโปรแกรม (Software) และการพัฒนาบุคลากร (Peopleware)
ซึ่งสามารถรองรับการเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยีดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นางอรรชกา สีบุญเรือง)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม
สำนักบริหารยุทธศาสตร์
โทรศัพท์ ๐ ๒๒๐๒ ๔๔๓๕
โทรสาร ๐ ๒๓๕๔ ๓๐๓๐

สำเนาถูกต้อง

(นางสาวบุษกร หวังวิไล)

นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ

ด่วนที่สุด

ที่ นร ๐๗๑๐/๕๕๙

สำนักงบประมาณ

ถนนพระรามที่ ๖ กรุงเทพฯ ๑๐๕๐๐

๕ เมษายน ๒๕๕๙

เรื่อง ขอความเห็นชอบต่อ (ร่าง) แผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม และ (ร่าง) แผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัล ระยะ ๓ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๑)

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๖/ว(ล) ๙๑๖๕
ลงวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๕๙

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีขอให้สำนักงบประมาณเสนอความเห็นในส่วนที่เกี่ยวข้องเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรี กรณีกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเสนอ เรื่อง ขอความเห็นชอบต่อ (ร่าง) แผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม และ (ร่าง) แผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัล ระยะ ๓ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๑) เพื่อให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาดังนี้

๑. ให้ความเห็นชอบต่อ (ร่าง) แผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม และ (ร่าง) แผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัล ระยะ ๓ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๑) เพื่อเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศที่ยั่งยืนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล

๒. มอบหมายให้กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเป็นหน่วยงานหลักในการขับเคลื่อนแผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม และแผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัล ระยะ ๓ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๑) รวมทั้งจัดทำแผนปฏิบัติการเพื่อขับเคลื่อนการพัฒนารายยุทธศาสตร์ และ/หรือรายการวาระ (agenda - based) ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๓. ให้ทุกกระทรวง กรม รัฐวิสาหกิจ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หน่วยงานของรัฐ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง นำแผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม และแผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัล และแผนปฏิบัติการที่จะจัดทำขึ้น ตามข้อ ๑ และข้อ ๒ ไปพิจารณาประกอบการจัดทำแผนปฏิบัติราชการ และคำของบประมาณรายจ่ายประจำปีของหน่วยงานให้สอดคล้องกัน

๔. ให้ทุกกระทรวง กรม รัฐวิสาหกิจ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หน่วยงานของรัฐ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จัดทำแผนปฏิบัติการดิจิทัล ระยะ ๓ ปี ของหน่วยงาน แทนการจัดทำแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเดิม และให้ยกเลิกมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๔๑ ที่ให้ทุกกระทรวง ทบวง และหน่วยงานอิสระ จัดทำแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศอย่างเป็นระบบ โดยจัดทำแผน ๓ ปี และปรับทุกปีตามความเหมาะสม และให้เสนอแผนของหน่วยงานควบคู่ไปกับการของงบประมาณด้านเทคโนโลยีสารสนเทศในงบประมาณรายจ่ายประจำปีทุกปี

/๕. มอบหมายให้...

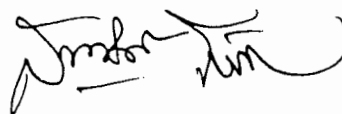
๕. มอบหมายให้สำนักงบประมาณ สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ให้การสนับสนุนงบประมาณ บุคลากร การทบทวน โครงสร้างของส่วนราชการ การปรับปรุงกฎระเบียบ และการกำหนดตัวชี้วัด รวมทั้งการติดตามประเมินผล การดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและเป็นไปตามแผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจ และสังคม และแผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัล ที่กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเสนอ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงบประมาณพิจารณาแล้วขอเรียนว่า เพื่อให้การพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ของประเทศบรรลุวัตถุประสงค์ และมีผลสำเร็จสอดคล้องกับนโยบายรัฐบาลที่จะพัฒนาประเทศ โดยส่งเสริม ภาคเศรษฐกิจดิจิทัล การวางรากฐานของเศรษฐกิจดิจิทัลให้ขับเคลื่อนได้อย่างจริงจัง เสริมสร้างศักยภาพ ในการแข่งขันของประเทศ เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการไทยให้พัฒนาและสามารถ แข่งขันในตลาดโลก มีการกระจายโครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยีสารสนเทศอย่างทั่วถึงและเท่าเทียมกัน เพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม รวมทั้งเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินงานของภาครัฐ โดยการปรับเปลี่ยน ภาครัฐสู่การเป็นรัฐบาลดิจิทัลมีความชัดเจน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มีแนวทางในการดำเนินการขับเคลื่อน การพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมไปในแนวทางและมีเป้าหมายเดียวกัน ดังนั้น เพื่อให้การขับเคลื่อน การพัฒนาประเทศตามนโยบายเศรษฐกิจดิจิทัลเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพอย่างยั่งยืน จึงเห็นสมควรที่คณะรัฐมนตรีจะพิจารณาให้ความเห็นชอบในหลักการตามที่กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสารเสนอ

สำหรับค่าใช้จ่ายที่จะเกิดขึ้นเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานตามแผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจ และสังคมและแผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัลนั้น เห็นควรให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องแปลงแผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจ และสังคมและแผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัล ระยะ ๓ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๑) ดังกล่าวไปสู่แผนการปฏิบัติ และโครงการ/กิจกรรมที่ชัดเจน และจัดทำแผนการปฏิบัติงานและแผนการใช้จ่ายงบประมาณให้ครอบคลุม ครบถ้วนอย่างชัดเจน ตลอดจนจัดทำงบประมาณในลักษณะบูรณาการเชิงยุทธศาสตร์ ในส่วนที่เกี่ยวกับการ พัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัล เพื่อเสนอขอตั้งงบประมาณรายจ่ายประจำปี โดยคำนึงถึงความสอดคล้องกับภารกิจ ของหน่วยงานตามความจำเป็นและเหมาะสมต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดนำเสนอความเห็นประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรีต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายสมศักดิ์ โชติรัตนะศิริ)

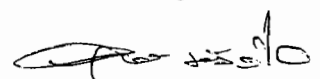
ผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ

สำเนาถูกต้อง

สำนักจัดทำงบประมาณด้านเศรษฐกิจ ๓

โทร. ๐ ๒๒๖๕ ๑๔๙๒

โทรสาร ๐ ๒๒๗๓ ๙๘๘๕

(นางสาวบุษกร หวังวิไล)

นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ

ด่วนมาก

ที่ นร ๐๕๐๖/๒๒๐๐

สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ
ทำเนียบรัฐบาล กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๐

๗๑ มีนาคม ๒๕๕๙

เรื่อง ขอความเห็นชอบต่อ (ร่าง) แผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม และ (ร่าง) แผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัล
ระยะ ๓ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๑)

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๖/ว(ล) ๙๑๖๕ ลงวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๕๙

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีขอให้ สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติเสนอ
ความเห็นในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อ (ร่าง) แผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม และ (ร่าง) แผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัล
ระยะ ๓ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๑) ตามที่กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเสนอ เพื่อประกอบการ
พิจารณาของคณะรัฐมนตรี นั้น

สำนักงานฯ พิจารณาแล้ว เห็นชอบต่อ (ร่าง) แผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม และ (ร่าง)
แผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัล ระยะ ๓ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๑) โดยเห็นว่ามีความเหมาะสมดีแล้ว ทั้ง (ร่าง)
แผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ซึ่งมีมิติของการเสริมสร้างความมั่นคงและการรับมือกับภัยคุกคามทาง
ไซเบอร์อยู่ด้วย และในส่วนของร่างแผนฯ ระยะ ๓ ปี มีประเด็นการบูรณาการข้อมูลประชาชนให้เป็นภาพเดียว
(Single View of Citizen) ดังที่ปรากฏในยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาและยกระดับขีดความสามารถรองรับการไปสู่
รัฐบาลดิจิทัล ที่ให้มีมาตรการการบูรณาการข้อมูลและการยืนยันตัวตนโดยใช้ Smart Card และมีมิติทางด้าน
ความมั่นคงคือ ในยุทธศาสตร์ที่ ๔ การยกระดับความมั่นคงและเพิ่มความปลอดภัยของประชาชน ซึ่งให้มีมาตรการ
การรักษาความปลอดภัยสาธารณะในเชิงรุก การประเมินความเสี่ยงผู้โดยสารข้ามแดนล่วงหน้าและพิสูจน์ตัวตนผ่าน
ช่องทางอัตโนมัติ เพื่อให้มีระยะเวลาในการตรวจสอบล่วงหน้ามากขึ้น ซึ่งจะช่วยเสริมงานด้านความมั่นคงของชาติ
ให้เข้มแข็งยิ่งขึ้น โดยเฉพาะในด้านการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติและการก่อการร้าย โดยทั้ง ๒
ยุทธศาสตร์นี้จะทำให้ส่วนราชการต่างๆ มีข้อมูลที่เท่ากันและจะเอื้ออำนวยให้การปฏิบัติงานเป็นเอกภาพ ทันเวลา
และมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และเห็นว่า ควรเร่งการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ที่ ๔ ให้สำเร็จลุล่วงโดยเร็ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

พลเอก

(ทวีป เนตรนิยม)

เลขาธิการสภาความมั่นคงแห่งชาติ

สำเนาถูกต้อง

สำนักยุทธศาสตร์ความมั่นคงเกี่ยวกับภัยคุกคามข้ามชาติ

โทร. ๐๒ ๑๔๒ ๐๑๒๔ โทรสาร ๐๒ ๑๔๓ ๙๓๔๗

(นางสาวบุษกร ทวีวิไล)

ที่ปรึกษาหัวหน้านโยบายและแผนชำนาญการ

ที่ นร ๐๕๐๔/๒๕

ที่ นร ๐๕๐๔/๒๕

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
๑ ถนนพระอาทิตย์ เขตพระนคร
กรุงเทพฯ ๑๐๒๐๐

๕ เมษายน ๒๕๕๙

เรื่อง ขอความเห็นชอบต่อ (ร่าง) แผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม และ (ร่าง) แผนพัฒนา
รัฐบาลดิจิทัล ระยะ ๓ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๑)

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๖/ว(ล) ๙๑๖๕
ลงวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๕๙

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีขอให้สำนักงานคณะกรรมการ
กฤษฎีกาเสนอความเห็นเกี่ยวกับ (ร่าง) แผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม และ (ร่าง) แผนพัฒนา
รัฐบาลดิจิทัล ระยะ ๓ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๑) ที่กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเสนอ
เพื่อประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรี ความละเอียดทราบแล้ว นั้น

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาข้อเสนอของกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศ
และการสื่อสารแล้ว ขอเรียนชี้แจงดังนี้

๑. การเสนอให้คณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบต่อ (ร่าง) แผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อ
เศรษฐกิจและสังคม และ (ร่าง) แผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัล ระยะ ๓ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๑) นั้น
เห็นว่า เป็นการดำเนินการตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๘ ที่มอบหมายให้
กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารร่วมกับกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จัดทำ
แผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแทนแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศ ประกอบกับข้อ ๖
แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยคณะกรรมการเตรียมการด้านดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม
พ.ศ. ๒๕๕๘ กำหนดให้คณะกรรมการเตรียมการด้านดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมมีอำนาจหน้าที่
จัดทำนโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมเสนอคณะรัฐมนตรี
เพื่อพิจารณาอนุมัติ ดังนั้น เมื่อคณะกรรมการเตรียมการด้านดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมได้ให้
ความเห็นชอบกับ (ร่าง) แผนพัฒนาทั้งสองฉบับตามที่กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
เสนอแล้ว คณะรัฐมนตรีจึงสามารถพิจารณาให้ความเห็นชอบได้

๒. การเสนอให้คณะรัฐมนตรีมอบหมายให้กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศ
และการสื่อสารเป็นหน่วยงานหลักในการขับเคลื่อนแผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมและ
แผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัล ระยะ ๓ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๑) รวมทั้งจัดทำแผนปฏิบัติการเพื่อ
ขับเคลื่อนการพัฒนาร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง นั้น เห็นว่า เนื่องจากข้อ ๘ แห่งระเบียบสำนัก

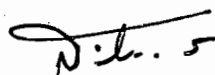
นายกรัฐมนตรีว่าด้วยระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยคณะกรรมการเตรียมการด้านดิจิทัล เพื่อเศรษฐกิจและสังคมฯ กำหนดให้สำนักงานปลัดกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เป็นหน่วยงานเลขานุการของคณะกรรมการเตรียมการด้านดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ดังนั้น คณะรัฐมนตรีจึงสามารถมอบหมายให้กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเป็นหน่วยงานหลัก เพื่อดำเนินการดังกล่าวได้

๓. การเสนอให้คณะรัฐมนตรีสั่งการให้ทุกส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หน่วยงานของรัฐ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำแผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม และแผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัล และแผนปฏิบัติการ ไปพิจารณาประกอบการจัดทำแผนปฏิบัติราชการ และค่าของงบประมาณรายจ่ายประจำปี รวมทั้งการยกเลิกมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๑ นั้น เห็นว่า คณะรัฐมนตรีสามารถพิจารณาสั่งการและยกเลิกมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าวได้ เนื่องจาก เป็นการดำเนินการให้สอดคล้องกับการให้ความเห็นชอบตามข้อเสนอในข้อ ๑ และข้อ ๒

๔. การเสนอให้คณะรัฐมนตรีมอบหมายให้สำนักงบประมาณ สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ให้การสนับสนุน งบประมาณ บุคลากร การทบทวนโครงสร้างของส่วนราชการ การปรับปรุงกฎระเบียบ และการกำหนดตัวชี้วัด รวมทั้งการติดตามประเมินผลการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพ และเป็นไปตามแผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม และแผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัล ที่กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเสนอ นั้น เห็นว่า เป็นการดำเนินการให้สอดคล้องกับการให้ความเห็นชอบตามข้อเสนอในข้อ ๑ และข้อ ๒ คณะรัฐมนตรีจึงสามารถพิจารณาอนุมัติ ทั้งนี้ เห็นควรรับฟังความเห็นของสำนักงบประมาณ สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน และสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ ประกอบการพิจารณาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายดิศทัต ใตระกิตย)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

กองกฎหมายการบริหารราชการแผ่นดิน

ฝ่ายกฎหมายการเมืองการปกครอง

โทร. ๐ ๒๒๒๒ ๐๒๐๖-๙ ต่อ ๑๖๖๘ (นางชีนสมนา)

โทรสาร ๐ ๒๒๒๖ ๕๑๙๔

www.krisdika.go.th

www.lawreform.go.th

สำเนาถูกต้อง

(นางสาวบุษกร หวังวิไล)

นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ

ด่วนที่สุด

ที่ นร ๑๐๐๘.๓.๒/๘๗

สำนักงาน ก.พ.

ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๒๘ มีนาคม ๒๕๕๙

เรื่อง ขอความเห็นชอบต่อ (ร่าง) แผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม และ (ร่าง) แผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัล ระยะ ๓ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๑)

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๖/ว(ล) ๙๑๖๕ ลงวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๕๙

ตามที่สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีขอให้สำนักงาน ก.พ. เสนอความเห็นในส่วนที่เกี่ยวข้องเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรี เรื่อง ขอความเห็นชอบต่อ (ร่าง) แผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม และ (ร่าง) แผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัล ระยะ ๓ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๑) ตามที่กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเสนอ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. พิจารณาแล้ว เห็นด้วยกับร่างแผนทั้ง ๒ ฉบับดังกล่าว ซึ่งเป็นกรอบในการผลักดันให้เทคโนโลยีดิจิทัลเป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม และการผลักดันรัฐบาลไทยสู่การเป็นรัฐบาลดิจิทัล สำหรับการขอสนับสนุนบุคลากรเพื่อปฏิบัติงานขับเคลื่อนภารกิจตามร่างแผนดังกล่าว นั้น ให้กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารดำเนินการตามมาตรการบริหารและพัฒนากำลังคนภาครัฐ (พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๑)

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายวิสูตร ประสิทธิ์ศิริวงศ์)

เลขาธิการ ก.พ.

สำนักพัฒนาระบบงานตำแหน่งและค่าตอบแทน

กลุ่มให้คำปรึกษาแนะนำที่ ๕ (กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร)

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๐๐๐ ต่อ ๖๖๙๙

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๐๗๔

สำเนาถูกต้อง

(นางสาวบุษกร หวังวิไล)

นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ

ด่วนที่สุด

ที่ นร ๑๑๑๕/๑๕๑๓

สำนักงานคณะกรรมการ
พัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
๙๖๒ ถนนกรุงเกษม กรุงเทพฯ ๑๐๑๐๐

๒๕ มีนาคม ๒๕๕๙

เรื่อง ขอความเห็นชอบต่อ (ร่าง) แผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม และ (ร่าง) แผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัล ระยะ ๓ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๑)

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๖/ว(ล) ๙๑๖๕ ลงวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๕๙

ตามที่สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีขอให้สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เสนอความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรี เรื่อง ขอความเห็นชอบต่อ (ร่าง) แผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม และ (ร่าง) แผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัล ระยะ ๓ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๑) ของกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงานฯ พิจารณาแล้ว เห็นควรให้ความเห็นชอบในหลักการ (ร่าง) แผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม และ (ร่าง) แผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัลระยะ ๓ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๑) ตามที่กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเสนอ เพื่อเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศที่ยั่งยืน โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ซึ่งมีความสอดคล้องกับ (ร่าง) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการด้านโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัลอย่างทั่วถึงทั้งประเทศ ยกย่องคุณภาพการให้บริการของภาครัฐ ประชาชนสามารถรับบริการและเข้าถึงข้อมูลของภาครัฐได้อย่างสะดวกและรวดเร็ว รวมทั้งพัฒนาระบบความปลอดภัยทางไซเบอร์ให้มีความมั่นคง สร้างความเชื่อมั่น และคุ้มครองสิทธิส่วนบุคคลให้แก่ผู้ใช้บริการ อันจะเป็นการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายปรเมธี วิมลศิริ)

เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

สำนักวิเคราะห์โครงการลงทุนภาครัฐ

โทร. ๐ ๒๒๘๒ ๙๑๖๐

โทรสาร ๐ ๒๒๘๐ ๑๘๖๐

E-mail Thida@nesdb.go.th

สำเนาถูกต้อง

(นางสาวบุษกร ทวีวิไล)

นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ

ด่วนที่สุด

ที่ นร ๑๒๐๐/๒๒

สำนักงาน ก.พ.ร.
ถนนพิษณุโลก กทม. ๑๐๓๐๐

๓๑ มีนาคม ๒๕๕๙

เรื่อง ขอความเห็นชอบต่อ (ร่าง) แผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม และ (ร่าง) แผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัล ระยะ ๓ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๑)

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๖/ว(ล)๙๑๖๕ ลงวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๕๙

ตามหนังสือที่อ้างถึง ขอให้สำนักงาน ก.พ.ร. พิจารณาเสนอความเห็นในส่วนที่เกี่ยวข้องกับ (ร่าง) แผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม และ (ร่าง) แผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัล ระยะ ๓ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๑) ตามที่กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเสนอ เพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการรัฐมนตรี ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ.ร. ได้พิจารณาเรื่องนี้แล้ว เห็นชอบในหลักการของ (ร่าง) แผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม และ (ร่าง) แผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัล ระยะ ๓ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๑) เนื่องจากเป็นการกำหนดแผนการพัฒนาการใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อขับเคลื่อนเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ อันจะนำไปสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน ซึ่งสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี โดยมีข้อสังเกต ดังนี้

๑. ใน (ร่าง) แผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม มีความเห็นดังนี้

๑.๑ การกำหนดตัวชี้วัดความสำเร็จ เช่น ตัวชี้วัด “ประชาชนทุกคนมีความตระหนัก ความรู้ ความเข้าใจ ทักษะในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลให้เกิดประโยชน์และสร้างสรรค์” ควรเป็นการกำหนดเป้าหมายที่เป็นรูปธรรม และกำหนดตัวชี้วัดเชิงผลลัพธ์ที่สามารถวัดผลได้

๑.๒ การกำหนดภูมิทัศน์ดิจิทัลของประเทศไทย (Thailand Digital Landscape) หรือทิศทางการพัฒนาและเป้าหมาย ๔ ระยะ ได้แก่ ระยะ ๑ ปี ๖ เดือน ระยะ ๕ ปี ระยะ ๑๐ ปี และระยะ ๑๐ - ๒๐ ปีนั้น ตามลำดับ ควรพิจารณาผลการดำเนินงานของแต่ละระยะทั้ง ๖ มิติ อันประกอบด้วย มิติโครงสร้างพื้นฐาน มิติด้านเศรษฐกิจ มิติด้านสังคม มิติด้านรัฐบาล มิติด้านทุนมนุษย์ และมิติด้านสภาพแวดล้อม โดยควรมีการกำหนดตัวชี้วัดผลการดำเนินงานให้ครบถ้วนในทุกมิติและทุกระยะของการพัฒนา เพื่อให้การติดตามผลการดำเนินงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับสถานการณ์ในแต่ละระยะ

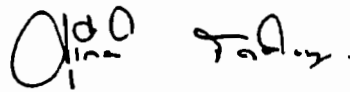
๑.๓ กลไกการขับเคลื่อนภายใต้การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างเชิงสถาบันได้กำหนดการทำงานเชิงบูรณาการเพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม โดยกำหนดให้มีการจัดตั้งหน่วยงานกลาง ๓ หน่วยงาน คือ กระทรวงดิจิทัลเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และสำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัล เพื่อทำหน้าที่กำหนดนโยบาย ประสานและขับเคลื่อนให้การพัฒนาดิจิทัลของประเทศไทยเป็นไปอย่างมีเอกภาพนั้น ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๕๐ เรื่อง การชักซ้อมความเข้าใจเกี่ยวกับขั้นตอนการจัดตั้งหน่วยงานของรัฐ ซึ่งกำหนดว่า ในร่างกฎหมายเพื่อใช้บังคับในเรื่องใดก็ตามไม่ควรมิข้อกำหนดให้มีการจัดตั้งส่วนราชการขึ้นใหม่ (ไม่ว่าจะเป็นการจัดตั้งกรมหรือสำนัก/กอง) ดังนั้น เพื่อให้เกิดความสอดคล้องกับข้อกำหนดดังกล่าว จึงไม่ควรมีการกำหนดเรื่องการจัดตั้งส่วนราชการขึ้นใหม่ไว้ในแผนฯ ดังกล่าว

๒. ตาม (ร่าง) แผน...

๒. ตาม (ร่าง) แผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัล ระยะ ๓ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๑) ที่เสนอกรอบระยะเวลาการดำเนินโครงการรัฐบาลดิจิทัลในระยะเวลา ๓ ปี จำนวน ๑๘ มาตรการ โดยกำหนดเป้าหมายของการดำเนินงานไว้เฉพาะภายในระยะ ๑ ปีแรกนั้น ควรกำหนดเป้าหมายหรือตัวชี้วัดให้ครอบคลุมแผนการดำเนินงานทั้ง ๓ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๑) เพื่อให้เกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง รวมทั้ง ควรกำหนดตัวชี้วัดให้สอดคล้องกับระยะเวลาตาม (ร่าง) แผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมและกรอบแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดนำเสนอประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรีต่อไปด้วย จะขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(นายชูเกียรติ รัตนชัยชาญ)

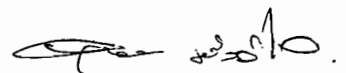
เลขาธิการ ก.พ.ร.

กองเผยแพร่และสนับสนุนการมีส่วนร่วมในการพัฒนาระบบราชการ

โทร. ๐ ๒๓๕๖ ๙๙๙๙ ต่อ ๘๘๑๓

โทรสาร ๐ ๒๒๘๑ ๘๑๗๔

สำเนาถูกต้อง

(นางสาวบุษกร หวังวิไล)

นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ

ก่วนทีสุก

ที สทท ๕๐๐๒/๐๒๐๕๕

สำนักงาน กสทท.

๘๗ ถนนพหลโยธิน ซอย ๘

แขวงสามเสนใน เขตพญาไท

กรุงเทพฯ ๑๐๕๐๐

๖๕ มีนาคม ๒๕๕๙

เรื่อง ความเห็นชอบต่อ (ร่าง) แผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม และ (ร่าง) แผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัล
ระยะ ๓ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๑)

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๖/ว(ล)๔๑๖๕ ลงวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๕๙

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. ความเห็นต่อ (ร่าง) แผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม

๒. ความเห็นต่อ (ร่าง) แผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัล ระยะ ๓ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๑)

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักวิเคราะห์เรื่องเสนอคณะกรรมการรัฐมนตรี สำนักเลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรี
ขอความร่วมมือสำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ
(สำนักงาน กสทท.) เสนอความเห็นในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อ (ร่าง) แผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม และ
(ร่าง) แผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัล ระยะ ๓ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๑) เพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการรัฐมนตรี
โดยด่วน ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

บัดนี้ สำนักงาน กสทท. ในฐานะหน่วยงานด้านการกำกับดูแลและพัฒนากิจการกระจายเสียง
กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม ได้จัดทำความเห็นต่อ (ร่าง) แผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม
และ (ร่าง) แผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัล ระยะ ๓ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๑) เรียบร้อยแล้ว และเห็นสมควรสนับสนุน
การดำเนินงานตามแผนทั้ง ๒ ฉบับ ให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนด ดังรายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๑
และ ๒

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา จะขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(นายก่อกิจ ด้านชัยจิตร)

รองเลขาธิการปฏิบัติการแทน

เลขาธิการ กสทท.

สำเนาถูกต้อง

สำนักวิชาการและจัดการทรัพยากรโทรคมนาคม

โทรศัพท์ ๐ ๒๒๗๑ ๐๑๕๑ - ๖๐ ต่อ ๕๐๓ และ ๖๑๑๖

โทรสาร ๐ ๒๒๗๘ ๕๓๑๖

(นางสาวบุษกร หวังวิไล)

นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ

ความเห็นของสำนักงาน กสทช. ต่อ (ร่าง) แผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม

แผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม เป็นแผนระดับประเทศ ซึ่งถือเป็นแผนระดับ High Level ที่มีความเชื่อมโยงกับหน่วยงานภาครัฐทั้งระบบ และส่งผลกระทบกับหลายภาคส่วนของประเทศ สำนักงาน กสทช. มีข้อสังเกตเกี่ยวกับ (ร่าง) แผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ดังนี้

๑. ประเด็นความทับซ้อนกับอำนาจหน้าที่ขององค์กรกำกับดูแลตามกฎหมาย

ร่างแผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม (ร่างแผนพัฒนาดิจิทัลฯ) มีประเด็นหลายส่วนที่ทับซ้อนกับอำนาจหน้าที่ของ กสทช. เนื่องจาก กสทช. เป็นองค์กรของรัฐที่เป็นอิสระในการทำหน้าที่ดำเนินการจัดสรรคลื่นความถี่ซึ่งเป็นทรัพยากรสื่อสารของชาติเพื่อประโยชน์สาธารณะ และกำกับดูแลการประกอบกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม รวมถึงกิจการวิทยุคมนาคม ซึ่งการดำเนินการต่างๆ ของ กสทช. อยู่บนพื้นฐานที่จะต้องคำนึงถึงประโยชน์สูงสุดของประชาชนทั้งในระดับชาติ และระดับท้องถิ่น ทั้งในด้านการศึกษา วัฒนธรรม ความมั่นคงของรัฐและประโยชน์สาธารณะอื่น ซึ่งมีที่มาตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๔๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ในขณะที่คณะกรรมการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเป็นคณะกรรมการที่ทำหน้าที่ในการจัดทำนโยบายและแผนว่าด้วยการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมให้เกิดประโยชน์ต่อเศรษฐกิจและสังคมของประเทศเป็นส่วนรวมในระดับมหภาค ทำหน้าที่ตามแนวทางของแผนพัฒนาดิจิทัลฯ หรือแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของรัฐบาล ทั้งนี้ จะมีความเชื่อมโยงกับ กสทช. ซึ่งการจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับดูแลของ กสทช. ต้องสอดคล้องกับนโยบายของคณะรัฐมนตรีที่แถลงไว้ต่อรัฐสภา ซึ่งมุ่งเน้นการพัฒนาประเทศเป็นสำคัญ แผนพัฒนาดิจิทัลฯ จึงไม่ควรขัดหรือแย้งหรือซ้อนทับกับอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายของ กสทช. แต่สมควรดำเนินไปอย่างสอดคล้องและบูรณาการการพัฒนาไปพร้อมๆ กัน

ประเด็นเนื้อหาบางส่วนใน “ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัลประสิทธิภาพสูงให้ครอบคลุมทั่วประเทศ” ที่สำนักงาน กสทช. เห็นว่ามีความซ้อนทับกันของอำนาจหน้าที่ของ กสทช. ตามกฎหมาย มีดังนี้

๑.๑ แผนงานข้อที่ ๓ “จัดให้มีนโยบายและแผนการบริหารจัดการโครงสร้างพื้นฐาน คลื่นความถี่ (refarm and release) และการหลอมรวมของเทคโนโลยีในอนาคต...” และข้อ ๓.๓ ระบุถึงการ “กำหนดนโยบายด้านโครงสร้างพื้นฐาน และการใช้คลื่นความถี่ให้เหมาะสมเพียงพอกับการกิจเชิงพาณิชย์ การบริการสาธารณะ ด้านความมั่นคง และการบริหารจัดการภาวะวิกฤติ” ในหน้า ๓๗

แผนงานดังกล่าวมีความทับซ้อนกับการดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ของ กสทช. เนื่องจาก มาตรา ๒๗ ของ พ.ร.บ. องค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ฯ พ.ศ. ๒๕๕๓ กำหนดให้ กสทช. จัดทำแผนแม่บทการบริหารคลื่นความถี่ และตารางกำหนดคลื่นความถี่แห่งชาติ กำหนดการจัดสรรคลื่นความถี่ระหว่างคลื่นความถี่ที่ใช้ในกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม อนุญาตและกำกับดูแลการใช้คลื่นความถี่ดังกล่าว กำหนดหลักเกณฑ์การใช้คลื่นความถี่ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนประสานงานเกี่ยวกับการบริหารคลื่นความถี่ทั้งในประเทศและระหว่างประเทศ ซึ่งหากเกิดการมีอำนาจหน้าที่ที่ทับซ้อนกันในการบริหารจัดการคลื่นความถี่เพื่อใช้ในบริการอินเทอร์เน็ตและบริการที่เป็นดิจิทัล จะก่อให้เกิดความสับสนในกลุ่มผู้ที่เกี่ยวข้องในอุตสาหกรรมโทรคมนาคม อันเนื่องมาจากความไม่ชัดเจนในแนวทางและบทบาทหน้าที่ของหน่วยงาน รวมถึงอาจก่อให้เกิดข้อกังวลว่า หากภาครัฐเป็นผู้ดำเนินนโยบายอันเกี่ยวเนื่องกับคลื่นความถี่

ซึ่งอาจเป็นทรัพยากรของชาติเพื่อประโยชน์สาธารณะ อาจเป็นไปได้ที่จะมีการนำคลื่นความถี่ไปจัดสรรให้กับหน่วยงานภาครัฐหน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่งผูกขาดการใช้ประโยชน์ ในขณะที่ผู้ประกอบการที่เป็นเอกชน อาจต้องแข่งขันกันด้วยวิธีการอย่างใดอย่างหนึ่ง เพื่อให้ได้มาซึ่งคลื่นความถี่นั้น นอกจากนี้ แผนแม่บทกิจการโทรคมนาคม ฉบับที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๕๙) ในส่วนของยุทธศาสตร์ที่ ๓ ได้กำหนดแนวทางขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ให้มีการ “ส่งเสริมการใช้ทรัพยากรโทรคมนาคม รวมถึงวิทยุคมนาคม เพื่อเตรียมความพร้อมในกรณีที่มีเหตุฉุกเฉินและภัยพิบัติหรือมีความจำเป็น การรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน ความมั่นคงของประเทศ หรือเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ หรือเพื่อป้องกันประโยชน์สาธารณะ” ด้วยเช่นกัน สำหรับในแง่ของความมั่นคงนั้น หน่วยงานด้านความมั่นคงมีการถือครองคลื่นความถี่อยู่แล้ว อาจมีการดำเนินการกำหนดนโยบายการการใช้คลื่นความถี่ด้านความมั่นคง ภายใต้หน่วยงานนั้นไว้แล้ว

สำนักงาน กสทช. มีความพยายามอย่างยิ่งในการเรียกคืนคลื่นความถี่เพื่อนำมาจัดสรรใหม่ และนำไปใช้ในกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม เพื่อประโยชน์สูงสุดของสังคม ประชาชน และประเทศชาติ อย่างไรก็ตาม ยังมีข้อจำกัดบางประการในการเรียกคืนคลื่นความถี่จากหน่วยงานที่ถือครองคลื่นความถี่โดยไม่ได้ใช้งานคลื่นความถี่นั้น สำนักงาน กสทช. จึงเห็นว่าคณะกรรมการดิจิทัลฯ อาจดำเนินบทบาทสนับสนุนงานของ กสทช. และสำนักงาน กสทช. ในการดำเนินการดังกล่าว เพื่อให้คลื่นความถี่ในอุตสาหกรรมมีปริมาณเพียงพอต่อความต้องการการใช้งานที่เกิดขึ้น เพื่อเป็นการส่งเสริมการใช้ทรัพยากรของประเทศอย่างมีประสิทธิภาพอีกทางหนึ่ง ตามแผนงานข้อที่ ๓ ของยุทธศาสตร์นี้

๑.๒ แผนงานตามข้อ ๓.๔ “ปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เช่น กฎหมายในเรื่องการกำกับดูแล เพื่อให้เกิดเครือข่ายที่เป็นกลาง (net neutrality) และรองรับการหลอมรวม (convergence) ของเทคโนโลยี สื่อ และบริการ ให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากลและทันต่อการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีทั้งด้านการสื่อสารโทรคมนาคมและการแพร่ภาพกระจายเสียง”

สำนักงาน กสทช. เห็นว่าเป็นการกำหนดแผนงานที่จะทำให้คณะกรรมการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติทับซ้อนอำนาจหน้าที่ของ กสทช. ซึ่งเป็นองค์กรของรัฐที่เป็นอิสระและเป็นหน่วยงานกำกับดูแลการประกอบกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม รวมถึงกิจการวิทยุคมนาคมซึ่งมีกฎหมายบัญญัติกรอบอำนาจหน้าที่ไว้อย่างชัดเจนและเป็นไปตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ซึ่ง กสทช. ได้กำหนดหลักเกณฑ์ในการกำกับดูแลตามกฎหมายไว้แล้ว อาทิ ประกาศ กสทช. เรื่อง การใช้โครงสร้างพื้นฐานโทรคมนาคมร่วมกันสำหรับโครงข่ายโทรศัพท์เคลื่อนที่ พ.ศ. ๒๕๕๖ ประกาศ กสทช. เรื่อง แผนการจัดให้มีบริการโทรคมนาคมพื้นฐานโดยทั่วถึงและบริการเพื่อสังคม (พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๕๙) ประกาศ กสทช. เรื่อง หลักเกณฑ์การจัดให้มีบริการโทรคมนาคมพื้นฐานโดยทั่วถึงและบริการเพื่อสังคม และประกาศ กสทช. เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการใช้สิทธิในการปักหรือตั้งเสา หรือเดินสาย วางท่อ หรือติดตั้งอุปกรณ์ประกอบใดในการให้บริการโทรคมนาคม เป็นต้น

๒. ประเด็นด้านการขาดความสอดคล้องของร่างแผนพัฒนาดิจิทัลฯ เป้าหมาย ตัวชี้วัด ยุทธศาสตร์ และแนวทางการขับเคลื่อน

สำนักงาน กสทช. มีความเห็นว่า ร่างแผนพัฒนาดิจิทัลฯ จำเป็นต้องมีความสอดคล้องกับเป้าหมาย ตัวชี้วัด ยุทธศาสตร์ และแนวทางการขับเคลื่อน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเด็นของความสัมพันธ์หรือความเชื่อมโยงระหว่างยุทธศาสตร์ เป้าหมาย และแผนงานที่ชัดเจน อาทิ แผนงานปฏิรูปรัฐวิสาหกิจโทรคมนาคม มิได้มีความสัมพันธ์โดยตรงกับเป้าหมายใด

สำหรับประเด็นในเรื่องตัวชี้วัดเพื่อระดับความสำเร็จในการดำเนินงานนั้น สมควรที่จะกำหนดตัวชี้วัดในมิติต่างๆ ให้ครบถ้วน เช่น มิติด้านประสิทธิภาพ มิติด้านประสิทธิผล มิติด้านคุณภาพการให้บริการ หรือมิติในด้านการพัฒนาองค์กร ยิ่งไปกว่านั้น ยังจำเป็นต้องกำหนดแผนปฏิบัติการเพื่อรองรับการดำเนินการในแต่ละแผนงานให้ชัดเจนเพื่อให้สามารถปฏิบัติงานได้ในทางปฏิบัติอย่างแท้จริง โดยระบุกรอบระยะเวลาสิ้นสุด และตัวชี้วัดที่ต้องให้สำเร็จในแต่ละระยะ

ยกตัวอย่าง ในส่วนของเป้าหมายของร่างแผนพัฒนาดิจิทัลฯ หน้า ๒๕ - ๒๖ ที่กำหนดขึ้นมานั้น พิจารณาแล้วเห็นว่า เป็นเป้าหมายที่กว้างและขาดแนวทางการขับเคลื่อนที่ชัดเจน โดยพิจารณาจากยุทธศาสตร์ทั้ง ๖ ยุทธศาสตร์ ควรมีการระบุปัจจัยแห่งความสำเร็จ (Critical Success Factor) ซึ่งเป็นตัวบ่งชี้ว่าสิ่งใดจะเป็นปัจจัยใดที่จะนำไปสู่การบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนด และเป็นประโยชน์ต่อการนำไปปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม

หรือในส่วนของตัวชี้วัดของเป้าหมายหลายตัวชี้วัด ที่ประเมินแล้วอาจไม่สามารถวัดผลได้อย่างเป็นรูปธรรมและไม่สามารถดำเนินการอย่างแท้จริง เช่น ตัวชี้วัดที่ ๓ “ประชาชนทุกคนต้องสามารถเข้าถึงอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง...” และ ตัวชี้วัดที่ ๕ “ประชาชนทุกคนมีความตระหนัก ความรู้ ความเข้าใจทักษะในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลให้เกิดประโยชน์และสร้างสรรค์” เนื่องจากเป็นตัวแปรที่เป็นปัจจัยภายนอก ซึ่งจะต้องอาศัยการขับเคลื่อนจากหลายภาคส่วน ตลอดจนเป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมผู้ใช้บริการที่เปลี่ยนแปลงไปตามระยะเวลา ตลอดจนเทคโนโลยีที่มีความเป็นพลวัต

๓. ประเด็นการกำหนดเจ้าภาพ (Owner) เพื่อดำเนินการ

ควรมีการกำหนดเจ้าภาพ (Owner) ซึ่งหมายถึง ผู้รับผิดชอบต่อความสำเร็จของแผน รวมถึงผู้เกี่ยวข้องในการดำเนินงานในแต่ละแผนงานตามยุทธศาสตร์ ซึ่งผู้เกี่ยวข้องทั้งหมดจะต้องมีความเข้าใจที่ตรงกันในเรื่องของตัวชี้วัดระดับต่างๆ ตลอดจนวิธีการติดตามและประเมินผลความสำเร็จหรือความก้าวหน้าอย่างเป็นรูปธรรม

โดยเฉพาะในส่วนของแผนงาน ข้อ ๓.๑ “มีนโยบายและแผนบริหารจัดการโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการขยายตัวของอุปกรณ์เชื่อมโยงและการหลอมรวมของเทคโนโลยีในปัจจุบันและอนาคต...” สมควรให้มีความชัดเจนว่า ให้ดำเนินการอะไร อย่างไร และใครเป็นผู้ดำเนินการ ซึ่งอำนาจหน้าที่ในการดำเนินการต้องชัดเจนระหว่างกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร หรือ กสทช. เนื่องจากการดำเนินการดังกล่าว เป็นอำนาจหน้าที่ของ กสทช. ในกรณีที่แผนงานตามยุทธศาสตร์มีผู้ดำเนินการอยู่แล้ว อาทิ ยุทธศาสตร์ที่ ๑ หน้า ๓๔ “พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัลให้ครอบคลุมทั่วประเทศ” นั้น อาจจำแนกและมอบหมายภารกิจให้ชัดเจนระหว่างเขตเมืองที่มีศักยภาพเชิงพาณิชย์แต่ยังขาดแคลนโครงข่ายโทรคมนาคม หรือแม้แต่ในจังหวัดที่กำหนดให้เป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษที่อยู่ในคลัสเตอร์ดิจิทัล และในคลัสเตอร์อื่นๆ ที่มีเรื่องของการนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร และเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาเกี่ยวข้อง อาจกำหนดให้เป็นการดำเนินงานโดยรัฐบาล อาทิ การส่งเสริมการลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐานโทรคมนาคม อันเป็นปัจจัยสำคัญต่อการดำเนินธุรกิจและการผลิต เป็นต้น ในขณะที่พื้นที่ชนบทรวมถึงการจัดให้มีบริการโทรคมนาคมสาธารณะเพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่กลุ่มเป้าหมายทางสังคม รวมถึงผู้พิการซึ่งมีต้นทุนการลงทุนและการดำเนินงานสูงสมควรมอบหมายให้อยู่ในความรับผิดชอบของ กสทช. ซึ่งเป็นภารกิจตามกฎหมายที่ กสทช. รับผิดชอบอยู่ในปัจจุบัน ทั้งนี้ ภายใต้การดำเนินการของ กสทช. ดังกล่าวได้มีกลไกทางด้านการงบประมาณจากการจัดเก็บ

ค่าธรรมเนียม USO มาดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพอยู่แต่เดิม อีกทั้งยังเป็นแนวทางการดำเนินงานที่สอดคล้องตามหลักสากลปฏิบัติ

ในส่วนของแผนงานข้อ ๓.๒ “ให้มีนโยบายการบริหารกิจการดาวเทียมของประเทศซึ่งครอบคลุมถึงการใช้วงโคจรดาวเทียมและบริการข้อมูลผ่านดาวเทียม เพื่อให้มีการแข่งขันในการเข้าถึงวงโคจรดาวเทียมค้างฟ้าและพัฒนาบริการข้อมูลผ่านดาวเทียมที่ถูกกฎหมาย” นั้น มีความไม่ชัดเจนในขอบเขตการดำเนินการเนื่องจากบริการข้อมูลดาวเทียม มีทั้งวงโคจรค้างฟ้า (GSO) และวงโคจรไม่ค้างฟ้า (non-GSO) ซึ่งไม่ได้กล่าวถึง และมีบริการข้อมูลผ่านดาวเทียมเช่นกัน รวมทั้งนโยบายการให้บริการดาวเทียมของประเทศยังขาดความชัดเจนในประเด็นดาวเทียมอื่นๆ ที่มีพื้นที่ให้บริการในประเทศไทยจะดำเนินการอย่างไร รวมถึงใครมีอำนาจในการดำเนินการระหว่างกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารหรือ กสทช. และสมควรระบุผู้รับผิดชอบ แผนปฏิบัติการ กรอบระยะเวลา และตัวชี้วัดให้ชัดเจน

๔. ประเด็นอื่นๆ

๔.๑ ดัชนี Networked Readiness Index ของ World Economic Forum

สำนักงาน กสทช. เห็นว่า ในการจัดทำแผนพัฒนาดิจิทัลฯ ควรคำนึงถึงความสอดคล้องกับ Networked Readiness Index (NRI) ที่บรรจุอยู่ในรายงาน The Global Information Technology Report ซึ่งจัดทำโดย World Economic Forum ด้วย ซึ่งได้มีการติดตามประเมินผลและจัดอันดับความพร้อมด้านเทคโนโลยีสารสนเทศไว้อย่างครอบคลุมรอบด้าน เพื่อให้ประเทศไทยมีอันดับความพร้อมด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่สูงขึ้น ซึ่งปัจจุบันอยู่ในอันดับที่ ๖๗ จาก ๑๔๓ ประเทศ โดยดัชนี NRI ประกอบด้วยตัวชี้วัด ดังต่อไปนี้

๑. Environment sub-index

- (๑.๑) Political and regulatory environment
- (๑.๒) Business and innovation environment

๒. Readiness sub-index

- (๒.๑) Infrastructure
- (๒.๒) Affordability
- (๒.๓) Skills

๓. Usage sub-index

- (๓.๑) Individual usage
- (๓.๒) Business usage
- (๓.๓) Government usage

๔. Impact sub-index

- (๔.๑) Economic impacts
- (๔.๒) Social impacts

๔.๒ มิติด้านทุนมนุษย์ (หน้า ๓๐)

ในส่วนที่มีการกล่าวถึง “รูปแบบการจ้างงานและวัฒนธรรมการทำงานเปลี่ยนแปลงไปจากการที่เทคโนโลยีดิจิทัลเป็นเทคโนโลยีที่ไร้พรมแดน...” คณะกรรมการดิจิทัลฯ อาจมีบทบาทส่งเสริมการทำงานที่บ้าน (Telecommuting หรือ Work-From-Home) ในกลุ่มบริษัทภาคเอกชน เนื่องจากเห็นว่ากระแส

การทำงานที่บ้านดังกล่าว กำลังได้รับความนิยมมากขึ้นและอัตราการเข้าสำนักงานก็มีจำนวนลดลง อันเนื่องมาจากโครงสร้างพื้นฐานอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงที่มีการขยายตัวมากขึ้น ซึ่งจะส่งผลให้การจราจรติดขัดลดลง ความแออัดในเขตเมืองลดลง และเป็นการขยายโอกาสทางการจ้างงาน เป็นต้น

๔.๓ การกำหนดผู้ดำเนินการหลัก

- ด้านโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัล (หน้า ๕๒) สำนักงาน กสทช. เห็นว่า กสทช. มีบทบาทในการส่งเสริมการพัฒนาและขยายโครงข่ายอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง ทั้งในระดับประเทศและระหว่างประเทศเช่นกัน ไม่ว่าจะเป็นการกำหนดเงื่อนไขแนบท้ายใบอนุญาตประกอบกิจการโทรคมนาคม การกำหนดมาตรการให้มีการกระจายบริการด้านโทรคมนาคมให้ทั่วถึงและเท่าเทียมกัน ตลอดจนการกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการใช้หรือเชื่อมต่อ และวิธีการกำหนดอัตราค่าใช้หรือค่าเชื่อมต่อโครงข่ายในการประกอบกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม ให้เป็นธรรม โดยคำนึงถึงประโยชน์สาธารณะเป็นสำคัญ

- การบริการภาครัฐ (หน้า ๕๕) สำนักงาน กสทช. เห็นว่ากลไกการขับเคลื่อนในส่วนของ “การบริการภาครัฐ” นี้ เกี่ยวข้องโดยตรงกับ “ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การปรับเปลี่ยนภาครัฐสู่การเป็นรัฐบาลดิจิทัล” ซึ่งควรมีความสอดคล้องกับ “ร่างแผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัลของประเทศไทย ระยะ ๓ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๑) ที่จัดทำโดยสำนักงานรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ (องค์การมหาชน) (สรอ.) ที่อยู่ภายใต้กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร จึงอาจจะกำหนด สรอ. เป็นผู้ดำเนินการหลักเพิ่มเติม โดยเฉพาะบทบาทด้านการส่งเสริมและติดตามความก้าวหน้าการยกระดับคุณภาพงานบริการภาครัฐ

๔.๔ การสะกดคำ (Typo) และการใช้คำ

- หน้า ๒๖ เป้าหมายที่ ๓ Bullet ที่ ๑ แก้ไขเป็น “...ความตระหนัก ความรู้ ความเข้าใจ...”
 - หน้า ๒๘ หัวข้อ “สังคม” แก้ไขจาก “ประชาชน” เป็น “ประชาชน”
 - หน้า ๔๐ เสนอให้ใช้คำว่า “smart devices” แทนคำว่า “smart things”
 - หน้า ๔๙ บรรทัดที่ ๑ แก้ไขเป็น “การสร้างเชื่อมั่น...”
 - หน้า ๔๙ บรรทัดที่ ๓ แก้ไขเป็น “...ความมั่นคงปลอดภัย การสร้างเชื่อมั่น...”
 - หน้า ๕๐ ในส่วนการอ้างอิง แก้ไขจาก “agriculture” เป็น “agriculture”
-

**ความเห็นต่อ (ร่าง) แผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัลของประเทศไทย
ระยะ ๓ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๑)**

แผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัลของประเทศไทย ระยะ ๓ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๑) มีความสำคัญต่อการส่งเสริมการดำเนินงานตาม “ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ปรับเปลี่ยนภาครัฐสู่การเป็นรัฐบาลดิจิทัล” ที่กำหนดในแผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ให้บรรลุเป้าหมาย ๓ ด้าน และตัวชี้วัดทั้ง ๖ ข้อ ที่กำหนดไว้ จึงจำเป็นต้องอย่างยิ่งที่จะต้องผลักดันยุทธศาสตร์และมาตรการต่างๆ ที่กำหนดในแผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัลฯ ให้มีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ที่ ๔ ดังกล่าว โดยอาศัยความร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง ในการนี้ สำนักงาน กสทช. มีข้อคิดเห็นต่อ (ร่าง) แผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัลฯ ซึ่งเป็นแผนชาติ ดังนี้

๑. การบูรณาการข้อมูลภาครัฐเพื่อยกระดับบริการ (หน้า ๕๐)

การบูรณาการข้อมูลภาครัฐเพื่อยกระดับบริการ มีความสอดคล้องกับ “เป้าหมายที่ ๑ บริการภาครัฐตอบสนองประชาชน ผู้ประกอบการทุกภาคส่วนได้อย่างสะดวก รวดเร็ว และแม่นยำ” ตามยุทธศาสตร์ที่ ๔ ของแผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ที่มีตัวชี้วัดเกี่ยวกับ “การลดการใช้สำเนาเอกสารในบริการของภาครัฐ (Smart service) ไม่น้อยกว่า ๗๙ บริการ ภายใน ๑ ปี” และ “การมีระบบอำนวยความสะดวกผู้ประกอบการในการดำเนินธุรกิจ (Doing business platform) โดยมีการจัดทำระบบสนับสนุนการดำเนินธุรกิจในช่วงเริ่มต้น” ซึ่งเป็นแนวทางที่ดีในการเริ่มต้นดำเนินแผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัลฯ อย่างไรก็ตาม อาจต้องคำนึงถึงหลักการออกแบบระบบที่ผ่านการบูรณาการให้มีความเป็นสากล รวมถึงการใช้ระบบดังกล่าว ที่เปรียบเสมือนทรัพยากรดิจิทัลอย่างหนึ่งให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด โดยคำนึงถึงการลดความซ้ำซ้อนในการลงทุนจัดทำระบบด้วย ตลอดจนการสนับสนุนให้มีการเปิดเผยข้อมูลที่เป็นประโยชน์ (Open data) และให้ประชาชนมีส่วนร่วมในกระบวนการทำงานของรัฐ (Open government) เพื่อนำไปสู่การเป็นดิจิทัลไทยแลนด์ ตามที่กำหนดไว้ในแผนงานยุทธศาสตร์ที่ ๔ ของร่างแผนพัฒนาดิจิทัลฯ

๒. โครงการระบบชำระเงินแบบ Any ID (หน้า ๗๙)

สำนักงาน กสทช. ได้ตระหนักถึงกระแสการหลอมรวมเทคโนโลยีที่กำลังเกิดขึ้นในปัจจุบันมาอย่างต่อเนื่อง อาทิ การหลอมรวมเทคโนโลยีด้านการเงินเข้ากับเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร หรือที่เรียกว่า Financial Technology (Fintech) และสำนักงาน กสทช. ได้ดำเนินบทบาทสนับสนุนโครงการระบบชำระเงินแบบ Any ID ด้วยเช่นกัน โดยอาศัยร่วมมือจากธนาคารแห่งประเทศไทย (ธปท.) ธนาคารพาณิชย์ ผู้ให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ และผู้ให้บริการ e-Wallet เนื่องจากปัจจุบันประชาชนสามารถใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ เป็นช่องทางในการทำธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ได้ รวมถึงการใช้มูลค่าเงินที่อยู่ในระบบโทรศัพท์เคลื่อนที่ ในการชำระสินค้า/บริการต่างๆ ในรูปแบบ Mobile payment ทั้งนี้ สำนักงาน กสทช. ได้ให้ความสำคัญกับการคุ้มครองสิทธิและปกป้องผลประโยชน์ของผู้บริโภคในกิจการโทรคมนาคมที่ใช้บริการดังกล่าว ตลอดจนได้หารือกับ ธปท. เพื่อวางแนวทางกำกับดูแลบริการชำระเงินอิเล็กทรอนิกส์ผ่านโทรศัพท์เคลื่อนที่ โดยในอนาคต อาจมีการผลักดันกลุ่มกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นการวางรากฐานในการกำกับดูแลและสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้บริโภคในการทำธุรกรรมด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลต่อไป

๓. ประเด็นอื่นๆ

โดยภาพรวมแล้ว สำนักงาน กสทช. เห็นว่า ร่างแผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัลฯ มีการกำหนดกรอบระยะเวลาการดำเนินงาน แนวทางการดำเนินงานที่แบ่งเป็นระดับ และหน่วยงานรับผิดชอบอย่างชัดเจน

รวมถึงการกำหนดผลผลิต (Output) ในแต่ละยุทธศาสตร์ แต่ตัวชี้วัดที่ชัดเจนในอันที่จะสะท้อนถึงความสำเร็จของการดำเนินงาน และประสิทธิภาพของผลผลิตนั้นๆ อย่างไรก็ตาม โดยเชื่อมโยงตัวชี้วัดที่กำหนดในยุทธศาสตร์ที่ ๔ ของร่างแผนพัฒนาดิจิทัลฯ เป็นกรอบและแนวทางในการติดตามประเมินผลเป็นปัจจัยตั้งต้น และคำนึงถึงความสอดคล้องของกรอบระยะเวลาที่กำหนดขึ้นในร่างแผนทั้งสองฉบับ จะทำให้เป็นแผนหนึ่งในการขับเคลื่อนประเทศสู่ระบบเศรษฐกิจดิจิทัลได้อย่างสมบูรณ์แบบ

ด่วนที่สุด

ธนาคารแห่งประเทศไทย

๒๒ มีนาคม ๒๕๕๙

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

ที่ ธพ.ผนช.(๒๑) ๓๖๒ /๒๕๕๙ เรื่อง ความเห็นต่อ (ร่าง) แผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม และ (ร่าง) แผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัล ระยะ ๓ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๑)

ตามที่สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๖/ว(ล) ๙๑๖๕ ลงวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๕๙ ขอให้ธนาคารแห่งประเทศไทย (ธพ.) พิจารณาเสนอความเห็นในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อ (ร่าง) แผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม และ (ร่าง) แผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัล ระยะ ๓ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๑) เพื่อประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรี นั้น

ธพ. ได้พิจารณาแล้ว เห็นว่าหลักการของ (ร่าง) แผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม และ (ร่าง) แผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัล จะมีส่วนช่วยยกระดับคุณภาพชีวิตของภาคประชาชน เพิ่มประสิทธิภาพกระบวนการ และการบริหารจัดการของภาครัฐและภาคธุรกิจ รวมทั้งเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศโดยรวม ทั้งนี้ ธพ. ขอเสนอความเห็นเพิ่มเติมใน ๒ ประเด็น ดังนี้

๑. การรักษาความปลอดภัยในการทำธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (Cyber security) ภัยคุกคามไซเบอร์เป็นความท้าทายที่สำคัญของยุค Digital Economy ดังนั้น เพื่อให้การดูแลภัยคุกคามไซเบอร์มีความครอบคลุมทุกภาคส่วน ภาครัฐอาจพิจารณาขอบเขตการดูแลให้มีความเชื่อมโยงกันทั้งหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน โดยเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับระบบการเงิน เพื่อให้การดำเนินงานมีความสอดคล้องกัน เป็นไปตามมาตรฐานสากล และสามารถร่วมกันป้องกันและแก้ไขปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๒. การจัดตั้งหน่วยงานภาครัฐเพื่อเชื่อมโยงและบริหารจัดการระบบข้อมูลทางการเงินอย่างบูรณาการ ในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของภาครัฐเพื่อบูรณาการการจัดเก็บและบริหารฐานข้อมูลนั้น ภาครัฐควรพิจารณาจัดตั้งฐานข้อมูลกลาง (Public Credit Registry) ซึ่งครอบคลุมข้อมูลทางการเงินจากหน่วยงานภาครัฐและเอกชนที่ยังกระจัดกระจายอยู่ เช่น การชำระค่าสาธารณูปโภคพื้นฐาน ข้อมูลสหกรณ์ ข้อมูลการประกัน และข้อมูลจากระบบบำเหน็จบำนาญของกองทุนต่าง ๆ เป็นต้น และมีการกำหนดสิทธิการใช้ข้อมูลของหน่วยงานต่าง ๆ อย่างเหมาะสม เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการใช้ข้อมูลสถิติและการวิเคราะห์เชิงลึก (Data Analytics) ในการดำเนินนโยบายของภาครัฐ ลดภาระการจัดเก็บข้อมูล และเสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคเอกชน นอกจากนี้ ยังช่วยให้สามารถให้ความช่วยเหลือแก่ประชาชนและภาคธุรกิจอย่างตรงกลุ่มเป้าหมาย สนับสนุนการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของ SME และช่วยยกระดับ Ease of Doing Business ของประเทศในด้านการเข้าถึงสินเชื่อ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

วิรัตน์ สันติประภพ

(นายวิรัตน์ สันติประภพ)

ผู้ว่าการ

ฝ่ายนโยบายระบบการชำระเงิน

โทรศัพท์ ๐ ๒๒๘๓ ๕๐๓๓

โทรสาร ๐ ๒๒๘๒ ๗๗๑๗

วิสัยทัศน์ เป็นองค์กรที่มองไกล มีหลักการ และร่วมมือ เพื่อความเป็นอยู่ที่ดีอย่างยั่งยืนของไทย

สำเนาถูกต้อง

(นางสาวบุษกร หวังวิไล)

ด่วนที่สุด

ที่ นร ๐๕๐๕/ ๑๓๓)๓๑

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๒๐ เมษายน ๒๕๕๙

เรื่อง ขอความเห็นชอบต่อ (ร่าง) แผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม และ (ร่าง) แผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัล
ระยะ ๓ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๙ – ๒๕๖๑)

เรียน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๕/๑๒๖๘๔ ลงวันที่ ๘ เมษายน ๒๕๕๙

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. สำเนาหนังสือกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ด่วนที่สุด ที่ กษ ๑๓๐๓/๒๐๒๙
ลงวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๕๙
๒. สำเนาหนังสือกระทรวงพาณิชย์ ด่วนที่สุด ที่ พณ ๐๘๐๘/๑๖๕๔ ลงวันที่ ๘ เมษายน ๒๕๕๙
๓. สำเนาหนังสือกระทรวงศึกษาธิการ ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๒๐๒.๑/๑๔๓๙
ลงวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๕๙

ตามที่ได้ยืนยันมติคณะรัฐมนตรี (๕ เมษายน ๒๕๕๙) เกี่ยวกับเรื่อง ขอความเห็นชอบต่อ (ร่าง)
แผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม และ (ร่าง) แผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัล ระยะ ๓ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๙ – ๒๕๖๑)
มาเพื่อทราบ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงพาณิชย์ และกระทรวงศึกษาธิการได้เสนอความเห็น
เกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวมาด้วย ความละเอียดปรากฏตามสำเนาหนังสือที่ส่งมาด้วยนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายปณณพล ศรีแสงแก้ว)

ผู้อำนวยการสำนักพัฒนายุทธศาสตร์และติดตามนโยบายพิเศษ ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

๑๙ เม.ย. ๒๕๕๙

สำนักพัฒนายุทธศาสตร์และติดตามนโยบายพิเศษ

โทร. ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๐๐ ต่อ ๓๒๗ (ณัฐนิชา) ๔๔๔ (บุษกร)

โทรสาร ๐ ๒๒๘๐ ๑๔๔๖

www.soc.go.th (พิกุลบุษกร)

พช. ๑๖๐๕ ๑๙ เม.ย. ๕๙
พช. ก. ๑๖๐๕ ๑๙ เม.ย. ๕๙
พช. ๑๖๐๕ ๑๙ เม.ย. ๕๙
พช. พ. ๑๖๐๕ ๑๙ เม.ย. ๕๙

ด่วนที่สุด

ที่ กษ ๑๓๐๓/๒๐๒๓

สัปดาห์ที่ ๑๖.14
81ม.ว.59
19.40น.

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
รหัสเรื่อง : ศ19357
รับที่ : 55684/59
วันที่ : 08 เม.ย. 59 เวลา : 11:16

เลขที่รับที่ ๑/๒๘.๑๔
วันที่ ๘ เม.ย. ๒๕๕๙
เวลา ๑๔.๐๐น.

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์
ถนนราชดำเนินนอก กทม. ๑๐๒๐๐

✓ เมษายน ๒๕๕๙

เรื่อง ขอความเห็นชอบต่อ (ร่าง) แผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม และ (ร่าง) แผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัล ระยะเวลา ๓ ปี (พ.ศ.๒๕๕๙-๒๕๖๑)

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๖/ว(ล) ๙๑๖๕ ลงวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๕๙

ตามที่สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีขอให้กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เสนอความเห็นในส่วนที่เกี่ยวข้องเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรี เรื่อง ขอความเห็นชอบต่อ (ร่าง) แผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม และ (ร่าง) แผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัล ระยะเวลา ๓ ปี (พ.ศ.๒๕๕๙-๒๕๖๑) ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้พิจารณาแล้ว เห็นควรให้ความเห็นชอบต่อ (ร่าง) แผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม และ (ร่าง) แผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัล ระยะเวลา ๓ ปี (พ.ศ.๒๕๕๙-๒๕๖๑) ตามที่กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเสนอ เนื่องจากแผนดังกล่าว มีรายละเอียดครอบคลุมทั้งมิติด้านเศรษฐกิจ สังคม ทุนมนุษย์ และภาครัฐ รวมทั้งมีการกำหนดกรอบระยะเวลาที่ต้องดำเนินการเร่งด่วน การพัฒนาระยะยาวอย่างยั่งยืน และกลไกในการขับเคลื่อน อันเป็นแนวทางสู่ความสำเร็จของการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัลของประเทศ อย่างไรก็ตามการนำแผนสู่การปฏิบัติ เพื่อให้เกิดผลอย่างเป็นรูปธรรม กระทรวงเกษตรและสหกรณ์มีความเห็นเพิ่มเติม ดังนี้

๑. กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรทำความเข้าใจให้กับหน่วยงานต่าง ๆ ในการจัดทำแผนปฏิบัติการดิจิทัล เพื่อให้สอดคล้องตามแผนทั้ง ๒ ฉบับอย่างมีประสิทธิภาพ เป็นไปในทิศทางเดียวกัน มีตัวชี้วัดทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพที่เหมาะสม สามารถวัดความสำเร็จได้อย่างเป็นรูปธรรม

๒. แผนบูรณาการและการออกแบบการเชื่อมโยงข้อมูลภาครัฐ ควรมีแบบแผนที่ชัดเจน ทั้งโครงสร้างพื้นฐาน โครงสร้างข้อมูล กรอบมาตรฐานต่าง ๆ การบริหารจัดการ ความเป็นเอกภาพ ไม่ซ้ำซ้อน มีการเชื่อมต่ออย่างเป็นระบบ เพื่อเป็นฐานที่ครอบคลุมสำหรับการต่อยอดการพัฒนาระบบบริการดิจิทัลที่หลากหลายและรวดเร็ว เป็นประโยชน์ต่อประชาชน และเกษตรกร

/๓. มีการ ...

๓. มีการบริหารจัดการการดำเนินการตามแผนดิจิทัลที่ดี ครอบคลุมทั้งการติดตาม ประเมินผลการดำเนินงาน และระบบรายงานผลที่ดีในแต่ละคาบเวลาที่กำหนด ทั้งในระดับองค์กร และ แผนงานบูรณาการที่มีการดำเนินการร่วมกัน เพื่อให้เป็นไปตามเป้าหมายและเวลาที่กำหนด ส่งผลให้การ ดำเนินการเป็นไปอย่างต่อเนื่อง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

พลเอก

(ฉัตรชัย สาริกัลยะ)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร

ศูนย์สารสนเทศการเกษตร

โทร. ๐ ๒๕๔๐ ๗๐๓๘

โทรสาร ๐ ๒๕๔๐ ๗๐๕๔

E-mail cai-techno@oae.go.th

ด่วนที่สุด
ที่ พณ ๐๘๐๘/ ๑๖๕๔

5 เม.ย 59
สธก ๖/๖๖.15 สลต ๖๖ที่ 5792
11 เม.พ.๖๖/ร.๖.๖ 11 เม.๐ 59
14.36
กระทรวงพาณิชย์
๕๖๓ ถนนนนทบุรี อำเภอเมือง
จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๙ เมษายน ๒๕๕๙

เรื่อง ขอความเห็นชอบต่อ (ร่าง) แผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม และ (ร่าง) แผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัล ระยะ ๓ ปี (พ.ศ.๒๕๕๙ - ๒๕๖๑)
เรียน เลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรี
อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๖/ว(ล) ๙๑๖๕ ลงวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๕๙

๙/๖๔.15
๒๕๕๙
๑๕.๔๕ น.

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักเลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรี ขอให้กระทรวงพาณิชย์เสนอความเห็นในส่วนที่เกี่ยวข้องเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการรัฐมนตรี ประเด็นความเห็นชอบต่อ (ร่าง) แผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม และ (ร่าง) แผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัล ระยะ ๓ ปี (พ.ศ.๒๕๕๙ - ๒๕๖๑) ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กระทรวงพาณิชย์ พิจารณาแล้วมีความเห็นว่า แผนพัฒนาดิจิทัลฯ และแผนพัฒนารัฐบาลฯ มีจุดมุ่งหมายเพื่อใช้เป็นกรอบในการผลักดันให้เทคโนโลยีดิจิทัลเป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ รวมถึงการปรับเปลี่ยนกระบวนทัศน์ทางความคิดในทุกภาคส่วน โดยแยกออกเป็น ๒ ส่วน คือ ในส่วนของภาครัฐกิจ และภาครัฐ ซึ่งทำให้มีความชัดเจนมากขึ้น จึงเห็นชอบในหลักการต่อ (ร่าง) แผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม และ (ร่าง) แผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัล ระยะ ๓ ปี (พ.ศ.๒๕๕๙ - ๒๕๖๑) อย่างไรก็ตาม มีข้อสังเกตต่อ (ร่าง) แผนดังกล่าว ดังนี้

๑) (ร่าง) แผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม

การกำหนดแผนปฏิบัติงาน (Action Plan) กลไกในการขับเคลื่อนและติดตามแผนปฏิบัติงาน ตลอดจนการกำหนดหน่วยงานผู้รับผิดชอบควรมีความชัดเจนและเป็นรูปธรรม เพื่อให้การพัฒนาดิจิทัลของประเทศไทยเป็นไปอย่างมีเอกภาพ

๒) (ร่าง) แผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัล ระยะ ๓ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๑)

การยืนยันตัวตนผ่านบัญชีผู้ใช้อิเล็กทรอนิกส์กลาง (single electronic user account) ควรกำหนดให้มีหน่วยงานกลางของรัฐในการพัฒนาระบบกลางที่มีมาตรฐานและมีรูปแบบเดียวกัน ตามวิธีการแบบปลอดภัยในระดับต่างๆ สำหรับหน่วยงานที่ต้องกระทำตามวิธีการแบบปลอดภัยในระดับเคร่งครัด ระดับกลาง หรือระดับพื้นฐาน สอดคล้องกับพระราชบัญญัติว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ และกฎหมายต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้มีผลตามกฎหมายและสามารถใช้อ้างอิงเป็นพยานหลักฐานได้ พร้อมทั้งกำหนดให้หน่วยงานราชการทุกแห่งใช้เพื่อเป็นระบบกลางของประเทศต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายสุเทษณ์ เมษินทรีย์)

รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ รักษาการแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์

กรมพัฒนาธุรกิจการค้า

โทรศัพท์/โทรสาร ๐๒ ๕๔๗ ๔๔๘๑

ด่วนที่สุด

ที่ ศธ ๐๒๐๒.๑/๑๔๓๗

๕ เม.ย. ๖๙
สคธ ๖/๖๓.๑๓
๕ เม.ย. ๖๙
๑๖.๐๗.

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
รหัสเรื่อง : ส19357
รับที่ : ๕5645/59
วันที่ : 07 เม.ย. 59 เวลา : 15:22

กระทรวงศึกษาธิการ

กทม. ๑๐๓๐๐

สพต.รับที่ ๖/๖๓/๑
วันที่ ๗ เม.ย. ๒๕๕๙
เวลา ๑๖:๕๔

๗

เมษายน ๒๕๕๙

เรื่อง เสนอความเห็นเกี่ยวกับ (ร่าง) แผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม และ (ร่าง) แผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัล ระยะ ๓ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๙-๒๕๖๑)

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๖/ว(ล)๔๑๖๕ ลงวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๕๙
สิ่งที่ส่งมาด้วย ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับ (ร่าง) แผนพัฒนาดิจิทัลฯ

ตามหนังสือที่อ้างถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ขอให้กระทรวงศึกษาธิการเสนอความเห็นในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อ (ร่าง) แผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม และ (ร่าง) แผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัล ระยะ ๓ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๙-๒๕๖๑) เพื่อประกอบการพิจารณาเสนอคณะรัฐมนตรี นั้น

กระทรวงศึกษาธิการ ได้พิจารณาและเห็นชอบในหลักการ (ร่าง) แผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม และ (ร่าง) แผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัล ระยะ ๓ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๙-๒๕๖๑) ตามที่กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเสนอ และมีข้อคิดเห็นเกี่ยวกับแผนดังกล่าว รายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

พลเอก

(ดาวพงษ์ รัตนสุวรรณ)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

สำนักงานปลัดกระทรวง

ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

โทร ๐๒ ๖๒๘ ๕๖๔๓ ต่อ ๔๒๓

โทรสาร ๐๒ ๒๘๑ ๘๒๑๘

ด่วนที่สุด

ที่ กต ๐๗๐๒/๔๑๐

5 เม.ย. 59

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
รับที่ ๓ ๑๐๕
วันที่ 12 เม.ย. 2559
วันที่ เวลา 1๐.45

กระทรวงการต่างประเทศ สดค 3/63-16
ถนนศรีอยุธยา กทม. ๑๐๕๐๐ 12 เม.ย. 59
15.40 น.

๑๑ เมษายน ๒๕๕๙

เรื่อง ขอความเห็นชอบต่อ (ร่าง) แผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม และ (ร่าง) แผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัล ระยะ ๓ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๑)

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๖/ว(ล)๙๑๖๕ ลงวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๕๙

สดค 3/63-16
วันที่ 18 เม.ย. 2559
เวลา 13.35 น.

ตามหนังสือที่อ้างถึง ขอให้กระทรวงการต่างประเทศเสนอความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรีต่อ (ร่าง) แผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม และ (ร่าง) แผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัล ระยะ ๓ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๑) ความแจ้งแล้ว นั้น

กระทรวงการต่างประเทศขอเรียน ดังนี้

๑. ไม่มีข้อขัดข้องต่อ (ร่าง) แผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม และ (ร่าง) แผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัล ระยะ ๓ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๑) เนื่องจากจะทำให้ประเทศไทยมีการบูรณาการดำเนินงานด้านเทคโนโลยีดิจิทัลที่ชัดเจน หน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถใช้ในการดำเนินงานขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศได้อย่างเป็นเอกภาพ

๒. (ร่าง) แผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมจะช่วยส่งเสริมให้ไทยสามารถบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals - SDGs) และมีความสอดคล้องกับแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของอาเซียน (ASEAN ICT Master Plan 2020) ซึ่งมุ่งเน้นการนำอาเซียนสู่ระบบเศรษฐกิจและสังคมที่ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างมั่นคง ปลอดภัย ยั่งยืน รวมทั้งสอดคล้องกับแนวคิดของกรอบความร่วมมือระหว่างประเทศ อาทิ ความร่วมมือทางเศรษฐกิจในภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิก (เอเปค) ด้วย

๓. (ร่าง) แผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัล จะมีนัยสำคัญต่อการดำเนินงานของกระทรวงการต่างประเทศทั้งระบบ ซึ่งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจำเป็นต้องบูรณาการการทำงานให้มีความสอดคล้องกัน โดยเฉพาะในด้านโครงสร้างพื้นฐานกลางด้าน ICT สำหรับภาครัฐ และการบริการระบบคลาวด์ภาครัฐ (G-Cloud) เพื่อให้การดำเนินงานในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการกิจของกระทรวงการต่างประเทศ อาทิ การพัฒนาระบบการตรวจลงตราแบบอิเล็กทรอนิกส์ (e-Visa) มีความสอดคล้องประสานเป็นหนึ่งเดียวกัน

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(นายดอน ปรมดีวินัย)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ

กรมเศรษฐกิจระหว่างประเทศ

กองสารสนเทศเศรษฐกิจ

โทร. ๐ ๒๒๐๓ ๕๐๐๐ ต่อ ๑๔๑๒๗

โทรสาร ๐ ๒๒๔๓ ๕๒๓๖

ด่วนที่สุด

ที่ พม ๐๒๐๙/๕๗๐๓

๐๕ - ๐๔ - ๕๙

สคค ๓/๖๓.๗

๒๒ เม.พ.๕๙

15.00 ๕.

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

รหัสเรื่อง : ส19357

รับที่ : ๕6420/59

วันที่ : 22 เม.พ. 59 เวลา : 14:41

กระทรวงการพัฒนาศังคมและความมั่นคงของมนุษย์

๑๐๓๔ ถนนกรุงเกษม แขวงมหานาค

เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย กรุงเทพฯ ๑๐๑๐๐

๒๑ เมษายน ๒๕๕๙

เรื่อง ขอความเห็นชอบต่อ (ร่าง) แผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม และ (ร่าง) แผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัล
ระยะ ๓ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๑)

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๖/ว(ล) ๙๑๖๕ ลงวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๕๙

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีขอความร่วมมือกระทรวงการพัฒนาศังคมและความมั่นคงของมนุษย์เสนอความเห็น เรื่อง ขอความเห็นชอบต่อ (ร่าง) แผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม และ (ร่าง) แผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัล ระยะ ๓ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๑) ตามที่กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเสนอ เพื่อประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรี ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กระทรวงการพัฒนาศังคมและความมั่นคงของมนุษย์พิจารณาแล้ว เห็นด้วยกับ (ร่าง) แผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม และ (ร่าง) แผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัล ระยะ ๓ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๑) ตามที่กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเสนอ เพราะผลกระทบที่จะเกิดขึ้นกับสังคมคือการสร้างโอกาสด้านต่างๆ ให้กับประชาชนในการเข้าถึงบริการของรัฐอย่างรวดเร็วยิ่งขึ้น เพิ่มโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการกำหนดและสะท้อนความต้องการต่อการบริหารของภาครัฐ ลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมตามนโยบายหลักของกระทรวงการพัฒนาศังคมและความมั่นคงของมนุษย์

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

พลตำรวจเอก

(อดุลย์ แสงสิงแก้ว)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาศังคมและความมั่นคงของมนุษย์

สำนักงานปลัดกระทรวง

กองยุทธศาสตร์และแผนงาน

โทร. ๐ ๒๖๕๙ ๖๔๙๔ โทรสาร ๐ ๒๖๕๙ ๖๔๙๘

E-mail : planpo2@hotmail.com

สคค 3/63.18
28 เม.ย. 59
15.50 น.

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
รหัสเรื่อง ส19357
รับที่: 66762/59 ล.ก.
วันที่: 28 เม.ย. 59 เวลา: 14:58

ที่ นร ๐๑๐๔/ ๓๒๔๓

สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี
ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๒๑ เมษายน ๒๕๕๙

เรื่อง ขอความเห็นชอบต่อ (ร่าง) แผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม และ (ร่าง) แผนพัฒนารัฐบาล
ดิจิทัล ระยะ ๓ ปี (พ.ศ.๒๕๕๙ - ๒๕๖๑)

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๖/ว(ล) ๙๑๖๕
ลงวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๕๙

ค.ร. 3/63.18
28 เม.ย. 59
16-15 น.

ตามหนังสือที่อ้างถึง ขอให้สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีเสนอความเห็นต่อ (ร่าง)
แผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม และ (ร่าง) แผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัล ระยะ ๓ ปี (พ.ศ.๒๕๕๙-๒๕๖๑)
ตามที่กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเสนอ เพื่อประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรี
ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีพิจารณาแล้วขอเรียน ดังนี้

๑. (ร่าง) แผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม เป็นแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัล
ของประเทศไทย มุ่งเน้นการพัฒนาระยะยาวอย่างยั่งยืน สอดคล้องกับการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี
แต่เนื่องจากเทคโนโลยีดิจิทัลมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วจึงกำหนดแผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและ
สังคมออกเป็น ๔ ระยะ ระยะที่ ๑ ช่วงเวลาเริ่มต้นถึง ๑ ปี ๖ เดือน เป็นระยะ Digital Foundation ประเทศ
ไทยลงทุน และสร้างฐานรากในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัล ระยะที่ ๒ ช่วงเวลาถัดจากระยะที่ ๑ ถึงปี
ที่ ๕ Digital Thailand I: Inclusion ทุกภาคส่วนของประเทศไทยมีส่วนร่วมในเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัลตาม
แนวทางประชารัฐ ระยะที่ ๓ ช่วงเวลาถัดจากระยะที่ ๒ ถึงปีที่ ๑๐ Digital Thailand II: Full Transformation
ประเทศไทยก้าวสู่การดิจิทัลไทยแลนด์ที่ขับเคลื่อนและใช้ประโยชน์จากนวัตกรรมดิจิทัลได้อย่างเต็มศักยภาพ
ระยะที่ ๔ Global Digital Leadership ประเทศไทยอยู่ในกลุ่มประเทศที่พัฒนาแล้ว สามารถใช้เทคโนโลยี
ดิจิทัล สร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจและคุณค่าทางสังคมอย่างยั่งยืน (ร่าง) แผนพัฒนาฯ ดังกล่าวจะเป็นส่วนผลักดัน
ให้เทคโนโลยีดิจิทัลเป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ซึ่งรวมถึงการปรับเปลี่ยน
กระบวนการคิดในทุกภาคส่วน การปฏิรูปกระบวนการทางธุรกิจ การผลิต การค้า และการบริการ
การปรับปรุงประสิทธิภาพการบริหารราชการแผ่นดิน และการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน อันจะ
นำไปสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืนของประเทศไทยตามนโยบายของรัฐบาล

๒. (ร่าง) แผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัล ระยะ ๓ ปี (พ.ศ.๒๕๕๙-๒๕๖๑) เป็นแผนที่มีหลักการและ
วิสัยทัศน์ที่จะยกระดับภาครัฐสู่การเป็นรัฐบาลดิจิทัล ที่มีการบูรณาการระหว่างหน่วยงาน การให้บริการโดยมี
ประชาชนเป็นศูนย์กลาง และขับเคลื่อนให้เกิดการเปลี่ยนแปลง โดยมีกรอบการดำเนินงานที่ครอบคลุมภาครัฐ
ภาคประชาชนและภาคธุรกิจ ๔ งานหลัก คือ บูรณาการบริการและโครงสร้างพื้นฐาน (Shared Services and
Infrastructure) บูรณาการข้อมูล (Data Integration) บูรณาการช่องทางการเข้าถึงประชาชน (GovChannel)
และการสนับสนุนรัฐบาลดิจิทัล (Digital Government Supporting) ในแผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัลจะ
ประกอบด้วย ๔ ยุทธศาสตร์ ประกอบด้วย ๑) การพัฒนาและยกระดับขีดความสามารถรองรับการไปสู่รัฐบาล

ดิจิทัล ๒) การยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน ๓) การยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคธุรกิจ และ ๔) การยกระดับความมั่นคงและเพิ่มความปลอดภัยของประชาชน และภายใต้ยุทธศาสตร์ที่ ๑ มีประเด็นหลักที่เกี่ยวข้องกับ ด้านการรับฟังความคิดเห็น การแก้ไขเรื่องร้องเรียนและการเข้าถึงความต้องการในเชิงรุก ประกอบด้วย โครงการขยายผลศูนย์รับเรื่องร้องทุกข์ของรัฐบาล ๑๑๑๑ และระบบวิเคราะห์ความต้องการประชาชนในเชิงรุก ซึ่งกำหนดให้สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีเป็นผู้รับผิดชอบหลัก จะต้องได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการสนับสนุนทางด้านวิชาการ การเชื่อมโยงและแลกเปลี่ยนข้อมูลรวมทั้งการทำงานของบุคลากรที่เกี่ยวข้อง

ดังนั้น จึงเห็นสมควรกำหนดมาตรการในส่วนส่งเสริม สนับสนุน ทั้งทางด้านวิชาการและงบประมาณให้แก่สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการดำเนินการเชื่อมโยงและแลกเปลี่ยนข้อมูลการรับเรื่องร้องทุกข์ ตลอดจนการทำงานของบุคลากรที่เกี่ยวข้อง จึงจะทำให้แผนงานที่กำหนดไว้ บรรลุวัตถุประสงค์ตามร่างแผนฯ ดังกล่าว สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีจึงเห็นชอบด้วยกับ (ร่าง) แผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม และขอเสนอความเห็นต่อ (ร่าง) แผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัล ระยะ ๓ ปี (พ.ศ.๒๕๕๙-๒๕๖๑) ตามข้อ ๒

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

พลตำรวจเอก

(เอก อังสนานนท์)

ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

โทร. ๐ ๒๒๘๓ ๔๓๘๔

โทรสาร ๐ ๒๒๘๓ ๔๓๙๐

รายนามผู้มีส่วนร่วมดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม

รายนามคณะที่ปรึกษา

1. นายอุตตม สาวนายน	รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
2. นายพันธ์ศักดิ์ ศิริรัชตพงษ์	ผู้ช่วยรัฐมนตรีประจำกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
3. นายสุธรรม อยู่ไธธรรม	ที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
4. นางทรงพร โกมลสุรเดช	ปลัดกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
5. นายมนู อรดีดลเชษฐ์	ที่ปรึกษาปลัดกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
6. นายจำรัส สว่างสมุทร	ผู้อำนวยการใหญ่ สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย
7. นายทวีศักดิ์ กอนันต์กุล	ผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ
8. นางชฎามาศ ชูเศรษฐกุล	รองผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ

รายนามคณะผู้จัดทำ

1. นางอาทิตย์ยา สุทธธรรม	กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
2. นางสาวสุชาดา อินลักษณะ	กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
3. นายถนอมสิน ชาศรีเยส	กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
4. นางสาววิลาวัลย์ พิพัฒน์จิรัฐติกาล	กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
5. นายบุญฤทธิ์ อติพัฒน์	กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
6. นางสาวนิศนาถ วงศ์ปรีชา	กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
7. นางสาวปิยนดา คล่องดี	กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
8. นางสาวพุทธชาติ ศิริบุตร	กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
9. นายจักรพงษ์ ขาวงษ์	กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
10. นางอภิญญา จรเสนาะ	กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
11. นายจุฑาสัทธี โรหิตร์ตนะ	กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
12. นางสาวกษิตธร ภูมราดัย	สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ
13. นายภาสกร ประถมบุตร	สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ
14. นายเฉลิมพล ชาญศรีวิญญู	สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ
15. นางพนิตา พงษ์ไพบูลย์	สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ
16. นางสาวใจรัก เอื้อชูเกียรติ	สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ
17. นางรัชนี เอี่ยมฐานนท์	สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ
18. นางสาวกษมา กองสมัคร	สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ
19. นางณพิชญา เทพรอด	สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ
20. นางสาวสุมาวสี ศาลาสุข	สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ
21. นางสาวมาลียา โชติสกุลรัตน์	สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ
22. นายวพัญญ พุทธรักษา	สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ

